

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om skatteförvaltningen och till lag om beskattningsförfarande samt till vissa lagar som har samband med dem

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I propositionen föreslås nya lagar om skatteförvaltningen och om beskattningsförfarandet. På grund av de nya lagarna föreslås dessutom ändringar i vissa andra centrala skattelagars stadganden om förfarandet.

Det föreslås att stadgandena om skatteförvaltningens organisation, beskattningskostnaderna, skatterättelsenämnderna och skatteombuden samlas i en lag om skatteförvaltningen. Av stadgandena i denna lag framgår klarare än förr skatteförvaltningens tvåstegsorganisation.

Stadgandena om befogenhet att verkställa inkomst- och förmögenhetsbeskattningen, fastighetsbeskattningen, arvs- och gåvobeskattningen samt beskattningen enligt vissa andra lagar föreslås ändrade så att de bättre än för närvarande motsvarar skatteförvaltningens tvåstegsorganisation samt de befogenhetsstadganden som redan ingår i vissa andra skattelagar såsom mervärdesskattelagen, lagen om förskottsuppbörd samt lagen angående stämpelskatt. Efter reformen är länsskatteverket behörig myndighet inom beskattningens regionalförvaltning. Den särskilda behörighet som skattebyråerna och skattedirektörerna enligt lag har haft föreslås slopad. Det skall också bli möjligt att koncentrera beskattningen av storföretag till ett eller flera länsskatteverk.

Skattetagarnas ombudssystem föreslås utvecklat så att det ankommer på skatteförvaltningen att ordna övervakningen av skattetagarnas intressen. De benämningar som i olika lagar förekommer på skattetagarnas ombud föreslås ersatta med benämningen skatteombud.

Utomståendes skyldighet att lämna information föreslås utvidgad så att det blir möjligt att vid beskattningen av dem som endast får löne-, pensions och förmånsinkomster stegvis slopa skattedeklarationsförfarandet. Kreditinstitut och andra finansiella institut

samt andra kreditgivare förpliktas att tillställa skatteförvaltningen uppgifter om ränta på skuld, skulders användningsändamål samt skuldkapital.

Förfarandet vid beskattning och förskottsuppbörd i fråga om samfund föreslås utvecklat så att samfunden skall inlämna sina skattedeclarationer inom fyra månader från räkenskapsperiodens utgång. Samfunden skall själva räkna ut sin skatt och på eget initiativ betala eventuellt underskott i form av komplettering av förskott. Om obetald skatt inte betalas i form av komplettering, påförs en samfundsränta. På motsvarande sätt skall betalas samfundsränta till följd att för stor skatt har betalats. Samfundens förskott räknas dem räkenskapsperiodvis till godo vid beskattningen i stället för årsvis som för närvarande.

Det föreslås att en räntefaktor tas i bruk även vid inkomst och förmögenhetsbeskattningen av andra skattskyldiga än samfund. På kvarskatt uppbärs enligt förslaget kvarskatteränta och på förskottsåterbäring betalas återbäringsränta av samma storlek. Även vid ändring av beskattningen skall ränta räknas. Räntenivå binds vid den av Finlands Bank fastställda referensräntan.

Lagen om skatteuppbörd föreslås kompletterad med ett stadgande om redovisning av sådan samfundsskatt som skall betalas till kommunerna på Åland. De skatteinkomster från samfund som tillkommer dessa kommuner skall redovisas separat från annan samfundsskatt och i enlighet med specialstadganden.

Stadgandena om delgivning i samband med förskottsuppbörd föreslås ändrade så att delgivning mot mottagningsbevis i regel kan slopas. Begränsningarna av bibehållandet av rätten att avdra förlust vid ägarväxling utsträcks till att omfatta även indirekta ägarbyten. De ansökningsärenden som gäller bibe-

hållande av rätten att avdra förlust föreslås överförda från skattestyrelsen till länsskatteverken.

Vidare föreslås i flera lagar närmast tekniska ändringar som bl.a. gäller förnyande av stadgandena om påföljder vid dröjsmål med skattebetalning. Om detta avlåts en se-

parat proposition till riksdagen.

Avsikten är att lagarna med vissa undantag skall träda i kraft vid ingången av år 1996.

Propositionen ansluter sig till budgetpropositionen för 1996 och avses bli behandlad i samband med den.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
ALLMÄN MOTIVERING	6
1. Nuläge och de föreslagna ändringarna	6
1.1. Revision av lagsystematiken rörande skatteförvaltningens organisation och beskattningsförfarandet	6
1.2. Förnyande av behörighetsstadgandena	6
1.2.1. Nuläget	6
1.2.2. Föreslagna ändringar	8
1.3. Förnyandet av bevakningen av skattetagarnas rätt	12
1.3.1. Nuläget	12
1.3.2. Föreslagna ändringar	12
1.4. Förnyande av förfarandet vid beskattningen av dem som får löne- och förmånsinkomster	13
1.4.1. Nuläget	13
1.4.2. Förfarandet med beskattningsförslag	13
1.4.3. Överföringen av uppgifter om räntor och lån från kreditinstitut och finansiella institut till skatteförvaltningen	14
1.4.4. Utveckling av informationen i fråga om vissa andra uppgifter	15
1.5. Förnyande av förfarandet för beskattning av och förskott hos samfund	15
1.5.1. Nuläge	15
1.5.2. Föreslagna ändringar	16
1.6. Ibruktage av kvarskatteränta och återbäringsränta	17
1.7. Övriga förslag	17
1.7.1. Förnyelse av skatterättelsenämnden	17
1.7.2. Reformen som avser normgivningsbehörigheten	18
1.7.3. Beaktande av skattelagstiftningen i landskapet Åland vid redovisning av samfundsskatt	18
1.7.4. Mottagningsbeviset slopas och rättelseyrkande kan framställas om förskottsuppbördsregistrering	18
1.7.5. Rätt att dra av förlust vid ägarväxling	19
2. Propositionens verkningar	20
2.1. Förnyandet av beskattningsförfarandet och förskottsuppbörden i fråga om samfund	20
2.2. Ibruktage av räntefaktor	20
2.3. Andra ekonomiska och administrativa verkningar	21
3. Ärendets beredning	21
4. Andra omständigheter som inverkar på propositionens innehåll	21
4.1. Samband med andra propositioner	21
DETALJMOTIVERING	22
1. Motivering till lagförslagen	22
1.1. Lag om skatteförvaltning	22
1 kap. Allmänna stadganden	22
2 kap. Stadganden om skatteförvaltningsmyndigheterna	23
3 kap. Stadganden om skatteförvaltningens tjänsteman	24
4 kap. Beskattningskostnader	24
5 kap. Särskilda stadganden	24
1.2. Lag om beskattningsförfarande	24
1 kap. Allmänna stadganden	24
2 kap. Deklarationsskyldighet	26
3 kap. Utomståendes skyldighet att lämna uppgifter	28
4 kap. Beskattningens verkställande	31
5 kap. Ändringssökande	38
6 kap. Särskilda stadganden om ändringar i beskattningen	39
7 kap. Specialstadganden om begränsat skattskyldiga	40
8 kap. Förhandsbesked	41
9 kap. Straffstadganden	41

10 kap.	Skattelättnad och skatteuppskov	41
11 kap.	Särskilda stadganden	41
12 kap.	Ikraftträdelse- och övergångsstadganden	41
1.3.	Ändringar i andra lagar	42
1.3.1.	Lag om ändring av lagen om förskottsuppbörd	42
1.3.2.	Lag om ändring av lagen om fastighetsskattelagen	44
1.3.3.	Lag om ändring av lagen om skatt på arv och gåva	45
1.3.4.	Lag om ändring av ärvdabalken	46
1.3.5.	Lag om ändring av lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst och förmögenhet	46
1.3.6.	Lag om ändring av lagen angående stämpelskatt	46
1.3.7.	Lag om ändring av inkomstskattelagen	47
1.3.8.	Lag om ändring av lagen om skatteuppbörd	47
1.3.9.	Lag om ändring av lagen om indrivning av skatter och avgifter i utsköningsväg	48
1.3.10.	Lag om ändring av lotteriskattelagen	48
1.3.11.	Lag om ändring av lagen om arbetsgivares socialskyddsavgift	48
1.3.12.	Lag om ändring av 8 och 12 §§ lagen om hundskatt	48
1.3.13.	Lag om ändring av lagen om källskatt på ränteinkomst	48
1.3.14.	Lag om ändring av 7 § lagen om beskattning av delägare i utländska bassamfund	49
1.3.15.	Lag om ändring av lagen om gottgörelse för bolagsskatt	49
1.3.16.	Lag om ändring av 8 och 8 a §§ lagen om skattelättnader för sjöfarten	49
1.3.17.	Lag om ändring av 8 och 10 §§ lagen om skattelättnader för vissa allmännyttiga samfund	49
1.3.18.	Lag om ändring av sjukförsäkringslagen	49
1.3.19.	Lag om ändring av 18 och 19 §§ folkpensionslagen	49
1.3.20.	Lag om ändring av konjunkturdepositionslagen	50
2.	Närmare stadganden	50
2.1.	Förordning om skatteförvaltningen	50
2.2.	Förordning om beskattningsförfarande	51
2.3.	Finansministeriets beslut om deklarationsskyldighet	51
2.4.	Skattestyrelsens beslut om deklarationsskyldighet	51
2.5.	Skattestyrelsens beslut om skyldigheten att lämna uppgifter	51
3.	Ikraftträdande	52
	LAGFÖRSLAG	53
1.	Lag om skatteförvaltningen	53
2.	Lag om beskattningsförfarande	57
3.	Lag om ändring av lagen om förskottsuppbörd	76
4.	Lag om ändring av fastighetsskattelagen	81
5.	Lag om ändring av lagen om skatt på arv och gåva	84
6.	Lag om ändring av 20 kap. ärvdabalken	89
7.	Lag om ändring av lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst och förmögenhet	90
8.	Lag om ändring av lagen angående stämpelskatt	92
9.	Lag om ändring av inkomstskattelagen	95
10.	Lag om ändring av lagen om skatteuppbörd	97
11.	Lag om ändring av lagen om indrivning av skatter och avgifter i utsköningsväg	99
12.	Lag om ändring av lotteriskattelagen	100
13.	Lag om ändring av lagen om arbetsgivares socialskyddsavgift	101
14.	Lag om ändring av 8 och 12 §§ lagen om hundskatt	102
15.	Lag om ändring av lagen om källskatt på ränteinkomst	103
16.	Lag om ändring av 7 § lagen om beskattning av delägare i utländska bassamfund	105
17.	Lag om ändring av lagen om gottgörelse för bolagsskatt	106
18.	Lag om ändring av 8 och 8 a §§ lagen om skattelättnader för sjöfarten	107
19.	Lag om ändring av 8 och 10 §§ lagen om skattelättnader för vissa allmännyttiga samfund	108
20.	Lag om ändring av sjukförsäkringslagen	109
21.	Lag om ändring av 18 och 19 §§ folkpensionslagen	110
22.	Lag om ändring av konjunkturdepositionslagen	111
	BILAGA	113
1.	Parallelltext	113
3.	Lag om ändring av lagen om förskottsuppbörd	113
4.	Lag om ändring av fastighetsskattelagen	125
5.	Lag om ändring av lagen om skatt på arv och gåva	130

6.	Lag om ändring av 20 kap. ärvdabalken	139
7.	Lag om ändring av lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst och förmögenhet	140
8.	Lag om ändring av lagen angående stämpelskatt	143
9.	Lag om ändring av inkomstskattelagen	148
10.	Lag om ändring av lagen om skatteuppbörd	150
11.	Lag om ändring av lagen om indrivning av skatter och avgifter i utsökningsväg	155
12.	Lag om ändring av lotteriskattelagen	157
13.	Lag om ändring av lagen om arbetsgivares socialskyddsavgift	159
14.	Lag om ändring av 8 och 12 §§ lagen om hundskatt	161
15.	Lag om ändring av lagen om källskatt på ränteinkomst	162
16.	Lag om ändring av 7 § lagen om beskattning av delägare i utländska bassamfund	165
17.	Lag om ändring av lagen om gottgörelse för bolagskatt	166
18.	Lag om ändring av 8 och 8 a §§ lagen om skattelättnader för sjöfarten	168
19.	Lag om ändring av 8 och 10 §§ lagen om skattelättnader för vissa allmännyttiga samfund	169
20.	Lag om ändring av sjukförsäkringslagen	170
21.	Lag om ändring av 18 och 19 §§ folkpensionslagen	171
22.	Lag om ändring av konjunkturdepositionslagen	172
2.	Utkast till förordning om skatteförvaltning	175
3.	Utkast till förordning om beskattningsförfarande	180
4.	Utkast till finansministeriets beslut om deklarationsskyldighet	182
5.	Utkast till skattestyrelsens beslut om deklarationsskyldighet	189
6.	Utkast till skattestyrelsens beslut att lämna uppgifter	193

ALLMÄN MOTIVERING

1. Nuläge och de föreslagna ändringarna

1.1. Revision av lagsystematiken rörande skatteförvaltningens organisation och beskattningsförfarandet

Den nuvarande beskattningsslagen trädde i kraft vid ingången av 1960, varvid stats- och kommunalbeskattningen sammanslogs. Beskattningsslagen (482/58) stiftades utgående från de dåtida verksamhetsförutsättningarna, som i många avseenden var helt annorlunda än idag. Särskilt de senaste decenniernas snabba utveckling inom den automatiska databehandlingen har väsentligt ändrat beskattningsförfarandets natur. Likaså har beskattningens organisation fortgående utvecklats i syfte att följa de ständigt nya verksamhetsförutsättningarna. Detta har lett till att de nuvarande stadgandena i många avseenden är föråldrade. De många lagändringar som gjorts under årens lopp har ytterligare fördunklat lagens systematik. Sålunda är bl.a. stadgandena om beskattningens organisation spridda både på lagen om skatteförvaltningen (188/91) och beskattningsslagen. De detaljerade stadgandena har bidragit till att delvis göra dem svårbegripliga och oklara. Detaljerade stadganden medför också ett ständigt behov av ändringar, vilka bör kunna göras på arbetsordningsnivå eller genom andra interna arrangemang.

På de grunder som anförs ovan föreslås det att beskattningsslagen ersätts med en helt ny lag om beskattningsförfarande. Samtidigt föreslås det att lagen till sitt innehåll förtydligas och komprimeras väsentligt.

Det föreslås att stadgandena om skatteförvaltningens organisation överförs från beskattningsslagen till en ny lag om skatteförvaltningen, som samtidigt ersätter den nuvarande lagen om skatteförvaltningen. Därmed överförs bl.a. stadgandena om skatterättelsenämnden, om bevakningen av skattetagarnas rätt och om ombuden samt om beskattningskostnaderna till lagen om skatteförvaltningen och den förordning som utfärdas med stöd av lagen. Detta innebär att sakinnehållet ur ca 30 stadganden flyttas till lagen och förordningen om skatteförvaltningen. Samtidigt kan föråldrade eller annars överflödiga stadganden upphävas. Till denna del är reformen teknisk till sin natur.

Stadgandena om förvaltningsförfarande och delgivning i förvaltningsärenden ingår i lagen om förvaltningsförfarande (598/82) och i lagen om delgivning i förvaltningsärenden (232/66). De täcker merparten av de rutinmässiga förvaltningsåtgärderna inom beskattningen. De ovan nämnda lagarna har tillkommit efter beskattningsslagen, som därför innehåller synnerligen detaljerade stadganden om förfarandet. Eftersom dessa överlappande stadganden är onödiga, föreslås det att de inte kommer med i den nya lagen om beskattningsförfarande.

I propositionen ingår flera förslag som innebär att den allmänna normgivningsrätten samt andra befogenheter förs till en lägre nivå. På många punkter föreslås författningsnivån sänkt från lag till förordning. Normgivningsrätten överförs till vissa delar på skattestyrelsen, vilket innebär att det går smidigare än förr att ändra stadganden och att överlappande arbete minskar i sådana ärenden där beslutsfattandet på ett naturligt sätt ankommer på skatteförvaltningen. Enligt principerna för resultatansvar svarar skatteförvaltningen för att beskattningen sköts på ett sakligt sätt. Sänkningen av behörighetsnivån skall bl.a. gälla beslut om tidpunkten för beskattningens slutförande, inlämnande av skattedeklaration och till vissa delar anteckningsskyldigheten samt organiseringen av skatteförvaltningen.

En särskild proposition om beskattningsuppgifters offentlighet, skyldighet att hemlighålla dem samt om och utlämning av dem kommer att avlåtas till riksdagen. Till utgången av 1996 tillämpas emellertid nu gällande stadganden.

Det är även nödvändigt att i flera andra centrala skattelagens förfaringsstadganden göra de, närmast tekniska, ändringar som följer av den föreslagna revideringen av lagen om skatteförvaltningen och beskattningsförfarandet.

1.2. Förnyande av behörighetsstadgandena

1.2.1. Nuläget

Länsskatteverket är beskattningens regionalförvaltningsmyndighet

Skatteförvaltningens organisation består av skattestyrelsen och för tillfället tio länsskat-

teverk. Organisationen ombildades till en tvåstegsorganisation genom en ändring av lagen om skatteförvaltningen, som trädde i kraft den 1 december 1993, varvid skatteförvaltningens distrikts- och lokalförvaltning förenades till en regionalförvaltning med en enda nivå. Detta skedde genom att förena länsskatteverken, som fungerat som distriktsförvaltningsmyndighet, med de lokala förvaltningsenheterna, dvs. skattebyråerna, till ett enda administrativt länsskatteverk. Inom länsskatteverken utgör på basis av indelningen i skattedistrikt skattebyråerna resultatansvariga enheter och det finns också andra enheter inom länsskatteverken, såsom skatteuppbörds-, betalningsövervaknings- och skatteinspektionsenheter. Inom länsskatteverken finns dessutom styrnings- och datasystemenheter samt stödenheter för administrativa uppgifter.

Skatteförvaltningen övergick från den 1 januari 1993 till resultatbudgetering och -styrning. Resultatstyrningen inom skatteförvaltningen har ordnats så att skattestyrelsen kommer överens med finansministeriet om resultatmålen och resurserna för hela skatteförvaltningen. Därefter kommer skattestyrelsen å sin sida överens med länsskatteverken om deras resultatmål och resurser. Länsskatteverken ansvarar för att hela länsskatteverkets resultatmål nås. Inom länsskatteverket kommer länsskattedirektören och länsskatteverkets enheter överens om de interna resultatmålen och resurserna. Cheferna för länsskatteverkets enheter ansvarar för enhetens resultatmål. Från resultatbudgeteringens och styrningens synpunkt är cheferna för länsskatteverkets enheter sålunda även ansvariga för att resultatmålen nås i fråga om samtliga uppgifter som ankommer på länsskatteverket.

Länsskatteverkets ansvar för beskattningen som helhet

Beskattningen består av registrering av kunder, verkställande av beskattningen och betalningsövervakning, skatteinspektion och annan skattekontroll samt skatteuppbörd. Vid verkställandet av beskattningen kommer vid uträkningen skatterna och skattekontrollen insamlingen av uppgifter från olika håll att inta en allt centralare ställning liksom även sammanställningen av dessa uppgifter samt registrering av data om skattebetalarna. Uppgifterna samlas in hos skattebetalarna

själva och hos grupper med anknytning till dem, såsom arbetsgivare och andra som betalar eller tar emot prestationer. Hela funktionskedjan består av en serie på varandra följande åtgärder som till stora delar utförs med olika datasystem. De olika skedena i funktionerna har integrerats till ett system som i sin helhet numera handhas av länsskatteverken. Varje enhet inom ett länsskatteverk, såsom skattebyrå-, betalningsövervaknings-, skatteinspektions- och skatteuppbördsenheten sköter endast en viss uppgift enligt vad som bestämts antingen i arbetsordningen eller i lag.

Beskattningen som en helhet av funktioner har stegvis utvecklats så att länsskatteverken utgör den lägsta organisationsnivån, dvs. den som svarar för hela verksamhetsområdet inom beskattningen.

Länsskatteverkets organisation och interna arbetsfördelning

Om länsskatteverkets interna arbetsfördelning bestäms dels i länsskatteverkets arbetsordning, dels i vissa centrala skattelagars stadganden om förfarande.

Enligt de stadganden om förfarande som ingår i beskattningsslagen, lagen om skatt på arv och gåva (378/40), lagen om fastighets-skatt (654/92) samt delvis lagen om förskottsuppbörd (418/59) och lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst och förmögenhet (627/78) är skattebyrån eller skattedirektören behörig att verkställa beskattningen till den del det gäller de uppgifter varom stadgas i dessa lagar. Det är inte möjligt att genom länsskatteverkets arbetsordning avvika från denna i lag stadgade behörighet. Skattebyråernas behörighet härrör från 1960-talet, då skattebyråerna ansvarade för alla uppgifter inom ett skattedistrikt. Senare har skatteförvaltningens organisation utvecklats och sådana uppgifter som tidigare ankom på skattebyråerna, såsom uppgifter i anslutning till övervakningen av betalningen av arbetsgivarprestationer samt skatteuppbörden, har överförts på länsskatteverken i egenskap av distriktsförvaltningsmyndigheter. Sedan år 1989 har dessutom uppgifter som rör omsättningsbeskattningen överförts på länsskatteverken i och med att omsättningsskattebyråerna drogs in.

Enligt andra skattelagar såsom mervärdesskattelagen (1501/93), lagen angående stämpelskatt (622/43), delvis lagen om förskott-

suppbörd, lagen om arbetsgivares socialskyddsavgift (366/63), lagen om källskatt på ränteinkomst (1341/90), lotteriskattelagen (259/70) samt författningar om skatteuppbörden är länskatteverket behörig myndighet vid beskattningen. Om handhavandet av dessa uppgifter kan i länskatteverkets arbetsordning också bestämmas så att även skattebyråenheten som en del av länskatteverket är behörig. Genom länskatteverkets arbetsordningar har skattebyråerna följaktligen givits behörighet bl.a. för uppdrag i anslutning till mervärdesbeskattningen av primärproducenter och i vissa uppgifter som berör förskottsuppbörden och stämpelskatten.

Länskatteverkets skattebyråenheter har således för närvarande behörighet på två grunder: dels på lag och dels i allt högre grad på länskatteverkets arbetsordningar. De andra länskatteverksenheternas uppgifter fastställs uteslutande i länskatteverkets arbetsordningar. I och med att distrikts- och lokalförvaltningen sammanslogs genom ändringar i lagen om skatteförvaltningen, har det blivit möjligt att på ett flexibelt sätt ordna uppgiftsfördelningen, till den del det är fråga om sådana uppgifter som tidigare i lag har stadgats ankomma på länskatteverket.

Ett länskatteverks verksamhetsområde omfattar enligt lag ett län. Genom förordning kan det dessutom stadgas att verksamhetsområdet kan bestå av två eller flera län. I länskatteverkets arbetsordning bestäms också om verkets interna organisation och om indelningen i skattedistrikt genom statsrådets beslut. Statsrådet fattar beslut om indelningen i skattedistrikt. Till ett skattedistrikt hänförs en eller flera kommuner. För tillfället finns det 114 skattedistrikt. Antalet kommer inom de närmaste åren sannolikt att understiga hundra.

Enligt de gällande stadgandena kan länskatteverket sålunda endast delvis själv bestämma om sin interna arbetsfördelning och organisation.

Behörig myndighet vid beskattningen enligt den nya skattelagstiftningen

Vid beredning av skattelagstiftning stadgas det numera att det är länskatteverket och inte någon av dess enheter som är behörig myndighet vid beskattningen. Så skedde bl.a. när mervärdeskattelagen stiftades och när det stadgades om förskottsuppbördsregi-

stret. Om länskatteverket stadgas vara behörig myndighet kan uppgifterna genom länskatteverkets arbetsordning fördelas på ett ändamålsenligt och smidigt sätt, antingen genom att splittra upp uppgifterna på olika enheter eller genom att koncentrera dem till en viss enhet i enlighet med vad behovet av och kvaliteten på kundservicen, skatteövervakningens resultat och optimeringen av resurserna kräver.

1.2.2. Föreslagna ändringar

Länskatteverket som behörig myndighet vid beskattningen

Länskatteverket har genom lagstiftning i administrativt hänseende och även i takt med att beskattningens funktionella processer har utvecklats även i funktionellt hänseende blivit den myndighet som har det totala ansvaret för beskattningen. I och med att länskatteverket efter ändringen av lagen om skatteförvaltningen blir den enda myndigheten inom regionalförvaltningen för beskattningens enda nivå och då den även de facto är den myndighet som ansvarar för alla beskattningsuppgifter inom sitt verksamhetsområde, är det motiverat att stadga att länskatteverket är behörigt också i situationer där behörigheten enligt gällande stadganden ankommer på länskatteverkets skattebyråenheter. Begreppet skattedistrikt skulle samtidigt ändras så att det närmast hänger samman med skatterättelsenämndens regionala behörighet.

Moderniseringen av behörighetsstadgandena så att de motsvarar de administrativa och funktionella ändringarna möjliggör en ändamålsenlig utveckling av ett länskatteverks interna arbetsfördelning och organisation. I länskatteverkets interna arbetsordning fastställs vilka uppgifter som med stöd av gällande lag ankommer på skattebyråerna, på samma sätt som man redan nu bestämmer om de uppgifter i fråga om vilka länskatteverket stadgats vara behörig myndighet.

Avsikten är att vid beskattningen stegvis övergå från en skatteslagscentrerad till en kundcentrerad verksamhetsmodell, vilket skulle förbättra servicen och effektivisera skatteövervakningen. En sådan modell skulle dessutom göra det möjligt att koncentrera personalens sakkunskap på ett sätt som bättre motsvarar de behov skatteförvaltningens kunder har. Motsvarande ändringar i verk-

samheten har gjorts eller håller på att göras i många utvecklade länders skatteförvaltning. Målet är bl.a. att så långt som möjligt sammanslå de funktioner som berör inkomstbeskattning och mervärdesbeskattning av företag samt uppgifter i anslutning till övervakningen och betalningen av arbetsgivaravgifter.

Från den skattskyldiges synpunkt skulle detta i praktiken betyda t.ex. att de kan lämna uppgifter om olika skatte- och avgiftsslag samtidigt och på samma blankett och betala olika skatteprestationer som ett enda belopp och med samma inbetalningskort. Särskilt för företag skulle detta innebära en betydande förenkling av förfarandet. Det väsentliga är att basservice skulle kunna erbjudas i koncentrerad form och att skattebetalarna kunde sköta sina kontakter till skatteförvaltningen på ett så smidigt sätt som möjligt. Samtidigt är det möjligt att dra nytta av dimensionsförmånerna i de bakomliggande handläggnings-, redovisnings- och utmatningsfunktionerna.

Den direkta beskattningen och mervärdesbeskattningen av primärproducenterna har redan på detta sätt sammanslagits i funktionellt hänseende och service- och övervakningsuppgifterna har koncentrerats till läns- och länsskatteverket. Förfarandet kan stegvis utvidgas till att omfatta även andra företagskunder. I fråga om sådana stora företagskunder där tillgången till lokal service vid beskattningen saknar betydelse och vilkas skatteövervakning förutsätter särskild sakkunskap t.ex. på grund av omfattande internationell verksamhet, kan beskattningen koncentreras till en enhet för alla skatteslag och vid behov antingen på landsomfattande nivå eller till de största länsskatteverken på länsnivå.

Ur förvaltningen synvinkel innebär ändringarna att resurserna effektivare kan inriktas på de funktioner som för tillfället är viktigast. Det blir lättare att tillgodose behovet av sakkunskap t.ex. i ärenden som gäller internationell beskattning. Det överlappande rutinarbetet minskar och skatteövervakningen kan utveckla nya former. Helhetsbilden av en företagsskattebetalares ställning förbättras och skatterna inflyter vid rätt tidpunkt och till ett korrekt belopp. Sådana förändringar i verksamhetsformerna leder även till ändringar i organisationen, och länsskatteverket bör därför genom sin arbetsordning kunna utforma en sådan organisa-

tion inom ämbetsverket som för tillfället är mest ändamålsenlig.

Reformen motsvarar även de allmänna principerna för förvaltningens utveckling. I statsrådet principbeslut den 17 juni 1993 om åtgärder för förnyande av centralförvaltningen och lokalförvaltningen konstateras det att ämbetsverkens interna organisation bör fastställas i deras arbetsordningar. I principbeslutet konstateras vidare att ansvaret för verksamhetens organisering och den interna organisationen ankommer på verksamhetsenheterna. Inom ramen för lagstiftningen och anslagen kan en verksamhetsenhetens interna organisation fastställas i dess arbetsordning. Detta motsvarar principerna för resultatbudgetering och resultatstyrning. På detta sätt kan man smidigt och ekonomiskt välja vilka resurser som skall utnyttjas i verksamheten. Enhetens ledning är klart ansvarig inte bara för verksamheten utan också för hur den organiseras. Enligt de föreslagna reformerna skulle länsskatteverket i enlighet med den linjedragning som görs i principbeslutet vara behörig skatteförvaltningsmyndighet inom sitt verksamhetsområde i fråga om alla beskattningsfunktioner och verket skulle i sin arbetsordning besluta om sin interna arbetsfördelning och organisation.

Beskattningen av storföretag koncentreras

Storföretag i Finland

I propositionen föreslås att beskattningen av storföretag vid behov i enlighet med skattestyrelsens föreskrifter kan koncentreras till ett eller flera länsskatteverk. Enligt gällande stadganden verkställs inkomstbeskattningen också av dessa företag av skattebyrå i hemkommunen samtidigt som mervärdesbeskattningen och övervakningen av betalningen av arbetsgivaravgifter sköts av hemkommunens länsskatteverk.

Beskattningen av storföretag förutsätter i fråga om alla skatteslag ofta särskild sakkunskap och skatteövervakningen av dem bör vara systematisk, täckande och regelbunden. De bedriver ofta utöver en landsomfattande verksamhet även internationell verksamhet, varvid även skattemyndigheterna bör ha särskild sakkunskap om beskattningen. Storföretagen arbetar ofta i form av stora koncerner som kan ha tiotals dotterbolag och verksamhetsställen runt om i landet. En stor del av skatteinspektionerna inriktas på be-

skattningen av storföretag.

Antalet företag, vilkas omsättning över- skred 300 miljoner mark uppgick enligt upp- gifter för skatteåret 1993 till 320. Deras hemkommuner fördelade sig länsskatteverk- svis på det sätt som framgår av nedanstän- de tabell:

Länsskatteverk	antal	%-för- delning
Nylands länsskatteverk	194	61
Åbo länsskatteverk	42	13
Länsskatteverket i Tavastehus	28	9
Länsskatteverket i Vasa	16	5
Sydöstra Finlands länsskatteverk	16	5
Länsskatteverket i Uleåborg	5	2
Länsskatteverket i Kuopio	5	2
Norra Karelen länsskatteverk	5	1
Mellersta Finlands länsskatteverk	5	1
Lapplands länsskatteverk	4	1

Antalet företag, vilkas omsättning över- skred 600 miljoner mark uppgick enligt upp- gifter för skatteåret 1993 till 173. Deras hemkommuner fördelade sig länsskatteverk- svis på det sätt som framgår av nedanstän- de tabell:

Länsskatteverk	antal	%-för- delning
Nylands länsskatteverk	113	65
Åbo länsskatteverk	22	13
Länsskatteverket i Tavastehus	10	6
Länsskatteverket i Vasa	10	6
Sydöstra Finlands länsskatteverk	7	4
Länsskatteverket i Kuopio	3	2
Mellersta Finlands länsskatteverk	3	2
Lapplands länsskatteverk	2	1
Norra Karelen länsskatteverk	2	1
Uleåborgs länsskatteverk	1	1

Ovanstående tabeller visar tydligt att stor- företagen har koncentrerats till vissa stora länsskatteverk och särskilt till Nylands län- skatteverks verksamhetsområde. I de mindre länsskatteverken är antalet företag som en- ligt nationell måttstock skall anses stora syn- nerligen litet. Det antal som framgår av ta- bellerne ger en bild av enskilda företag, vil- kas omsättning överskrider en viss gräns. Det kan emellertid finnas flera små företag som tillsammans med det ifrågavarande för- etaget bildar en koncern. Av statistiken framgår inte de koncerner, inom vilka de enskilda företagens omsättning inte överskri- der de ovan nämnda gränserna, men där

koncernens sammanlagda omsättning över- skrider gränsen. Antalet sådana koncerner och till dem hörande företag är mycket stort, vilket kommer att beaktas vid beredningen av skattestyrelsens förslag.

Beskattningen av storföretag i Sverige och Norge

I Sverige bygger skatteförvaltningen på två instanser. Riksskatteverket är det centrala ämbetsverket och i varje län finns det en skattemyndighet, motsvarande ett länsskatte- verk, som ansvarar för hela beskattnings- funktionen i länet. I varje länsskatteverk finns det ett eller flere lokala skattekontor. Länsskatteverket har även andra enheter. Organisationen motsvarar alltså i detta hän- seende skatteförvaltningens organisation i Finland.

Länsskatteverkens interna organisation av- viker dock från den nuvarande organisa- tionen inom länsskatteverken i Finland så till vida att i Sverige är skattefunktionerna ord- nade kundvis, så att beskattningen av storfö- retag med avseende på alla skatteslag inom länsskatteverken har koncentrerats till sär- skilda företagsbeskattningsenheter, länsskat- tekontoren. Beskattningen av andra skatt- skyldiga sköts med avseende på alla skatte- slag av de lokala skattekontoren.

Till t.ex. Stockholms länsskatteverks före- tagsbeskattningsenhet koncentreras beskatt- ningen av moderbolagen i koncerner där antalet fast anställda överskrider 600 eller vars omsättning överskrider 1,3 miljarder kronor eller vars balansomslutning överskri- der 1 miljard kronor. Till företagsbeskatt- ningsenheten för dessutom koncentrerats be- skattningen av börsnoterade bolag, sådana utländska skattskyldiga som avger mervär- desskattedeklaration genom ombud (ca 600 stycken), bolag som ägs av utlänningar, de största bokförings- och advokatbyråerna, pensions- och personalstiftelserna, de största byggnads- och fastighetsförvaltningsbolagen samt de största bolagiserade statliga inrättningarna. Enligt planerna skall Stockholms länsskatte- verks organisation i framtiden utvecklas så att vissa landsomfattande uppgifter koncen- treras till en särskild enhet inom länsskatte- verket. Dessa uppgifter skall omfatta be- skattning av nationellt betydande företag och företag med internationella kontakter.

I Norge grundades år 1991 en särskild en- het som koncentrerar sig på beskattning av

storföretag (Sentralskattekontoret för storbedrifter). Som storföretag betraktas företag vilkas omsättning överskrider 2 miljarder norska kronor samt koncerner av samma storleksklass. Antalet sådana företag uppgår till ca 80—100 stycken. Denna specialenhet är direkt underställd den norska myndighet som hos oss motsvaras av skattestyrelsen (Skattedirektoratet). I Norge har dessutom sedan tidigare funnits två beskattningseenheter, vilkas regionala behörighet har omfattat hela landet, nämligen Oljeskattekontoret som koncentrerar sig på beskattningen av företag i oljebranschen och Sentralskattekontoret för utenlandssaker, som specialiserat sig på beskattningen av utländska företag och personer.

Det föreslagna stadgandet

I propositionen föreslås att i lagen om skatteförvaltning intas ett stadgande som skulle göra det möjligt att koncentrera beskattningen av storföretag och andra företag och skattskyldiga som förutsätter särskild sakkunskap till ett eller flera länsskatteverk. Enligt förslaget kan skattestyrelsen bestämma att ett annat länsskatteverk är behörigt vid beskattningen av det länsskatteverk, som enligt lagen är behörigt. Skattestyrelsens beslut kan gälla storföretag eller andra sådana skattskyldiga, vars beskattning förutsätter särskild sakkunskap.

I lagen uppräknas de förutsättningar som bör vara uppfyllda för att skattestyrelsen skall kunna meddela en sådan föreskrift. Skattestyrelsens föreskrift kunde till en börja gälla försäkrings- och kreditinstitutet samt de finansiella instituten. Företagen i denna bransch är sådana att beskattningen och skatteövervakningen av dem i regel förutsätter särskild sakkunskap och de har i allmänhet ett stort nät av verksamhetsställen. Dessutom bedriver de ofta internationell placering- och finansieringsverksamhet. Vidare kunde skattestyrelsens föreskrift gälla sådana företag eller koncerner som bildas av företag, vars omsättning är betydande eller där koncernens sammanlagda omsättning är betydande. Om den nedre gränsen för omsättningen stadgas genom förordning. Avsikten är att denna gräns skall gå vid 300 miljoner mark. Även de företag som tas ut på basis av omsättningens storlek är huvudsakligen sådana som har verksamhet runt om i hela landet och som bedriver utrikeshandel. Före-

skriften kunde även gälla aktieägare i företagen. De ovan nämnda kriterierna är allmänna så till vida att i skattestyrelsen inte individualiseras vilka skattskyldiga som föreskriften gäller. Föreskriften är till sin karaktär bestående, eftersom den gäller en mycket stabil grupp av skattskyldiga. Föreskriften skall publiceras i författningssamlingen.

För det tredje kunde skattestyrelsens föreskrift gälla andra enskilda skattskyldiga, vilkas beskattning förutsätter särskild sakkunskap. Till denna del kunde skattestyrelsens föreskrift bli aktuell t.ex. i situationer där en fysisk person äger tiotals eller t.o.m. hundratal företag på olika håll i Finland eller utomlands och det ur skatteövervakningssynvinkel vore ändamålsenligt att beskattningen av denna fysiska person och hans företag till alla delar kunde skötas koncentrerat. För det fjärde kunde skattestyrelsens föreskrift gälla en enskild skattskyldig, om neutralitetsprincipen kan äventyras i det behöriga länsskatteverket. Möjligheten att ge en sådan föreskrift garanterar att man även i exceptionella fall kan trygga ett ojävigt beslutsfattande. Nödvändigheten av ett undantagsförfarande understryks då man även vid inkomstbeskattningen har övergått till tjänstemannabeskattning i och med indragningen av skattenämnderna. Föreskriften kan gälla närmast en tjänsteman inom skatteförvaltningen eller en skattskyldig som har en intressegemenskap med en tjänsteman. I fråga om ovan nämnda enskilda fall bör även skattestyrelsen ha en möjlighet att överta ett beskattningsärende för avgörande.

Skattestyrelsen skall enligt förslaget också bestämma vilken skatterättsenämnd som är behörig. Skattetagarnas intressen skall bevakas av de skatteombud som enligt vederbörande skattelag är behörig.

Syftet med förslaget är att man vid beskattningen av storföretag och exceptionellt svåra skattskyldiga som bedriver verksamhet inom olika länsskatteverks område skall kunna samla och koncentrera behövlig sakkunskap både för att förbättra nivån på den service som ges de skattskyldiga och för att effektivisera skatteövervakningen. Avsikten är att tidigast från början av år 1997 vid Nylands länsskatteverk och möjligtvis vid något annat länsskatteverk grunda en särskild enhet som specialiserar sig på beskattningen av storföretag och som ansvarar för hela beskattningen av dessa företag. Till denna en-

het koncentreras personal från skatteförvaltningen som i fråga om alla skatteslag specialiserat sig på beskattning och inspektion av storföretag. Enheten skall alltså arbeta enligt kundcentreringsprincipen.

1.3. Förmyndandet av bevakningen av skattetagarnas rätt

1.3.1. Nuläget

Det är på författningsnivå oklart vilken ställning bevakningen av skattetagarnas rätt intar som en uppgift som ankommer på skatteförvaltningen eller skattetagarna. I 1 § lagen om skatteförvaltningen ingår endast en hänvisning till de ombudsmän för skattetagarna som finns inom skatteförvaltningen. Stadgandena i de gällande skattelagarna om hur skattetagarnas intressen skall bevakas är delvis föråldrade och splittrade.

Skattetagarnas rätt bevakas i regel av olika ombud som nämns i skattelagarna. De har till uppgift att se till att skattetagarna verkligen erhåller de skatteinkomster som enligt den materiellrättsliga lagstiftningen tillkommer dem. Om ombudens allmänna behörighet stadgas i samband med regleringen av ändringssökandet. Skattetagarens ombud kan sköta sitt uppdrag både på deltid och heltid. De flesta ombud sköter fortsättningsvis uppdragen på deltid.

Även skattetagaren själv, dvs. kommunen, församlingen och folkpensionsanstalten har självständig rätt att söka ändring. Dessutom har skattestyrelsen och länskatteverket med stöd av stadgandena i lagen om skatteförvaltningen rätt att söka ändring för statens räkning i beslut som gäller den direkta beskattningen.

Benämningarna på skattetagarnas ombud i olika skatteslag och deras behörighet i olika besvärinstanser varierar. Enligt beskattningsslagen bevakas skattetagarnas rätt av stats- och kommunalombud som förordnats vid skattedistriktet. Enligt lagen om förskottsuppbörd och lagen angående stämpelskatt samt vissa andra lagar skall av länskatteverken förordnade beskattningsombud bevakas statens rätt med avseende på de i lagarna nämnda skatterna. I högsta förvaltningsdomstolen bevakas skattetagarnas rätt i ovan nämnda ärenden av ett prövningombud. I fråga om de uppgifter som nämns i mervärdesskattelagen bevakas statens rätt av statsombud som förordnats vid länskatteverken.

1.3.2. Föreslagna ändringar

Inom skatteförvaltningen har man särskilt från år 1994 såsom en separat funktion utvecklat bevakningen av skattetagarnas rätt. Enligt de förslag som lagts fram av kommissionen för rättsskyddet vid beskattningen (kommittébetänkande 1992:7) har ombudssystemet inom skatteförvaltningen utvecklats i den riktningen, att såsom ombud för skattetagarna som bevakar statens rätt kan finnas heltidsanställda tjänstemän inom skatteförvaltningen. Avsikten är att före år 1996 skapa ett heltäckande nät av heltidsanställda tjänstemän inom skatteförvaltningen som bevakar statens rätt. Det är meningen att ordnandet av bevakningen av skattetagarnas allt klarare skall vara en uppgift för skatteförvaltningen, dock så att de tjänstemän som sköter bevakningen är självständiga och oavhängiga från länskatteverkets organisation i övrigt. Skatteombudets oavhängighet skall konstateras genom ett stadgande som intas i förordningen om skatteförvaltningen och enligt vilket skatteombudet inom ramen för det förordnande som givits honom avgör honom ålagda ärenden som gäller bevakning av skattetagarnas rätt.

I propositionen föreslås att till lagen om skatteförvaltning i samband med skatteförvaltningens uppgifter skall fogas ett stadgande om skyldigheten att ordna bevakningen av skattetagarnas rätt. Det är således inte länskatteverkets uppgift att sköta bevakningen av skattetagarnas rätt utan endast att ordna bevakningen. Med detta avses bl.a. förordnande av skatteombud, anskaffning av lokaler och behövliga arbetsredskap samt löneutbetalning. Även när det gäller av kommunerna förordnade ombud skall länskatteverken ordna lokaler, skaffa arbetsredskap och sköta motsvarande arrangemang.

Målet är att frångå systemet med deltidsombud och ordna bevakningen av alla skattetagares rätt så att den handhas av ombud på heltid. Samtidigt föreslås det att de allmänna stadgandena om bevakning av skattetagarnas rätt koncentreras i lagen om skatteförvaltning och i den förordning om skatteförvaltningen som kommer att ges senare. I lagen skall på ett allmänt plan stadgas om ombudsfunktionen för skattetagare. I varje skattelag skall såsom för närvarande ingå stadganden om förutsättningarna för ombudets rätt att söka ändring.

I propositionen föreslås inga förändringar i

kommunernas rätt att förordna ombud för att bevaka sin rätt vid beskattningen eller i kommunens, församlingens eller folkpensionsanstaltens rätt att söka ändring i beskattningen. Kommunen kan fortsättningsvis ordna bevakningen av sin rätt på det sätt som den finner bäst. Vederbörande kommun samt länsskatteverket förordnar sålunda var för sig ett skatteombud för att såsom för närvarande bevaka skattetagarnas rätt. Skatteförvaltningen kan även såsom för närvarande erbjuda kommunerna samt kommunerna skatteförvaltningen skatteombudstjänster enligt principen för köp av tjänster. Om fördelningen av kostnaderna mellan kommun och stat avtalas från fall till fall genom förhandlingar mellan länsskatteverket och vederbörande kommun.

I propositionen föreslås också att länsskatteverkets nuvarande rätt att söka ändring slopas. Eftersom länsskatteverket verkställer beskattningen är det inte ändamålsenligt att det såsom ämbetsverk har rätt att söka ändring i sina egna beslut. Däremot är det skäl att med tanke på de exceptionella fall, då det skatteombud som bevakar statens rätt av något särskilt skäl inte kan utnyttja sin rätt att söka ändring, bibehålla skattestyrelsens rätt till detta. Skattestyrelsen har enligt förslaget rätt att söka ändring i fråga om alla skatter som tillfaller staten.

Det föreslås att benämningarna på skattetagarnas ombud förtydligas så att alla nuvarande benämningar ersätts med benämningen skatteombud. Detta gäller även sådana ombud som kommunerna har förordnat. Även ombudens tjänstebemärkning föreslås vara skatteombud, men länsskatteverket och kommunen skall fortfarande utöver det normala utnämningsbeslutet ge ombudet ett särskilt förordnande att fungera som skattetagarens ombud i de uppdrag som nämns i förordnandet. Genom att särskilja tjänsten och förordnandet understryker man ombudets oavhängighet från den övriga ämbetsverksorganisationen. Ett särskilt förordnande gör det även möjligt att på ett flexibelt sätt bestämma vilka uppgifter ombudet skall handha.

Enligt förslaget bibehålls kommunens, församlingens och folkpensionsanstaltens rätt att söka ändring, trots att dessa skattetagare inte i nämnvärd utsträckning har utnyttjat sin särskilda rätt att söka ändring.

1.4. Förnyande av förfarandet vid beskattningen av dem som får löne- och förmånsinkomster

1.4.1. Nuläget

Enligt gällande 33 § beskattningsslagen skall envar skattskyldig utan anmaning årligen avgiva skattedeklaration. Skatteförvaltningen sänder i december en förhandsifylld skattedeklaration till varje skattskyldig. Den skattskyldige fyller i deklARATIONEN och bifogar olika verifikat samt annan utredning om sina inkomster, avdrag, tillgångar och skulder.

Skattestyrelsen har med stöd av stadgandena i beskattningsslagen begränsat deklARATIONSSKYLDIGHETEN så att vissa inkomster eller avdrag inte behöver deklarerats eller att vissa skattskyldiga inte alls behöver avge någon deklARATION. Det har varit möjligt att begränsa deklARATIONSSKYLDIGHETEN när de som betalt och mottagit prestationer har tillstått skatteförvaltningen motsvarande uppgifter. DeklARATIONSSKYLDIGHETEN har under de senaste åren kunnat begränsas allt mer i takt med att uppgifter till grund för beskattningen har erhållits av dem som betalt och mottagit prestationer.

För tillfället är de uppgifter som fås av utomstående ännu inte i sin helhet så täckande, att beskattningen för ett tillräckligt stort antal personkunder skulle kunna verkställas endast på basis av dem. En väsentlig brist är att skatteförvaltningen inte från banker och andra kreditgivare får sådana uppgifter om ränteavdrag som kan läggas till grund för beskattningen.

1.4.2. Förfarandet med beskattningsförslag

Målet vid utvecklingen av beskattningsfunktionen är att få till stånd en effektivare kontroll av att beskattningen verkställs till ett korrekt belopp som betalas vid rätt tidpunkt. Man försöker komma ifrån rutinären den bl.a. genom att minska antalet gånger en skattedeklaration behandlas och genom att begränsa deklARATIONSSKYLDIGHETEN särskilt för personkunder dvs. löntagare, pensionärer och sådana som erhåller olika förmånsinkomster. Strävan är att i stor utsträckning kunna beskatta personkunderna på basis av uppgifter som fås från andra än kunderna

själva. I många fall fås uppgifterna från dem som betalar eller mottar prestationer och ofta är de då korrektere än om man erhållit dem av de skattskyldiga. På detta sätt kan kostnaderna för beskattningens verkställande minskas utan att kvaliteten av eller enhetligheten i beskattningen lider. Samtidigt kan förvaltningens resurser inriktas på behandlingen av sådana deklarationer som kräver särskild undersökning. Förfarandet förbättrar även kundservicen, eftersom den skattskyldige i rutinfall inte behöver besväras mer än nödvändigt. Å andra sidan kan kunder som behöver särskild vägledning betjänas bättre.

I och med att man får uppgifterna direkt från dem som betalar eller mottar prestationer är det möjligt att stegvis avstå från det sedvanliga deklaraionsförfarandet. I stället för en förhandsifylld deklaration kan till den skattskyldige sändas ett färdigt uträknat beskattningsförslag, varav framgår beskattningens slutresultat. Den skattskyldige kan göra behövliga ändringar och korrigeringar samt returnerar förslaget till länskatteverket. Skyldigheten att returnera beskattningsförslaget till följd av eventuella fel eller brister skulle motsvara inlämnandet av en deklaration. Beskattningsförslaget motsvarar sålunda den skattskyldiges normala deklaraions-skyldighet. Om den skattskyldige underlåter att rätta och returnera beskattningsförslaget, är påföljderna de samma som vid underlåtelse att lämna in skattedeklaration.

Avsikten är att stegvis övergå till beskattningsförslagsförfarandet. Övergångsperioden infaller under skatteåren 1995—1996. Förfarandet skall prövas vid vissa länskatteverk. Om resultaten är positiva övergår hela landet till det nya systemet i samband med beskattningen för år 1997. Målet är att över hälften av personkunderna skall omfattas av beskattningsförslagsförfarandet.

Övergången till ett beskattningsförslagsförfarande finns även inskrivet i programmet för statsminister Paavo Lipponens regering. Enligt regeringsprogrammet skall skattemyndigheternas möjlighet att erhålla direktuppgifter utvecklas och målet är att en väsentlig del av löntagarna inte skall behöva lämna in skattedeklaration.

1.4.3. Överföringen av uppgifter om räntor och lån från kreditinstitut och finansiella institut till skatteförvaltningen

Enligt 58 § inkomstskattelagen indelas skulder med avseende på ränteavdragsrätten i bostads- och studieskulder samt skulder för inkomstens förvärvande och andra skulder. Under skatteåret 1994 gällde avdragsrätten även räntor på andra skulder. Från och med skatteåret 1995 kan räntor för andra skulder inte längre avdras.

Vid beskattningen för år 1993 hade ca 1,5 miljoner löntagare, pensionärer eller andra personkunder avdragbara räntor i beskattningen till ett sammanlagt belopp om ca 15,5 miljarder mark. Av dessa hade ca 1 miljon personer bostads- och studieskulder till ett belopp av 11,4 miljarder mark. En automatiserad överföring av en så stor mängd data till skatteförvaltningen skulle märkbart minska rutinarbetet. Om de skattskyldiga samtidigt befrias från skyldigheten att uppges sina ränteutgifter behöver den vanliga personkunden längre i sin skattedeklaration endast utreda sina resekostnader och beloppet av sina övriga kostnader för inkomstens förvärvande, ifall dessa överstiger de självriskandelar som stadgas i lag.

På grundvalen av den ovan anförda förslås det att det i lagen om beskattningsförfarande intas ett stadgande som förpliktar banker och de vanligaste kreditgivarna att till skatteförvaltningen uppges sina kunders skulder, skuldernas användningsändamål samt för skulderna erlagda räntor.

Redan nu erhåller skatteförvaltningen på maskinspråk från banker och andra penninginstitut uppgifter om sådana ränteintäkter, dividendintäkter och värdepappersköp som enligt inkomstskattelagen är skattepliktiga. Lämnannde av uppgifter om lånekapital och räntor för bostads- och studieskulder skulle endast utvidga det system som redan är i bruk. Skattestyrelsen skall i ett beslut om begränsning av skyldigheten att lämna uppgifter besluta om omfattningen av de uppgifter som skall lämnas i och med att beskattningsförslagssystemet stegvis utvidgas.

Bankerna och alla andra som omfattas av skyldigheten att lämna uppgifter skall lämna ränteutgiftsuppgifterna utan ersättning.

1.4.4. Utveckling av informationen i fråga om vissa andra uppgifter

Utöver skyldigheten att lämna uppgifter om ränteutgifter föreslås det att placeringsfonderna skall åläggas att meddela skatteförvaltningen antalet placeringsfundsandelar som de skattskyldiga äger vid årets utgång samt antalet inlösta placeringsfundsandelar. Numera verkställs förskottsinnehållning på placeringsfondernas vinstandelar, och den skattskyldige behöver inte uppge erhållna vinstandelar i sin skattedeclaration, eftersom den som verkställt förskottsinnehållningen med stöd av stadgandena i lagen om förskottsuppbörd lämnar dessa uppgifter till skatteförvaltningen. Om skatteförvaltningen också direkt av placeringsfonden skulle få uppgifter om antalet placeringsfundsandelar och antalet inlösta placeringsfundsandelar, kunde den skattskyldige befrias från skyldigheten att lämna dessa uppgifter i sin skattedeclaration.

Skatteförvaltningen får av värdepappersförmedlarna uppgifter om sådan eftermarknadsgottgörelse som skall betraktas som inkomst. Den skattskyldige har också i detta avseende befriats från deklARATIONSSKYLDIGHETEN. Däremot får skatteförvaltningen inte på grund av brister i den gällande lagstiftningen uppgifter av värdepappersförmedlarna om sådan eftermarknadsgottgörelse som skall betraktas som utgift. Det föreslås därför att värdepappersförmedlarna åläggs att till skatteförvaltningen lämna uppgifter om avdragbar eftermarknadsgottgörelse, varvid den skattskyldige även till denna del kan befrias från deklARATIONSSKYLDIGHETEN.

1.5. Förnyande av förfarandet för beskattning av och förskottsuppbörd hos samfund

1.5.1. Nuläge

Alla samfund är bokföringsskyldiga. En bokföringsskyldig, vars räkenskapsperiod har utgått mellan den andra oktober och sista december skall lämna in sin skattedeclaration senast den 1 april det år som följer på skatteåret. Ett samfund vars räkenskapsperiod har utgått mellan den 1 januari och den

1 oktober skall lämna in sin skattedeclaration före utgången av januari det år som följer på skatteåret. För sist nämnda samfund kan tiden mellan räkenskapsperiodens utgång och tidpunkten för inlämnande av deklARATIONEN var t.o.m längre än ett år.

Skatteuppbörden hos samfund verkställs under skatteåret i form av förskottsbetalning. Genom förskottsbetalning åläggs den skattskyldige att betala ett belopp som så noggrant som möjligt motsvarar det sammanlagda beloppet av de skatter och avgifter som den skattskyldige skall betala för sina inkomster och sin förmögenhet, minskat med det belopp som beräknas inflyta i form av förskottsinnehållning och gottgörelse för bolagsskatt. Om inget förskott har påförts eller förskottet på basis av uppgifter ur den senast verkställda beskattningen har visat sig vara för lågt, kan skattebyrån senast före utgången av november verkställa debitering. Ett förskott som har fastställts utan fog eller till större belopp än vad som behövs kan före skatteårets utgång avlyftas eller sänkas. Om ett samfund inte har införts i förskottsuppbörsregistret eller om det har avförts ur registret skall på de ersättningar för arbetsprestationer som utförs för samfundet verkställas förskottsinnehållning om 15 %.

Förskotten räknas samfundet till godo skatteårsvis till det belopp som har inlutit. I detta fall anses skatteåret omfatta ett kalenderår. Om t.ex. samfundets räkenskapsperiod utgår den 31 januari 1995 fastställs det först efter räkenskapsperiodens utgång under kalenderåret 1995 hur stort förskott som skall räknas samfundet till godo. Om den skatt som debiterats genom förskottsbetalning är mindre än den slutliga skatten, betalar den skattskyldige mellanskillnaden i form av kvarskatt. För tillfället uppbärs ingen ränta på kvarskatten. På för stort förskott som återbärs betalas heller ingen ränta.

Fastställandet av ordinarie förskott sker huvudsakligen på basis av uppgifterna ur den senast verkställda beskattningen. Dessa uppgifter kan vara ca två år gamla eller ännu äldre. Sålunda har förskotten för år 1995 fastställts på basis av den år 1993 verkställda beskattningen. Förskotten och den slutliga beskattningen motsvarar därför sällan varandra. Inte heller samfundet upplever det som viktigt att begära att förskott påförs eller att på eget initiativ betala komplettering. Vissa samfund ser den räntefria skattekrediten som en beaktansvärd finansieringsform.

1.5.2. Föreslagna ändringar

Syftet med propositionen är att förnya förfarandet vid beskattningen av och förskottsuppbörden hos samfundens så att samfundens skatter inflyter till ett möjligast riktigt belopp och vid rätt tidpunkt. För skattetagarna är det bl.a. viktigt att kunna förutse skatteintäkterna, och att penningströmmen är jämn och säker. För skattebetalarna är det viktigt att betalningen kan ske utan besvär. Det skall därför vara lätt att betala skatten och det skall vara möjligt att på en och samma gång lämna de uppgifter som skatteförvaltningen vill ha och så snart som möjligt efter att bokslutet blivit klart. Skattebetalarens helhetssituation bör vara lätt överskådlig för dess förvaltning. Dessa mål bör dessutom nås till så låga kostnader som möjligt.

Det föreslås att tidpunkten för inlämning av samfunds skattedeclaration ändras. Ett samfund skall alltid inlämna sin deklARATION inom fyra månader efter räkenskapsperiodens utgång. Förslaget innebär att deklARATIONSSKYLDIGHETEN tidigareläggs i de fall där samfundets räkenskapsperiod utgår mellan den första januari och den sista september. Sålunda skall deklARATIONEN för en räkenskapsperiod som utgår i januari 1996 inlämnas senast den 31 maj 1996, när den enligt gällande stadganden kan inlämnas först i januari 1997. Inlämningstiden för de samfund vars räkenskapsperiod utgår den 31 december förlängs med en månad. Systemet behandlar då samfund vars räkenskapsperioder utgår vid olika tidpunkter på samma sätt.

När inlämningen av skattedeclarationen tidigareläggs, kan samfundets förskottsskatt fastställas på basis av färskare uppgifter. Avsikten är att fortsätta reformen med att även tidigarelägga den slutliga beskattningen av samfundet. Samtidigt skall tidpunkten för slutförande av beskattningen av samfund bli flexibel. Avsikten är att övergå från den nuvarande fixerade tidpunkten för beskattningens slutförande till en tidpunkt som är beroende av när räkenskapsperioden utgått och när den individuella beskattningen slutförts. I anslutning till förberedelsen för en övergång till ett smidigt slutförande av beskattningen föreslås det att skattestyrelsen kan besluta när beskattningen av en skattskyldig slutförs.

Samfundens förskottsskatter skall enligt förslaget räkenskapsperiodvis fastställas och tillgodoräknas samfundet till det influtna

beloppet. Betalningen av skatter sker då vid en allt korrektare tidpunkt, dvs. när inkomsten uppkommer. För t.ex. ett samfund vars räkenskapsperiod omfattar perioden från den 1 juli 1996 till den 30 juni 1997 fastställs förskotten för denna räkenskapsperiod och förskotten räknas också samfundet till godo vid beskattningen. Under övergångsskedet kan reformen leda till en situation där för ett samfund endast några förskottsskatterater eller ingen rat alls tillgodoräknas. Om t.ex. räkenskapsperioden utgår den 31 januari 1996 tillgodoräknas överhuvudtaget inga förskott, eftersom förskotten för år 1996 fastställs först från februari och dessa förskott då hänförs till den pågående räkenskapsperioden.

Samfundet skall på basis av bokslutsuppgifterna själva räkna ut sina skatter. Därvid skall även beaktas den dividend som enligt vad som beslutats skall utdelas eller om vilken beslut kommer att fattas, samt den gottgörelse för bolagsskatt som tillgodoräknas för erhållna dividender. Om den beräknade skatten är större än de tillgodoräknade förskotten, kan samfundet på eget initiativ betala skillnaden i form av kompletteringsbetalning. Om den beräknade skatten däremot är lägre än de tillgodoräknade förskotten, kan samfundet inom fyra månader från räkenskapsperiodens utgång ansöka om sänkt förskott.

Om mellanskillnaden inte betalas leder detta till att ränta räknas på den obetalda skatten. Denna ränta kallas samfundsränta. Samfundsräntan räknas från den sista dagen för deklARATIONENS inlämnande till förfalldagen för den slutliga skatten. Systemet bemöter alla samfund på samma sätt oberoende av när deras räkenskapsperiod utgår, för t.ex. ett samfund vars räkenskapsperiod har utgått under årets första hälft får inte en längre räntefri betalningstid för sina skatter. Om den beräknade skatten är lägre än de förskott som tillgodoräknas samfundet, betalas till den skattskyldige på motsvarande sätt samfundsränta från den sista inlämningsdagen för skattedeclarationen.

Ränteprocenterna för samfundsränta som skall betalas och samfundsränta som återbärs samt skillnaderna mellan dessa räntor motsvarar marknadsräntorna. Den ränta som betalas på dagsdepositioner och som uppbärs på likviditetskrediter är bunden till Finlands Banks auktionsränta. För tillfället utgör räntan på depositioner auktionsräntan minskad

med och räntan på kredit auktionsräntan ökad med två procentenheter. Det föreslås att samma ränteskillnad också skall tillämpas på samfundsräntorna. Ränta som skall betalas är enligt förslaget den av Finlands Bank fastställda referensräntan ökad med två procentenheter, dvs. den ligger på dagens referensräntenivå som är 8 procent. På motsvarande sätt är samfundsränta som återbärs referensräntan minskad med två procentenheter, dvs för närvarande på referensräntenivån 4 %. Betald samfundsränta får inte avdras i inkomstbeskattningen. På motsvarande sätt är samfundsränta som återbärs skattefria inkomst.

De ovan relaterade ändringarna ingår huvudsakligen i förslaget till lagen om beskattningsförfarande. Den gällande lagen om förskottsuppbörd ändras i detta sammanhang endast till nödvändiga delar.

1.6. Ibruktage av kvarskatteränta och återbäringsränta

Lagen om höjning som motsvarar ränta i beskattningen (1251/90) upphävdes genom en lag av den 28 maj 1993 (461/93). Under några år höjdes förskottsåterbäring och kvarskatt som översteg 3 000 mark med 7,5 %. Förfarandet slopades vid beskattningen för år 1993, då till förskottsuppbörden av konjunkturskäl fogades en extra förhöjning, dvs. den sk. låneskatten togs i bruk. Till följd därav var förskottsåterbäringsarna ovanligt stora. Låneskatt uppbars även 1994 och ännu under innevarande år. Eftersom man från ingången av 1996 kommer att avstå från förhöjning av förskottsinnehållningen, vore det motiverat att en räntefaktor på nytt togs i bruk även vid beskattningen av andra skattskyldiga än samfund och samfälliga förmåner. Avsikten är att den skattskyldige i stor utsträckning själv skall sköta om att förskottsinnehållningen motsvarar de slutliga skatterna. Hotet om ränta på kvarskatten uppmuntrar de skattskyldiga till att justera sin förskottsinnehållning och komplettera den när han t.ex. får oförutsedda inkomster och vet att en skatteskuld uppkommer. Ränta på återbäring utgör däremot en ersättning för att skattetagaren har fått disponera extra medel.

I propositionen föreslås att på förskottsåterbäring och kvarskatt räknas en ränta som är bunden vid Finlands Banks referensränta. I motsats till samfundsräntan skall räntan för

både kvarskatt och återbäringsränta för andra skattebetalare på grund av skälighet vara lika stora dvs. Finlands Banks referensräntan minskad med två procentenheter. Räntenivån kommer alltså att fluktuera och följer den genomsnittsränta som räknas på krediter och depositioner.

Kvarskatteränta och återbäringsräntan räknas från den tidpunkt när möjligheten till kompletteringsbetalning utgår, dvs. från den 1 april till kvarskattens första förfallodag eller till utgången av den månad som föregår eller till utgången av den månad som föregår den månad när förskottsåterbäringen skall betalas. Vid beräkning av kvarskatteräntas belopp skall från räntan avdras högst 100 mark, varvid en liten avvikelse mellan förskottsinnehållningen och den slutliga räntan inte leder till räntebetalningsskyldighet.

På samma sätt som räntor vid samfundsbeskattning är även återbäringsräntan skattefria inkomst, medan kvarskatteränta inte får avdras vid inkomstbeskattningen.

Räntorna beaktas vid ändringar i beskattningen under senare år. En sådan räntefaktor som avses i 11 § förordningen om skatteuppbörd (903/78) fogas inte längre till inkomst- och förmögenhetsbeskattningen.

1.7. Övriga förslag

1.7.1 Förnyelse av skatterättelsenämnden

I anslutning till förnyelsen av lagsystematiken föreslås det att stadgandena om skatterättelsenämnden överförs till lagen om skatteförvaltningen. Skatterättelsenämndens ställning och uppgifter bibehålls oförändrade.

I propositionen föreslås det att skatterättelsenämndens sammansättning och interna organisation ändras så att minimiantalet medlemmar per kommun minskas från tre till två. Kommunen kan dock, liksom för närvarande, utse flera medlemmar. Reformen är nödvändig för att man när skattedistriktet förstoras bättre skall kunna beakta variationer i kommunernas storlek, varvid det sammanlagda antalet medlemmar i nämnden inte blir oskäligt stort. I de största nämnderna finns för närvarande rentav 30—40 medlemmar.

Kommunerna har för närvarande rätt att kräva att kommunvisa sektioner inrättas i nämnden. Det föreslås att dessa s.k. obligatoriska kommunsektioner slopas. Nämnden får själv i större utsträckning än tidigare bestämma hur den vill dela in sig, antingen på

geografisk eller saklig basis.

1.7.2. Reformen som avser normgivningsbehörigheten

I propositionen ingår flera förslag enligt vilka den allmänna normgivningsbehörigheten och annan behörighet föreslås sänkt på författningsnivå eller inom skatteförvaltningens organisation. Det är motiverat att sänka normgivningsbehörigheten och behörighetsnivån för att de reformer som hänför sig till beskattningsförfarandet skall kunna genomföras på ett möjligast flexibelt sätt. Reformen motsvarar också de allmänna principerna för förvaltningens utveckling. Behörigheten att t.ex. fatta beslut om ämbetsverkens organisation skall ligga hos verken själva. Förvaltningsbeslut som berör enskilda medborgare skall fattas på en så låg förvaltningsnivå som möjligt och nära medborgarna.

Enligt propositionen skall skattestyrelsen besluta om länsskatteverken, när detta för närvarande besluts genom förordning. Länskatteverket beslutar om skattedistriktet, när detta beslut för närvarande fattas av statsrådet.

Skattestyrelsen skall besluta om tidpunkten för inlämning av skattedeklaration, vilket för närvarande bestäms i lag. Finansministeriet skall besluta om skattedeklarationens innehåll, vilket för närvarande stadgas i förordning. Skattestyrelsen skall besluta om slutförande av beskattningen, vilket för närvarande bestäms av finansministeriet. Skattestyrelsen meddelar föreskrifter om anteckningsskyldigheten, vilket för närvarande huvudsakligen bestäms genom förordning. Skattestyrelsen skall likaså besluta om minsta förskott som skall uppbäras och hur förskottsraterna skall indelas, vilket för närvarande bestäms av finansministeriet.

Hemkommunens länsskatteverk skall besluta om rätt för en enskild skattskyldig att avdra förlust, vilket för närvarande bestäms av skattestyrelsen. Skattelättnadsstadgandena i förordningen om skatt på arv och gåva föreslås ändrade så att vederbörande länskatteverk i stället för skattestyrelsen är behörigt att fatta beslut om skattelättnad.

1.7.3. Beaktande av skattelagstiftningen i landskapet Åland vid redovisning av samfundsskatt

Skatteintäkterna från samfund redovisas till skattetagarna i enlighet med stadgandena i 2 a kap. lagen om skatteuppbörd. Finansministeriet fastställer varje kommuns andel av kommunernas samfundsskatt. Ålands landskapsstyrelse har dessutom särskilt fastställt de åländska kommunernas relativa andel av den samfundsskatt som sammanlagt inflyter till de åländska kommunerna.

Landskapslagen om kommunalbeskattningen på Åland har ändrats den 9 februari 1995 så att ett samfund som har hemort på Åland betalar kommunalskatt för inkomst som det har förvärvat på Åland och annanstans. Ett samfund som inte har hemort på Åland betalar kommunalskatt för inkomst som det har förvärvat på Åland. Stadgandet tillämpas från ingången av skatteåret 1993. Lagen om skatteuppbörd föreslås ändrad så att de grunder som stadgas i landskapslagen beaktas vid redovisningen av inkomstskatten från samfund.

1.7.4. Mottagningsbeviset slopas och rättelseyrkande kan framställas om förskottsuppbördsregistrering

Enligt stadgandena i lagen om förskottsuppbörd är arbetsgivare skyldig att på utbetalda löner verkställa förskottsinnehållning och redovisa denna till länskatteverket inom en viss tid. Även socialskyddsavgiftsprestationer och andra prestationer än förskottsinnehållningar på löner är noggrant reglerade och iakttagandet av dessa regler är inte alltid felfritt. Underlåtelserna kan vara avsiktliga eller bero på okunskap eller misstag. Länskatteverket fattar otaliga debiteringsbeslut, över vilka besvär kan anföras till länsrätten inom en kort besvärstid om 30 dagar, som räknas från delfäendet av beslutet.

Eftersom besvärstiden är kort, skall besluten sändas mot mottagningsbevis till parterna, vilket ur förvaltningssynvinkel är både besvärligt och dyrt. Ärligen postas ca 100 000 beslut. Postningskostnaderna för dem beräknas uppgå till 2,5 miljoner mark.

Utöver ordinarie besvär har över debiteringsbesluten dessutom kunnat anföras s.k. grundbesvär med motiveringen att beslutet har givits efter felaktig lagtillämpning eller att det vid behandlingen har uppkommit ett räknefel, misstag eller fel i förfarandet, som kan anses ha inverkat på avgörandet. Grundbesvär kan anföras ännu under det sjätte året från ingången av det år efter det år då beslutet gavs.

I propositionen föreslås det att i de fall där den besvärstid om 30 dagar som nämns i lagen om förskottsuppbörd, lagen om arbetsgivares socialskyddsavgift eller lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst och förmögenhet inte på grund av sakens natur är av särskild betydelse, skall besvärstiden förlängas till sex år, varvid det parallella grundbesvärsförfarandet kan slopas. Eftersom besvärstiden räknas från början av det år som följer på det då beslutet gavs, är det likaså möjligt att avstå från systemet med mottagningsbevis. Den skattskyldiges besvärstid skulle inte förkortas jämfört med nuläget och myndigheternas besvärstid skulle förlängas till 60 dagar räknat från dagen för beslutet.

Förfarandet föreslås tillämpat på beslut med anledning av underlåtelse att verkställa och betala förskottsinnehållning samt på beslut med anledning av underlåtelse att betala arbetsgivares socialskyddsavgift och källskatt och ytterligare på beslut som gäller ansökningar om återbäring av förskottsuppbörd. Förfarandet skall inte tillämpas om ett laga kraft vunnet avgörande behövs snabbt, såsom när länsskatteverket ger förhandsavgöranden eller när länsskatteverket förkastar ett sådant rättelseyrkande som föreslås i denna proposition och som gäller avförande ur eller införande i förskottsuppbördsregistret.

Ett ovan avsett, av tidsfrister oberoende rättelseyrkande är enligt förslaget en förutsättning för besvär i ärenden som gäller införande i eller avförande ur förskottsuppbördsregistret. Eftersom det årligen fattas tusentals beslut om avförande ur registret måste samtliga beslut annars sändas mot mottagningsbevis för att fastställa när besvärstiden börjar. Förslaget innebär att länsskatteverkets ursprungliga beslut kan sändas utan mottagningsbevis till den som har ansökt om registrering, eftersom rättelseyrkandet inte är bundet till någon tidsfrist. Även ett positivt beslut med anledning av ett rättelseyrkande kan sändas utan mottagningsbe-

vis.

I propositionen föreslås också att länsskatteverkets beslut rörande förskottsuppbörd skall iaktas oberoende av rättelseyrkande eller besvär till dess att betalaren, dvs. den eventuella förskottsinnehållningsskyldige, får kännedom om rättelsebeslutet eller något annat beslut med anledning av besvären. De förskottsinnehållningar som eventuellt verkställts under väntetiden räknas den skattskyldige till godo, men det är inte möjligt att med stöd av beslutet ansöka om återbäring av innehållningarna.

1.7.5. Rätt att dra av förlust vid ägarväxling

Enligt gällande 122 § inkomstskattelagen får samfunds och näringsammanslutningars förluster inte dras av om över hälften av aktierna eller andelarna däri under eller efter förluståret har bytt ägare till följd av något annat fång än arv eller testamente eller om över hälften av medlemmarna har ersatts med nya. Skattestyrelsen kan på ansökan bevilja rätt att avdra förlust.

Utgångspunkten för detta stadgande är att fastställda förluster i regel inte kan avdras efter ägarväxling. I praktiken har begränsningarna i anslutning till ägarväxling kringgåts i stor skala genom indirekt ägande, varvid den faktiska ägarväxlingen har kunnat skötas genom försäljning av ett ägarbolag som satts in som mellanhand. Detta har inte ansetts som överlåtelse av det förlustdrabbade bolagets aktier eller andelar.

De stadganden som begränsar möjligheten att avdra fastställd förlust eller beakta skatteöverskott efter ägarväxling har bidragit till en utveckling där ägandet av bolag allt oftare har arrangerats genom kedjebildning. Det finns ingen anledning att genom lagstiftning gynna en sådan utveckling. Det föreslås därför att begränsningen av rätten att avdra förlust utvidgas till att omfatta situationer där aktie- eller andelsmajoriteten i ett bolag eller ett samfund i ekonomiskt hänseende har bytt ägare genom övergång till indirekt ägande. Som övergång av ett bolags eller samfunds aktier och andelar anses i vissa fall även ändringar i ägarförhållandena med avseende på aktier eller andelar. Detta är fallet när majoriteten av aktierna eller andelarna i ett samfund eller i en sammanslutning som äger minst 20 % av ett förlustbringande bolags aktier eller andelar övergår. Vid beräkning av om över hälften av samfundets eller sam-

manslutningen aktier har bytt ägare skall det anses att alla aktier i det ägande samfundet eller i den ägande sammanslutningen har bytt ägare. Den föreslagna ändringen motsvarar förslaget till ändring av lagen om gottgörelse för bolagsskatt (1232/88) till den del det gäller oanvända gottgörelser och skatteöverskott.

Det föreslås att behörigheten att handlägga ansökningsärenden överförs till länskatteverket. Den föreslagna ändringen motsvarar också de allmänna principerna för förvaltningens utveckling i enlighet med vilka beslutsfattande som rör enskilda skattskyldiga skall ske på en så låg förvaltningsnivå som möjligt och nära den skattskyldige.

2. Propositionens verkningar

2.1. Förnyandet av beskattningsförfarandet och förskottsuppbörden i fråga om samfund

Enligt det övergångsstadgande som avslutar sig till förnyandet av beskattningsförfarandet och förskottsuppbörden i fråga om samfund skall år 1996 hos samfunden börja uppbäras samfundsränta räknat från november 1996, i de fall där räkenskapsperioden utgår redan under årets första månader. Ränta uppbärs på skillnaden mellan de som förskott betalda skatterna och de slutliga skatterna. Om det skattebelopp som betalats som förskott är större än det slutliga skattebeloppet får samfunden från samma tidpunkt ränta på mellanskillnaden.

För de samfund vars räkenskapsperiod utgår under de första månaderna av det år då systemet träder i kraft har det enligt förslaget inte hunnit inflyta några förskott för år 1996 eller så har det endast influtit några rater. För att undvika samfundsränta måste samfundet på eget initiativ räkna ut sitt skattebelopp och senast före utgången av oktober 1996 betala de skatter som hänförs till den räkenskapsperiod som utgår 1996, till den del dessa inte betalats i form av förskott. Sådana skatter, som till följd av att det nya systemet tagits i bruk har tidigare lagts till 1996, beräknas inflyta till ett belopp av 2 miljarder mark, varav statens andel är ca hälften, dvs 1 miljard mark.

Efter övergångstiden hänförs sig förskottsuppbörden till samma period som samfundens inkomstbildning. Det att förskottsuppbörden förläggs till rätt tid anses i kombina-

tion med samfundsränta ha en sådan verkan, att en stor del av det belopp som nu indrivs i form av kvarsfatt kommer att inflyta senast inom fyra månader efter att samfundens räkenskapsperioder utgått. Särskilt under högkonjunkturer leder detta till att skatter inflyter till ett högre belopp, eftersom det inte föreligger något dröjsmål mellan den tid när samfunden förvärvar sina inkomster och blir beskattade för dem. Systemet leder också till att det blir lättare att indriva skatterna hos samfunden till ett korrekt belopp och vid rätt tidpunkt. Detta innebär att resterna minskar och att en allt större del av skatterna flyter in redan innan beskattningen slutförts. De belopp som debiteras i form av restskatt minskar, varvid även de skatteskulder som på grund av utebliven betalning överförs för indrivning minskar.

Förnyandet av beskattningsförfarandet och förskottsuppbörden i fråga om samfund leder också till att samfundsskatterna som helhet inflyter allt tidigare särskilt från sådana samfund, vilkas räkenskapsperioder avviker från kalenderåret. Tidigareläggningen leder till att samfundsskatten kan disponeras av skatteta-garna i ett mycket tidigare skede än för närvarande. Detta leder till att skattetagarna även erhåller en förmån i form av ränta på kapital.

Förnyandet av beskattningen av samfund minskar även på längre sikt skatteförvaltningens beskattningskostnader i och med att övergången till ett allt smidigare förfarande jämnar ut de rusningstoppar som annars uppkommer i arbetet.

2.2. Ibruktagandet av en räntefaktor

Det föreslås att en räntefaktor skall tas i bruk även vid beskattningen av andra än samfund. En förhöjning motsvarande ränta var i bruk 1990—1992, varvid på återbärningar betalades en fast förhöjning om 7,5 %. På kvarsfatt indrevs en motsvarande förhöjning till den del kvarsfatt översteg 3 000 mk. Då det gäller fysiska personer har återbärningarna och kvarsfatt under de senaste åren uppgått till ungefär samma belopp, dvs. 5—6 miljarder mark. På grund av den nedre gräns som gällde för kvarsfatt betalades förhöjning motsvarande ränta på årliga basis till ett belopp om ungefär 100—200 miljoner mark mer än vad som drevs in.

Enligt förslaget skall från kvarsfatt ränta

avdras högst 100 mark, vilket enligt dagens ränteprocent motsvarar en kvarskatt om ungefär 4 000 mark.

2.3. Andra ekonomiska och administrativa verkningar

Förslaget till ändring av redovisningen till Åland av samfundsskatter beräknas leda till en skatteinkomstöverföring om ca tre miljoner mark från andra kommuner till de åländska kommunerna.

Slopandet av systemet med mottagningsbevis sänker postningskostnaderna med uppskattningsvis 2 miljoner mark.

De ändringsförslag som gäller förnyande av skatteförvaltningens organisation och behörigheten vid beskattningen möjliggör en förbättring av den service skatteförvaltningen erbjuder samt en effektivisering av skattekontrollen. Ändringsförslagen gör det vidare möjligt att inrikta personalresurserna på ett ändamålsenligare sätt.

3. Ärendets beredning

Propositionen har beretts i samarbete med finansministeriet och skattestyrelsen. Utlåtanden om skatteförvaltningens organisation och förnyandet av behörighetsstadgandena har givits av Finlands kommunförbund, Skattebetalarnas centralförbund rf., Industrins och Arbetsgivarnas Centralförbund rf., Centralförbundet för lant- och skogsbruksproducenter MTK ry, Företagarnas Centralförbund i Finland rf., Centralhandelskammaren och Bokföringsbyråernas Förbund rf. Under beredningen har även skatteförvaltningens personalorganisationer hörts.

I allmänhet förhöll sig remissinstanserna

mycket positivt till förnyandet av behörighetsstadgandena. Förslagen ansågs motiverade med tanke på utvecklingen av skatteförvaltningen. I huvudsak ansågs förslagen att sänka normgivningsbehörigheten till en lägre nivå behövliga. Remissinstanserna förhöll sig likaså positivt till de reformförslag som gäller lagsystematiken, såsom att beskattningsslagen ersätts med en lag om beskattningsförfarande och att lagen om skatteförvaltningen revideras.

Utvecklingen av skatterättelsenämnden genom att bl.a. slopa de s.k. obligatoriska kommunsektionerna ansågs i allmänhet behövligt. I nästan alla utlåtanden ansågs det bra att beskattningen av stora företag koncentreras. I de flesta utlåtanden underströks det emellertid att sakkunskapen på lokalnivå trots reformen bör garanteras.

4. Andra omständigheter som inverkar på propositionens innehåll

4.1. Samband med andra propositioner

Till riksdagen har avlåtits en proposition med förslag till lag om skattetillägg och dröjsmålsränta som är avsedd att vara en allmän lag om dröjsmålspåföljder vid betalning av skatter och avgifter. Enligt den föreslagna lagen skall påföljderna uträknas enligt en årlig ränteprocent och på ett enhetligt sätt inom alla skatteslag. I de lagförslag som har samband med denna proposition beaktas också verkningarna av förslaget till lag om skattetillägg och dröjsmålsränta.

Stadgandena i beskattningsslagen har även tillämpats på Åland. Beslut om huruvida stadgandena i den föreslagna lagen skall tillämpas fattas skilt.

DETALJMOTIVERING

1. Motivering till lagförslagen

1.1. Lag om skatteförvaltningen

1 kap. Almäna stadganden

1 §. *Skatteförvaltningen*. De centrala myndigheterna inom den under finansministeriet lydande skatteförvaltningen är skattestyrelsen och länsskatteverken. De föreslagna stadgandena överensstämmer i sak med gällande 1 § lagen om skatteförvaltningen. Skattebyråerna är resultatansvariga enheter vid länsskatteverket. Närmare föreskrifter om skattebyråerna föreslås bli meddelade i en arbetsordning, så som redan nu har gjorts i fråga om andra resultatansvariga enheter inom länsskatteverket. Det såsom beskattningens regionalförvaltningsmyndighet fungerande länsskatteverkets verksamhetsområde skall fortfarande vara länet. Genom förordning stadgas för närvarande om länsskatteverk som är gemensamma för två eller flera län. Två län som verksamhetsområde har t.ex. Åbo länsskatteverk och Sydöstra Finlands länsskatteverk. Enligt förslaget skall behörigheten att sammanslå länsskatteverk överföras till skattestyrelsen.

Stadgandena om skattedistriktet föreslås bli överförda från gällande 5 § beskattningsslagen till 1 § 3 mom. lagen om skatteförvaltningen. Samtidigt föreslås att länsskatteverket i stället för statsrådet skall bestämma om indelningen i skattedistrikt. Länsskatteverket skall således sköta också andra uppgifter i anslutning till bestämmandet av skattedistriktens gränser, t.ex. inbegärandet av utlåtanden och andra uppgifter av teknisk natur. Till ett skattedistrikt kan fortsättningsvis höra en eller flera kommuner. I varje skattedistrikt skall likaså finnas en skattebyrå, vars placering liksom för närvarande bestäms av länsskatteverket. I och med att beskattningen verkställs av länsskatteverket får distriktsindelningen en annan betydelse än den har för närvarande. Inte heller verkställandet av den direkta beskattningen skall längre vara bundet till skattedistriktet. Skattedistriktet kommer fortfarande att ha betydelse närmast när det gäller skatterättsnämnderna och förfarandet i dem. Inkomst- och förmögenhetsbeskattningen, arvs- och gåvobeskattningen samt fastighetsbeskattningen skall enligt förslaget fortsättningsvis,

liksom för närvarande, huvudsakligen verkställas vid den behöriga skattebyrån. De föreslagna ändringarna innebär vidare att på länsskatteverkets samtliga uppgifter skall tillämpas de språklagsstadganden som berör detta, med undantag av skatterättsnämndernas förfarande. På detta tillämpas den språkliga indelning som gäller skattedistriktet. Språklagens (148/22) stadganden inverkar inte på den skattskyldiges möjligheter att sköta sina ärenden. Den skattskyldige kan således använda samma språk som hittills då han sköter sina ärenden hos länsskatteverket och dess skattebyråer.

2 §. *Skatteförvaltningens uppgifter*. Skatteförvaltningen skall enligt förslaget ordna med bevakning av skattetagarnas rätt i förhållande till beskattningen. Det föreslås att om saken stadgas i lagen. Med bevakning av skattetagarnas rätt avses närmast att föra skattetagarnas talan vid ändringssökande i beskattningen. Om förandet av talan stadgas närmare i respektive skattelagar och förordningar. Det ankommer närmast på länsskatteverket att ordna med bevakning av skattetagarnas rätt. Varje länsskatteverk skall inom sitt eget verksamhetsområde dra försorg om att det inom området finns ett tillräckligt antal skatteombud i huvudsyssla för att trygga statskattetagarens rätt vid beskattningen. De föreskrifter som meddelas skatteombuden skall inom länsskatteverkets verksamhetsområde utgöra en från regional och saklig synpunkt ändamålsenlig och tillräcklig uppgiftshelhet för skatteombudet. Genom detta ombudssystem som är baserat på huvudsysslor är det möjligt att effektivisera bevakningen av skattetagarnas rätt samt att säkerställa att skatteombuden i tillräcklig utsträckning har insikter i den materiella skattelagstiftningen samt att de behärskar processuella frågor. Kommunen skall förordna sitt eget skatteombud för bevakning av de övriga skattetagarnas rätt vid beskattningen. Skatteombudet får enligt förslaget rätt att, i förhållande till den myndighet hos vilken han är anställd, självständigt avgöra ärenden. Om samme skatteombud bevakar olika skattetagares rätt vid beskattningen skall länsskatteverket för statens vidkommande sköta den administrativa sidan av saken, t.ex. ingå behövliga avtal med kommunen.

Stadgandena om skatteförvaltningen motsvarar i övriga avseende den nuvarande stad-

gandena i 2 § lagen om skatteförvaltningen.

3 §. *Skattestyrelsens direktion*. Dessa stadganden motsvarande de gällande stadgandena.

2 kap. **Stadganden om skatteförvaltningsmyndigheterna**

4 §. *Skatterättelsenämnden*. Stadgandena i 4—6 §§ om skatterättelsenämnden motsvarar 6—10 §§ beskattningsslagen. Samtidigt föreslås minimiantalet kommunrelaterade medlemmar bli sänkt från nuvarande tre till två. Härigenom kan det undvikas att nämnderna sväller ut, i sådana skattedistrikt som består av många kommuner. Relativt sett kommer olika stora kommuners representation att bättre motsvara kommunernas befolkningsunderlag samt antalet ärenden som behandlas.

För närvarande kan en tjänsteman inom skatteförvaltningen utses till ordförande i sådana situationer där skattedirektören är jävrig. Nu föreslås det att en av länskatteverket förordnad tjänsteman inom skatteförvaltningen skall vara ordförande för nämnden. Skattedistriktets skattedirektör blir således inte längre nämndens ordförande direkt med stöd av lag. I praktiken torde skattedirektören i de flesta fallen utses till ordförande, liksom hittills. Däremot skall någon särskild viceordförande inte längre utses. En sådan kommer inte att behövas, eftersom tjänstemän vid länskatteverket redan nu förordnas till ställföreträdare för ordföranden i sådana fall då skattedirektören har förhinder. I praktiken har särskilt förordnade viceordförande inte fungerat som ordförande för nämnderna.

Beskattningsslagens stadganden om nämndens beslutförhet, sektioner, rätten att vara närvarande vid nämndens sammanträden samt om protokollföringen reglerar närmare förfarandet i nämnden. Dessa procedurstadganden föreslås bli intagna i förordningen om skatteförvaltningen. I denna paragraf föreslås endast ett hänvisningsstadgande om saken.

5 §. *Bevakning av skattetagarnas rätt*. I lagen föreslås bli intaget ett grundstadgande om bevakning av skattetagarnas rätt. Motsvarande stadganden finns i gällande 11, 21 och 28 §§ beskattningsslagen. Kompletterande stadganden om saken skall tas in i förordningen om skatteförvaltningen. Ombudets uppgifter räknas inte längre upp i detalj i

lagen. Till ombudets uppgifter hör alla de åtgärder som behövs för utförandet av de ombudsuppgifter som bevakningen av skattetagarnas rättigheter förutsätter. Till ombudsmannens uppgifter hör, utöver att upprätta rättelseyrkanden, svaromål, besvär och genmälen, att med verksamhetsorganisationen komma överens om de sätt för att få uppgifter och för hörande, som behövs vid bevakningen av skattetagarnas rättigheter och i skatterättelsenämnden.

Skattetagarnas talan i olika skeden av ändringssökande kan för närvarande föras av en person som förordnats till stats-, kommunal-, beskattnings- eller prövningsombud. Om dessa ombuds rätt att föra talan i de olika skedena stadgas särskilt. Länskatteverket kan ge samme person flera förordnanden att under olika ombudsbenämningar bevaka skattetagarnas rätt, då ett ärende behandlas i olika skeden av ändringssökandet. Enligt förslaget är det alltid skatteombudet som bevakar skattetagarnas rätt. Eftersom skatteombudet skall bevaka skattetagarnas rätt också i samband med att ändring söks i beskattningen, skall på skatteombudet tillämpas bl.a. vad som i 16—18 §§ lagen om länsrätterna (1021/74) stadgas om parterna. De ifrågavarande lagrummen gäller hörande av part och förhör vid länsrättsens muntliga förhandling eller syneförrättning.

6 §. *Ändringssökande i vissa fall*. Skattetagarnas rätt skall i första hand bevakas av skatteombudet, så som föreslås ovan i 5 §. Stadgandet om skattestyrelsens rätt att söka ändring överförs från 4 § i den gällande lagen om skatteförvaltningen till denna nya 6 §. Skattestyrelsens rätt i detta avseende föreslås gälla samtliga skatter som hör till skatteförvaltningens behörighet. Stadgandet behövs bl.a. i vissa jävssituationer och för att skattestyrelsen vid behov också genom att söka ändring skall kunna övervaka beskattningens enhetlighet. Om kommunens rätt att söka ändring stadgas särskilt.

7 §. *Anmälan om skattebrott och bokföringsbrott till åklagaren och förande av talan*. Denna paragraf motsvarar 5 § i gällande lag om skatteförvaltningen.

8 §. *Förande av talan i vissa fall*. I paragrafen föreslås stadganden om statens rätt att i vissa fall företräda andra skattetagare. Stadgandena motsvarar gällande 145 § beskattningsslagen och 28 § lagen om skatteuppbörd. I detta sammanhang föreslås att 28 § lagen om skatteuppbörd upphävs.

3 kap. **Stadganden om skatteförvaltningens tjänstemän**

9 och 10 §§. De föreslagna stadgandena om begränsning av enskilda skatteförvaltningstjänstemäns rätt att inneha bisysslor och om betalning av konkursförvaltningsarvodet till staten, motsvarar 6 och 7 §§ i den gällande lagen om skatteförvaltningen.

4 kap. **Beskattningskostnader**

11 §. *Beskattningskostnader och deras fördelning.* Till denna paragraf skall enligt förslaget från 136 § beskattningslagen överföras stadgandena om beskattningskostnader. Skatteförvaltningen kan enligt förslaget liksom för närvarande på avtalsbasis erbjuda kommunen bevakning av skattetagarintressen på företagsekonomiska grunder, mot fakturering. Övriga skattetagare betalar för ombudstjänster i samband med bevakning av sina intressen i enlighet med finansministeriets beslut om skatteförvaltningens avgiftsbelagda prestationer (383/94). Om staten har avtalat med en kommun om att ett i huvudsysla anställt skatteombud som kommunen förordnat skall bevaka också statens rätt vid beskattningen, har den mot statens uppdrag svarande andelen av ombudskostnaderna för närvarande betraktats som beskattningskostnader. Till denna del föreslås inga ändringar.

12 §. *Uppbörd av beskattningskostnader.* Paragrafen motsvarar till sitt sakinnehåll gällande 137 § beskattningslagen, med det undantaget att stadgandet om att kostnaderna skall uppbäras i hela markbelopp föreslås bli överfört till förordningen.

5 kap. **Särskilda stadganden**

13 §. *Överföring av beskattningsbehörighet.* Enligt förslaget till 1 mom. kan skattestyrelsen i de situationer som paragrafen reglerar utan hinder av andra lagstadganden förordna vilket länskatteverk och vilken skatterättelsenämnd som skall vara behöriga myndigheter. Samtidigt kan skattestyrelsen besluta om förordnandets omfattning. Skattestyrelsen kan t.ex. överföra endast behörigheten att avgöra ett ärende till ett annat länskatteverk, medan uppgifterna av teknisk natur kvarstår hos det enligt lagen behöriga länskatteverket. Stadgandet kan även begränsas till att gälla endast ett visst skede av beskattningen, t.ex. indrivning. Sådan över-

föring kan enligt förslaget ske endast när det gäller i lagen särskilt angivna stora företag och vissa enskilda skattskyldiga. Det föreslås att om saken stadgas i 2 mom.

Beskattningen av en enskild skattskyldig kan enligt förslaget avgöras av ett annat länskatteverk endast i det fall att beskattningen förutsätter särskild sakkunskap, t.ex. i vissa fall av intressegemenskap, eller för att säkerställa ett ojävigt beslutsfattande i det fall att beskattningens opartiskhet annars kunde äventyras hos det behöriga länskatteverket. Också skattestyrelsen kan i sådana situationer överta avgörandet av ärenden.

14 §. *Ikraftträdande.* Lagen föreslås träda i kraft den 1 januari 1996. Samtidigt upphävs lagen den 1 februari 1991 om skatteförvaltningen jämte ändringar. 5 a § i den gällande lagen tillämpas dock till utgången av 1996.

15 §. *Övergångsstadgande.* Stadganden om ombud ingår i ett flertal lagar. Vissa av dessa stadganden är det ändamålsenligt att ändra separat, i samband med ändring av de ifrågavarande lagarna. Därför föreslås i denna paragraf ett stadgande om att i annan lag förekommande hänvisningar till stats-, eller kommunalombud, beskattningsombud eller prövningsombud, efter att denna lag trätt i kraft avser skatteombud. På motsvarande sätt skall i annan lag förekommande hänvisningar till skattebyrå eller skattedirektör efter att denna lag har trätt i kraft avse det länskatteverk vars enhet vederbörande skattebyrå är eller vars tjänsteman vederbörande skattedirektör är.

De nuvarande skatterättelsenämnderna har tillsatts för fyraårsperioden 1994—1997. Avsikten är inte att de föreslagna ändringarna skall leda till att nämndernas sammansättning och organisation justeras under den pågående mandatperioden. Detta framgår av det föreslagna övergångsstadgandet.

1.2. **Lag om beskattningsförfarande**

1 kap. **Allmänna stadganden**

I lagens 1 kapitel föreslås stadgat om lagens tillämpningsområde och vissa centrala begrepp.

1 §. *Lagens tillämpningsområde.* Lagens tillämpningsområde motsvarar tillämpningsområdet för den gällande beskattningslagen. I lagen stadgas om beskattningsförfarandet vid den direkta beskattningen. Lagen gäller sålunda förfarandet i samband med stats-

skatt, kommunalskatt, kyrkoskatt, samfunds inkomstskatt samt folkpensions- och sjukförsäkringspremie och folkpensions- och sjukförsäkringsavgift. I lagen föreslås dessutom stadgat, såsom för närvarande, om förfarandet vid sökande av ändring i dessa skatter.

Enligt paragrafens 3 mom. stadgas särskilt om skattskyldigheten. Med hänvisningen avses närmast de stadganden om skattskyldighet som ingår i inkomstskattelagen (1535/92) och förmögenhetsskattelagen (1537/92). Stadganden om skattskyldighet ingår dessutom i kyrkolagen (1054/93), folkpensionslagen (347/56), sjukförsäkringslagen (364/63) samt lagen om skogsvårdsföreningar (558/50). I det nämnda momentet konstateras i syfte att förtydliga lagsystematiken att om förskottsuppbörd stadgas särskilt i lagen om förskottsuppbörd samt om skatteuppbörd i lagen om skatteuppbörd.

Lagen om beskattningsförfarande skall även på grund av hänvisningsstadgandet i lagen om skogsvårdsföreningar i tillämpliga delar iakttas vid fastställande av skogsvårdsavgift. Likaså skall lagen åtminstone delvis iakttas vid arvs- och gåvobeskattningen samt vid fastighetsbeskattningen till följd av hänvisningsstadgandena i respektive lag.

2 §. *Precisering av tillämpningsområdet.* I paragrafen intas vissa stadganden som är nödvändiga för att klargöra lagens interna systematik. Emedan folkpension- och sjukförsäkringspremierna och avgifterna bestäms på basis av det antal skattören som fastställts vid kommunalbeskattningen, skall på de avgifter och premier som nämns i 1 mom. också annars i tillämpliga delar iakttas vad som i denna lag stadgas om kommunalskatt.

Eftersom samfundsränta, återbäringsränta och kvarskatteränta som skall betalas och återbäras vid beskattningen hanteras som skatter, skall på dessa räntor enligt paragrafens 2 mom. i tillämpliga delar iakttas vad som i denna lag och i annan lagstiftning stadgas om skatt. Hänvisningen till annan lagstiftning avser t.ex. att samfundsränta skall redovisas till skattetagaren på samma sätt som samfundsskatten.

En sammanslutning är inte separat skattskyldig vid beskattningen, men den hanteras i beskattningshänseende som en skattskyldig bl.a. vad gäller deklarationsskyldighet och ändringssökande, varför på sammanslutningar enligt förslaget till 3 mom. i tillämpliga delar skall iakttas vad som stadgas om skattskyldiga.

3 §. *Skatteåret.* Definitionen av skatteåret överensstämmer med motsvarande begrepp i beskattningslagen. Med räkenskapsperiod avses den räkenskapsperiod som nämns i bokföringslagen (655/73). Beräkningsperioden för samfund och samfällda förmåner föreslås ändrad så att samfund och samfällda förmåner alltid för inkomst av jordbruk och nettoinkomst av skogsbruk beskattas räkenskapsperiodvis i stället för kalenderårsvis, vilket nu är fallet. Ändringen leder till att bokföringen i och beskattningen av samfund och samfällda förmåner bättre motsvarar varandra. Ändringen hänför sig till revideringen av beskattningsförfarandet och förskottsuppbörden i fråga om samfund och är nödvändig eftersom ett samfund enligt förslaget skall ge sin skattedeklaration inom fyra månader från räkenskapsperiodens utgång och det inte kan känna till kalenderårets resultat inom jordbruket och skogsbruket om dess räkenskapsperiod utgår före september under kalenderåret.

Begreppet beskattningsår föreslås slopat. Beskattningen av de skattskyldiga slutförs vid en av skattestyrelsen bestämd tidpunkt. Besvärstiderna räknas från början av det år som följer på det år då beskattningen av den skattskyldige slutförts. Också slopandet av beskattningsåret hänför sig till revideringen av beskattningsförfarandet och förskottsuppbörden. Avsikten är att stegvis övergå till ett individuellt slutförande av beskattningen.

4. § *Skattetagarkommun.* I paragrafen stadgas om den kommun, till vilken fysiska personer och inhemska dödsbon skall betala skatt. Paragrafen motsvarar gällande 59 § i beskattningslagen. Såsom för närvarande skall om fördelningen av samfunds inkomstskatt mellan skattetagarna stadgas i inkomstskattelagen och skatteuppbördslagen.

5 §. *Hemkommun.* Stadgandena om hemkommun motsvarar 34 § 3 och 4 mom. beskattningslagen.

6 §. *Myndighet som verkställer beskattningen.* I paragrafen stadgas om vilket länskatteverk som är behörigt. Beskattningen skall verkställas av det länskatteverk till vilket den skattskyldiges hemkommun hänförs. Om makar har hemkommuner inom olika länskatteverks områden, skall länskatteverket för mannens hemkommun verkställa också hustruns beskattning enligt uttaxeringen per skattöre i hennes hemkommun.

2 kap. Deklarationsskyldighet

I detta kapitel stadgas om den skattskyldiges deklarationsskyldighet. I lagen intas allmänna stadganden om deklarationsskyldigheten och genom förordning, finansministeriets beslut samt skattestyrelsens beslut ges närmare föreskrifter om deklarationsskyldighetens innehåll och om tidpunkten för deklarationen. Deklarationsskyldighetsbegreppet föreslås bli omfattande. Det omfattar utöver skyldigheten att inlämna skattedeklaration och annan deklaration dessutom skyldighet att lämna tilläggsuppgifter, föra anteckningar och uppvisa bokföringsmaterial och anteckningar för granskning. I bokföringslagen och bokförordningen (1575/92) stadgas om bokföringsskyldigheten.

7 §. *Skyldighet att lämna in skattedeklaration eller annan deklaration.* Paragrafens 1 mom. innehåller ett allmänt stadgande om skyldighet att lämna in skattedeklaration. Till denna del motsvarar paragrafen gällande 33 § 1 och 2 mom. beskattningsslagen.

Enligt paragrafens 2 mom. kan genom förordning stadgas om deklarationsskyldighet också för en sådan skattskyldig som inte har skattepliktig inkomst eller förmögenhet. Det föreslås att i förordningen om beskattningsförfarande stadgas på motsvarande sätt som i 33 § 3 mom. beskattningsslagen om skyldighet för vissa fonder och samfund att deklarerat sin förmögenhet.

Enligt paragrafens 3 mom. skall den skattskyldige för beskattningen lämna in också andra deklarationer enligt vad finansministeriet bestämmer. Andra deklarationer som skall lämnas in är bl.a. deklaration med anledning av ändrad räkenskapsperiod (skatteblankett 10) samt sådan deklaration som bostads- och fastighetsaktiebolag ger om grunderna för lägenhetens beskattningsvärde och förändringar som skett i fastigheten eller byggnaden (skatteblankett 102).

8 §. *Inlämning av skattedeklaration eller annan deklaration.* I paragrafen föreslås att skattestyrelsen bemyndigas att bestämma när och till vilket länskatteverket skattedeklarationen skall inlämnas. Skattestyrelsens beslut skall publiceras i författningssamlingen. Enligt det förslag till skattestyrelsens beslut som bifogas denna proposition skall skattedeklarationen ges till det länskatteverk som skall verkställa beskattningen, dvs. till den skattskyldiges hemkommuns länskatteverk. Skatteförvaltningen tillsänder den skattskyldige

en förhandsifylld deklaration och av det returkuvert som bifogas försändelsen eller på annat sätt framgår det till vilken av länskatteverkets enheter deklarationen skall returneras. Skattedeklarationen skall dock kunna lämnas till vilket som helst verksamhetsställe inom skatteförvaltningen för vidarebefordran till det behöriga länskatteverket.

Skattestyrelsen skall enligt förslaget även bestämma när deklarationerna skall lämnas in. För närvarande bestäms dessa tider enligt 39 § beskattningsslagen och finansministeriet har rätt att av särskilda skäl förlänga inlämningsstiderna. Eftersom man stegvis håller på att övergå till allt smidigare arrangemang så att samfunden lämnar in sina deklarationer beroende på när deras räkenskapsperiod utgår och en del av personkunderna omfattas av förfarandet med beskattningsförslag, är det onödigt tungrott att på lagnivå stadga om tidpunkten för när skattedeklarationen skall lämnas in. För att få ett smidigare förfarande föreslås det att behörigheten överförs på skattestyrelsen. Skattestyrelsens beslut skall publiceras i författningssamlingen och skatteförvaltningen skall också på annat sätt informera om innehållet i beslutet.

Enligt paragrafens 2 mom. skall länskatteverket på uppmaning utfärda ett intyg över mottagandet av skattedeklarationen. Trots att det inte i paragrafen uttryckligen sägs att intyget över mottagandet av handlingar skall ges avgiftsfritt, kan intyget inte anses som en sådan prestation som avses i lagen om grunderna för avgifter till staten (150/92) och för vilken en avgift kan uppbäras. Ett intyg över att deklarationen har tagits emot är alltså fortsättningsvis avgiftsfritt.

Enligt paragrafens 3 mom. kan länskatteverket förlänga tiden för inlämning av deklaration. I ett sådant beslut får ändring inte sökas på samma sätt som för närvarande. Stadgandet motsvarar gällande 42 § beskattningsslagen.

9 §. *Ansvariga för deklarationsskyldigheten.* Stadgandet motsvarar till innehållet, efter en modernisering, gällande 51 § beskattningsslagen.

10 §. *Innehållet i en skattedeklaration eller annan deklaration.* Regleringen på lagnivå av vilka uppgifter som skall lämnas i en skattedeklaration föreslås bli så begränsad att i lag stadgas på en allmän nivå om vilka uppgifter som skall lämnas. I skattedeklarationen skall uppges den skattepliktiga inkomsten och förmögenheten, de avdrag som

skall göras från dessa samt lämnas andra uppgifter och utredningar på det sätt som finansministeriet bestämmer. Enligt den gällande beskattningslagen skall närmare bestämmelser om de uppgifter som skall lämnas i skattedeklarationen utfärdas genom förordning. Det är motiverat att överföra behörigheten till finansministeriet för att de årliga ändringar i anmälningsskyldighetens innehåll som i allmänhet är tekniska till sin natur och som beror på ändringar i beskattningsförfarandet och den materiella lagstiftningen skall kunna göras på ett smidigare sätt. I finansministeriets beslut kommer närmast att ingå stadganden som gäller deklara-tionsskyldigheten för näringsidkare.

Skattedeklarationen och övriga uppgifter och utredningar skall liksom för närvarande lämnas på en blankett som skattestyrelsen fastställt för ändamålet.

11 §. *Tilläggsuppgifter.* Paragrafen om lämnande av tilläggsuppgifter motsvarar innehållet i gällande 40 § beskattningslagen.

12 §. *Anteckningsskyldighet.* I bokföringslagen och bokföringsförordningen stadgas om bokföringsskyldigheten. I denna paragraf föreslås stadgat om skyldigheten att föra anteckningar. Enligt paragrafen skall den som bedriver annan förvärvsverksamhet än näringsverksamhet föra anteckningar och kassabok. Med annan förvärvsverksamhet avses här begreppet förvärvsverksamhet enligt inkomstskattelagen sådant det används i t.ex. 58 § inkomstskattelagen om ränteutgifter. I sakligt hänseende motsvarar paragrafen 37 § 2 och 4 mom. beskattningslagen. Skyldiga att föra anteckningar är sålunda närmast sådana skattskyldiga som bedriver jord- och skogsbruk som binäring samt uthyrningsverksamhet. Med stöd av 13 § 3 mom. utfärdar skattestyrelsen närmare föreskrifter om vilka som är skyldiga att föra anteckningar samt om anteckningarna.

13 §. *Närmare stadganden och föreskrifter om deklara-tionsskyldigheten.* I paragrafen ingår stadganden om delegering av behörigheten att utfärda normer om deklara-tionsskyldigheten.

Enligt paragrafens 1 mom. kan genom förordning stadgas hurudana verifikationer som de skattskyldiga skall ge andra skattskyldiga. Stadgandet motsvarar gällande 37 § 3 mom. beskattningslagen. För närvarande finns det inga i detta moment avsedda stadganden på förordningsnivå om vad verifikat och kvit-tenser skall innehålla.

Enligt paragrafens 2 mom. kan finansmi-nisteriet bestämma hur en skattskyldig skall förvara de för beskattningen behövliga upp-gifterna. I finansministeriets beslut skall med stöd av detta bemyndigande intas föreskrifter om i vilken form och hur länge en skattskyldig skall förvara för beskattningen behövliga uppgifter. I finansministeriets beslut skall likaså bestämmas hur länge löntagare, pensionärer och fysiska personer skall förvara verifikationer, ifall de i och med beskatt-ningsförslagsförfarandets utveckling inte längre skall fogas till deklara-tionen.

Enligt paragrafens 3 mom. kan skattestyrelsen utfärda närmare föreskrifter om dem som är anteckningsskyldiga samt om anteckningarna och kassaboken. Den föreslagna rätten att utfärda normer avviker från det rådande systemet på det sättet att föreskrifter om anteckningar och kassabok för närvarande kan utfärdas både i beskattningsförordningen och, med stöd av förordningen, genom skattestyrelsens beslut. Den föreslagna utvecklingen av rätten att utfärda normer minskar överlappningen och instansernas antal och motsvarar också den normgivningsnivå som stadgas i 1 § 4 mom. mervärdeskatteförordningen (50/94).

Enligt paragrafens 4 mom. kan skattestyrelsen meddela föreskrifter som begränsar deklara-tionsskyldigheten. Skattestyrelsens rätt att meddela sådana föreskrifter skall enligt förslaget gälla både kretsen av deklara-tionsskyldiga och deklara-tionsskyldighetens innehåll. Skattestyrelsen kan enligt förslaget utfärda föreskrifter som begränsar i lag eller förordning stadgad deklara-tionsskyldighet. Sålunda skall skattestyrelsen t.ex. kunna föreskriva att vissa grupper av skattskyldiga inte behöver deklarerat eller att vissa inkomster, avdrag, tillgångar, skulder eller andra uppgifter eller utredningar som enligt olika stadganden omfattas av deklara-tionsskyldig-heten inte behöver uppges i deklara-tionen därför att uppgifterna kan politiskt ses annanstans. Det föreslagna stadgandet motsvarar gällande 33 § 5 mom., 34 § 6 mom. och 35 § 5 mom. beskattningslagen.

14 §. *Skattegranskning.* I paragrafen stadgas om skyldighet att för granskning uppvisa till närings- och förvärvsverksamhet hänförliga bokföringshandlingar eller anteckningar och verifikat samt sådant annat material eller andra tillgångar som kan ha betydelse för beskattningen eller ändringssökande i beskattningen. Med förvärvsverksamhet

avses här samma som ovan i 12 §. I paragrafen stadgas allmänt om editionsplikten, som föreslås gälla såväl näringsidkare och jord- och skogsbruksidkare som utövare av annan förvärvsverksamhet. Närmare stadganden om editionsplikt och skattegranskningsförfarande utfärdas genom förordning.

Skattegranskningen är inte en särskild form av beskattning. Granskning av bokföringen eller andra handlingar samt material och tillgångar är en del av beskattningen eller ändringssökandet oberoende av i vilket skede skattegranskningen utförs. I paragrafen konstateras därför att materialet eller egendomen skall uppvisas för granskning när detta behövs för beskattningen eller vid behandlingen av en ansökan om ändring i beskattningen. Begreppet skattegranskning skall ges en vid tolkning och anses i fråga om de skatter och avgifter som avses i denna lag omfatta alla de uppgifter, som enligt 2 § skatteförvaltningslagen ankommer på skatteförvaltningen. Skattegranskning kan sålunda med stöd av paragrafen verkställas även i samband med indrivning av skatter. Motsvarande princip har redan tidigare omfattats vid revisionen av stadgandena i beskattningslagen om editionsplikt för utomstående, vilka trädde i kraft den 1 april 1995.

Enligt paragrafens 1 mom. skall för granskning företes allt det material och all den egendom som hör till närings- eller förvärvsverksamheten samt även övrigt material och övrig egendom som kan behövas för beskattning eller vid ändringssökande i den. En definition av begreppet material och egendom föreslås ingå i en förordning. Med material avses bokföring och anteckningar samt andra dokument och med egendom till närings- eller förvärvsverksamheten hörande lager och annan egendom. För granskning skall även företes övrigt material och annan egendom än sådan som direkt hänför sig till närings- eller förvärvsverksamheten, förutsatt att en granskning av materialet eller egendomen kan behövas för beskattningen eller vid behandlingen av en ändringsansökan. Sådant övrigt material som avses här kan bestå av dokument eller egendom som den skattskyldige har i privatbruk om det vid beskattningen blir nödvändigt att utreda om dokumenten eller egendomen är av betydelse för beskattningen av företaget eller den skattskyldige. Stadgandet är så formulerat, att den som verkställer granskningen

inte behöver motivera varför det material eller den egendom som skall företes verkligen inverkar på beskattningen, utan det räcker om materialet eller egendomen möjligtvis kan ha en sådan betydelse.

Över skattegranskningen skall upprättas en berättelse, om inte särskilda skäl föranleder annat. Det är närmast i samband med granskning av bokföringsskyldiga eller anteckningsskyldiga med väldigt begränsad verksamhet som det kan bli aktuellt att inte göra upp någon berättelse över granskningen. Som ett särskilt skäl kan anses t.ex. att det vid skattegranskningen inte har uppgats brister eller felaktigheter som skulle inverka på beskattningen eller att deras antal har varit synnerligen litet. Härvid returneras handlingarna till den skattskyldige med ett kort följebrev, där resultatet av granskningen meddelas den skattskyldige.

I övrigt motsvarar den föreslagna paragrafen och den därtill anslutna förordningen gällande 43 och 43 a §§ beskattningslagen.

3 kap. Utomståendes skyldighet att lämna uppgifter

I lagens 3 kap. föreslås stadgat om utomståendes skyldighet att lämna uppgifter. Systematiskt och terminologiskt separeras alltså den skattskyldiges deklarationsskyldighet från utomståendes skyldighet att lämna uppgifter. Med utomstående avses även myndigheter. I kapitlet ingår stadganden om de situationer, där en utomstående är skyldig att lämna uppgifter för någon annans beskattning samt övriga stadganden om nämnda skyldighet. I kapitlet ingår separata stadganden om utomståendes och myndigheters allmänna och särskilda skyldighet att lämna uppgifter. Med utomståendes allmänna skyldighet att lämna uppgifter avses en skyldighet som i allmänhet gäller uppgifter av masskaraktär och som innebär regelbundet, upprepat och i allmänhet årligt uppgiftslämnande. Med utomståendes särskilda skyldighet att lämna uppgifter avses sådan skyldighet, där skattemyndigheterna uppmanar en viss utomstående att lämna uppgifter, som kan påverka någons beskattning eller där skattemyndigheterna själva samlar in uppgifter från en annan skattskyldig.

15 §. *Utomståendes allmänna skyldighet att lämna inkomstuppgifter.* Till sitt sakinnehåll motsvarar paragrafen huvudsakligen stadgandena i gällande 45 § beskattningsla-

gen om inkomstuppgifter. Formuleringarna har dock moderniserats och utomståendes skyldigheter har i viss mån utökats. I paragrafen uppräknas de situationer där en utomstående antingen i ett enskilt fall eller i allmänhet i form av massutlämning skall ge inkomstuppgifter om andra skattskyldiga. Dessa uppgifter används i allmänhet som övervakningsuppgifter. I och med att skatteförvaltningen får dessa uppgifter kan den skattskyldige befrias från att lämna samma uppgifter.

I paragrafens 1 mom. stadgas om envars skyldighet att ge uppgifter om förmåner med penningvärde som han har betalt eller förmedlat till någon annan. Förteckningen i paragrafen över prestationer med penningvärde är endast en exempelförteckning medan förteckningen i motsvarande paragraf i beskattninglagen har ansetts vara uttömmande. Till förteckningen har dessutom fogats räntor och hyror som betalats till någon annan. Syftet med att foga dessa till exempelförteckningen är att göra det möjligt att ett visst år t.ex. uppmana de skattskyldiga att i inkomstskattedeclarationen uppge betalda hyror, varvid det vore möjligt att övervaka att erhållna hyror har deklarerats korrekt. Som förmåner med penningvärde avses även sådana förmåner som är skattefria för mottagaren. Skatteförvaltningen skulle sålunda ha en möjlighet att i form av massutlämning från olika myndigheter få uppgifter om t.ex. sådana skattefria sociala förmåner som avses i 92 § inkomstskattelagen. Genom att utnyttja dessa uppgifter kunde man undvika onödig beskattning enligt uppskattning. Uppgifterna kunde även på annat sätt utnyttjas vid skatteövervakningen.

Paragrafens 2—5 mom. motsvarar stadgandena i 45 § beskattninglagen.

Enligt paragrafens 6 mom. kan skattestyrelsen meddela närmare föreskrifter om uppgifternas innehåll och om när och hur uppgifterna skall lämnas. Skattestyrelsen kan även begränsa skyldigheten att lämna uppgifter. Med stöd av stadgandet kan skattestyrelsen även fastställa behövliga blanketter eller bestämma i vilken annan form uppgiftslämnandet skall ske. Uppgifterna kan även lämnas på maskinspråk.

16 §. *Utomstående allmänna skyldighet att lämna uppgifter om utgifter och avdrag.* I paragrafen stadgas om utomståendes skyldighet att lämna för beskattningen av andra skattskyldiga behövliga uppgifter om utgifter

och avdrag.

Paragrafens 1—3 mom. motsvarar 45 och 45 a §§ beskattninglagen.

I paragrafen föreslås att såsom nya uppgifter som omfattas av skyldigheten att lämna uppgifter intas de uppgifter som nämns i 4 och 5 mom., dvs. uppgifter om räntor på lån som den skattskyldige har betalt samt om lånekapital och om eftermarknadsgottgörelsen som den skattskyldige har betalt. Kreditinstitut eller finansiella institut, staten, kommunerna samt arbetsgivarna är enligt förslaget skyldiga att till skatteförvaltningen lämna uppgifter om lånens användningsändamål, kapital och i beskattningen avdragbara räntor. De kreditinstitut och finansiella institut som lämnar uppgifter till skatteförvaltningen skall ge uppgifterna om krediternas användningsändamål i överensstämmelse med vad kunden har uppgivit för institutet. Institutet ansvarar således inte för om användningsändamålet i sig är korrekt. Förfarandet motsvarar sålunda nuvarande bankpraxis, enligt vilken banken i allmänhet antecknar användningsändamålet på det sammandragsverifikat som banken årligen sänder till kunderna för att fogas till deklARATIONEN. Enligt förslaget är dessutom de som bedriver värdepappershandel skyldiga att uppge beloppet av den i beskattningen avdragbara eftermarknadsgottgörelse som den skattskyldige har betalt.

Enligt paragrafens 6 mom. kan skattestyrelsen meddela närmare föreskrifter om vilka uppgifter som skall lämnas och om när och hur detta skall ske. Skattestyrelsen kan även begränsa skyldigheten att lämna uppgifter. Med stöd av stadgandet kan skattestyrelsen även fastställa behövliga blanketter eller bestämma i vilken annan form uppgiftslämnandet skall ske. Uppgifterna kan även lämnas på maskinspråk.

17 §. *Utomståendes allmänna skyldighet att lämna andra uppgifter.* I paragrafen stadgas om utomståendes allmänna skyldighet att lämna andra uppgifter. Enligt paragrafens 1 mom. är placeringsfonderna skyldiga att till skatteförvaltningen anmäla kapitalbeloppet av de placeringsfondsandelar som den skattskyldige äger samt uppgifter om inlösta placeringsfondsandelar. Inlösning av en placeringsfondsandel är en överlåtelse som föranleder beskattning av överlåtelsevinst och utvidgningen av uppgiftsskyldigheten kan även motiveras med skatteövervakningsspekter. Motsvarande skyldighet att lämna uppgifter gäller även i fråga om värdepap-

persköp.

Paragrafens 2 mom. motsvarar i sak stadgandet i 45 § 4 punkten beskattningsslagen.

Enligt paragrafens 3 mom. kan skattestyrelsen meddela närmare föreskrifter om vilka uppgifter som skall lämnas och om när och hur detta skall ske. Skattestyrelsen kan även begränsa skyldigheten att lämna uppgifter. Med stöd av stadgandet kan skattestyrelsen även fastställa behövliga blanketter eller bestämma i vilken annan form uppgiftslämnandet skall ske. Uppgifterna kan även lämnas på maskinspråk.

18 §. *Myndigheternas allmänna skyldighet att lämna uppgifter.* Paragrafen motsvarar i huvudsak 44 § beskattningsslagen. I paragrafens 1 mom. stadgas liksom för närvarande om vilka uppgifter som fås ur befolkningsdatasystemet. Med stöd av skattestyrelsens föreskrifter gäller skyldigheten att lämna uppgifter även sådana adressuppgifter som avses i 25 § 4 mom. befolkningsdatalagen (507/93), dvs. skyddade uppgifter.

Paragrafens 2 mom. överensstämmer med motsvarande stadgande i beskattningsslagen.

I paragrafens 3 mom. föreslås ett särskilt stadgande om uppgifter som fås ur landsbygdsnärsregistret. Jord- och skogsbruksministeriets informationstjänstcentral upprätthåller på det sätt som i lagen om landsbygdsnärsregistret (1515/94) stadgas ett särskilt register över landsbygdsnäringarna. För närvarande har skatteförvaltningen inga direkta behov av uppgifter ur registret, men stadgandet föreslås bli intaget i lagen för att beskattningsförbandet skall kunna utvecklas även med avseende på dem som idkar jord- och skogsbruk så att de uppgifter som landsbygdsnärsmyndigheterna har i fortsättningen skall kunna utnyttjas allt bättre. Skattestyrelsen skall även i detta avseende meddela närmare föreskrifter om vilka uppgifter som skall lämnas.

I paragrafens 4 mom. föreslås ett stadgande om uppgifter som fås ur datasystemet för vägtrafiken. Enligt en lagändring som är avsedd att träda i kraft den 1 januari 1996 skall fordonsförvaltningscentralen upprätthålla ett datasystem för vägtrafiken på det sätt som stadgas i lagen om ett datasystem för vägtrafiken (819/89) (RP med förslag till lag om ombildande av bilregistercentralen till ett aktiebolag, /1995 rd.). För närvarande har skatteförvaltningen inga direkta behov av uppgifter ur registret, men stadgandet föreslås bli intaget i lagen för att beskattnings-

förfarandet skall kunna utvecklas så att uppgifter om fordon och deras ägare i fortsättningen skall kunna utnyttjas i skatteövervakningen och i förfarandet med beskattningsförslag. Skattestyrelsen skall även i detta avseende meddela närmare föreskrifter om vilka uppgifter som skall lämnas.

Paragrafens 5 mom. överensstämmer med motsvarande stadgande i beskattningsslagen.

För att skatteförvaltningen skall få tillgång till uppgifter om näringsstöd föreslås i paragrafens 6 mom. stadganden om detta. Enligt stadgandet skall statliga och kommunala myndigheter samt andra offentliga samfund eller andra samfund som beviljar subventioner och understöd av offentliga medel tillstålla skatteförvaltningen uppgifter om beviljade näringsstöd. Om skatteförvaltningen får tillgång till dessa uppgifter kan man försäkra sig om att de beaktas som skattepliktiga inkomster, vilket förbättrar övervakningen av den s.k. grå ekonomin samtidigt som det även främjar de beviljande myndigheternas verksamhet eftersom skatteförvaltningen enligt gällande stadganden har rätt att lämna ut uppgifter om uppdagade missbruk av näringsstöd till berörda myndigheter.

Enligt paragrafens 7 mom. kan skattestyrelsen meddela närmare föreskrifter om vilka uppgifter som skall lämnas och om när och hur detta skall ske. Skattestyrelsen kan även begränsa skyldigheten att lämna uppgifter. Med stöd av stadgandet kan skattestyrelsen även fastställa behövliga blanketter eller bestämma i vilken annan form uppgiftslämnandet skall ske. Uppgifterna kan även lämnas på maskinspråk.

19 §. *Utomstående särskilda skyldighet att lämna uppgifter.* Paragrafen motsvarar stadgandet i 47 § beskattningsslagen.

20 §. *Myndigheternas särskilda skyldighet att lämna uppgifter.* Paragrafens 1 mom. motsvarar stadgandet i 49 § beskattningsslagen. Paragrafens 2 mom. motsvarar i huvudsak stadgandet i 37 § beskattningsförordningen. Stadgandet föreslås bli intaget i lag för att på detta sätt understryka dess förpliktande karaktär. Med stöd av stadgandet skulle andra statliga myndigheter vara skyldiga att inom sitt verksamhetsområde ge utlåtan eller t.ex. värdera en viss typ av egendom samt också på annat sätt ge skattemyndigheterna sakkunnighjälp.

21 §. *Jämförelseuppgiftsgranskning.* Paragrafen motsvarar stadgandet i 43 b § beskattningsslagen.

22 §. *Identifikation av skattskyldiga samt massutlämnande av uppgifter.* Paragrafen motsvarar stadgandet i 45 § 3 mom. dock så att individualiseringen av de skattskyldiga som uppgifterna berör klart gäller alla stadganden i detta kapitel om skyldighet att lämna uppgifter. Enligt paragrafen skall den som är skyldig att lämna uppgifter individualisera den skattskyldige. Det är främst fråga om att uppge personbeteckning eller affärs- och samfundssignum. Individualisering kan givetvis förutsättas endast i de fall, där den som är skyldig att lämna uppgifter känner till dem. Individualiseringsuppgifter skall likaså ges vid massutlämnande av uppgifter. Stadgandet är nödvändigt eftersom skatteförvaltningen inte kan tillgodogöra sig uppgifterna utan individualisering. I paragrafens 2 mom. stadgas att uppgifterna även kan ges i form av massutlämnande. När skattestyrelsen utfärdar sådana föreskrifter som avses i 15—18 §§ kommer den i praktiken att komma överens med dem som är skyldiga att lämna uppgifter vilket förfarande som skall iaktas då uppgifterna lämnas till skatteförvaltningen.

23 §. *Granskningsrätt och vite.* Paragrafen motsvarar huvudsakligen 48 § och 142 §§ 2 mom. beskattningsslagen dock så att granskningsrätten och vitet klart gäller alla dem som enligt detta kapitel är skyldiga att lämna uppgifter. Skattestyrelsen och länsskatteverket föreslås ha rätt att granska alla handlingar som en utomstående har i sin besittning och som kan innehålla sådana uppgifter som omfattas antingen av den allmänna eller den särskilda skyldigheten att lämna uppgifter. Granskning blir i allmänhet aktuellt först om de uppgifter som inkommit till skatteförvaltningen visar sig vara bristfälliga i något avseende eller om det är uppenbart att de inte är tillförlitliga eller kompletta.

Om den som är skyldig att lämna uppgifter vägrar att lämna uppgifter som omfattas antingen av den allmänna eller särskilda skyldigheten, kan skattestyrelsen vid vite ålägga den att lämna uppgifterna. Den som är skyldig att lämna uppgifter skall höras innan vite föreläggs. Enligt förslaget kan ändring inte sökas i skattestyrelsens beslut om att förelägga vite skilt genom besvär.

24 §. *Ansvar för uppgiftsskyldigheten.* I paragrafen föreslås stadgat om vilken fysisk person som ansvarar för att uppgiftsskyldigheten uppfylls på vederbörligt sätt. Enligt stadgandet är de personer eller de kretsar

ansvariga för att en juridisk person uppfyller sin uppgiftsskyldighet som även ansvarar för den skattskyldiges deklarationsskyldigheten. Stadgandet är nödvändigt för att mot den som är ansvarig för uppgiftsskyldigheten i fall av underlåtelse skall kunna riktas straffrättsliga påföljder. Sedan erfarenheter erhållits från systemet med beskattningsförslagsförfarandet kan det senare övervägas om den uppgiftsskyldige kan åläggas en sanktionerad förpliktelse att lämna riktiga uppgifter. I Sverige har skyldigheten att lämna uppgifter sanktionerats i detta avseende.

25 §. *Avgifter.* Förslaget till paragraf motsvarar 49 a § beskattningsslagen. Den som är skyldig att lämna uppgifter skall i regel utan ersättning lämna de uppgifter till skatteförvaltningen som omfattas av uppgiftsskyldigheten.

4 kap. Beskattningens verkställande

I lagens 4 kap. stadgas om beskattningens verkställande. Kapitlet indelas i sex delar. I principerna för beskattningens genomförande skall bl.a. stadgas om hörande av den skattskyldige, om beskattning enligt uppskattning, om andra avvikelser från beskattningen samt om skatteförhöjning. I kapitlets andra del stadgas om användning av förskott till betalning av skatt. I tredje delen stadgas om samfundsrenta, kvarskatteränta och återbäringsränta. Kapitlets fjärde del gäller slutförande av beskattningen och där föreslås bl.a. stadgat om vilka handlingar som skall sändas till den skattskyldige. I kapitlets femte del stadgas om skatteansvar. I den sjätte delen stadgas om ändring av beskattningen på myndighetsinitiativ genom skatterättelse och efterbeskattning. Begreppet beskattningens verkställande är sålunda mycket omfattande och reglerar uträkningen av skatten, debiteringen och ändring av beskattningen på myndighetsinitiativ.

26 §. *Allmänna principer.* I paragrafen stadgas om vissa centrala allmänna principer för beskattningens verkställande. Enligt paragrafens 1 mom. skall beskattningen verkställas av länsskatteverket. Verkställandet innefattar beräkning av skatten och debitering samt vid behov ändring av beskattningen på myndighetsinitiativ.

I paragrafens 2 mom. stadgas om den neutralitetsprincip som skall iaktas vid beskattningen. Till sitt sakinnehåll motsvarar stadgandet 55 § beskattningsslagen.

I paragrafens 3 mom. stadgas om hörande av den skattskyldige. Till sitt sakinnehåll motsvarar stadgandet gällande beskattningslag och vedertagen skattepraxis. Den skattskyldige skall om möjligt alltid höras om beskattningen verkställs på ett sätt som väsentligt avviker från den skattskyldiges skat-
tedeklaration. I varje enskilt fall skall det utgående från nuvarande vedertagna praxis övervägas hur väsentlig avvikelsen är. Även principerna i lagen om förvaltningsförfarande angående hörande av part skall utgöra en subsidiär anvisning. Hörandet skall ske med iakttagande av stadgandena i lagen om delgivning i förvaltningsärenden, varvid hörande även kan ske med användning av ett orekommenderat brev. Om beskattningen ändras antingen till följd av skatterättelse eller efterbeskattning till den skattskyldiges nackdel, saknar ändringens väsentlighet betydelse. Den skattskyldige skall alltså höras även om det är fråga om en obetydlig ändring.

I tvåpartsförhållandet är skatteombudet den andra parten. Därför skall också skatteombudet informeras åtminstone om de tolkbara beskattningsbeslut som gäller betydande marktbelopp eller principer och där en inkomst har lämnats obeskattad eller ett avdrag godkänts. Detta gäller särskilt beslut som fattats på basis av skattegranskningsberättelser. Inget särskilt stadgande om detta föreslås intaget i lagen eftersom skatteombudet i verkligheten har ett mycket nära samarbete med skattemyndigheterna. Vid länskatteverken kommer man överens med skatteombuden om hur de skall informeras.

I paragrafens 4 mom. stadgas om avrundning av penningvärden. Stadgandet motsvarar 71 § 3 mom. beskattningslagen.

27 §. *Beskattning enligt uppskattning.* Paragrafen motsvarar stadgandet i 72 § 1 mom. 3 punkten beskattningslagen.

28 §. *Kringgående av skatt.* Paragrafen motsvarar 56 § beskattningslagen.

29 §. *Förtäckt dividend.* Paragrafen motsvarar 57 § beskattningslagen.

30 §. *Outredd förmögenhetsökning.* Paragrafen motsvarar 74 § beskattningslagen. Till den del stadgandet gäller hörandet av den skattskyldige föreslås ordalydelsen dock ändrad så att hörande även i dessa situationer skall ske enligt de principer som framgår av 26 § 3 mom. denna lag och lagen om delgivning i förvaltningsärenden, varvid hörandet även kan ske med användning av orekommenderat brev. Ordalydelsen i 74 § be-

skattningslagen har i rättspraxis ansetts förutsätta ett förfarande där man försäkrat sig om att den skattskyldige mottagit brevet, dvs. i praktiken alltid ett mottagningsbevis.

31 §. *Internationell förtäckt vinstöverföring.* Paragrafen motsvarar huvudsakligen stadgandet i 73 § 1 mom.

Paragrafens sakinnehåll föreslås emellertid i detta sammanhang förtydligat så att den gäller skattskyldiga som i Finland bedriver närings- eller annan förvärvsverksamhet. Efter detta förtydligande är det klart att även de som bedriver sådan förvärvsverksamhet som avses i inkomstskattelagen omfattas av detta stadgande.

Paragrafen föreslås även förtydligad så att förtäckt vinstöverföring kan komma i fråga endast om den till vilken inkomsten har övergått inte är allmänt skattskyldig i Finland. Ordalydelsen i motsvarande paragraf i beskattningslagen har även i detta avseende lämnat rum för tolkning.

I paragrafen föreslås inte några stadgandena som motsvarar 73 § 2 mom. beskattningslagen och 40 § beskattningsförordningen, enligt vilka som ett utländskt försäkringsbolags inkomst betraktas 6 % i brandförsäkringsområdet och 10 % i övriga försäkringsområdet av de försäkringspremier som försäkringsbolaget har uppburit för försäkringsrörelse i Finland. Beskattningen av utländska försäkringsbolags fasta driftsställen avviker numera från den beskattning som verkställs på basis av den beskattningsbara inkomst som beräknats enligt lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet och som baserar sig på den verkliga inkomsten. Regleringen är föråldrad och fastställande av skatteprocenten genom förordning motsvarar inte heller rådande uppfattningar om författningsnivån. Förslaget ansluter sig till en större revision av den internationella beskattningen och motsvarar det förslag som lagts fram av arbetsgruppen för revision av den internationella beskattningen (VM 1995:10).

32 §. *Skatteförhöjning.* Paragrafen motsvarar stadgandet i 77 § beskattningslagen. Paragrafens tillämpningsområde föreslås dock utvidgat så att skatteförhöjning skall kunna påföras den skattskyldige även för fullgörelse av annan deklarationsskyldighet än skattedeklaration och vid underlåtelse och brister som gäller bilagor eller tilläggsuppgifter till sådana deklarerationer. I 7, 8 och 10 §§ föreslås stadgat om fullgörande av annan dekla-

rationsskyldighet. Skatteförhöjning kan även påföras t.ex. om den skattskyldige inte gör anmälan om ändring av räkenskapsperioden eller om ett bostadssamfund inte på stadgat sätt lämnar de uppgifter som behövs för beräkning av lägenheternas beskattningsvärde.

33 §. *Fastställelse av förlust.* Paragrafen motsvarar huvudsakligen stadgandet i 77 b § beskattninglagen. Eftersom verkställandet av beskattningen som begrepp även föreslås omfatta efterbeskattning och skatterättelse, kan förlust, liksom för närvarande, fastställas även i samband med ändring av beskattningen. Förlust kan enligt förslaget också fastställas i samband med sökande av ändring.

Enligt 2 mom. fastställs förlust även för en sådan skattskyldig som har befriats från deklarationsskyldigheten. Stadgandet garanterar att förlust kan fastställas även för de skattskyldiga för vilkas del man vid beskattningen har slopat deklarationsskyldigheten. En förlust kan även utan särskild fastställelse beaktas i efterskott vid beskattningen av ett sådant bostads- eller fastighetsaktiebolag som genom skattestyrelsens beslut helt har befriats från deklarationsskyldighet.

Enligt förslaget skall förfarandet vid fastställelse och avdrag av förlust ändras så att på förlusten vid beskattningen tillämpas så långt som möjligt samma principer som på vinst. Förlusten fastställs för ett skatteår, och ändring däri får sökas endast vid beskattningen för detta skatteår. Ändring i fastställelse av förlust får enligt förslaget inte längre sökas för det skatteår, under vilket förlusten avdras. Även fristerna för efterbeskattning och skatterättelse räknas från det skatteår, för vilket förlusten har fastställts.

Användning av förskott till betalning av skatt

34 §. *Förskott som räknas till godo vid beskattningen.* I paragrafen stadgas om förskott som skall räknas till godo vid beskattningen. I lagens 35 § ingår de undantagsstadganden som gäller samfund och samfällda förmåner, vilka ansluter sig till revisionen av förskottsuppbörd och beskattningsförfarande som gäller samfund.

Enligt paragrafens 1 mom. betraktas förskottsinnehållning som avses i lagen om förskottsuppbörd, påfört förskott, komplettering av förskott samt förskott som från annan stat har överförts till Finland vid beskattningen av den skattskyldige som betal-

ning av skatteårets skatter. Beträffande påförda förskott beaktas de förskottsrater som har influtit senast en månad före slutförande av beskattningen för ifrågavarande skatteår och enligt paragrafens 2 mom. skall på helt eller delvis obetalda rater räknas förseningsränta. I sak överensstämmer stadgandena med motsvarande stadganden i gällande lag.

Då det gäller komplettering av förskott föreslås det att vid beskattningen av andra än samfund och samfällda förmåner skall för skatteåret, dvs. kalenderåret, räknas den skattskyldige till godo sådana kompletteringar av förskott som har betalats mellan den 1 april skatteåret och den sista mars året därpå. Komplettering av förskott skulle sålunda kunna betalas ännu under tre månader före skatteårets utgång. Den föreslagna terminen är motiverad eftersom den sista dagen för inlämning av skattedeklaration även för näringsidkarna skulle vara senast den sista mars. Möjligheten att betala komplettering av förskott skulle sålunda förlängas med en månad, vilket även är motiverat med tanke på de skattskyldigas rättssäkerhet. Beräkningen av kvarsätterränta och återbäringsränta skulle likaså vara bundet till den 1 april, varvid de skattskyldiga fram till utgången av mars har en möjlighet att betala komplettering av förskott för att undvika räntan på kvarsatt.

Paragrafens 4 mom. motsvarar stadgandet i 106 § beskattninglagen.

35 §. *Undantag som gäller samfund och samfällda förmåner.* I paragrafen stadgas om de undantag vid tillgodoräknande av förskott, som är nödvändiga för revisionen av förfarandet vid förskottsuppbörd och beskattning av samfund. Stadgandena föreslås även tillämpade på samfällda förmåner.

I paragrafens 1 mom. stadgas att hos ett samfund uppburna förskott räknas till godo i beskattningen för varje räkenskapsperiod. Förskotten skall även påföras samfundens räkenskapsperiodvis och inte kalenderårsvis som för närvarande. Samfundens skatteår sammanfaller sålunda enligt förslaget med räkenskapsperioden och i enlighet därmed räknas också förskotten till godo för de skatter som skall betalas för det ifrågavarande skatteåret.

Enligt paragrafens 2 mom. skall av de förskott som påförts vid förskottsuppbörden som betalning av skatt räknas de rater som har förfallit till betalning före räkenskapsperiodens utgång och som har influtit senast en

månad innan beskattningen slutförts. I fråga om ett samfund vars räkenskapsperiod sträcker sig från 1 juni 1995 till 31 maj 1996 tillgodoräknas på grund av övergångsperioden de förskott som påförts för perioden mellan januari och maj 1996 och som betalats senast den 30 september 1997, förutsett att beskattningen slutförts den 31 oktober 1997.

I paragrafens 3 mom. stadgas om den tid för vilken förskottsinnehållning som verkställts på samfund och samfällid förmån skall tillgodoräknas. Enligt förslaget skall förskottsinnehållning räknas det skatteår till godo under vilket den har verkställts. Ett samfund får räkna sig innehållningen till godo i ett så tidigt skede som möjligt och oberoende av under vilket skatteår inkomsten beroende på periodiseringsstadgandena beskattas. Förfarandet är enkelt både med tanke på förvaltningen och från den skattskyldiges synpunkt. Stadgandet gäller samfund som inte har införts i förskottsuppbördsregistret eller som har strukits ur registret och i fråga om vilka förskottsinnehållning skall verkställas på de ersättningar som betalas till dem.

I paragrafens 4 mom. stadgas enligt förslaget om på vilket sätt kompletteringsbetalning skall räknas samfundet till godo. Kompletteringen skall räknas skatteåret till godo om den har betalats senast en månad innan beskattningen av den skattskyldige har slutförts. Om kompletteringen har betalats senare skall den räknas det skatteår till godo under vilket betalningen har gjorts. Eftersom beskattningen för skatteåret 1996 slutförs vid en tidpunkt som skattestyrelsen bestämmer och som sannolikt är den 31 oktober 1997, kan samfunden om de så vill betala komplettering för skatteåret 1996 under en exceptionellt lång period, nämligen ännu fram till utgången av september 1997. Vid övergången till ett smidigt slutförande av beskattningen kommer tiden för kompletteringsbetalningar att vara fem månader från skattedeklarationens inlämnande, under förutsättning att beskattningen slutförts individuellt senast nio månader efter räkenskapsperiodens utgång.

36 §. *Förskottsinnehållning som räknas en sammanslutnings delägare till godo.* Förskott som har innehållits hos en sammanslutning skall enligt förslaget räknas delägarna till godo vid beskattningen. Stadgandet gäller närmast sammanslutningar som inte har in-

förts i förskottsuppbördsregistret eller som har strukits ur registret och i fråga om vilka förskottsinnehållning skall verkställas på de ersättningar som betalas till dem. Förskottsinnehållning verkställs även hos sammanslutningar som säljer virke från en skog som omfattas av systemet för beskattning av virkesförsäljningsinkomst. Förskottsinnehållningen skall enligt förslaget räknas som betalning för bolagsmännens skatt i förhållande till de andelar som tillkommer dem av sammanslutningens inkomst, dvs. på samma sätt som inkomsten fördelas för att beskattas som delägarnas inkomst. Detta föreslås även gälla tysta bolagsmän i kommanditbolag.

Hos sammanslutningen verkställt förskott räknas delägaren till godo vid beskattningen för det skatteår som löper för hans vidkommande när förskottsinnehållningen verkställs.

37 §. *Användning av förskottsinnehållning på gemensam lön.* Förskott på lön som har betalats till två eller flera personer gemensamt skall räknas löntagarna till godo i samma relation som lönen fördelar sig mellan dem.

38 §. *Överföring av förskottsåterbäring mellan makar.* Stadgandet motsvarar i stort 107 § beskattningsslagen. Yrkandet på överföring av förskottsåterbäringen skall framställas innan beskattningen slutförts. Vid övergången till ett förfarande, där alla skattskyldiga inte avkrävs en skattedeklaration bör dessa skattskyldiga framställa yrkande på tillgodoräkning av förskottsåterbäringen genom att returnera det beskattningsförslag som sänts till dem och i detta skede framställa ett yrkande i saken. Innan förskottsinnehållningen används till betalning av makens skatter, skall på återbäringen och kvarskatten räknas en individuell återbäringsränta och kvarskatteränta.

39 §. *Närmare föreskrifter.* Skattestyrelsen kan vid behov meddela närmare föreskrifter om användning av förskott till betalning av skatt. Skattestyrelsen kommer bl.a. att meddela föreskrifter om när till skattedeklarationen skall fogas ett förskottsinnehållningsbevis för att förskottet skall kunna räknas till godo vid beskattningen.

Samfundsränta, kvarskatteränta och återbäringsränta

40 §. *Samfundsränta.* I paragrafen föreslås stadgat om samfundsränta som skall uppberas hos samfund och samfällid förmån (sam-

fundsränta som skall betalas) och på motsvarande sätt om samfundsränta som skall återbäras till samfundet till följd av att för stor skatt har betalats (samfundsränta som återbärs). Vid sidan av tidigareläggning av tidpunkten för inlämnande av skattedeklaration är samfundsränta det medel, genom vilket man försöker förbättra möjligheterna att åstadkomma en korrekt förskottsuppbörd i fråga om samfund.

Av praktiska skäl kan ränteprocenten inte ständigt fluktuera och den bör vara på förhand fastställd. Det föreslås att räntan binds till den referensränta som avses i 3 § räntelagen (633/82), sådan den lyder i lag om ändring av räntelagen (284/95), och som Finlands Bank fastställer för ett kalenderår i sänder. Referensränta är fr.o.m. den 1 maj 1995 6 %. Den samfundsränta som skall betalas skall enligt förslaget bestå av referensräntan plus två procentenheter. Den samfundsränta som återbärs skall enligt förslaget vara referensräntan minus två procentenheter.

41 §. *Uträkning av samfundsränta.* I paragrafen stadgas om för vilken tid samfundsränta räknas. Enligt paragrafens 1 mom. räknas samfundsräntan från dagen efter den sista inlämningsdagen för skattedeklarationen, denna dag inberäknad, till kvars kattens första förfallodag eller till utgången av månaden före den då förskottsåterbäring skall ske. Avsikten är att det endast skall finnas en förfallodag för samfunds kvars katt.

Om den skattskyldige betalar komplettering av förskott efter inlämningsdagen för skattedeklarationen räknas samfundsränta på det sätt som stadgas i 2 mom. på den minskade skillnaden räknat från dagen efter betalningsdagen. Om t.ex. den kvars katt på vilken samfundsräntan räknas är 50 000 mark och bolaget efter dagen för inlämning av deklarationen betalar 30 000 mark som komplettering, räknas samfundsräntan först på 50 000 mark från dagen efter inlämningsdagen för skattedeklarationen fram till den dag komplettering betalades och därefter på 20 000 mark från dagen efter den sist nämnda betalningsdagen.

I paragrafens 3 mom. stadgas om uträkning av samfundsräntan i de fall då två räkenskapsperioder utgår under samma kalenderår. Räntan räknas härvid särskilt för varje räkenskapsperiod. Ränta räknas emellertid inte på ett större belopp än det sammanlagda beloppet av skatterna för det gemensamma

skatteår som räkenskapsperioderna utgör. Om sålunda den beskattningsbara inkomsten för ett samfunds första räkenskapsperiod är 150 000 mark och den beskattningsbara inkomsten för den andra räkenskapsperioden visar 100 000 mark förlust, räknas samfundsräntan på den skatt som skall betalas för en inkomst om 50 000 mark. Skattestyrelsen meddelar med stöd av 48 § närmare föreskrifter av teknisk karaktär om hur räntan bl.a. i fall av denna typ skall räknas.

I paragrafens 4 mom. stadgas att beviljad förlängningstid för inlämning av skattedeklarationen inte beaktas vid uträkning av samfundsränta. Begynnelse tidpunkten vid uträkning av samfundsränta bestäms utgående från den inlämningsdag för skattedeklaration som fastställs i skattestyrelsens beslut om deklarationsskyldighet, oberoende av när deklarationen de facto har lämnats in. I momentet ingår även ett avrundningsstadgande enligt vilket både den samfundsränta som skall betalas och den som återbärs fastställs i hela mark.

42 §. *Grunden för samfundsränta.* Vid uträkning av den skatt som ligger till grund för samfundsränta beaktas enligt förslaget den inkomstskatt som påförs bolaget för de sammanlagda beskattningsbara inkomsterna från olika inkomstkällor. Vidare beaktas också en eventuell kompletterings skatt som räknas ut på basis av den dividend som samfundet har beslutat att skall utdelas. Från det totala skattebelopp som erhållits på detta sätt avdras räkenskapsperiodens förskottsskatter och förskottsinnehållningar samt till de erhållna dividenderna hänförliga gottgörelser för bolagsskatt och eventuella oanvända gottgörelser från tidigare år.

Enligt paragrafen räknas samfundsränta inte på skatteförhöjning och inte heller på sådan förseningsränta som upp bärs med anledning av obetalt förskott. Det föreslagna stadgandet förhindrar påförande av en dubbel dröjsmåls påföljd, för på obetalt förskott räknas den föreslagna förseningsräntan från förfallodagen för varje obetald förskotts rat fram till kvars kattens förfallodag.

Om kvars katt skulle påföras på grund av obetalt förskott, räknas emellertid inte på skatten till denna del någon samfundsränta.

43 §. *Kvars katteränta och återbäringens ränta.* Det föreslås att vid beskattningen av andra skattskyldiga än samfund och samfällda för måner för förskottsåterbäringen och kvars katten tas i bruk en räntefaktor som till vä-

sentliga delar motsvarar samfundsränta som återbärs. Enligt paragrafens 1 mom. skall på kvarskatt eller förskottsåterbäring räknas kvarskatteränta eller återbärringsränta. Räntnivån bestäms på samma sätt som vid uträkning av samfundsränta som återbärs, och den skulle för tillfället vara 4 %.

44 §. *Uträkning av kvarskatteränta och återbärringsränta.* Enligt paragrafens 1 mom. räknas kvarskatteränta och återbärringsränta från den 1 april året efter skatteåret, denna dag inberäknad, till förfalldagen för den första kvarskatteraten eller till utgången av månaden före den då förskottsåterbäring skall ske. Den föreslagna tidpunkten för beräkningen av räntan hänger samman med den sista dagen för betalning av komplettering, som föreslås bli den sista mars.

Om den skattskyldige betalar förskott efter den sista dagen i mars räknas räntan från den dag som följer betalningsdagen på skillnaden minskat med betalningen fram till den dag om vilken stadgas i 1 mom. För tidrymd som föregår betalningen räknas räntan enligt huvudregeln från den tidpunkt som stadgas 1 mom. fram till betalningsdagen för förskottet.

Enligt paragrafens 2 mom. fastställs kvarskatteräntan och återbärringsräntan i hela mark. Vid uträkning av kvarskatteränta som skall betalas avdras från dess belopp högst 1000 mark. Stadgandet innebär att ingen ränta uppbärs på helt små kvarskattebelopp. Beroende på när beskattningen av den skattskyldige har slutförts och på den rådande räntnivån leder stadgandet till att ingen kvarskatteränta betalas på kvarskatter på ca 4 000 mark.

45 §. *Grunden för kvarskatteränta och återbärringsränta.* På samma sätt som när det gäller samfundsränta räknas ingen kvarskatte- eller återbärringsränta på skatteförhöjning eller på förseningsränta som uppbärs med anledning av obetalt förskott. Om kvarskatt har påförts med anledning av förskott som lämnats obetalt skall på samma sätt som i fråga om samfundsränta på skatten till denna del inte räknas kvarskatteränta utan förseningsränta.

46 §. *Skattepliktiga och avdragbara räntor.* Samfundsränta som återbärs och återbärringsränta skall betraktas som skattefri inkomst vid inkomstbeskattningen. I gengäld får enligt förslaget samfundsränta som skall betalas och kvarskatteränta inte avdras vid inkomstbeskattningen. I praktiken saknar det

betydelse att samfundsräntan inte är avdragbar, eftersom samfunden kan räkna sina skatter så exakt att de genom att betala komplettering kan undgå samfundsränta. I fråga om beskattningen av löntagare och motsvarande är räntorna inte avdragbara redan med stöd av inkomstskattelagens stadganden, eftersom enligt de gällande stadgandena endast räntor som hänför sig till bostad, studier och inkomstens förvärvande är avdragbara. Utan ett stadgande blir beskattningen emellertid mera invecklad, eftersom man vid beskattningen blir tvungen att utreda vilken inkomstkällas skatter som har orsakat samfundsräntan eller kvarskatten.

47 §. *Räntor i samband med skatteuppbörd.* Enligt paragrafen skall på samfundsränta och kvarskatteränta inte betalas sådana dröjsmålsupföljder som avses i lagen om skattetillägg och förseningsränta. Genom stadgandet undviks att ränta på ränta uppbärs.

48 §. *Närmare föreskrifter.* I paragrafen föreslås stadgat om att skattestyrelsen vid behov kan meddela närmare föreskrifter om uträkning av samfundsränta, kvarskatteränta och återbärringsränta. Skattestyrelsens föreskrifter är till sin natur tekniska och gäller närmast vissa speciellsituationer. Avsikten är att skattestyrelsen ger föreskrifter om uträkning av samfundsränta åtminstone i de situationer där flera räkningsperioder utgår under samma skatteår.

Slutförande av beskattningen

49 §. *Tidpunkten för slutförande av beskattningen.* I paragrafen stadgas när beskattningen av den skattskyldige slutförs. Beskattningen av den skattskyldige slutförs vid den tidpunkt som skattestyrelsen bestämt, dock senast vid utgången av det kalenderår som följer efter skatteåret. Beträffande den bakre gränsen motsvarar stadgandet gällande 2 § 2 mom. beskattningsslagen om skatteåret.

Eftersom avsikten är att stegvis övergå till ett förfarande där slutförandet av beskattningen sker flexibelt är det ändamålsenligt att ge skattestyrelsen befogenhet att besluta när beskattningen av en skattskyldig slutförs. Beskattningen av de skattskyldiga kan slutföras vid olika tidpunkter. Den föreslagna ändringen föranleder inte i det första skedet några ändringar i den vedertagna tidpunkten för slutförandet av beskattningen.

Även beskattningen av de samfund, vars räkenskapsperiod utgår under år 1996 slutförs samtidigt som de andra skattskyldigas beskattning, dvs. sannolikt den 31 oktober 1997. Sålunda kunde beskattningen slutföras särskilt för varje skattskyldig tidigast år 1997 i fråga om sådana samfund, vilkas räkenskapsperiod utgår under år 1997.

50 §. *Förskottsåterbäring och kvarskatt.* Paragrafen motsvarar i sakligt hänseende 108 § 1 och 3 mom. samt 109 § beskattningslagen.

51 §. *Debetsedel och beskattningsintyg.* Den föreslagna paragrafens 1 och 2 mom. motsvarar i sak stadgandena i 80 § 4 mom. och 88 § beskattningslagen.

I paragrafens 3 mom. föreslås stadgat om rättelseförfarandet när det i handlingar som gäller den skattskyldige finns ett sådant fel som inte påverkar beloppet av skatt eller fastställd förlust. Sådana fel kan förekomma t.ex. i fråga om förmögenheten, inkomstens belopp, individualiseringsuppgifterna för den skattskyldige eller i motsvarande uppgifter. Om den skattskyldige ber länskatteverket rätta ett sådant fel i en handling, t.ex. i ett beskattningsintyg, kan beskattningen enligt stadgandet formfritt rättas utan att beskattningen egentligen behöver ändras eller verkställas på nytt. Det är alltså inte fråga om ändringssökande utan närmast om ett förfarande motsvarande det som avses i 27 § lagen om förvaltningsförfarande om rättelse av skrivfel.

Skatteansvar

52 §. *Ansvariga för skatt.* I paragrafen stadgas om ansvar för skatt. Enligt förslaget motsvarar paragrafens 1 mom. i sakligt hänseende stadgandena i 3 och 4 §§ beskattningslagen. I lagen föreslås emellertid inte några särskilda skatteansvarsstadganden om den försäkrades folkpensions- och sjukförsäkringspremier i anslutning till försäkringsavgifter som bestäms på basis av värdet av leveransarbete i skogsbruk och värdet av arbete för ett dödsbo. De situationer där stadgandena kan aktualiseras är praktiken väldigt få och beskattningsintressena är inte stora. I 1 b kap. lagen om skatteuppbörd ingår subsidiära stadganden om skatteansvaret.

53 §. *Genomförande av skatteansvar.* Med genomförande av skatteansvar avses det förfarande varigenom det subsidiära skatteansvaret i praktiken genomförs. I paragrafen

hänvisas till 4 e § lagen om skatteuppbörd, som till sitt sakinnehåll även motsvarar stadgandet i 89 § beskattningslagen.

Ändring av beskattningen på myndighetsinitiativ

54 §. *Ändring av beskattningen.* I paragrafen stadgas allmänt om ändring av beskattningen. Begreppsmässigt utgör ändring av beskattningen en del av verkställandet och avser ändringar i beskattningen som görs på myndighetsinitiativ. Formerna för ändringar föreslås vara skatterättelse till den skattskyldiges fördel och nackdel, efterbeskattning och beskattning som verkställs på nytt. I lagen föreslås inga stadganden om särskild respektive ordinär rättelse av debitering, eftersom användningsområde för dessa inte längre finns efter nämndreformen inom beskattningen. Emedan länskatteverket till alla delar verkställer beskattningen, finns det inte någon särskild fastställelse av beskattningsgrunderna eller debitering med stöd av dem.

När länskatteverket ändrar beskattningen räknar den ut och debiterar de skatter och avgifter som avses i denna lag. Det länskatteverk är behörigt som har verkställt beskattningen för det aktuella skatteåret.

55 §. *Skatterättelse till den skattskyldiges fördel.* Paragrafen motsvarar stadgandet i 82 a § beskattningslagen.

56 §. *Skatterättelse till den skattskyldiges nackdel.* Paragrafen motsvarar stadgandet i 82 § beskattningslagen, dock så att det i 26 § 3 mom. stadgas om hörande av den skattskyldige.

57 §. *Efterbeskattning.* Paragrafen motsvarar i sakligt hänseende stadgandet i 83 § beskattningslagen, dock så att det i 26 § 3 mom. stadgas om hörande av den skattskyldige. Hänvisningen i paragrafen till skattetillägg avser sådant skattetillägg som nämns i förslaget till lag om skattetillägg och förseningsränta.

58 §. *Befrielse från efterbeskattning och skatterättelse.* Paragrafen motsvarar stadgandet i 83 a § beskattningslagen. I paragrafen ingår dock inte något bemyndigande för skattestyrelsen att meddela föreskrifter om när rättelse eller efterbeskattning kan lämnas ogjord. Skattestyrelsen har inte heller meddelat sådana föreskrifter med stöd av beskattningslagen, utan det har ansetts att det i varje enskilt fall skall prövas när skatterättelse eller efterbeskattning skall lämnas

ogjord.

59 §. *Efterbeskattning och skatterättelse rörande dödsbo.* Paragrafen motsvarar i saklig hänseende stadgandena i 85 § beskattningsslagen.

60 §. *Överföring till Finland av skatt som betalats till en annan stat.* Paragrafen motsvarar stadgandet i 87 a § beskattningsslagen.

5 kap. Ändringssökande

I kapitlet föreslås stadgat om förfarandet vid sökande av ändring. Kapitlet är indelat i tre delar. I den första delen ingår stadganden om förfarandet med rättelseyrkande. Förfarandet i skatterättsenämnden är ett förvaltningsförfarande och ett särskilt stadgande om detta föreslås intaget i förordningen om skatteförvaltningen. I den andra delen föreslås stadgat om besvär till länsrätten och vidare till högsta förvaltningsdomstolen. I kapitlets sista del ingår stadganden som är gemensamma för rättelseyrkandeförfarandet och besvärsförfarandet. Stadgandena i detta kapitel överensstämmer huvudsakligen med motsvarande stadganden i beskattningsslagen.

Rättelseyrkande

61 §. *Rättelsemyndighet.* Paragrafen motsvarar stadgandet i 72 a § beskattningsslagen, dock så att behörig myndighet är länsskatteverket i stället för skattebyrån.

62 §. *Rätt till ändringssökande.* Paragrafen motsvarar huvudsakligen 91 § beskattningsslagen. Av paragrafens 2 mom. framgår bl.a. vilken rätt skatteombudet och kommunen har att söka ändring. Stadgandena om skatteombudet finns i förslaget till lag om skatteförvaltningen och i den förordning om skatteförvaltningen som senare ges med stöd av lagen. Enligt beskattningsslagen har kommunstyrelsen besvärsmätt. I paragrafen föreslås att denna rätt skall tillkomma kommunen i stället för kommunstyrelsen. I en kommuns interna arbetsordning eller i motsvarande handling bestäms det vilket organ i kommunen som skall utöva kommunens besvärsmätt. Länsskatteverkets besvärsmätt enligt beskattningsslagen föreslås slopad.

I beskattningen av makar som har olika hemkommuner kan ändring enligt förslaget sökas av det skatteombud som förordnats av mannens och det skatteombud som förordnats av hustruns hemkommun, liksom av kommunen, medan enligt beskattningsslagen

endast kommunalombudet och kommunstyrelsen i mannens hemkommun hade rätt att söka ändring. I förslaget till 81 § stadgas om vilket skatteombud som är behörigt i fråga om en begränsat skattskyldig.

63 §. *Rättelseyrkande till skatterättsenämnden.* Paragrafen motsvarar i sak gällande 92 § beskattningsslagen. I förordningen om skatteförvaltningen föreslås ett förtydligande stadgande enligt vilket på förfarandet i skatterättsenämnden skall tillämpas vad som stadgas i lagen om förvaltningsförfarande. Skatterättsförfarandet är sålunda ett förvaltningsförfarande och inte förvaltningslagskipning, vilket bl.a. innebär att stadganden i lagen om förvaltningsförfarande om hörande av part skall tillämpas. I lagen föreslås därför inga särskilda stadganden om t.ex. hörande.

I paragrafens 2 mom. stadgas om behörig skatterättsenämnd. Rättelseyrkandet skall alltid riktas till skatterättsenämnden i det skattedistrikt som omfattar den skattskyldiges eller sammanslutningens hemkommun oberoende av vilken av länsskatteverkets enheter som har fattat beskattningsbeslutet. Har makarna olika hemkommuner skall rättelseyrkandet liksom för närvarande riktas till skatterättsenämnden i makens hemkommun. I förslaget till 82 § stadgas om behörig skatterättsenämnd i fråga om begränsat skattskyldiga.

64 §. *Tidsfristen för rättelseyrkande.* Paragrafen motsvarar i sak gällande 92 a § beskattningsslagen. Eftersom det föreslås att begreppet skatteår slopas, skall tidsfristen för ändringssökande räknas från ingången av året efter det då beskattningen av den skattskyldige slutförts.

65 §. *Ändringssökande i beslut som gäller förlust.* Paragrafen motsvarar huvudsakligen gällande 93 b § beskattningsslagen dock så att i beslut som gäller fastställd förlust får ändring sökas endast för det år som beslutet om den fastställda förlusten hänför sig till och inte för det år då förlusten avdragits. Syftet med den föreslagna ändringen är att en förlust intar samma ställning vid beskattningen som en beskattningsbar inkomst.

Besvär

66 §. *Besvär till länsrätten.* Paragrafen motsvarar i sak gällande 93 § 1 mom. beskattningsslagen dock så att länsrättens behörighet bestäms i enlighet med till vilken

domkrets den skatterättelsenämnd som fattat beslutet enligt 63 § 2 mom. eller 82 § hör. Om länsskatteverket har godkänt den skattskyldiges rättelseyrkande, bestäms länsrättens behörighet givetvis på samma grund även om ärendet inte har behandlats i skatterättelsenämnden.

67 §. *Besvärstiden.* Paragrafen motsvarar gällande 93 § 2 mom. beskattninglagen. Tiden för ändringssökande beräknas också i detta fall från ingången av året efter det då beskattningen av den skattskyldige har slutförts.

68 §. *Behandling av besvär som rättelseyrkande.* Paragrafen motsvarar 93 c § beskattninglagen.

69 §. *Bemötande och genmäle.* Paragrafen motsvarar 93 a § beskattninglagen.

70 §. *Besvär till högsta förvaltningsdomstolen.* Paragrafen motsvarar stadgandena i 96 § 1 och 2 mom.

71 §. *Den tid inom vilken besvär till högsta förvaltningsdomstolen skall anföras.* Paragrafen motsvarar 96 § 3 mom. beskattninglagen.

6 kap. Särskilda stadganden om ändringar i beskattningen

I detta kapitel ingår särskilda stadganden om det förfarande som skall iakttas vid rättelse av beskattningens slutresultat till följd av beslut om ändring av beskattningen, dvs. skatterättelse, efterbeskattning eller på nytt verkställd beskattning, eller av ändringssökande, dvs. rättelseyrkande och besvär. I kapitlet föreslås även stadganden om följdändringar.

72 §. *Tillämpningsområde.* Rättelser i beskattningen på grund av rättelseyrkande och besvär skall enligt förslaget göras på det sätt som stadgas i detta kapitel. Besvärsinstansen fastställer grunden för ändringen. Efter beslutet gör länsskatteverket en ändring i beskattningen på det sätt som stadgas nedan i kapitlet. När länsskatteverket eller skatterättelsenämnden på grund av ett rättelseyrkande fattar ett beslut uppstår i praktiken inte ett särskilt beslut av besvärsinstansen och ett beslut genom vilket beskattningen ändras i överensstämmelse med nämnda beslut, utan besluten fattas vid samma handläggning och i praktiken samtidigt.

Kapitlets stadganden skall enligt förslaget även tillämpas på beslut om ändring av beskattningen till följd av myndighetsinitiativ

dvs. skatterättelse, efterbeskattning och beskattning som verkställs på nytt. Om detta finns ett omnämnande i 54 §.

73 §. *Fastställelse av ändringsgrund.* Paragrafen motsvarar i huvudsak 96 e § beskattninglagen. Den myndighet som i både skatterättelseförfarandet och i besvärsförfarandet beslutar om ändringen, dvs. länsskatteverket, skatterättelsenämnden, länsrätten eller högsta förvaltningsdomstolen skall samtidigt fastställa grunderna för ändringen. I förslaget till 6 kap. stadgas om hur ändringarna skall genomföras.

74 §. *Omröstning.* Paragrafen motsvarar i sak 58 § beskattninglagen. I det förslag till lag om förvaltningslagskipning som bereds vid justitieministeriet ingår stadganden om röstningsförfarandet i länsrätterna och högsta förvaltningsdomstolen.

75 §. *Följdändring.* Paragrafen motsvarar huvudsakligen 100 a § beskattninglagen. Följdändring kan liksom för närvarande göras till följd av ett beslut om en annan skattskyldig eller om beskattningen för ett annat skatteår och som fattats antingen av en besvärsinstans eller på grund av ändring i beskattningen på myndighetsinitiativ. Enligt 78 § skall följdändring göras så att i tillämpliga delar iakttas vad som stadgas om skatterättelse, och även om förutsättningar för skatterättelse eller efterbeskattning saknas. Även vid följdändring skall räntan beaktas på det sätt som stadgas i 77 §. Följdändring kan likaså göras i Finland om det är nödvändigt till följd av åtgärder som vidtagits i en annan stat.

76 §. *Ändring i beskattningen till följd av ändringssökande.* Moderniserad motsvarar paragrafen huvudsakligen 113 § beskattninglagen. Efter att besvärsinstansen har fastställt ändringsgrunden skall länsskatteverket enligt förslaget på basis av beslutet ändra beskattningen antingen genom att minska eller öka skatten. Den skattskyldige skall ges behövliga debetsedlar varefter den ökade skatten debiteras eller den minskade skatten återbärs jämte räntepåföljder. Med räntepåföljder avses här kvarskatteränta, återbäringsränta samt samfundsränta som skall betalas eller återbäras. På räntepåföljderna skall inte räknas i 77 § avsedd ränta.

I paragrafens 2 mom. stadgas särskilt om återbäring av uppskovsränta som betalats med anledning av eventuellt skatteuppskov och i paragrafens 3 mom. om återbäring som skall överföras till en annan stat när beskatt-

ningen resulterar i sänkt skatt.

77 §. *Räkning av räntor.* I paragrafen föreslås stadganden om räkning av kvarskatteränta och återbäringsränta samt om samfundsränta som skall betalas eller återbärs i samband med olika ändringar i beskattningen. Stadgandet skall alltid tillämpas när beskattningen ändras antingen efter ett beslut av en besvärinstans eller på skattemyndighets initiativ. Räntefaktorn beaktas endast i fråga om ändringar i kapitalet, varför ingen ränta skall räknas särskilt på kvarskatteränta, återbäringsränta eller samfundsränta som skall betalas eller som återbärs.

Inverkan av räntefaktorn skall beaktas vid ändring av beskattningen, oberoende av orsaken till ändringen. Det föreslås att räntefaktorn vid ändring av beskattningen skall räknas på nytt från den tidpunkt den första gången har räknats på förskottsåterbäringen eller kvarskatten fram till den förfallodag som bestämts för den skatt som påförts till följd av ändringen eller till den dag som bestämts för återbäringen.

I paragrafens 1 mom. stadgas om räkning av ränta och återbäringsränta när beskattningen ändras till följd av skatterättelse, efterbeskattningen eller beslut av besvärinstans. Kvarskatteränta skall enligt förslaget räknas på den påförda skatten från den 1 april året efter skatteåret, dvs. från samma tidpunkt som räntefaktorn ursprungligen med stöd av 44 § har räknats, fram till den för skatten utsatta förfallodagen. Återbäringsränta räknas på den skatt som återbärs från den nämnda dagen, eller om skatten har betalats senare, från betalningsdagen till återbäringsdagen. Vid efterbeskattning skall kvarskatteräntan emellertid räknas från den nämnda dagen till utgången av den andra månaden efter slutförandet av den skattskyldiges beskattning, varefter skall räknas sådant skattetillägg som avses i förslaget till lag om skattetillägg och dröjsmålsränta.

I paragrafens 2 mom. föreslås motsvarande stadganden om räkning av samfundsränta som skall betalas eller återbäras till följd av ändringar som skall göras på grund av skatterättelse, efterbeskattning eller beslut av besvärinstans. Den tidpunkt från och med vilken räntan räknas är enligt förslaget densamma som den ursprungligen varit, dvs. den i 41 § avsedda dagen efter den sista inlämningsdagen för skatteårets skattedeclaration eller dagen efter att komplettering betalats.

I paragrafens 3 och 4 mom. stadgas om räkning av ränta i samband med beskattning som verkställs på nytt. Ränta räknas på skillnaden mellan den skatt som påförts vid den på nytt verkställda beskattningen och den skatt som uppkommit på grundval av den upphävda beskattningen på motsvarande sätt antingen från den 1 april året efter skatteåret eller från dagen efter den sista inlämningsdagen för skatteårets skattedeclaration eller dagen efter att komplettering betalats. Om den skatt som skall debiteras redan tidigare har återburits till den skattskyldige som förskottsåterbäring, skall kvarskatteränta eller samfundsränta som skall betalas debiteras från återbäringsdagen till den utsatta förfallodagen.

Om ränta som återbärs har influtit som kvarskatt, återbärs givetvis också på kvarskatten upplupen ränta samt samfundsränta som skall betalas.

Enligt paragrafens 6 mom. kan skattestyrelsen meddela närmare, till sin natur tekniska föreskrifter om räkning av ränta.

78 §. *Genomförande av ändringar.* Följdändringar och ändringar i beskattningen till följd av ändringssökande skall genomföras med iakttagande i tillämpliga delar vad som stadgas om skatterättelse. Ändring i beskattningen kan göras trots att det saknas sakliga eller tidsmässiga förutsättningar för skatterättelse eller efterbeskattning. I länsskatteverkets skatterättelsebeslut som avses här får ändring sökas på samma sätt som i skatterättelsebeslut, dvs. genom rättelseyrkande som riktas till vederbörande skatterättelsenämnd. Ändringarna motsvarar beslut enligt beskattningsslagen om rättelse av debitering.

79 §. *Överföring av ärenden.* Paragrafen motsvarar i sakligt hänseende nuvarande 97 och 98 §§ beskattningsslagen. Överföringen gäller även situationer där beskattningen inte har verkställts av den enhet inom länsskatteverket som enligt verkets arbetsordning är behörigt.

7 kap. Specialstadganden om begränsat skattskyldiga

I kapitlet föreslås specialstadganden om begränsat skattskyldiga bl.a. i fråga om beskattningsorten, behörigt skatteombud och behörig skatterättelsenämnd. Definitionen av begreppet fast driftställe föreslås flyttat till inkomstskattelagen.

80 §. *Beskattningsorten för en begränsat*

skattskyldig. I paragrafen stadgas om behörigt länsstatteverk och beräkning av den beskattningsbara inkomsten och skatten vid kommunalbeskattningen. Behörig skattemyndighet är enligt förslaget länsstatteverket. I övrigt motsvarar paragrafen 63 § 2 mom. beskattningslagen.

81 §. *Behörigt skatteombud*. I paragrafen stadgas om behörigt, av kommunen förordnat skatteombud som, liksom för närvarande, föreslås vara det skatteombud som förordnats av den kommun där de fasta driftstället eller den fasta egendomen finns eller där samfundet har sin hemkommun eller Helsingfors stads eller vederbörande åländska kommuns skatteombud. I fråga om skatter som skall betalas till staten är behörigt skatteombud det som vederbörande länsstatteverk har förordnat.

82 §. *Behörig skatterättelsenämnd*. I paragrafen stadgas om behörig skatterättelsenämnd som, liksom för närvarande, föreslås vara skatterättelsenämnden i det skattedistrikt inom vars område det fasta driftstället eller den fasta egendom finns eller där samfundet har sin hemkommun eller skatterättelsenämnden i Helsingfors eller Ålands skattedistrikt.

83 §. *Beräkning av inkomsten i vissa fall*. Paragrafen motsvarar i sak 73 § 3 mom. beskattningslagen.

8 kap. Förhandsbesked

I kapitlet föreslås stadgat om förhandsbesked som skall ges vid inkomstbeskattningen. Till riksdagen kommer senare att avlätas en särskild proposition om en totalreform av förhandsbeskedsförfarandet.

84 §. *Ansökan om förhandsbesked, dettas bindande verkan samt ändringssökande*. Paragrafen motsvarar 69 och 99 §§ beskattningslagen.

85 §. *Centralskattenämndens sammansättning*. Paragrafen motsvarar 70 § beskattningslagen.

9 kap. Straffstadganden

86 §. *Skattebedrägeri*. Paragrafen motsvarar 121 § beskattningslagen.

87 §. *Försummelse av skyldigheten att lämna uppgifter om beskattningen*. Paragrafen motsvarar i huvudsak 123 § beskattningslagen. Straffstadgandet gäller alla de utomstående som i 3 kap. denna lag ålagts

skyldighet att lämna uppgifter.

10 kap. Skattelättnad och skatteuppskov

88 §. *Skattelättnad*. Paragrafen motsvarar 125 § 1—4 mom. beskattningslagen.

89 §. *Lindring av internationell dubbelbeskattning*. Paragrafen motsvarar 126 § och 126 a § 1—3 mom. beskattningslagen.

90 §. *Skatteuppskov*. Paragrafen motsvarar 125 § 5 mom. och 126 a § 4 mom. beskattningslagen.

11 kap. Särskilda stadganden

91 §. *Förstörda handlingar*. Paragrafen motsvarar 134 § beskattningslagen.

92 §. *Ersättning för rättegångskostnader*. Paragrafen motsvarar 138 § beskattningslagen.

93 §. *Handräckning av polisen*. Paragrafen motsvarar 142 § 1 mom. beskattningslagen.

94 §. *Närmare stadganden*. Närmare stadganden utfärdas i förordningen. Ett förordningsutkast ingår som bilaga till denna proposition.

12 kap. Ikraftträdelse- och övergångsstadganden

95 §. *Lagens ikraftträdande*. Lagen föreslås träda i kraft och bli tillämpad från början av år 1996.

96 §. *Lagens tillämpning*. De befogenheter som skattebyrån och skattedirektören haft enligt beskattningslagen föreslås bli överförda till länsstatteverket också i fråga om skatteåren och beskattningarna före skatteåret 1996, vilket innebär att åtgärder för omorganisering av länsstatteverkens verksamhet kan vidtas också i fråga om åren före skatteåret 1996.

Stadgandena i 30, 32, 66, 67, 68, 68 a och 90 §§ beskattningslagen föreslås vid behov fortsättningsvis bli tillämpade på skatteklassificeringen och sökande av ändring i den, och likaså i samband med att skogsbrukets intäktsgrunder fastställs. Till följd av den ändringar som skogsskattesystemet undergår görs inte längre några skatteklassificeringar, vilket innebär att det inte vore ändamålsenligt att ta in stadganden om saken i den föreslagna lagen. Stadgandena om fastställande av intäktsgrunder för renkötsel föreslås bli överförda till inkomstskattelagen.

Enligt 41 § i den föreslagna lagen skall

samfundsränta räknas från dagen efter den sista inlämningsdagen för skattedeklarationen till kvarskattens förfallodag eller till utgången av månaden före den då förskottsåterbäringen skall ske. I övergångsskedet vid den beskattning som verkställs för år 1996, då inlämningstiden för samfunds skattedeklarationer förkortas, skall ränta emellertid börja räknas tidigast från den 1 november 1996. Vid behov kan ett samfund före utgången av oktober betala förskottskomplettering för den räkenskapsperiod som upphör 1996 och undgå att betala samfundsränta.

Den föreslagna lagens stadganden om deklARATIONSSKYLDIGHET och utomståendes skyldighet att lämna uppgifter skall tillämpas redan på den beskattning som verkställs för skatteåret 1995. De utvecklingsprojekt som pågår när det gäller beskattningsförslaget, t.ex. övergången till beskattningsförslag, förutsätter att skattestyrelsen redan för skatteåret 1995 kan besluta om inlämningstidpunkterna för skattedeklarationerna och om slutförandet av beskattningen. Redan vid beskattningen för år 1995 utnyttjas ränteuppgifter som bankerna lämnat, åtminstone på försök.

Den föreslagna lagens stadganden om fastställelse av förlust och rätten till ändringsökande i fastställelsen föreslås också bli tillämplade redan vid beskattningen för år 1995. Detta skulle betyda att ändring i förlust som fastställts för år 1995 inte längre får sökas i samband med ändringsökande i beskattningen för det år då förlusten dragits av. Samtidigt föreslås att rätten att söka ändring i förluster som fastställts för år 1994 och tidigare år skall begränsas så att den i fråga om samtliga måste utnyttjas före utgången av år 2 000.

Förskottsuppbörsregistret har varit i bruk från mars innevarande år. Redan detta år har det således varit nödvändigt att verkställa förskottsinnehållning när det varit fråga om arbetsprestationer för samfund som inte hör till registret. Det föreslagna stadgandet om tillgodoräkande skall tillämpas redan vid beskattningen för år 1995.

Beskattningens stadganden om offentlighet för, hemlighållande och lämnande av samt brott mot tystnadsplikt tillämpas även högst till utgången av 1996. En skild proposition om detta skall avlätas senare till riksdagen.

1.3. Ändringar i andra lagar

Enligt propositionen skall de ändringar som den ovan behandlade lagreformen förutsätter, liksom även de ändringar som lagen om skattetillegg och förseningsränta förutsätter göras i lagen om förskottsuppbörd (418/50), fastighetsskattelagen (654/92), lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst och förmögenhet (627/78), lagen angående stämpelskatt (662/43), inkomstskattelagen (1535/92), lagen om skatteuppbörd (611/78), lagen om indrivning av skatter och avgifter i utsökningsväg (367/61), lotteriskattelagen (552/92), lagen om arbetsgivares socialskyddsavgift (366/63), lagen om källskatt på ränteinkomst (1341/90), lagen om skattelättnader för sjöfarten (433/81), lagen om skatt på arv och gåva (378/40) och ärvdabalken (40/65), lagen om beskattningen av delägare i utländska bassamfund (1217/94), lagen om gottgörelse för bolagsskatt (1232/88), lagen om skattelättnader för vissa allmännyttiga samfund (680/76), sjukförsäkringslagen (364/63), folkpensionslagen (347/56), konjunkturdepositionslagen (53/77) och lagen om hundskatt (590/79). De föreslagna ändringarna är av teknisk art och gäller ändring av benämningen på den behöriga myndigheten och den som bevakar skattetagarens fördel samt sådana ändringar i hänvisningsstadgandena att de hänvisar till den föreslagna lagen om beskattningsförfarande i stället för beskattningslagen. De ändringar som förutsätts av den föreslagna lagen om skattetillegg och förseningsränta föreslås likaså huvudsakligen gälla hänvisningsstadganden. Vissa lagförslag, t.ex. det som gäller lagen om förskottsuppbörd, innehåller också andra ändringsförslag. Till dessa delar refereras ändringarna i det följande.

1.3.1. Lag om ändring av lagen om förskottsuppbörd

4 a §. Skattestyrelsens beslut om begränsning av hushållningarnas skyldighet att verkställa förskottsinnehållning kan fattas också för flera år i sänder. Ordet årligen föreslås bli struket.

6 d §. Den som har avförts ur förskottsuppbörsregistret eller vägrats registrering kan hos länskatteverket begära rättelse av

beslutet innan han anför besvär hos länsrätten. Ett närmare stadgande om saken föreslås i 51 §. Rättelseyrkandet är inte bundet till någon tidsfrist.

15, 16, 30 a, 32, 45 och 46 §§. Behörig myndighet enligt förslaget är länskatteverket.

20 b §. Om ett samfund inte har införts i förskottsuppbördsregistret, skall förskottsinnehållning verkställas på betalningar till samfundet. Enligt förslaget skall länskatteverket månatligen tillställas en anmälan om innehållna förskott, för att dessa i samband med det snabbare beskattningsförfarandet skall kunna räknas samfundet till godo.

22 §. Paragrafens ordalydelse föreslås bli ändrad. Samtidigt föreslås till den bli fogad en hänvisning till lagen om skattetillägg och förseningsränta. Debiteringen av en försummad innehållningsbetalning skall enligt förslaget ske inom sex år från utgången av det år då lönen har betalats.

24 §. Om förskottsinnehållningen helt eller delvis har försummats, skall arbetsgivaren påföras en högst 40 procents innehållning. Eftersom paragrafen för närvarande också gäller t.ex. förskottsinnehållning på virkesförsäljningsintäkter och förskottsinnehållning som verkställs hos samfund som inte har införts i förskottsuppbördsregistret, föreslås ordalydelsen på så sätt utvidgad att den nämnda procentsatsen anges den maximala innehållning som debiteras.

25, 25 b och 28 §§. Om räknandet av skattetillägg föreslås bli stadgat i lagen om skattetillägg och förseningsränta. I paragraferna hänvisas till den lagen. Samtidigt kan vissa av de särskilda stadgandena i lagen om förskottsuppbörd strykas.

29 §. Paragrafen om förskottsgranskning föreslås bli så förenklad, att det skall stadgas genom förordning om detaljerna i skyldigheten att förete handlingar. Avsikten är emellertid att omfattningen av och innehållet i skyldigheten att förete handlingar skall vara oförändrad. De stadganden om skattegranskning som föreslås i lagen om beskattningsförfarande är uppbyggda på samma sätt. Det föreslås inte längre vara nödvändigt att alltid uppgöra en granskningsberättelse. En sådan behöver inte uppgöras t.ex. i det fall att det vid granskningen inte har uppdagats något särskilt att anmärka på.

30 a §. Till punkt 1 i paragrafens 3 mom. skall enligt förslaget fogas samfällid förmån.

38 §. Stadgandets ordalydelse föreslås bli

ändrad i överensstämmelse med reformen av beskattningsförfarandet.

42 §. Skattestyrelsen skall enligt förslaget i stället för finansministeriet besluta också om det minsta förskott som skall fastställas.

43 §. Om den tid inom vilken debitering av förskott skall verkställas, föreslås med avvikelse från det gällande stadgandet bli stadgat genom förordning också då något förskott överhuvudtaget inte har påförts eller då förskottet visar sig ha blivit påfört till ett alltför litet belopp. Liksom för närvarande skall debiteringstidpunkten för en begränsat skattskyldigs förskott enligt förslaget inte bestämmas närmare.

47 §. När samfund själva beräknar sin skatt skall komplettering betalas om förskottet visar sig vara otillräckligt. Om det vid förskottsuppbörd debiterade beloppet däremot är alltför stort i förhållande till de slutliga skatterna, kan en ansökan om sänkning av förskottet göras inom fyra månader från utgången av den månad då räkenskapsperioden upphör, dvs. inom samma tid som skattekundskanalen skall lämnas in.

48 §. Skattestyrelsen skall enligt förslaget besluta om indelning av förskott i rater likasom om andra tekniska detaljer i samband med förskottsuppbörden. Liksom hittills skall eventuella överskjutande belopp återbäras i det fall att förskott fastställs på nytt, till ett belopp som de facto är mindre än vad som redan betalats.

49 a §. Paragrafen skall enligt förslaget justeras i överensstämmelse med den föreslagna lagen om skattetillägg och förseningsränta. Befogenhet att bevilja befrielse föreslås bli överförd till länskatteverket, i det fall att ansökan gäller ett belopp om högst 300 000 mk. I annat fall skall ärendet i regel avgöras av skattestyrelsen. Både skattestyrelsen och finansministeriet kan emellertid fortfarande överta avgörandet som de anser vara principiellt viktiga.

50 §. Paragrafens 1 mom. föreslås bli upphävd såsom onödig. Frågan regleras i lagen om beskattningsförfarande.

51 §. Tiden för sökande av ändring i förskottsuppbörd föreslås bli förlängd till sex år från början av året efter det då beslutet fattades, eftersom det från den skattskyldiges synpunkt inte är nödvändigt att hålla fast vid en besvärstid på 30 dagar. Förslaget ansluter sig till slopan det av systemet med mottagningsbevis. Innan ändring söks hos länsrätten i beslut om införande i förskottsupp-

börsregistret borde rättelseyrkande framställas. Ändring i beslutet på rättelseyrkandet får enligt förslaget anföras genom besvär. Besvärstiden skall i detta fall vara 30 dagar, eftersom registreringen inte bara från den skattskyldiges utan också från betalarens synpunkt har en avsevärd betydelse och beslutet borde fås snabbt.

Från grundbesvär förfarandet undantas beslut i fråga om vilka besvärstiden enligt förslaget förlängs i motsvarighet till grundbesvärstiden, dvs. sådana beslut om innehållningsdebitering som avses i 22, 24, 25, 25 a och 25 b §§. Också för sådana återbäringsbeslut som länskatteverket fattar med stöd av 55, 55 b och 58—58 b §§ förlängs besvärstiden till sex år från början av året efter det då beslutet fattats.

Besvärstiden för länskatteverkets rättelsebeslut som gäller debitering eller återbärning av förskott föreslås bli ändrad i överensstämmelse med besvärstiden för det ursprungliga beslutet. Om rättelse görs närmare slutet av den ursprungliga besvärstiden, har den skattskyldige dock alltid minst 60 dagar tid på sig att söka ändring. Ett negativt rättelsebeslut skall i ett fall av detta slag sändas till vederbörande mot mottagningsbevis. Skatteombudets besvärstid föreslås vara 60 dagar från den dag då beslutet fattades.

52 §. Länskatteverkets beslut om registrering av förskottsuppbörd skall iakttas oavsett rättelseyrkande eller besvär, till dess att betalaren har fått vetskap om beslutet på rättelseyrkandet eller besvären. Rättelsebeslutet eller beslutet på besvären har således ingen retroaktiv verkan.

53 §. Paragrafen föreslås till sin ordalydelse bli ändrad i överensstämmelse med reformen av beskattningsförfarandet.

55 §. Behörig myndighet enligt 1 mom. föreslås vara länskatteverket. Paragrafens 3—6 mom. föreslås bli upphävda såsom obehövliga. I lagen om beskattningsförfarande föreslås stadganden bl.a. om tillgodoräknande av förskott och komplettering.

58 och 58 c §§. Skattestyrelsen skall enligt förslaget meddela närmare föreskrifter om förutsättningarna för och förfarandet vid tillgodoräknande av förskottsinnehållning som har verkställts hos ett samfund eller en sammanslutning och vid tillgodoräknande av gottgörelse för samfundsskatt. Innehållningen kan räknas den skattskyldige till godo också på annat sätt än genom att bifoga ett traditionellt innehåll eller verifikat till skatte-

deklarationen. Paragrafernas ordalydelse föreslås bli justerad i överensstämmelse med lagen om beskattningsförfarande.

60 §. Paragrafen föreslås bli upphävd såsom onödig. Frågan regleras i lagen om skatteförvaltningen.

I kraftträdelsestadgande. Lagen avses träda i kraft vid ingången av 1996. Den behörighet att bevilja lättnader som avses i 28 och 49 a § gäller även påföljder som avses i lagen om dröjsmålsränta och restavgift på skatt. Länskatteverket kunde på det sätt som dess behörighet förutsätter även avgöra ärenden som är anhängiga då lagen träder i kraft.

1.3.2. Lag om ändring av lagen om fastighetsskattelagen

16—18, 20—22, 24 och 25 §§. *Den skattskyldiges deklarationsskyldighet. Länskatteverkets skyldighet att lämna uppgifter. Länskatteverkets rätt att få uppgifter samt att utföra granskning. Myndighet som verkställer beskattningen. Förhandsbesked. Verkställeande av beskattning. Debetsedel och skatteutredning. Skatteförhöjning och ändring av beskattningen.* Paragraferna föreslås bli så ändrade att behörig myndighet blir länskatteverket eller den kommuns länskatteverk där fastigheten är belägen i stället för såsom nu skattebyrån eller den kommuns skattebyrå där fastigheten är belägen. Hänvisningarna till beskattningslagen föreslås bli ersatta med hänvisningar till den föreslagna lagen om beskattningsförfarande.

26 §. *Sökande av ändring i länskatteverkets och skatterättelsenämndens beslut.* Behörig skatterättelsenämnd för en fysisk person är skatterättelsenämnden i det skattedistrikt där den skattskyldige har sin hemkommun. Hemkommun vid fastighetsbeskattningen är den fysiska personens hemkommun vid inkomstbeskattningen för föregående år. Om maken har en annan hemkommun skall rättelseyrkandet framställas till skatterättelsenämnden för mannens hemkommun. För en sammanslutnings och annan skattskyldigs än en fysisk persons del är det ändamålsenligast att göra rättelseyrkande till skatterättelsenämnden för den kommun där fastigheten är belägen därför att samfund kan ha till och med tusentals olika fastigheter i olika delar av landet. Avsikten är att även beskattningen med stöd av 20 § tillsvidare verkställs i det län där fastigheten är

belägen. I ett beslut på yrkande av rättelse söks ändring hos länsrätten i det län till vars domkrets skatterättelsenämnden i fråga hör.

Paragrafens andra moment föreslås bli ändrat i fråga om hänvisningsstadgandet.

27 §. *Sökande av ändring i länsrättens beslut.* Paragrafens hänvisning till beskattningsslagen föreslås bli ändrad till en hänvisning till lagen om beskattningsförfarande. Paragrafen föreslås bli ändrad också så att besvärsmåttillkommer inte enbart kommunen utan också det skatteombud som den förordnat.

29 §. *Påföljder vid dröjsmål.* På försummelse att betala fastighetsskatt inom utsatt tid skall tillämpas den lag som föreslås om skattetillägg och förseningsränta.

29 a §. *Ränta på belopp som återbärs.* Enligt förslaget skall i paragrafen strykas orden rättelse av debitering, eftersom denna rättelsetyp inte tas upp i den föreslagna lagen om beskattningsförfarande.

32, 35, 36, 37 och 39 §§. *Skattestyrelsens behörighet. Straffstadganden. Ansvar för skatt. Befrielse från och uppskov med skattebetalningen. Tillämpning av lagen om beskattningsförfarande.* Dessa paragrafers hänvisningar till beskattningsslagen föreslås bli ändrade till hänvisningar till den föreslagna lagen om beskattningsförfarande.

Ikraftträdelsestandande. De förslag till ändringar som gäller fastighetsskattelagen skall träda i kraft förs vid ingången av 1997. Sålunda verkställs fastighetsbeskattningen för 1996 i skattebyråerna.

1.3.3. Lagen om ändring av lagen om skatt på arv och gåva

21 a, 22, 23, 24 och 25 §§. Dessa paragrafer föreslås bli ändrade i motsvarighet till revideringen av behörighetsstadgandena på så sätt att behörig myndighet blir länsskatteverket.

26 §. Inga ändringar föreslås i paragrafens sakinnehåll. Paragrafens ordalydelse och struktur föreslås bli ändrade så att de blir klarare.

29 §. Paragrafen föreslås bli ändrad i överensstämmelse med behörighetsstadgandena på så sätt att bouppteckningsinstrumentet skall tillställas länsskatteverket. Eftersom skattebyrån är en enhet inom länsskatteverket, kan bouppteckningsinstrumentet lämnas in till samma ställe som tidigare. Länsskatteverket skall enligt förslaget också underrätta

tingsrätten om att bouppteckningen försumrats.

30, 31, 32, 37, 38, 39 och 42 §§. Paragraferna föreslås bli ändrade i överensstämmelse med revideringen av behörighetsstadgandena på så sätt att behörig myndighet blir länsskatteverket.

43 §. Benämningen statsombud föreslås bli ersatt med benämningen skatteombud. Paragrafens 6 mom. föreslås också bli ändrat i överensstämmelse med revideringen av behörighetsstadgandena. I paragrafens 2, 3 och 4 mom. föreslås stadganden om behörig skatterättelsenämnd. Dessa stadganden behövs, eftersom beskattningen enligt förslaget skall verkställas av länsskatteverket, medan rättelsenämnderna är tillsatta skatedistriktvis.

44 §. Paragrafen innehåller ett specialstadgande om rätt att anföra besvär över förhandsbesked. Den gällande lagen har inga stadganden om vilka som har rätt att besvära sig över förhandsbesked. För tydlighetens skull föreslås i paragrafen ett tillägg om detta. Besvärsskriften skall lämnas in till länsskatteverket. Eftersom skattebyrån är en enhet inom länsskatteverket kan besvärsskriften lämnas in till samma ställe som tidigare.

45, 46, 47, 48, 49, 50 och 51 §§. Dessa paragrafer föreslås bli ändrade på motsvarande sätt som behörighetsstadgandena, så att behörig myndighet blir länsskatteverket. Benämningarna statsombud och prövningsombud föreslås bli ersatta med benämningen skatteombud.

52 §. I paragrafens 1 mom. föreslås en hänvisning till lagen om skatteuppbörd (611/78), vari det stadgas om skatteuppbörd, indrivning och återbäring. Ändringen innebär i sak ingen ändring av gällande lag.

53 och 54 §§. Paragraferna föreslås bli så ändrade att behörig myndighet i ärenden som gäller befrielse från skatt blir länsskatteverket i stället för skattestyrelsen, i sådana situationer där skattebeloppet är mindre än 300 000 mk. Förslaget stämmer överens med förvaltningens allmänna utvecklingsprinciper, vilka innebär att beslutsfattande som berör enskilda medborgare skall ske på lägre nivåer än centralförvaltningen. I paragrafen skall enligt förslaget också nämnas förseningsränta enligt lagen om skattetillägg och förseningsränta. Den skatteuppbördsmyndighet som avses i paragrafens 3 mom. föreslås bli länsskatteverket.

55 §. Paragrafen föreslås bli ändrad i över-

ensstämmelse med revideringen av behörighetsstadgandena på så sätt att behörig myndighet i skattelättnadsärenden i samband med generationsväxling blir länskatteverket. Ansökan skall således tillställas länskatteverket. Eftersom skattebyrån är en enhet vid länskatteverket kan ansökan de facto lämnas in till samma ställe som tidigare.

Till paragrafen föreslås bli fogat ett nytt 5 mom. som förpliktar den skattskyldige att inom utsatt tid göra anmälan till länskatteverket om sådan överlåtelse som avses i 4 mom. Paragrafen föreslås dessutom bli förtydligad så att det särskilt stadgas om hur debiteringen skall ske i det fall att den skattskyldige förlorat lättnadsförmånen. I den gällande lagen finns nämligen inget stadgande om debiteringsförfarandet. Till denna del hänvisas till lagens 40 §, som i tillämpliga delar skall iaktas i fall av detta slag. Debiteringen skall ske inom den allmänna 10 års preskriptionstiden, som räknas från förväret.

56 §. Paragrafen föreslås bli ändrad i överensstämmelse med revideringen av behörighetsstadgandena på så sätt att behörig myndighet blir länskatteverket. Ansökan om förlängning av betalningstiden skall således riktas till länskatteverket. Eftersom skattebyrån är en enhet inom länskatteverket, kan ansökan således lämnas in till samma ställe som tidigare. På motsvarande sätt skall länskatteverket, i den händelse att förmånen förverkats, förordna om uppbörd av de obetalda raterna.

59 §. Den gällande lagens hänvisning till 5—19, 40—54 och 129—143 §§ beskattninglagen föreslås bli ersatt med en hänvisning till 2, 3 och 11 kap. i den föreslagna lagen om beskattningsförfarande. De sistnämnda kapitlen skall i tillämpliga delar iaktas vid arvs- och gåvobeskattningen. Det är således fråga om en s.k. stark hänvisningsnorm.

Ikraftträdelsestadgande. Lagen avses träda i kraft vid ingången av 1996. Lagens 53 och 54 §§ tillämpas på de anhängiga ärenden.

1.3.4. Lag om ändring av ärvdabalken

1, 8, 9, 12 och 12 a §. Paragraferna föreslås bli ändrade i överensstämmelse med revideringen av behörighetsstadgandena. Lagens 12 a § föreslås dessutom bli så kompletterad att också tekniska upptagningar av bouppteckningsinstrument skall förvaras permanent.

Ikraftträdelsestadgande. Lagen avses träda i kraft vid ingången av 1996.

1.3.5. Lag om ändring av lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst och förmögenhet

2, 22 och 24 §§. Dessa paragrafer föreslås bli så ändrade att hänvisningen till beskattninglagen ersätts med en hänvisning till den föreslagna lagen om beskattningsförfarande. Vissa ordalydelser föreslås bli moderniserade.

13 §. Det i paragrafen nämnda beloppet av inkomstskatt för samfund och skatt på kapitalinkomst för fysisk person föreslås bli höjt till 28 procent. Detta förslag baserar sig på att inkomstskattprocenten för kapitalinkomst i inkomstskattelagen likaså föreslås bli höjd till 28 procent.

16 §. Paragrafens 1 mom. föreslås bli så ändrat att hänvisningen till beskattninglagen ersätts med en hänvisning till lagen om beskattningsförfarande.

21 §. I paragrafen föreslås ändringar i behörighetsstadgandena och benämningarna på skattetagarnas ombud. Dessutom föreslås att paragrafen ändras så att användningen av mottagningsbevis vid delgivningen av vissa beslut kan minskas. Förslaget överensstämmer med motsvarande ändringar i lagen om förskottsuppbörd och lagen om arbetsgivares socialskyddsavgift.

Ikraftträdelsestadgande. Lagen avses träda i kraft vid ingången av 1996.

1.3.6. Lag om ändring av lagen angående stämpelskatt

23, 30, 57 b, 87 och 97 a §. Paragrafen föreslås bli ändrad i överensstämmelse med revideringen av behörighetsstadgandena. Intyg ges av länskatteverket. I praktiken kan de skattskyldiga emellertid fortfarande be skattebyrån om intyg.

70 a §. Paragrafens 2 mom. föreslås bli ändrat på det sätt som förutsätts i den föreslagna lagen om skattetillegg och förseningsränta. Sakinnehållet i paragrafens 3 mom., som upphävs, överförs till 2 mom.

74 §. I paragrafens 4 mom. stryks den onödiga hänvisningen till 70 § 2 och 3 mom.

81 §. Paragrafens 3 mom. föreslås bli upphävd såsom föråldrad. Skattebyrån är redan nu en enhet vid länskatteverket.

89, 99 och 100 a §. I dessa paragrafer

föreslås de tekniska ändringar bli gjorda som följer av den föreslagna lagen om skattetillägg och förseningsränta.

91 och 98 b §§. Dessa paragrafer föreslås bli så ändrade att hänvisningen till beskattningsslagen ändras med hänvisningen till lagen om beskattningsförfarande.

93 och 98 a §§. Dessa paragrafer föreslås bli så ändrade att benämningen beskattningsombud ersätts med benämningen skatteombud.

Ikraftträdandestadgande. Lagen avses träda i kraft vid ingången av 1996.

1.3.7. Lag om ändring av inkomstskattelagen

44 §. I det nya 4 mom. som föreslås bli fogat till paragrafen stadgas om förfarandet vid fastställande av intäktsgrunder för renskötseln. Om dem har tidigare stadgats i 68 a § beskattningsslagen.

62 och 112 §§. Dessa paragrafer föreslås bli så ändrade att hänvisningen till beskattningsslagen ersätts med en hänvisning till den föreslagna lagen om beskattningsförfarande.

122 §. Begränsningen av rätten att dra av förluster föreslås bli utsträckt till situationer där ett bolags eller en sammanslutnings aktie- eller andelsmajoritet i ekonomiskt hänseende har bytt ägare till följd av en indirekt övergång av äganderätt. I vissa situationer anses det vara fråga om en övergång av äganderätten till ett bolags eller en sammanslutnings aktier eller andelar också när det har skett en ändring i aktiernas eller andelarnas ägarförhållanden. Så är fallet då majoriteten av aktierna eller andelarna byter ägare i en sådant samfund eller i en sådan sammanslutning, som äger minst 20 % av aktierna i ett förlustbringande företag. Härvid anses samtliga aktier i ägarsamfundet eller sammanslutningen ha bytt ägare, när det beräknas om över hälften av samfundets eller sammanslutningens aktier har bytt ägare.

Paragrafens 2 mom. föreslås bli så ändrat att behörighet överförs från skattestyrelsen till samfundets eller sammanslutningens hemkommuns länsskatteverk.

136 §. Paragrafens 2 mom. föreslås bli så ändrat att hänvisningen till beskattningsslagen ersätts med en hänvisning till den föreslagna lagen om beskattningsförfarande.

149 a §. Paragrafens 5 mom. föreslås bli ändrat i överensstämmelse med revideringen av behörighetsstadgandena på så sätt att be-

hörig myndighet blir länsskatteverket. Samtidigt ersätts hänvisningen till beskattningsslagen med en hänvisning till den föreslagna lagen om beskattningsförfarande.

Ikraftträdandestadgande. Lagen avses träda i kraft vid ingången av 1996. Lagens 122 § tillämpas på ägarväxling som har skett den 30 september 1995 eller därefter.

1.3.8. Lag om ändring av lagen om skatteuppbörd

4 c §. Paragrafens 1 mom. föreslås bli ändrat så som den föreslagna lagen om skattetillägg och förseningsränta förutsätter, genom att paragrafens förteckning utökas med de påföljder som avses i den föreslagna lagen.

8, 9 a, 12, 17, 18 och 26 a §§. Paragraferna föreslås bli så ändrade att hänvisningen till beskattningsslagen ersätts med en hänvisning till den föreslagna lagen om beskattningsförfarande.

10 §. Paragrafens 1 mom. föreslås bli så ändrat att skattekvittningsdag blir den dag då länsskatteverket får kännedom om den återbäring som det skattskyldige skall få. Hänvisningen till beskattningsslagen i samband med kvittning enligt 9 a § lagen om skatteuppbörd föreslås bli struken såsom varande onödig.

12 h §. Till lagen föreslås bli fogad en ny paragraf, med stöd av vilken redovisningen av samfundsskatter till Ålands kommuner skall ske på de grunder som stadgas i landskapslagen. Redovisningen skall verkställas så att till Ålands kommuner redovisas den kommunerna tillkommande andel av samfundsskatten som svarar mot den inkomst vilken samfund med hemort på Åland har förvärvat i landskapet samt den skatt som särskilt skall debiteras dessa samfund för inkomst som har förvärvats utanför Åland.

Av den samfundsskatt som betalas av andra samfund än sådana som har hemort på Åland skall till Ålands kommuner redovisas endast den skatt som särskilt debiteras på inkomst som dessa samfund har förvärvat på Åland.

Stadgandet skall tillämpas vid redovisningen av samfunds skatteinkomster från och med samfundsskatt för skatteåret 1993.

18 a §. Paragrafens 1 mom. föreslås bli förtydligat genom att det delvis skrivs om. Hänvisningarna i 2 och 4 mom. till beskattningsslagen föreslås bli ersatta med motsva-

rande hänvisningar i den föreslagna lagen om beskattningsförfarande.

Ikraftträdelsestadgande. Lagen avses träda i kraft vid ingången av 1996. Lagens 12 h § tillämpas första gången på redovisningar av samfundsskatter som hänför sig till 1993.

1.3.9. Lag om ändring av lagen om indrivning av skatter och avgifter i utsköningsväg

6 och 11 §. Hänvisningen till beskattningslagen föreslås bli ersatt med en hänvisning till den föreslagna lagen om beskattningsförfarande.

10 §. I detta lagrum föreslås de ändringar som föranleds av den tidigare ändrade lagstiftningen, dvs. strykningar av omnämningarna om skattenämnden och länskattnämnden. Eftersom såväl skattebyrån som länskatteverket är behöriga enligt den gällande lagen föreslås att normen enligt den grundläggande principen för revideringsprojektet ändras så att behörigheten överförs till den myndighet som enligt förslaget ensam skall verkställa beskattningen, dvs. länskatteverket.

Ikraftträdelsestadgande. Lagen avses träda i kraft vid ingången av 1996.

1.3.10. Lag om ändring av lotteriskattelagen

10 och 18 §§. I paragrafen föreslås de ändringar som förutsätts enligt den föreslagna lagen om skattetillägg och förseningsränta.

16 §. Enligt den gällande paragrafen har skatteombudet rätt att söka ändring på statens vägnar. I lagrummet föreslås endast de ändringar som den nya terminologin föranleder.

Ikraftträdelsestadgande. Lagen avses träda i kraft vid ingången av 1996.

1.3.11. Lag om ändring av lagen om arbetsgivares socialskyddsavgift

8 §. Paragrafens ordalydelse föreslås bli ändrad.

10 och 14 §§. I paragrafen föreslås en hänvisning till lagen om skattetillägg och förseningsränta.

12 §. Den myndighet som ger uppmaningen i de fall som avses i paragrafen föreslås vara länskatteverket.

17 §. Termen beskattningsombud föreslås ersatt med termen skatteombud. Till slopan det av systemet med mottagningsbevis ansluter sig ändringsförslaget enligt vilket den som saken gäller har en besvärstid om sex år från början av året efter det då beslutet gavs. Skatteombudets besvärstid föreslås vara 60 dagar räknat från det att beslutet fattades. Hänvisningarna till beskattningslagen föreslås bli ersatta med en hänvisning till den föreslagna lagen om beskattningsförfarande.

Ikraftträdelsestadgande. Lagen avses träda i kraft vid ingången av 1996.

1.3.12. Lag om ändring av 8 och 12 §§ lagen om hundskatt

8 §. I paragrafen föreslås en hänvisning till den föreslagna lagen om skattetillägg och förseningsränta. Dessutom skall paragrafen kompletteras med ett stadgande enligt vilket förseningsränta uppbärs på hundskatt som betalats för sent.

12 §. Hänvisningen till beskattningslagen föreslås bli ersatt med en hänvisning till den föreslagna lagen om beskattningsförfarande.

Ikraftträdelsestadgande. Lagen avses träda i kraft vid ingången av 1996.

1.3.13. Lag om ändring av lagen om källskatt på ränteinkomst

7, 11, 14 och 17 §§. *Betalning av skatt. Skyldighet att lämna uppgifter. Gottskrivning och återbäring av källskatt. Ändringssökande.* Hänvisningarna till beskattningslagen föreslås bli ersatta med hänvisningar till den föreslagna lagen om beskattningsförfarande.

12 §. *Uppbörd av skatt hos räntetagaren.* Denna paragraf föreslås bli så ändrad att uppbördsbehörigheten överförs från hemkommunens skattebyrå till motsvarande länskatteverk. Om räntetagaren inte har hemkommun i Finland, skall behörigheten överföras till Nylands länskatteverk. Paragrafens hänvisning till beskattningslagen föreslås bli ersatt med en hänvisning till den föreslagna lagen om beskattningsförfarande.

13 §. *Debitering av källskatt i samband med skatterättelse.* Behörigheten föreslås bli överförd till länskatteverket. Samtidigt hänvisningen till beskattningslagen föreslås ändrad till hänvisningen till lagen om beskattningsförfarande.

16 §. *Uppbörd av källskatt och påföljderna av dröjsmål.* Hänvisningen till lagen om dröjsmålsranta och restavgift på skatt föreslås bli ersatt med en hänvisning till lagen om skattetillägg och förseningsranta.

18 §. *Tystnadsplikt och straffstadganden.* Paragrafens 1 mom. föreslås bli upphävt såsom onödigt, eftersom de ifrågakvarande stadgandena föreslås bli intagna i den lag om offentlighögörande och hemlighållande av beskattningsuppgifter som skall ges i ett särskilt sammanhang. Den i paragrafens 2 mom. ingående hänvisningen till beskattningsslagen föreslås bli ersatt med motsvarande hänvisning till den föreslagna lagen om beskattningsförfarande.

Ikraftträdelsestadgande. Lagen avses träda i kraft vid ingången av 1996.

1.3.14. Lag om ändring av 7 § lagen om beskattning av delägare i utländska bassamfund

7 §. *Deklarationsskyldighet.* Enligt gällande lag skall beskattningsförordningen tillämpas på ett utländskt bassamfunds deklARATIONSSKYLDIGHET. Normgivningsbefogenheten föreslås till denna del bli så ändrad att finansministeriet skall utfärda föreskrifter om deklARATIONSSKYLDIGHETEN.

Ikraftträdelsestadgande. Lagen avses träda i kraft vid ingången av 1996.

1.3.15. Lag om ändring av lagen om gottgörelse för bolagsskatt

5, 6 och 13 §§. Dessa lagrumms hänvisningar till beskattningsslagen föreslås bli ersatta med motsvarande hänvisningar till den föreslagna lagen om beskattningsförfarande.

12 §. Hänvisningen till beskattningsslagen föreslås bli ersatt med en hänvisning till den föreslagna lagen om beskattningsförfarande. I paragrafens 3 mom. föreslås dessutom en ändring som föranleds av den nya terminologin.

Ikraftträdelsestadgande. Lagen avses träda i kraft vid ingången av 1996.

1.3.16. Lag om ändring av 8 och 8 a §§ lagen om skattelättnader för sjöfarten

8 §. Enligt det gällande lagrummet kan skattestyrelsen bevilja tillstånd att lyfta en fartygsanskaaffningsdeposition eller en del

därav. Behörigheten att bevilja tillstånd föreslås bli överförd till länskatteverket. Enligt förslaget skall den skattskyldiges hemkommuns länskatteverk bli tillståndsmyndighet.

8 a §. Behörigheten att utfärda intyget föreslås bli överförd till länskatteverket.

Ikraftträdelsestadgande. Lagen avses träda i kraft vid ingången av 1996.

1.3.17. Lag om ändring av 8 och 10 §§ lagen om skattelättnader för vissa allmännyttiga samfund

8 §. Enligt den gällande lagen kan skattebyrån föreslå för skattestyrelsen att en skattelättnad skall återtas. Lagen föreslås till denna del bli ändrad på så sätt att länskatteverket får rätt att lägga fram sådana förslag. Hänvisningen till beskattningsslagen föreslås bli ersatt med en motsvarande hänvisning till den föreslagna lagen om beskattningsförfarande.

10 §. Hänvisningen till beskattningsslagen föreslås bli ersatt med en hänvisning till den föreslagna lagen om beskattningsförfarande. Samtidigt föreslås att lagrummet utformas så att det blir tydligare.

Ikraftträdelsestadgande. Lagen avses träda i kraft vid ingången av 1996.

1.3.18. Lag om ändring av sjukförsäkringslagen

36 och 38 §§. I dessa lagrum föreslås inga ändringar i sak. Emellertid föreslås de bli justerade i överensstämmelse med gällande terminologi. Också hänvisningsstadgandet föreslås bli justerat.

39 §. Stadgandet föreslås bli justerat i överensstämmelse med gällande lagstiftning och terminologi. Samtidigt föreslås det i fråga om dem som har rätt att söka ändring bli ändrat på så sätt att sådan rätt skall tillkomma endast folkpensionsanstalten och det skatteombud som kommunen förordnat. Till paragrafen föreslås bli fogad en hänvisning till den föreslagna lagen om beskattningsförfarande.

Ikraftträdelsestadgande. Lagen avses träda i kraft vid ingången av 1996.

1.3.19. Lag om ändring av 18 och 19 §§ folkpensionslagen

18 och 19 §§. Hänvisningen till beskattningsslagen föreslås bli ersatt med en hänvis-

ning till den föreslagna lagen om beskattningsförfarande. Paragrafernas utformning föreslås bli moderniserad. I sakinnehållet föreslås inga ändringar.

Kraftträdelsestadgande. Lagen avses träda i kraft vid ingången av 1996.

1.3.20. Lag om ändring av konjunkturdepositionslagen

10, 13 och 17 §§. Behörig myndighet föreslås bli länskatteverket.

12 §. I stället för förseningsränta och restavgift införs de påföljder som stadgas i den föreslagna lagen om skattetillegg och förseningsränta.

14 §. Behörig myndighet i ärenden som gäller ändringsökande föreslås bli länskatteverket. Hänvisningen till beskattningslagen föreslås bli ersatt med en hänvisning till den föreslagna lagen om beskattningsförfarande. Termen granskningsombud föreslås bli ersatt med termen skatteombud.

Kraftträdelsestadgande. Lagen avses träda i kraft vid ingången av 1996. Vid behov ges statsrådet närmare bestämmelser av lagens tillämpning.

2. Närmare stadganden

I de berörda förordningarnas, finansministeriets beslut och skattestyrelsens beslut skall göras den ändringar som denna proposition förutsätter. Utkast till förordningarna och beslutet bifogas propositionen.

2.1. Förordning om skatteförvaltningen

I den nya förordningen sammanställs stadganden ur den gällande förordningen om skatteförvaltningen, detaljerade stadganden om skatterättsnämnden och skatteombuden samt beskattningslagens och förordningens stadganden om beskattningskostnaderna. Samtidigt förenhetligas stadgandena.

De föreslagna stadgandena om skattestyrelsens direktion och arbetsordning samt om behandlingen av ärenden i skattestyrelsen motsvarar stadgandena i den gällande förordningen om skatteförvaltningen.

I stadgandena om behandlingen av ärenden vid länskatteverket föreslås vissa av lagen följande justeringar. Enligt förordningen skall länskatteverkets arbetsordning, liksom för närvarande, fastställas av länskattedirektören. I arbetsordningen föreskrivs om för-

delningen av länskatteverkets uppgifter på de olika enheterna. Enligt förordningen skall vidare den som är enhetschef inom länskatteverket bestämma om enhetens interna organisation och om ordnandet av de uppgifter som ankommer på enheten.

De ärenden som ankommer på länskatteverket avgörs av länskattedirektören eller någon annan tjänsteman. Enligt förordningen skall ärenden som enligt länskatteverkets arbetsordning ankommer på en enhet avgöras av enhetschefen eller av någon annan tjänsteman som denne förordnat. Länskattedirektören har emellertid enligt förordningsutkastet rätt att i enskilda fall förbehålla sig rätten att avgöra ärenden som enligt arbetsordningen ankommer på någon enhet. I praktiken kommer länskattedirektören att utnyttja denna rätt ytterst sällan, närmast i jävs- och andra motsvarande situationer. Länskattedirektören kan naturligtvis vid behov påverka avgörandet av ärenden genom att ändra arbetsordningen. De föreslagna ändringarna tillgodoser samtidigt de behov som resultatstyrningen ställer och garanterar att ansvarsförhållandena hålls överskådliga. I fråga om andra enheter vid länskatteverket än skattebyråenheterna blir ansvarsförhållandena t.o.m. tydligare än de är enligt gällande stadganden.

Stadgandena om länskatteverkets verksamhetspunkter och länskattedirektörens ställföreträdare motsvarar stadgandena i den gällande förordningen.

I förordningsutkastet stadgas om skatterättsnämndens beslutförhet och sektioner, om rätten att närvara vid nämndens sammanträden och om dess protokoll samt om de stadganden som skall tillämpas på förfarandet. I förordningen föreslås inga stadganden om kommunvisa sektioner, eftersom det i praktiken har visat sig att systemet med obligatoriska sådana sektioner inte fungerar i små kommuner. De har i vissa fall haft endast några ärenden att behandla årligen. Detta har lett till att sektionerna sammanträder sällan och följaktligen till att behandlingen av ärendena har dragit ut på tiden. Också kostnaderna per ärende har blivit opropor­tionerligt höga.

Stadgandena om bevakning av skattetagarnas rätt motsvarar i stort sett gällande 11, 21 och 28 §§ beskattningslagen. Länskatteverket skall enligt förslaget se till att det ordnas bevakning av skattetagarnas rätt. I förordningen föreslås ett stadgande som betonar

skatteombudets självständiga och av länskatteverket oberoende rätt att avgöra honom ålagda skatteärenden i anslutning till bevakningen av skattetagarnas rätt. Också det skatteombud som kommunen förordnar intar en självständig ställning i förhållande till den myndighet där han tjänstgör, om annat inte stadgas särskilt.

Den hierarkiska nivån på de normer som gäller personalen, ledningen och ansvaret samt besättande av tjänster och anställning av personal ändras enligt förslaget i fråga om skattebyråns utnämningsbehörighet i motsvarande mån som när det gäller avgörandet av ärenden. Utnämningsbehörigheten föreslås bli närmare reglerad i länskatteverkets arbetsordning, efter att tidigare ha varit stadgad i förordning.

I förordningen föreslås dessutom en gräns när det gäller riksomfattande, centralt förvaltade storbolags omsättningsskatt. Företag som överskrider den föreslagna gränsen, dvs. en omsättning på 300 miljoner mk, kan överföras till ett annat länskatteverk för beskattning.

2.2. Förordning om beskattningsförfarande

I förordningen föreslås stadganden om vissa från förmögenhetsbeskattning befriade samfunds deklarationsskyldighet, detaljerade stadganden om det material och sådan egenom som skall läggas fram i samband med skatteinspektion samt om vissa dokument som skall företes med hjälp av automatisk databehandling. I förordningen föreslås vidare stadganden om informationsutbytet mellan myndigheterna, såsom uppgifter som skall meddelas kommunen och församlingen om beskattning, debitering och skattören, delgivning av skattelättnads- och uppskovsbeslut och förvaring av handlingar. Den gällande beskattningsförordningen föreslås bli upphävd, men stadgandena om skatteklassificering och intäktsgrunder för skogsbruket skall vid behov iakttas sådana de ingår i beskattningsförordningen.

2.3. Finansministeriets beslut om deklarationsskyldighet

I beslutet sammanställs, med vissa preciseringar, vad som i gällande 22—33 §§ beskattningsförordningen stadgas bl.a. om deklarationsskyldighetens innehåll.

2.4. Skattestyrelsens beslut om deklarationsskyldighet

I detta beslut regleras den deklarationsskyldighet som följer av lagen och förordningen om beskattningsförfarande samt av skattestyrelsens beslut. I beslutet stadgas dessutom om ett försök med beskattningsförslag.

Beslutet anger vilket länskatteverk skattedeklarationen skall inlämnas till. Inlämnings-tiden för skatteåret 1995 skiljer sig från den nuvarande, när det gäller idkare av jord- och skogsbruk samt yrkesutövare. Skattedeklarationen för jord- och skogsbruk skall lämnas in den sista februari, dvs. samma datum som också en primärproducents årsdeklaration rörande mervärdesskatt senast skall lämnas in. För yrkesutövare vilkas räkenskapsperiod upphör efter den 1 oktober, förlängs inlämnings-tiden för skattedeklarationen med en månad och blir således densamma som för yrkesutövare.

Från och med skatteåret 1996 skall samfunden lämna in sin skattedeklaration inom fyra månader från utgången av räkenskapsperiodens sista månad. Förslaget har samband med utvecklandet av beskattningsförfarandet för samfund.

I beslutets 11 § stadgas om ett försök med beskattningsförslag. En skattskyldig som av länskatteverket har fått ett meddelande om att han omfattas av försöket, behöver inte lämna in skattedeklaration förrän han har fått ett beskattningsförslag. Om förslaget kan godtas i alla avseenden behöver ingen skattedeklaration lämnas in. Eventuella avvikelser skall meddelas före utsatt datum.

2.5. Skattestyrelsens beslut om skyldigheten att lämna uppgifter

I detta beslut sammanställs tre gällande skattestyrelsebeslut om kontrolluppgifter. Sakinnehållet förblir oförändrat. Dessutom skall vissa stadganden som för närvarande ingår i lagen, t.ex. stadgandet om tidpunkten för avgivande av kontrollanmälan, överföras till skattestyrelsens beslut. I beslutet föreslås ett stadgande om ränte- och låneuppgifter. Syftet med detta är att bestämma de minimiuppgifter som behövs för verkställande av löntagares och pensionstagares beskattning.

3. Ikraftträdande

Avsikten är att lagarna, med vissa övergångsstadganden, skall träda i kraft den 1 januari 1996. De skall till vissa delar tillämpas redan vid beskattningen för innevarande år. Lagen om ändring av fastighetskattela-

gen föreslås träda i kraft först den 1 januari 1997 och första gången bli tillämpad vid den fastighetsbeskattning som verkställs det nämnda året.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

1.

Lag

om skatteförvaltningen

I enlighet med riksdagens beslut stadgas:

1 kap.

Allmänna stadganden

1 §

Skatteförvaltningen

För beskattningen finns under finansministeriet en skatteförvaltning som består av skattestyrelsen och länsskatteverken. Skatteförvaltningen kan också omfatta andra enheter enligt vad som stadgas särskilt.

Skatteförvaltningen leds av skattestyrelsen. För beskattningens regionalförvaltning finns länsskatteverk med länen som tjänsteområden. Skattestyrelsen kan bestämma att två eller flera län har ett gemensamt länsskatteverk.

Ett länsskatteverk består av skattebyråer och andra enheter. För skatterättelsenämnden finns vid länsskatteverket skattedistrikt, till vilka hör en eller flera kommuner, enligt vad länsskatteverket bestämmer. I varje skattedistrikt finns också en skattebyrå.

2 §

Skatteförvaltningens uppgifter

Skatteförvaltningen skall verkställa beskattningen, uppbära och driva in skatter och avgifter, utöva skattekontroll samt ordna med bevakning av skattetagarnas rätt enligt vad som stadgas särskilt.

Skattestyrelsen skall då den leder skatteförvaltningens verksamhet främja en riktig och enhetlig beskattning samt utveckla skatteförvaltningens serviceförmåga.

Skatteförvaltningen skall fullgöra de utrednings-, försöks-, uppföljnings- och planeringsuppgifter samt de andra åligganden som finansministeriet tilldelar den eller som särskilt stadgas eller bestäms för den.

3 §

Skattestyrelsens direktion

Vid skattestyrelsen finns en direktion, om vars uppgifter, sammansättning och tillsättning stadgas genom förordning.

2 kap.

Stadganden om skatteförvaltningsmyndigheterna

4 §

Skatterättelsenämnden

I varje skattedistrikt finns en skatterättelsenämnd, som kan arbeta uppdelad på sektioner.

Skatterättelsenämnden har en ordförande och minst två andra medlemmar från varje kommun som hör till skattedistriktet, enligt vad länsskatteverket bestämmer efter att ha hört vederbörande kommuner.

Ordförande i nämnden och ordförandens ställföreträdare vid förfall för honom är en av länsskatteverket förordnad tjänsteman inom skatteförvaltningen. Kommunfullmäktige väljer för fyra kalenderår i sänder de övriga medlemmarna i nämnden, med undantag av ordföranden, samt suppleanter för dem.

Medlemmarna väljs med iakttagande av vad kommunallagen (365/95) stadgar om val av kommunens förtroendevalda. De olika skattebetalargrupperna skall om möjligt vara företrädare i nämnden. När medlemmarna i nämnden väljs skall dessutom i tillämpliga delar iakttagas vad kommunallagen stadgar om gemensamma organ.

När det gäller skatterättelsenämndens medlemmar skall också annars i tillämpliga delar iakttagas vad som stadgas om kommunens för-

troendevalda.

Om förfarandet i skatterättelsenämnden stadgas närmare genom förordning.

5 §

Bevakning av skattetagarnas rätt

Statens, kommunens, församlingens och folkpensionsanstaltens rätt vid beskattningen och vid ändringssökande i den bevakas av skatteombudet som bestäms av länsskatteverket och kommunen om vilket stadgas närmare genom förordning.

6 §

Ändringssökande i vissa fall

Skattestyrelsen har rätt att på statens vägnar söka ändring i skatte- och rättskipningsmyndigheternas beslut om skatter som hör till skatteförvaltningens verksamhetsområde.

Om skattestyrelsen vill använda sig av sin rätt enligt 1 mom. skall den om detta underätta den lägre skattemyndighet som har rätt att söka ändring och som därefter inte får föra talan i samma sak.

7 §

Anmälan om skattebrott och bokföringsbrott till åklagaren och förande av talan

Då det är fråga om skatter och avgifter om vilka stadgas närmare genom förordning, har skattestyrelsen och länsskatteverket rätt att på statens vägnar för väckande av talan anmäla skattebrott till åklagaren och att genom ombud föra statens talan i mål som gäller åtal eller skadestånd på grund av sådana brott. Samma rätt har på kommunens vägnar kommunstyrelsen i mål som gäller kommunalskatt.

Skattestyrelsen och länsskatteverket har dessutom rätt att anmäla uppdragade bokföringsbrott till åklagaren för väckande av åtal och att genom ombud föra statens talan i målet.

Vill skattestyrelsen använda sig av den rätt som nämns i 1 och 2 mom., skall den om detta underrätta länsskatteverket, vilket då inte föra talan i samma mål.

8 §

Förande av talan i vissa fall

Vid en sådan rättegång rörande skatter och försäkringspremier, som inte gäller ändrings-

sökande i beskattningen, får skattestyrelsen och länsskatteverket vid sidan av statens rätt bevakas också vederbörande kommuners och församlingars samt folkpensionsanstaltens rätt, om dessa skattetagare inte själva gör det.

3 kap.

Stadganden om skatteförvaltningens tjänstemän

9 §

Begränsningar i fråga om bisysslor

Skattestyrelsen kan meddela föreskrifter som begränsar rätten för skatteförvaltningens tjänstemän att höra till styrelsen eller förvaltningen för eller vara revisor i samfund som är skattskyldiga gentemot staten eller att idka rörelse eller utöva yrke eller att vid sidan av sin tjänst vara ombud för skattskyldiga eller biträde eller sakkunnig i beskattnings- eller bokföringsärenden eller i mål som är anhängiga vid domstol.

10 §

Betalning av konkursförvaltningsarvode till staten

Om en tjänsteman vid skatteförvaltningen i samband med ett specialindrivningsärende som avses i 27 a § lagen om skatteuppbörd har förordnats delta i en konkursförvaltning eller fullgöra någon annan uppgift i en konkurs, skall arvudet för detta och för uppdrag i anslutning därtill samt för andra specialindrivningsuppdrag betalas till staten, dock endast till den del arvudet har betalats för ett uppdrag som tjänstemannen har skött under den tid han varit anställd inom skatteförvaltningen.

4 kap.

Beskattningskostnader

11 §

Beskattningskostnader och deras fördelning

Kostnaderna för beskattningen betalas av staten. Dessa kostnader är sådana skatteförvaltningsutgifter som fastställs i den ordinarie statsbudgeten och justeras på grundval av bokslutet för föregående år. Vid beräkningen av kostnaderna beaktas även de skatteför-

valtningens utgifter som har finansierats med andra anslag i statsbudgeten än anslagen för skatteförvaltningen.

Av de årliga kostnader som avses i 1 mom. uppbär staten hos kommunerna sammanlagt 30,8 procent, hos den evangelisk-lutherska kyrkans församlingar sammanlagt 4,7 procent och hos folkpensionsanstalten 8,4 procent.

Av kommunernas årliga beskattningskostnader svarar de enskilda kommunerna för ett belopp som fås genom multiplikation av

1) kommunernas proportionella andel av antalet kommunala skattören i hela landet enligt antalet påförda skattören vid den kommunalbeskattning som verkställts under föregående år med talet 0,3 och

2) den proportionella andel som kommunens invånarantal vid föregående årsskifte utgör av invånarantalet i hela landet med talet 0,7

samt multiplikation av den andel av beskattningskostnaderna som kommunerna tillsammans skall betala, sedan den nämnda andelen har bestämts enligt 2 mom., med summan av de tal som fås på detta sätt.

Av de årliga kostnaderna för församlingarna inom den evangelisk-lutherska kyrkan svarar de enskilda församlingarna för ett belopp som fås genom multiplikation av

1) den proportionella andel som församlingens kyrkliga skattören utgör av antalet kyrkliga skattören i hela landet enligt antalet påförda skattören vid den kommunalbeskattning som verkställts under föregående år med talet 0,3 och

2) den proportionella andel som antalet i kyrkböckerna för föregående årsskifte såsom närvarande antecknade medlemmar i församlingen utgör av antalet såsom närvarande antecknade medlemmar i den evangelisk-lutherska kyrkan, med talet 0,7

samt multiplikation av den andel av beskattningskostnaderna som församlingarna tillsammans skall betala, sedan den nämnda andelen har bestämts på det sätt som stadgas i 2 mom., med summan av de tal som fås på detta sätt.

Om en kommuns andel av kostnaderna stiger till ett högre belopp än 0,28 penni för varje skattöre som påförts vid den kommunalbeskattning som verkställts föregående år, svarar staten för denna del av andelen.

12 §

Uppbörd av beskattningskostnader

Om uppbörd till staten av kostnadsandelar som avses i 11 § stadgas genom förordning.

Om andra skattetagare än staten inte nöjer sig med sin andel av kostnaderna, skall de hos skattestyrelsen yrka på rättelse av beslutet om att uppbära kostnaderna till staten. Över skattestyrelsens beslut på rättelseyrkandet får besvär anföras i den ordning som stadgas i lagen om ändringssökande i förvaltningsärenden (154/50).

5 kap.

Särskilda stadganden

13 §

Överföring av beskattningsbehörighet

Med avvikelse från vad som stadgas annanstans i lag om det länsskatteverk och den skatterättelsenämnd som är behöriga vid beskattningen, kan skattestyrelsen förordna att ett annat länsskatteverk och en annan skatterättelsenämnd, i den omfattning som skattestyrelsen bestämmer, skall vara behöriga beskattningsmyndigheter.

Skattestyrelsens förordnande enligt 1 mom. kan gälla

1) försäkringsanstalter, kreditinstitut, finansiella institut och pensionsanstalter,

2) företag och sådana till en koncern hörande företag, vilkas omsättning eller i koncernboks slutet uträknade omsättning överstiger en genom förordning fastställd gräns, samt dessa företags kunder,

3) enskilda skattskyldiga vilkas beskattning förutsätter särskild sakkunskap, samt

4) andra enskilda skattskyldiga, om deras rätt till en opartisk beskattning kan äventyras hos det behöriga länsskatteverket.

I de fall som avses i 2 mom. 3 och 4 punkten kan skattestyrelsen av särskilda skäl, i den omfattning som den bestämmer, själv överta avgörandet av ett ärende.

Behörig länsrätt i de ärenden som avses ovan i denna paragraf är den länsrätt till vars domkrets den av skattestyrelsen förordnade skatterättelsenämnden hör. I fråga om förfarande vid rättelseyrkande och ändringssökande skall iakttas vad som stadgas annanstans i lag.

14 §
Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 199 .

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan den träder i kraft.

Genom denna lag upphävs lagen den 1 februari 1991 om skatteförvaltningen (188/91) jämte ändringar.

Stadganden i 5 a § lagen om skatteförvaltning som upphävts genom denna lag och som gäller rätt att lämna uppgifter på eget initiativ tillämpas dock högst till utgången av 1996.

15 §
Övergångsstadgande

Vad som i någon annan lag stadgats om

stats- eller kommunalombud, beskattningsombud eller prövningsombud avser efter att denna lag trätt i kraft skatteombud och vad som i någon annan lag stadgats om skattebyrå eller skattedirektör avser efter att denna lag trätt i kraft det länskatteverk vars enhet vederbörande skattebyrå är eller vars tjänsteman vederbörande skattedirektör är.

Utän hinder av vad som i denna lag eller någon annan lag stadgats om skatterättelsenämndens sammansättning och organisation skall, efter att denna lag trätt i kraft, skatterättelsenämnder som tillsatts i enlighet med beskattningslagen (482/58) fortsätta arbeta till utgången av sin mandatperiod.

2.

Lag**om beskattningsförfarande**

I enlighet med riksdagens beslut stadgas:

1 kap.

Allmänna stadganden

1 §

Lagens tillämpningsområde

I denna lag stadgas om beskattningsförfarandet och om ändringssökande i beskattningen.

Lagen tillämpas på följande skatter och avgifter:

1) skatt som skall betalas till staten på inkomst och förmögenhet (*statsskatt*),

2) skatt som skall betalas till kommunen på inkomst (*kommunalskatt*),

3) skatt som skall betalas på ett samfunds och en samfälld förmåns inkomst (*samfundsinkomstskatt*),

4) skatt som skall betalas till den evangelisk-lutherska kyrkan och ortodoxa kyrkosamfundet (*kyrkoskatt*) och

5) försäkrades premier till folkpensionsanstalten (*folkpensions- och sjukförsäkringspremier*).

Om skattskyldigheten stadgas särskilt. För skattebetalningen verkställs under skatteåret förskottsuppbörd enligt vad som stadgas i denna lag och lagen om förskottsuppbörd (418/59). Skatterna uppbärs således på det sätt som stadgas i denna lag och lagen om skatteuppbörd (611/78).

2 §

Precisering av tillämpningsområdet

Denna lags stadganden om kommunalskatt gäller i tillämpliga delar också kyrkoskatt, folkpensions- och sjukförsäkringspremie samt folkpensions- och sjukförsäkringsavgift.

Vad som i denna lag och annan lagstiftning stadgas om skatt gäller i tillämpliga delar också samfundsrenta, kvarsatteränta och återbäringsrenta.

Vad som i denna lag stadgas om skattskyldiga gäller i tillämpliga delar också sammanlutningar.

3 §

Skatteåret

Skatt skall betalas på inkomst som den skattskyldige har haft under skatteåret samt på förmögenhet som den skattskyldige ägde vid skatteårets utgång.

Skatteåret sammanfaller med kalenderåret eller, om den räkenskapsperiod som avses i bokföringslagen (655/73) inte utgörs av ett kalenderår, med den eller de räkenskapsperioder som har avslutats under kalenderåret. Även om räkenskapsperioden har ändrats får detta inte leda till att den skattskyldige för något år inte påförs förmögenhetsskatt.

Vad som ovan sägs om räkenskapsperioden tillämpas även på renkötselår. Andra skattskyldiga än samfund och samfällda förmåner skall likväl alltid beskattas för det närmast föregående kalenderåret för jordbruksinkomst och sådan nettoinkomst av skogsbruk som avses i inkomstskattelagen för gårdsbruk (543/67).

4 §

Skattetagarkommun

Fysiska personer och delägare i inhemska dödsbon som beskattas såsom särskilda skattskyldiga betalar kommunalskatt till hemkommunen.

5 §

Hemkommun

Som en skattskyldig fysisk persons hemkommun betraktas den kommun där han enligt lagen om hemkommun (201/94) vid utgången av det föregående skatteåret skall anses ha haft bostad (*hemkommun vid årsskiftet*).

Med hemkommun vid årsskiftet jämställs en till Finland inflyttad persons hemkommun enligt lagen om hemkommun eller den kommun där han först har bosatt sig efter inflyttningen. Hemkommunen för en person som har flyttat utomlands anses i fråga om verkställandet av beskattningen vara oför-

ändrad under den tid som han enligt 11 § inkomstskattelagen (1535/92) anses vara bosatt i Finland.

Ett samfunds hemkommun är den kommun där samfundet vid utgången av det föregående skatteåret hade sin hemort. En sammanslutnings och en samfällid förmåns hemkommun är den kommun som måste anses ha varit dess hemort vid utgången av det föregående skatteåret.

6 §

Myndighet som verkställer beskattningen

Beskattningen verkställs av det länsskatteverk inom vars område den skattskyldiges hemkommun finns.

Det länsskatteverk inom vars område en sammanslutnings hemkommun finns skall fastställa den grund enligt vilken sammanslutningens inkomst och förmögenhet samt förlust och skulder fördelas mellan delägarna.

Om makar, på vilka inkomstskattelagens stadganden om makar tillämpas, har hemkommuner inom olika länsskatteverks områden skall länsskatteverket för mannens hemkommun verkställa också hustruns beskattning enligt uttaxeringen per skattöre i hennes hemkommun.

2 kap.

Deklarationsskyldighet

7 §

Skyldighet att lämna in skattedeklaration eller annan deklaration

En skattskyldig som under skatteåret har haft skattepliktig inkomst eller förmögenhet, skall för beskattningen utan uppmaning lämna in en skattedeklaration. Skyldig att lämna in en skattedeklaration är också envar som länsskatteverket särskilt avkräver en sådan.

Genom förordning kan stadgas om deklarationsskyldighet för personer som inte har skattepliktig inkomst eller förmögenhet.

Den skattskyldige skall för beskattningen lämna in också andra deklARATIONER, enligt vad finansministeriet bestämmer.

8 §

Inlämning av skattedeklaration eller annan deklaration

Skattestyrelsen bestämmer när och till vilket länsskatteverk en skattedeklaration eller annan deklaration skall lämnas in.

Länsskatteverket skall på uppmaning utfärda ett intyg över mottagandet av en skattedeklaration eller annan deklaration.

Länsskatteverket kan på begäran förlänga inlämningstiden för en skattedeklaration eller därtill anslutna uppgifter och utredningar eller för en annan deklaration. I beslutet får ändring inte sökas.

9 §

Ansvariga för deklarationsskyldigheten

För fullgörande av deklarationsskyldigheten ansvarar ett samfunds styrelse eller förvaltning, en sammanslutnings delägare, förvaltningsnämnden för en samfällid skog, för en myndlings räkning förmyndaren eller gode mannen, en dödsbodelägare eller den som har boet i sin besittning samt för en utlännings räkning dennes härvarande ombud eller filialchef.

10 §

Innehållet i en skattedeklaration eller annan deklaration

I en skattedeklaration, dess bilaga eller i en annan deklaration skall anges den skattepliktiga inkomsten och förmögenheten, de avdrag som skall göras på dessa samt lämnas övriga uppgifter och utredningar enligt vad finansministeriet bestämmer.

Skattedeklarationen samt de övriga uppgifterna och utredningarna skall ges med användning av en blankett som skattestyrelsen fastställt för ändamålet, om inte skattestyrelsen bestämmer annat.

11 §

Tilläggsuppgifter

Den skattskyldige skall på uppmaning av skattestyrelsen, länsskatteverket, besvärinstansen eller skatteombudet, under samma

förpliktelse som gäller skattedeclarationen, utöver denna lämna de kompletterande uppgifter och utredningar som kan behövas vid beskattningen av honom eller handläggning av ansökan om ändring av hans beskattning.

12 §

Anteckningsskyldighet

En skattskyldig som bedriver annan förvärvsverksamhet än näringsverksamhet och som inte är bokföringsskyldig, skall med tanke på sin deklarationsskyldighet föra sådana anteckningar och kassabok varav tillräckligt specificerat framgår de uppgifter som behövs vid beskattningen.

13 §

Närmare stadganden och föreskrifter om deklarationsskyldigheten

Genom förordning kan stadgas hurudana verifikationer den som är bokförings- eller anteckningsskyldig skall använda för beskattningen och hurudana verifikationer han skall ge andra skattskyldiga på mottagna betalningar.

Finansministeriet kan bestämma hur en skattskyldig skall uppevara för beskattningens behövliga uppgifter och verifikationer.

Skattestyrelsen kan meddela närmare föreskrifter om dem som är anteckningsskyldiga samt om anteckningarna och kassaboken.

Skattestyrelsen kan meddela föreskrifter som begränsar deklarationsskyldigheten om inte annat föreskrivs med stöd av 10 § 1 mom.

14 §

Skattegranskning

Den skattskyldige skall på uppmaning av skattestyrelsen, länsskatteverket eller skatteombudet, under skatteåret eller senare, i Finland för granskning uppvisa sin bokföring och sina anteckningar samt allt det övriga material och all den egendom som hör till närings- eller förvärvsverksamheten och kan behövas för hans beskattning eller vid behandlingen av en ansökan om ändring i beskattningen.

Över skattegranskningen skall upprättas en berättelse, om inte särskilda skäl föranleder annat.

Om förfarandet vid skattegranskningen samt om det material och den egendom som skall uppvisas stadgas närmare genom förordning.

3 kap.

Utomståendes skyldighet att lämna uppgifter

15 §

Utomståendes allmänna skyldighet att lämna inkomstuppgifter

Var och en skall tillställa skatteförvaltningen för beskattningen behövliga uppgifter om förmåner med penningvärde som han betalat eller förmedlat, om mottagarna av sådana samt om grunderna för dem. Förmån med penningvärde är bl.a. lön, naturaförmån, arvode, ersättning som betalas för arbete, syssla eller tjänst, pris, understöd, stipendium, hederspris, studiestöd, kostnadsersättning, pension, social förmån, ränta, hyra, försäkringsersättning samt ersättning för upphovsrätt, patenträtt, gruvsrätt eller annan liknande rätt. Uppgifterna skall tillställas skatteförvaltningen också i det fall att förmånen betalats utan att förskottsinnehållning verkställts eller inkomsten är skattefri för mottagaren.

Virkesköpare skall i fråga om leverans- och rotförsäljning för beskattningen tillställa skatteförvaltningen uppgifter om virkessäljarna och försäljningarna.

Virkesköparna eller dessas organisationer skall tillställa skogsforskningsinstitutet de uppgifter som behövs för beräkning av skattekubikmeterns värde i pengar. Skogsforskningsinstitutet har rätt att granska det material som de anmälningsskyldiga innehar, för kontroll av att uppgifterna är riktiga.

Värdepappersförmedlare som avses i värdepappersmarknadslagen (495/89) skall för beskattningen tillställa skatteförvaltningen uppgifter om gjorda eller förmedlade värdepappersköp, om handelsparterna samt om de betalda köpesummorna.

Föreståndare för renbeteslag skall för beskattningen tillställa skatteförvaltningen behövliga uppgifter om de renar som renägarna innehar.

Skattestyrelsen kan meddela närmare föreskrifter om vilka uppgifter som skall lämnas

och om när och hur detta skall ske, eller begränsa skyldigheten att lämna uppgifter.

16 §

Utomståendes allmänna skyldighet att lämna uppgifter om utgifter och avdrag

Arbetsmarknadsorganisationerna och arbetslöshetskassorna skall för beskattningen tillställa skatteförvaltningen uppgifter om medlemsavgifter och kassainbetalningar som är avdragbara vid beskattningen.

Försäkringsanstalterna, pensionsstiftelserna och övriga pensionsanstalter samt utländska försäkrings- eller pensionsanstalters representanter eller förmedlare i Finland skall tillställa skatteförvaltningen uppgifter om pensionsförsäkringspremier och -avgifter som har betalats av skattskyldiga samt utredning om huruvida betalningarna är avdragbara. Motsvarande utredning skall också ges de skattskyldiga.

De som betalar invalidpension skall tillställa skatteförvaltningen sådana uppgifter om pensionstagarna och pensionerna som behövs för beviljande av invalidavdrag.

Kreditinstituten och de finansiella instituten, staten, kommunerna, intressekontoren och arbetsgivarna skall för beskattningen tillställa skatteförvaltningen uppgifter om lån som beviljats skattskyldiga samt om lånens användningsändamål, kapital och ränta.

Kreditinstituten och de finansiella instituten samt andra som bedriver värdepappershandel eller förmedlar värdepapper skall för beskattningen tillställa skatteförvaltningen uppgifter om eftermarknadsgottgörelser som skattskyldiga har betalt.

Skattestyrelsen kan meddela närmare föreskrifter om vilka uppgifter som skall lämnas och om när och hur detta skall ske, eller begränsa skyldigheten att lämna uppgifter.

17 §

Utomståendes allmänna skyldighet att lämna andra uppgifter

Placeringsfonder skall för beskattningen tillställa skatteförvaltningen uppgifter om antalen placeringsfondsandelar som skattskyldiga äger samt om inlösta placeringsfondsandelar.

Bostadsaktiebolag, fastighetsaktiebolag, bostadsandelslag och andra samfund vars aktier eller andelar berättigar till innehav av en viss lägenhet i en byggnad som ägs av samfundet, skall för delägarnas eller medlemmarnas beskattning tillställa skatteförvaltningen uppgifter om lägenheterna och dessas användning samt om de ersättningar som delägarna eller medlemmarna betalar till bolaget.

Skattestyrelsen kan meddela närmare föreskrifter om vilka uppgifter som skall lämnas och om när och hur detta skall ske, eller begränsa skyldigheten att lämna uppgifter.

18 §

Myndigheternas allmänna skyldighet att lämna uppgifter

De myndigheter som avses i lagen om folkbokföringsförvaltningen (76/84) skall för beskattningen tillställa skatteförvaltningen uppgifter ur befolkningsdatasystemet.

Den registermyndighet eller lokala myndighet som avses i handelsregisterlagen (129/79) skall för beskattningen tillställa skatteförvaltningen uppgifter ur handelsregistret.

Den registermyndighet som avses i lagen om landsbygdsnäringsregistret (1515/94) skall för beskattningen tillställa skatteförvaltningen uppgifter ur landsbygdsnäringsregistret.

Den registerförare som avses i lagen om ett datasystem för vägtrafiken (819/89) skall för beskattningen tillställa skatteförvaltningen uppgifter ur datasystemet för vägtrafiken.

Statliga och kommunala myndigheter skall för beskattningen tillställa skatteförvaltningen uppgifter om de fastigheter som de har i sin besittning, om byggnaderna på dem, om markens och byggnadernas beskaffenhet samt om planläggningen och ägarna.

Statliga och kommunala myndigheter samt andra offentliga samfund skall för beskattningen tillställa skatteförvaltningen uppgifter om beviljade närings-, sysselsättnings- och därmed jämförbara subventioner och understöd samt om mottagarna och de utbetalda beloppen. Skyldigheten att lämna uppgifter gäller också andra samfund som beviljar subventioner och understöd, då dessa

helt eller delvis finansieras med offentliga medel.

Skattestyrelsen kan meddela närmare föreskrifter om vilka uppgifter som skall lämnas och om när och hur detta skall ske, eller begränsa skyldigheten att lämna uppgifter.

19 §

Utomstående särskilda skyldighet att lämna uppgifter

Var och en skall på uppmaning av skattestyrelsen eller länsskatteverket, på basis av namn, bankkontonummer, kontotransaktion eller annan motsvarande identifikation lämna sådana uppgifter som kan behövas för beskattning av någon annan skattskyldig eller behandling av en ändringsansökan och som framgår av handlingar som han har i sin besittning eller annars känner till, om han inte enligt lag har rätt att vägra vittna i saken. Ingen får dock vägra lämna sådana uppgifter om någon annans ekonomiska ställning som inverkar på beskattningen.

20 §

Myndigheternas särskilda skyldighet att lämna uppgifter

Statliga och kommunala myndigheter samt andra offentliga samfund skall på begäran av skattestyrelsen eller länsskatteverket lämna eller för granskning förete sådana uppgifter som kan behövas för beskattning eller ändringssökande och som framgår av handlingar som myndigheten eller det offentliga samfundet har i sin besittning eller annars känner till, om uppgifterna inte gäller en sak i vilken vittnesmål enligt lag inte får avges. Ingen får dock vägra lämna sådana uppgifter om någon annans ekonomiska ställning som inverkar på beskattningen.

Statliga myndigheter skall på uppmaning av skattestyrelsen eller länsskatteverket för beskattningen ge utlåtanden samt göra beräkningar i frågor inom sitt verksamhetsområde.

21 §

Jämförelseuppgiftsgranskning

Skattegranskning får verkställas också uteslutande för inhämtande av uppgifter som kan användas vid beskattningen av en annan skattskyldig (*jämförelseuppgiftsgranskning*).

Jämförelseuppgiftsgranskning får dock inte

verkställas i ett kreditinstitut som fått koncession enligt kreditinstitutslagen (1607/93) och inte heller i ett kreditinstituts filial som fått koncession enligt lagen om utländska kreditinstituts och finansiella instituts verksamhet i Finland (1608/93). Uppgifter som framkommit vid skattegranskning av ett kreditinstitut eller ett kreditinstituts filial får dock användas vid beskattningen av en annan skattskyldig.

22 §

Identifikation av skattskyldiga samt massutlämnande av uppgifter

Den som enligt detta kapitel är skyldig att lämna uppgifter om en skattskyldig skall individualisera denne med namn, personbe-teckning och födelsetid eller med affärs- och samfundssignum.

De uppgifter som avses i detta kapitel kan tillställas skatteförvaltningen också i form av massutlämnande som avses i personregisterlagen (471/87).

23 §

Granskningsrätt och vite

Skattestyrelsen och länsskatteverket har rätt att granska alla sådana handlingar som ovan i detta kapitel nämnda uppgifter kan hämtas ur.

Skattestyrelsen kan vid vite ålägga den att uppfylla sin plikt, om inte på uppmaning har lämnat sådana uppgifter som avses i detta kapitel.

I beslut att förelägga vite får ändring inte sökas skilt genom besvär.

24 §

Ansvar för uppgiftsskyldigheten

Vad som i 9 § stadgas om dem som ansvarar för deklarationsskyldigheten gäller också dem som enligt detta kapitel är skyldiga att lämna uppgifter.

25 §

Avgifter

Skatteförvaltningen har rätt att avgiftsfritt få sådana för beskattningen behövlige uppgifter som avses i detta kapitel.

Om en statlig eller kommunal myndighet lämnar ut stora mängder uppgifter i form av massutlämnande till skatteförvaltningen,

skall skatteförvaltningen till myndigheten betala de kostnader som denna i genomsnitt åsamkas, med undantag av allmänna förvaltningskostnader, kapitalkostnader, hyreskostnader för maskiner och anläggningar samt lokalkostnader.

4 kap.

Beskattningens verkställande

Allmänna stadganden om beskattningens verkställande

26 §

Allmänna principer

Vid verkställandet av beskattningen beräknar och debiterar länsskatteverket de skatter och avgifter som avses i denna lag samt ändrar beskattningen vid behov.

Vid verkställandet av beskattningen skall omsorgsfullt, med beaktande av både statens och den skattskyldiges intresse, prövas vad som av skattedeklarationen eller annars har framgått om den skattskyldiges inkomst och förmögenhet samt om andra till saken hörande omständigheter eller vad som på någon annan grund måste anses vara riktigt.

Om beskattningen verkställs på ett sätt som väsentlig avviker från den skattskyldiges skattedeklaration, skall den skattskyldige om möjligt beredas tillfälle att bli hörd. Om myndigheten genom skatterättelse eller efterbeskattning ändrar beskattningen till den skattskyldiges nackdel, skall denne om möjligt beredas tillfälle att bli hörd.

Vid verkställandet av beskattningen skall penningvärdet av inkomsten och förmögenheten samt de avdrag som görs på dessa beaktas i hela mark, så att pennin utöver hela mark inte medräknas. Vid uträkning av belopp som skall beaktas i hela mark, skall dock grunden eller enhetsvärdet räknas med en pennis noggrannhet.

27 §

Beskattning enligt uppskattning

Om den skattskyldige inte har lämnat in någon skattedeklaration eller om deklarationen inte ens korrigerad kan läggas till grund för beskattningen eller om det visar sig att den av honom uppgivna inkomsten, jämförd med andra på samma område och under liknande förhållanden verksamma skattskyldi-

gas inkomst, uppenbart är alltför liten, skall beskattningen verkställas enligt uppskattning.

28 §

Kringgående av skatt

Har ett förhållande eller en åtgärd givits sådan rättslig form som ej motsvarar sakens egentliga natur eller syftemål, skall vid beskattningen förfaras som om den riktiga formen hade använts i saken. Har köpesumma, annat vederlag eller prestationstid i ett köpe- eller annat avtal bestämts eller annan åtgärd vidtagits uppenbarligen i syfte att uppnå befrielse från skatt, kan den beskattningsbara inkomsten och förmögenheten uppskattas.

Om det är uppenbart att vid beskattningen bör förfaras på det sätt som avses i 1 mom., skall vid verkställandet av beskattningen alla omständigheter som kan påverka sakens bedömning prövas omsorgsfullt samt den skattskyldige beredas möjlighet att förete utredning om de konstaterade sakförhållandena. Företer den skattskyldige inte härvid utredning om att den rättsliga form som har givits förhållandet eller åtgärden motsvarar sakens egentliga karaktär eller syftemål eller att åtgärden inte uppenbarligen har vidtagits i syfte att uppnå befrielse från skatt, skall vid verkställandet av beskattningen förfaras på det sätt som avses i 1 mom.

29 §

Förtäckt dividend

Om det är uppenbart att ett aktiebolag eller annat samfund till förmån för sin delägare, dennes make, barn, föräldrar eller annan anhörig under sken av lön, gratifikation, tantiem, bostadsförmån, representations- eller resekostnad, försäkringspremie eller någon annan sådan gottgörelse har betalat mera än vad som bör anses skäligt eller att samfundet i pris, lega, hyra, ränta, provision eller annan kostnad till de nämnda personerna har betalat ut väsentligt mera eller av dem tagit mindre betalt än brukligt, skall detta beaktas till ett skäligt belopp vid beskattningen.

Om aktiebolaget genom inlösning av egna aktier eller nedsättning av sitt aktiekapital har delat ut tillgångar till sina aktieägare och om det är uppenbart att utdelningen har skett för att undgå skatt på dividend, skall de utdelade medlen till denna del anses som aktieägarens skattepliktiga inkomst.

30 §

Outredd förmögenhetsökning

Om beräkningar visar att den skattskyldiges förmögenhetsställning under skatteåret har blivit förmånligare för honom än vad som skulle ha varit möjligt med hänsyn till förhållandet mellan hans inkomster och utgifter, varvid såsom utgifter även beaktas kalkylerade enskilda utgifter som är förenliga med hans levnadsförhållanden, och om den skattskyldige inte företer tillförlitlig utredning om att förmögenhetsökningen kan anses härröra från tidigare beskattad eller skattefri inkomst eller från inkomst som inte längre kan efterbeskattas, skall denna ökning, om den skattskyldige inte skall efterbeskattas för den, anses som hans beskattningsbara inkomst för skatteåret.

31 §

Internationell förtäckt vinstöverföring

Om en skattskyldig som bedriver närings- eller annan förvärvsverksamhet i Finland, till någon som ekonomiskt deltar i hans företag eller har inflytande på dess ledning eller till någon vars företag han deltar i ekonomiskt eller vars företagsledning han kan påverka, har sålt varor till lägre än gängse pris eller av honom har köpt varor till högre än gängse pris eller annars kommit överens med honom om ekonomiska villkor som avviker från vad som skulle ha avtalats mellan av varandra oberoende företag, och om inkomsten av näringsverksamheten på grund härav blir mindre än den annars skulle ha varit och om den till vilken inkomsten har övergått inte är allmänt skattskyldig i Finland, skall vid beskattningen till inkomsten av närings- eller den andra förvärvsverksamheten hänföras det belopp som inkomsten kan anses ha stigit ifall åtgärder av det nämnda slaget inte hade vidtagits.

32 §

Skatteförhöjning

Om det finns en mindre bristfällighet eller ett mindre fel i en skattedeklaration, i en annan deklARATION som skall ges för uppfyllande av deklARATIONSSKYLDIGHETEN eller i en annan uppgift eller handling som den skattskyldige har lämnat in och om den skatt-

skyldige inte har följt en bevisligen sänd uppmaning att avhjälpa bristfälligheten eller felet eller om han utan giltig orsak har lämnat in en deklARATION, uppgift eller handling alltför sent, kan den skattskyldige påföras en skatteförhöjning på högst 1 000 mk.

Om den skattskyldige har lämnat in en skattedeklaration, en annan deklARATION som skall ges för uppfyllande av deklARATIONSSKYLDIGHETEN eller en annan stadgad uppgift eller handling med väsentliga brister eller fel eller lämnat in dem först efter en bevisligen sänd uppmaning, kan den skattskyldige påföras en skatteförhöjning på högst 5 000 mark.

Om den skattskyldige medvetet eller av grov vårdslöshet har lämnat in en väsentligen oriktig skattedeklaration, deklARATION som skall ges för uppfyllande av deklARATIONSSKYLDIGHETEN eller en annan stadgad uppgift eller handling eller inte alls lämnat in någon deklARATION, påförs som skatteförhöjning för den inkomst som lagts till 5—30 procent av sistnämnda inkomst och för den förmögenhet som lagts till 0,5—1,0 procent av de tillgångar som lagts till, dock minst 5 000 mark, om inte något annat följer av särskilda skäl. Skatteförhöjning påförs enligt detta moment också när den skattskyldige medvetet eller av grov vårdslöshet har uppgivit inkomsten som fel inkomstslag.

Skatteförhöjningen påförs efter de i inkomstskattelagen stadgade avdragen från skatten och underskottsgottgörelsen i hela hundra mark så att överskjutande markbelopp inte påförs.

Om någon skatt inte påförs i samband med skatteförhöjningen, skall denna redovisas till staten.

33 §

Fastställelse av förlust

Förluster som avses i 118—120 §§ inkomstskattelagen fastställs när den ordinarie beskattningen verkställs. Förlust kan fastställas också i samband med ansökan om ändring i beskattningen.

Förlust fastställs dock inte om den skattskyldige inte utan uppmaning har lämnat in skattedeklaration. Om den skattskyldige helt har befriats från deklARATIONSSKYLDIGHETEN kan förlust dock fastställas.

Användning av förskott till betalning av skatt

34 §

Förskott som räknas till godo vid beskattningen

Förskotts innehållning som avses i lagen om förskottsuppbörd, förskott som har påförts och influtit senast en månad innan beskattningen för skatteåret slutförts, komplettering av förskott samt förskott som från en annan stat har överförts till Finland, skall användas till betalning av skatteårets skatter. Förskott som har överförts till en annan stat används inte till betalning av skatter.

När de debiterade förskott som influtit räknas till godo, skall på helt eller delvis obetalda rater räknas förseningsränta enligt lagen om skattetillägg och förseningsränta (/).

Sådan komplettering av förskott som har betalats mellan den 1 april skatteåret och den 31 mars året därpå, används till betalning av skatteårets skatter. Kompletteringen skall i första hand användas till skatteårets obetalda förskott jämte förseningsräntor.

Om den skattskyldige vid beskattningen för ett skatteår påförs endast förmögenhetsskatt eller skatt endast för ett visst inkomstslag, av den anledningen att den skattskyldiges räkenskapsperiod inte sammanfaller med kalenderåret, räknas av förskottet till godo endast det vid beskattningen behövliga beloppet. Återstoden av förskottet räknas till godo vid följande beskattning.

35 §

Undantag som gäller samfund och samfällda förmåner

Hos ett samfund eller en samfällad förmån uppburna förskott, förskotts innehållningar och kompletteringar av förskott räknas till godo för varje räkenskapsperiod.

Som betalning av skatt som påförs för ett skatteår räknas de förskotts rater som har förfallit till betalning före räkenskapsperiodens utgång och som har flutit in senast en månad innan beskattningen slutförts.

Förskotts innehållning skall räknas det skatteår till godo under vilket den har verkställts.

Komplettering av förskott skall räknas skatteårets skatter till godo om kompletteringen har betalats senast en månad innan beskattningen av den skattskyldige slutförts. Kompletteringen skall i första hand användas till betalning av skatteårets obetalda förskott jämte förseningsräntor. Om kompletteringen har betalats senare skall den räknas det skatteårs skatter till godo under vilket betalningen gjorts.

36 §

Förskotts innehållning som räknas en sammanslutnings delägare till godo

Förskott som har innehållits hos en sammanslutning räknas som betalning för bogsammanslutningens skatt i förhållande till de andelar som tillkommer dem av sammanslutningens inkomst. Det hos sammanslutningen innehållna förskottet räknas en delägare till godo för det skatteår under vilket förskotts innehållningen har verkställts.

37 §

Användning av förskotts innehållning på gemensam lön

Förskott som har innehållits på en lön eller annan betalning till två eller flera personer gemensamt skall, om dessa beskattas skilt för sig, användas till betalning av ensars skatter i förhållande till hur lönen eller betalningen fördelar sig mellan dem.

38 §

Överföring av förskotts återbäring mellan makar

På yrkande som en skattskyldig framställer innan beskattningen slutförs kan dennes förskotts återbäring användas till betalning av makens skatter. Innan förskottet används till betalning av makens skatter skall på förskotts återbäringen och kvarskatten räknas återbäringsränta och kvarskatteränta.

39 §

Närmare föreskrifter

Skattestyrelsen kan meddela närmare föreskrifter om användning av förskott till betalning av skatt.

Samfundsränta, kvars-katteränta och återbäringsränta

40 §
Samfundsränta

Om den skatt som har påförts ett samfund eller en samfällad förmån överstiger de förskott som räknas som betalning för skatten, räknas samfundsränta på skillnaden som skall betalas (*samfundsränta som skall betalas*). Den samfundsränta som betalas uppgår till den i 3 § räntelagen (633/82) angivna, av Finlands Bank fastställda referensräntan, förhöjd med två procentenheter.

Om den skatt som har påförts ett samfund eller en samfällad förmån understiger de förskott som räknas som betalning för skatten, räknas samfundsränta på den skillnad som skall återbäras (*samfundsränta som återbärs*). Den samfundsränta som återbärs uppgår till den av Finlands Bank fastställda referensräntan, minskad med två procentenheter.

41 §
Uträkning av samfundsränta

Samfundsränta räknas från dagen efter den sista inlämningsdagen för skattedeklarationen till kvars-kattens första förfallodag eller till utgången av månaden före den då förskottsåterbäringen skall ske.

Om den skattskyldige betalar förskott eller komplettering av förskott efter den sista inlämningsdagen för skattedeklarationen, räknas samfundsränta på den med förskottet eller kompletteringen minskade skillnaden, från dagen efter betalningsdagen till förfalldagen eller till utgången av månaden före den då förskottsåterbäringen skall ske. För tiden före betalningen av förskottet eller kompletteringen räknas samfundsränta enligt 1 mom. till betalningsdagen.

Om flera räkenskapsperioder avslutas under samma kalenderår, räknas samfundsräntan särskilt för varje räkenskapsperiod, som om skatt hade fastställts för dem alla.

Vid uträkningen av samfundsränta beaktas inte av länsskatteverket beviljad förlängning av inlämningsstiden för skattedeklarationen. Samfundsräntan fastställs i hela mark så att den överstigande delen inte beaktas.

42 §
Grunden för samfundsränta

Samfundsränta räknas inte på skatteförhöjning och inte heller på sådan förseningsränta som uppbärs med anledning av obetalt förskott. Om skatt har påförts med anledning av att förskott lämnats obetalt, skall på skatten till denna del inte räknas samfundsränta.

43 §
Kvars-katteränta och återbäringsränta

På andra skattskyldigas än samfunds och samfällda förmånens kvars-katt eller förskottsåterbäring räknas *kvars-kattskatteränta* eller *återbäringsränta*.

Kvars-katteräntan och återbäringsräntan uppgår till den av Finlands Bank fastställda referensräntan, minskad med två procentenheter.

44 §
Uträkning av kvars-katteränta och återbäringsränta

Ränta räknas ut från den 1 april året efter skatteåret till förfalldagen för den första kvars-katteraten eller till utgången av månaden före den då förskottsåterbäringen skall ske.

Om den skattskyldige betalar förskott efter den 31 mars året efter skatteåret, räknas ränta från dagen efter den då förskottet betalats till den dag som avses i 12 mom. så att betalt förskott beaktas. För Tiden före förskottsbetalningen räknas ränta enligt 1 mom. till den dag då förskottet betalats.

Räntan fastställs i hela mark så att överstigande delen inte beaktas. Från den uträknade kvars-katteräntan avdras räntans belopp, dock högst 100 mark.

45 §
Grunden för kvars-katteränta och återbäringsränta

Ränta räknas inte på skatteförhöjning eller på förseningsränta som uppbärs med anledning av obetalt förskott. Om skatt har påförts med anledning av förskott som lämnats obetalt, skall på skatten till denna del inte räknas kvars-katteränta.

46 §

Skattepliktiga och avdragbara räntor

Samfundsränta som återbärs och återbäringsränta utgör inte skattepliktig inkomst vid inkomstbeskattningen. Samfundsränta som skall betalas och kvarsätterränta utgör inte avdragbar utgift vid inkomstbeskattningen.

47 §

Räntor i samband med skatteuppbörd

På samfundsränta och kvarsätterränta skall inte betalas sådana dröjsmålspåföljder som avses i lagen om skattetillägg och förseningsränta.

48 §

Närmare föreskrifter

Skattestyrelsen kan meddela närmare föreskrifter om uträkning av samfundsränta, kvarsätterränta och återbäringsränta.

Slutförande av beskattningen

49 §

Tidpunkten för slutförande av beskattningen

Beskattningen av den skattskyldige slutförs vid den tidpunkt som skattestyrelsen bestämt, dock senast vid utgången av det kalenderår som följer efter skatteåret. Beskattningen kan slutföras vid olika tidpunkter för olika skattskyldiga.

50 §

Förskottsåterbäring och kvarsatt

De belopp som skall räknas till godo vid beskattningen och som inte under skatteåret behövs till betalning av den skattskyldiges skatter, betalas tillbaka som *skatteåterbäring* jämte stadgad ränta. Förskottsåterbäring som skall överföras till en annan stat betalas emellertid inte tillbaka.

Om de belopp som skall räknas till godo inte räcker till betalning av skatterna, skall den skattskyldige åläggas att betala *kvarsatt* jämte stadgad ränta. Kvarsatt skall betalas också i det fall att ändring söks i beskattningen.

51 §

Debetsedel och beskattningsintyg

När länsskatteverket har verkställt beskattningen skall till den skattskyldige sändas en debetsedel och utredning om grunderna för beskattningen samt anvisningar om hur ändring kan sökas i beskattningen.

Dessutom skall till den skattskyldige sändas ett beskattningsintyg som kan användas hos myndigheterna och även annars som intyg över den verkställda beskattningen.

Om det i handlingar som sänts till skattskyldiga finns fel som inte påverkar beloppet av skatt eller fastställd förlust, kan handlingen på begäran av en skattskyldig rättas utan att beskattningen verkställs på nytt.

Skatteansvar

52 §

Ansvariga för skatt

Ansvariga för skatt är,

1) en sammanslutning ansvarar för skatt som dess delägare påförs på grundval av sammanslutningens inkomst och förmögenhet,

2) en delägare i ett inhemskt dödsbo som beskattas såsom särskild skattskyldig ansvarar för skatt på boets inkomst och förmögenhet,

3) ett dödsbo ansvarar med boets tillgångar för den avlidnes skatt; om dödsboet har skiftats ansvarar en delägare med beloppet av sin boandel för en mot denna svarande del av den avlidnes skatt,

4) en make ansvarar för skatt som påförs den andra maken för företagsinkomst som avses i 14 § inkomstskattelagen, om makarna tillsammans bedriver näringsverksamhet eller jordbruk. Maken ansvarar dock för den skatt som skall betalas för företagsinkomstens kapitalinkomstandel endast om han äger tillgångar i den näringsverksamhet eller det jordbruk som makarna gemensamt bedriver,

5) för skatt som har påförts en person som inte bor i Finland ansvarar dennes ombud i Finland, och

6) om ett utländskt kreditinstitut har ett filialkontor i Finland ansvarar chefen för filialkontoret för skatt som har påförts detta.

Om skatteansvar stadgas också i lagen om förskottsuppbörd.

53 §
Genomförande av skatteansvar

Om påförande av skatteansvar gäller vad som stadgas i 4 e § lagen om skatteuppbörd.

Ändring av beskattningen på myndighetsinitiativ

54 §
Ändring av beskattningen

Länsskatteverket kan ändra beskattningen på det sätt som stadgas nedan eller, enligt vad en besvärinstans för beskattningen beslutar, verkställa beskattningen på nytt med beaktande av vad som stadgas i 6 kap.

55 §
Skatterättelse till den skattskyldiges fördel

Om en skattskyldig på grund av ett fel har påförts alltför mycket skatt skall beskattningen rättas (*skatterättelse till den skattskyldiges fördel*), om ärendet inte har avgjorts genom beslut på besvär.

Skatterättelse till den skattskyldiges fördel kan göras inom fem år från ingången av året efter det då beskattningen slutförts.

56 §
Skatterättelse till den skattskyldiges nackdel

Om en skattskyldig utan egen förskyllan, på grund av ett räknefel eller ett därmed jämförbart misstag eller på grund av att saken inte prövats till någon del, helt eller delvis har undgått stadgad skatt, skall beskattningen rättas, (*skatterättelse till den skattskyldiges nackdel*) om ärendet inte har avgjorts genom beslut på besvär.

Skatterättelse till den skattskyldiges nackdel kan göras inom två år från ingången av året efter det då beskattningen slutförts.

57 §
Efterbeskattning

Om en skattskyldig på grund av att han underlåtit att lämna in skattedeklaration eller in lämnat en bristfällig, vilseledande eller oriktig skattedeklaration eller någon annan uppgift eller handling, helt eller delvis har

undgått skatt, skall den skattskyldige påföras den skatt som han av nämnda orsak undgått, jämte stadgat skattetillägg och skatteförhöjning (*efterbeskattning*).

Efterbeskattning kan verkställas inom fem år från ingången av året efter det då beskattningen slutförts.

58 §
Befrielse från efterbeskattning och skatterättelse

Efterbeskattning och skatterättelse till den skattskyldiges nackdel behöver inte verkställas om den inkomst eller förmögenhet som inte beskattats är obetydlig och om inte kravet på jämlikhet vid beskattningen eller någon annan orsak kräver att efterbeskattning eller skatterättelse verkställs.

59 §
Efterbeskattning och skatterättelse rörande dödsbo

Om den skattskyldige har avlidit skall efterbeskattning och skatterättelse avse dödsboet. Efterbeskattningen skall då verkställas inom två år från utgången av det kalenderår under vilket bouppteckningen har ingivits till länsskatteverket.

60 §
Överföring till Finland av skatt som betalats till en annan stat

Har skatt betalats till en annan stat, skall skatter överförts från den andra staten till Finland räknas av i samband med att beskattningen ändras, om överföringen har skett före ändringen av beskattningen.

Skattestyrelsen kan meddela närmare föreskrifter om överföring av skatter.

5 kap.

Ändringssökande

Rättelseyrkande

61 §
Rättelsemyndighet

Skatterättelsenämnden avgör rättelseyrkanden som gäller beskattningen. Länsskatteverket kan emellertid avgöra en i 62 § 1 mom. angiven persons rättelseyrkande till den del

som yrkandet godkänns.

62 §

Rätt till ändringssökande

Ändring i beskattningen får sökas av den skattskyldige själv samt av varje annan vars eget skattebelopp beskattningen direkt kan påverka eller som är ansvarig för betalningen av skatten. Också en sammanslutning kan söka ändring i fastställandet av dess inkomst och förmögenhet samt fördelningen av dem på delägarna.

Länsskatteverket, det skatteombud som kommunen förordnat och kommunen har rätt att söka ändring i beskattningen samt i fastställandet av sammanslutningens inkomst och förmögenhet och fördelningen av dem. Det skatteombud som kommunen förordnat och kommunen har rätt att söka ändring i beskattningen av ett sådant delvis skattefritt samfund som avses i 21 § inkomstskattelagen. Församlingen har rätt att söka ändring i kyrkobeskattningen. Det skatteombud som kommunen förordnat och folkpensionsanstalten har rätt att söka ändring i försäkrades folkpensions- och sjukförsäkringspremie.

Det av den kommun som är samfundets eller den samfällda förmånens hemkommun förordnade skatteombudet har, liksom kommunen, rätt att på kommunens vägnar söka ändring i beskattningen av samfundet och den samfällda förmånen. Om makar har olika hemkommuner har både det skatteombud som förordnats av mannens och det skatteombud som förordnats av hustruns hemkommun, liksom kommunerna, rätt att på kommunens vägnar söka ändring i beskattningen av makarna.

63 §

Rättelseyrkande till skatterättelsenämnden

Ändring söks med ett skriftligt rättelseyrkande till skatterättelsenämnden, om ärendet inte redan avgjorts genom beslut på besvär.

Rättelseyrkandet skall riktas till skatterättelsenämnden i det skattedistrikt som omfattar den skattskyldiges eller sammanslutningens hemkommun. Om makar har olika hemkommuner, skall rättelseyrkandet riktas till skatterättelsenämnden i mannens hemkommun. Rättelseyrkandet skall inom stadgad tid tillställas vederbörande länsskatteverk.

64 §

Tidsfristen för rättelseyrkande

Den skattskyldige eller någon annan som har rätt att söka ändring skall framställa rättelseyrkande inom fem år räknat från ingången av året efter det då beskattningen av den skattskyldige slutförts. Skatteombudet, kommunen, församlingen och folkpensionsanstalten skall dock framställa rättelseyrkande inom sex månader räknat från ingången av året efter det då beskattningen av den skattskyldige slutförts.

Över länsskatteverkets beslut om ändring av beskattningen får utan hinder av den tid som stadgas i 1 mom. framställas rättelseyrkande inom 60 dagar räknat från den dag då den som är berättigad att söka ändring fick del av beslutet. I fråga om skatteombudet, kommunen, församlingen och folkpensionsanstalten räknas tiden dock från det att beslutet fattades.

65 §

Ändringssökande i beslut som gäller förlust

I beslut som gäller fastställd förlust får ändring sökas för det skatteår som beslutet om den fastställda förlusten hänför sig till.

Besvär

66 §

Besvär till länsrätten

Den skattskyldige eller någon annan som har rätt att söka ändring får anföra besvär över ett beslut som har meddelats på grund av rättelseyrkande, hos den länsrätt till vars domkrets vederbörande skatterättelsenämnd hör. Ändring i fastställandet av en sammanslutnings inkomst och förmögenhet samt fördelningen av dem på delägarna skall emellertid sökas hos länsrätten i Nylands län, om sammanslutningen inte har hemkommun i Finland. Besvärsskriften skall tillställas länsskatteverket inom besvärstiden.

67 §

Besvärstiden

Den skattskyldige eller någon annan som har rätt att söka ändring skall anföra besvär inom fem år räknat från ingången av året

efter det då beskattningen av den skattskyldige slutförts. Skatteombudet, kommunen, församlingen och folkpensionsanstalten skall emellertid anföra besvär inom sex månader räknat från början av året efter det då beskattningen av den skattskyldige slutförts. Utan hinder av den ovan angivna tiden får dock besvär över beslut på rättelseyrkande anföras inom 60 dagar från den dag då den som är berättigad att söka ändring fick del av beslutet. Besvärstiden för de myndigheter som nämns ovan räknas härvid från det att beslutet fattades.

68 §

Behandling av besvär som rättelseyrkande

Besvär som anföras till länsrätten trots att de borde ha riktats till skatterättelsenämnden som rättelseyrkande, skall behandlas som rättelseyrkande. Därvid skall inte fattas beslut om att lämna besvären utan prövning.

69 §

Bemötande och genmäle

Länsskatteverket skall med anledning av besvär som anförts av skatteombudet, kommunen, församlingen eller folkpensionsanstalten bereda den skattskyldige och med anledning av besvär som anförts av den skattskyldige bereda skatteombudet tillfälle att avge bemötande och vid behov genmäle. Besvärsskriften jämte bemötandena och genmälena samt de handlingar som ligger till grund för beskattningen skall utan dröjsmål tillställas länsrätten. Till handlingarna skall fogas en kopia av skatterättelsenämndens beslut med anledning av rättelseyrkandet. Till handlingarna skall dessutom fogas länskatteverkets utlåtande om besvären.

70 §

Besvär till högsta förvaltningsdomstolen

I länsrättens beslut får ändring sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen, om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd. Rätt att anföra besvär hos högsta förvaltningsdomstolen har de som får söka ändring i beskattningen.

Besvärstillstånd skall beviljas, om

1) det för lagens tillämpning i andra liknande fall eller för en enhetlig rättspraxis är av vikt att ärendet avgörs av högsta förvaltningsdomstolen,

2) det finns särskilda skäl för högsta förvaltningsdomstolen att avgöra ärendet på grund av att i ärendet skett ett uppenbart fel, eller om

3) det finns vägande ekonomiska eller andra skäl för att bevilja besvärstillstånd.

Besvärstillstånd kan beviljas även så att det gäller endast en del av det överklagade länsrättsbeslutet.

71 §

Den tid inom vilken besvär till högsta förvaltningsdomstolen skall anföras

Besvär skall anföras inom 60 dagar från delfäendet av länsrättens beslut. Besvärsskriften, i vilken ansökan om besvärstillstånd skall ingå, skall inom besvärstiden tillställas högsta förvaltningsdomstolen eller den länsrätt som har fattat beslutet.

6 kap.

Särskilda stadganden om ändringar i beskattningen

72 §

Tillämpningsområde

Ändringar i beskattningen skall göras på det sätt som stadgas i detta kapitel.

73 §

Fastställelse av ändringsgrund

Om någon genom ett beslut på rättelseyrkande eller besvär har förklarats vara skattskyldig eller om ett beskattningsbeslut har ändrats, skall den myndighet som gör ändringen fastställa ändringsgrunden. En kopia av högsta förvaltningsdomstolens eller länsrättens ovan nämnda beslut skall tillställas länsrätten, länsskatteverket och, om beslutet gäller kommunalbeskattningen, kommunen.

74 §

Omröstning

Om ett ärende avgörs av skatterättelsenämnden, länsrätten eller högsta domstolen genom omröstning, gäller såsom beslut den åsikt som flertalet skall anses ha omfattat. Vid lika röstetal avgör den åsikt som är fördelaktigare för den skattskyldige eller, om denna grund inte kan tillämpas, den åsikt som ordföranden har omfattat.

75 §
Följdändring

Om beskattningen har ändrats på ett sätt som inverkar på beskattningen för ett annat skatteår eller på en annan skattskyldigs beskattning, skall länsskatteverket ändra också beskattningen för det sistnämnda skatteåret eller den sistnämnde skattskyldige på ett mot ändringen svarande sätt (*följdändring*), om ändringen inte av någon särskild orsak är oskälig. Den skattskyldige skall om möjligt beredas möjlighet att bli hörd i ärendet, om detta inte är uppenbart onödigt.

Länsskatteverket kan ändra en skattskyldigs beskattning också i det fall att beskattningen i en annan stat har ändrats på ett sätt som påverkar beskattningen i Finland.

76 §
Ändring i beskattningen till följd av ändringssökande

Om skatt till följd av ett beslut på en ändringsansökan skall avlyftas eller sänkas, ändrar länsskatteverket beskattningen och återbär den överbetalda skatten jämte räntepåföljder.

Om skattebetalningen har uppskjutits och ränta har uppburits för uppskovstiden, skall också den överbetalda uppskovsräntan återbäras.

Återbäring som överförs till en annan stat skall inte återbäras till den skattskyldige och på det belopp som överförs skall inte betalas ränta.

Om någon till följd av beslut på en ändringsansökan skall förklaras skattskyldig eller skatten höjas, ändrar länsskatteverket beskattningen och uppbär den obetalda skatten jämte räntepåföljder.

77 §
Räkande av ränta i ändringssituationer

Ränta på ett skatteårs kvarskatt skall, i fråga om skatt som hänför sig till en ändring i beskattningen, räknas från den 1 april året efter skatteåret till den för skatten utsatta förfallodagen. Återbäringssränta räknas på den skatt och skatteförhöjning som skall återbäras till följd av en ändring i beskattningen, från den nämnda dagen eller, om skatten har betalats senare, från betalningsdagen till återbäringssdagen. I samband med efterbeskattning skall kvarskatteräntan rä-

knas från den nämnda dagen till utgången av den andra månaden efter slutförandet av den skattskyldiges beskattning.

Samfundsränta som skall betalas för ett skatteår skall, i fråga om skatt som hänför sig till en ändring i beskattningen, räknas från dagen efter den sista inlämningsdagen för skatteårets skattedeklaration eller dagen efter att komplettering betalats till den för skatten utsatta förfallodagen. Samfundsränta som återbärs skall räknas på den skatt som återbärs till följd av en ändring i beskattningen och på skatteförhöjningen, från de nämnda dagarna eller, om skatten har betalats senare, från betalningsdagen till återbäringssdagen. Samfundsränta som skall betalas i samband med efterbeskattning räknas från dagen efter den sista inlämningsdagen för skatteårets skattedeklaration till utgången av den andra månaden efter slutförandet av den skattskyldiges beskattning.

I samband med beskattning som skall verkställas på nytt räknas kvarskatteräntan på skillnaden mellan den skatt som påförts vid den på nytt verkställda beskattningen och den skatt som uppkommit på grundval av den upphävda beskattningen, från den 1 april året efter skatteåret till den förfallodagen som utsätts i samband med att beskattningen verkställs på nytt. Återbäringssräntan räknas på den skillnad som skall återbäras efter att den skatt som påförts vid den på nytt verkställda beskattningen har dragits av från den skatt som uppkommit på grundval av den upphävda beskattningen, från den nämnda dagen eller, om betalningen har skett senare, från betalningsdagen till återbäringssdagen.

Samfundsränta som skall betalas i samband med beskattning som verkställs på nytt räknas på skillnaden mellan den skatt som påförts vid den på nytt verkställda beskattningen och den skatt som uppkommit på grundval av den upphävda beskattningen, från dagen efter den sista inlämningsdagen för skatteårets skattedeklaration till den förfallodagen som utsätts i samband med att beskattningen verkställs på nytt. Samfundsränta som återbärs skall räknas på den skillnad som återbärs efter att den skatt som påförts vid den på nytt verkställda beskattningen har dragits av från den skatt som uppkommit på grundval av den upphävda beskattningen, från de nämnda dagarna eller, om betalningen har skett senare, från betalningsdagen till återbäringssdagen.

Om ovan i denna paragraf nämnd skatt

som skall återbäras har influtit som kvarskatt, återbärs också på kvarskatten upplupen ränta samt samfundsrenta som skall betalas. Om skatt som skall uppbäras har återburits till den skattskyldige som förskottsåterbäring, uppbärs kvarskatteränta eller samfundsrenta som skall betalas till denna del från återbäringsdagen till den utsatta förfallodagen.

Skattestyrelsen kan meddela närmare föreskrifter om hur räntorna som avses i denna paragraf skall räknas.

78 §

Genomförande av ändringar

Följdändringar och ändringar i beskattningen till följd av ändringssökande skall genomföras, och ändring i beslut skall i tillämpliga delar sökas med iakttagande av vad som stadgas om skatterättelse.

Sådana ändringar i beskattningen som avses i denna paragraf kan göras också i då det saknas förutsättningar för skatterättelse eller efterbeskattning.

79 §

Överföring av ärenden

Om det vid ändring i beskattningen eller behandling av en ändringsansökan framgår att beskattningen inte har verkställts på rätt beskattningsort skall myndigheten, om den inte anser sig kunna avgöra ärendet omedelbart, överföra ärendet till det länsskatteverk eller den enhet vid länsskatteverket som borde ha verkställt beskattningen.

Om länsrätten vid behandlingen en ändringsansökan konstaterar att besvären ankommer på länsrätten i ett annat län, skall ärendet hänskjutas till detta länsrätt.

Om högsta förvaltningsdomstolen vid behandlingen av besvär konstaterar att dessa borde ha behandlats vid en annan länsrätt än den som avgjort dem, skall ärendet överföras till den rätta länsrätten om högsta förvaltningsdomstolen inte anser sig kunna avgöra ärendet omedelbart.

7 kap.

Specialstadganden om begränsat skattskyldiga

80 §

Beskattningssorten för en begränsat skattskyldig

Nylands länsskatteverk verkställer beskattningen av en begränsat skattskyldig.

Från 1 mom. görs följande undantag:

1) beskattningen av en begränsat skattskyldig verkställs av det länsskatteverk inom vars område den kommun finns där den skattskyldige har sitt fasta driftsställe och bedriver näringsverksamhet, eller av det länsskatteverk inom vars område den kommun finns där den skattskyldige har ägt, besittit eller överlätit fast egendom,

2) om en begränsat skattskyldig i ett finländskt aktiebolag eller andelslag har ägt, besittit eller överlätit aktier eller andelar som berättigar till innehav av en fastighet eller en del därav, verkställs beskattningen av det länsskatteverk inom vars område aktiebolaget eller andelslaget har sin hemkommun,

3) om inkomsten härrör från landskapet Åland skall beskattningen av en begränsat skattskyldig verkställas av Åbo länsskatteverk.

81 §

Behörigt skatteombud

Rätt att söka ändring i beskattningen av en begränsat skattskyldig har på kommunens vägnar det av den kommun förordnade skatteombudet och den kommun där det fasta driftsställe eller den fasta egendom som avses i 80 § finns eller som är aktiebolagets eller andelslagets hemkommun, eller det skatteombud och den kommun som Helsingfors stad eller vederbörande kommun på Åland har bestämt.

82 §

Behörig skatterättelsenämnd

Rättelseyrkande som gäller beskattningen av en begränsat skattskyldig skall framställas till skatterättelsenämnden i det skattedistrikt inom vars område det fasta driftställe eller den fasta egendom finns som avses i 80 § eller där aktiebolaget eller andelslaget har sin hemkommun eller till skatterättelsenämnden i Helsingfors eller Ålands skattedistrikt.

83 §

Beräkning av inkomsten i vissa fall

Om en sådan i utlandet bosatt person eller ett utländskt samfund som inte har något fast driftställe i Finland bedriver förvärvsverksamhet här, skall personen eller samfundet betala skatt för den inkomst som beräknas ha uppkommit genom den här bedrivna verksamheten.

8 kap.

Förhandsbesked

84 §

Ansökan om förhandsbesked, dettas bindande verkan samt ändringsökande

För meddelande av förhandsbesked om stats- eller kommunalskatt som skall påföras skattskyldiga eller om innehållning eller betalning av förskott i enlighet med gällande stadganden om förskottsuppbörd, finns vid skattestyrelsen en centralskattenämnd.

Centralskattenämnden kan, om det anses vara av synnerlig vikt för den skattskyldige eller för den som är skyldig att verkställa förskottsinnehållning eller om det med tanke på lagens tillämpning i andra likartade fall eller med hänsyn till enhetligheten i beskattningspraxis är viktigt att få saken avgjord, på ansökan meddela sådant förhandsbesked som avses i 1 mom. genom ett skriftligt beslut som, om sökanden yrkar på det, med bindande verkan skall tillämpas vid den beskattning eller förskottsuppbörd för vilken förhandsbeskedet har meddelats.

Ett förhandsbesked om skatt som skall påföras delägarna i en sammanslutning på grund av deras andel i sammanslutningens inkomst eller förmögenhet, kan även sökas av sammanslutningen.

Ändring får inte sökas i centralskattenämndens beslut att vägra meddela förhandsbesked.

Sökanden, skattestyrelsen, kommunstyrelsen och folkpensionsanstalten har rätt att anföra besvär över centralskattenämndens beslut om förhandsbesked hos högsta förvaltningsdomstolen inom trettio dagar från delfäendet av beslutet. Högsta förvaltningsdomstolen skall behandla ärendet i brådskande ordning.

85 §

Centralskattenämndens sammansättning

Centralskattenämnden har en ordförande och åtta ledamöter som jämte suppleanter förordnas av statsrådet för perioder av fem år. Av ledamöterna skall en förordnas bland tjänstemännen vid finansministeriet, en bland tjänstemännen vid skattestyrelsen och två bland personer som har föreslagits av kommunernas centralorganisationer.

Centralskattenämndens ordförande skall ha avlagt examen som berättigar till handhavande av domarämbete samt vara förtrogen med domarvärv. Minst hälften av centralskattenämndens övriga medlemmar skall ha avlagt examen som berättigar till handhavande av domarämbete. Dessutom skall centralskattenämndens alla medlemmar vara förtrogna med skatteärenden och, såvitt möjligt, äga kännedom om olika områden av det ekonomiska livet.

Inom centralskattenämnden skall, såvitt möjligt, olika grupper av skattebetalare vara företrädna.

9 kap.

Straffstadganden

86 §

Skattebedrägeri

Straff för lagstridigt undandragande av skatt och försök därtill stadgas i 29 kap. 1—3 §§ strafflagen.

Om ett brott som avses i 1 mom. med beaktande av skattens belopp och övriga omständigheter är ringa, kan skattemyndigheten, med hänsyn också till eventuellt påförd skatteförhöjning, låta bli att anmäla saken till åklagaren.

87 §

Försummelse av skyldigheten att lämna uppgifter om beskattningen

Den som försummar den uppgiftsskyldighet som stadgas i 3 kap. skall för *försummelse av skyldigheten att lämna uppgifter om beskattningen* dömas till böter.

Om en försummelse av det slag som nämns i 1 mom. med beaktande av förhållandena är ringa, kan skattemyndigheten låta bli att anmäla saken till åklagaren.

10 kap.

Skattelättnad och skatteuppskov

88 §

Skattelättnad

Skattestyrelsen kan på ansökan och på de villkor som den bestämmer bevilja befrielse från statsskatt samt från samfunds inkomstskatt och kommunen kan bevilja befrielse från kommunalskatt. Befrielsen kan beviljas helt eller delvis.

Befrielse kan beviljas om

1) den skattskyldiges skattebetalningsförmåga, med beaktande av den inkomst och förmögenhet som står till förfogande, väsentligen har nedgått på grund av försörjningsplikt, arbetslöshet, sjukdom eller av något annat särskilt skäl,

2) den skattskyldige har avlidit och efterlämnat make, barn eller andra arvingar vilkas försörjning huvudsakligen varit beroende av den skattskyldiges förtjänster och om det skulle vara uppenbart oskäligt att driva in skatten,

3) den skattskyldige bör anses ha misstagit sig beträffande innehållet i skattelättnadsstadganden eller andra skattestadganden och misstaget inte med beaktande av omständigheterna kan anses förorsakat av den skattskyldiges vårdslöshet eller underlåtelse och om det till följd av fallets karaktär eller andra särskilda omständigheter föreligger skäl till befrielse från skatt, eller om

4) det av något annat särskilt skäl vore uppenbart oskäligt att driva in skatten.

Om befrielse har beviljats från ovan i 1 mom. nämnd skatt, gäller befrielsebeslutet även skattetillegg, dröjsmålsränta, ränta som motsvarar dröjsmålsränta, restavgift, förseningsränta, uppskovsränta, samfundsränta och kvarskatteränta. Skattestyrelsen kan sär-

skilt bevilja befrielse från de påföljder som avses ovan, även då de har redovisats eller borde redovisas till en annan skattetagare än staten.

Länsskatteverket avgör ansökan då de belopp som den avser uppgår till högst 300 000 mark. Finansministeriet kan överta avgörandet av ett principiellt viktigt ärende som skall behandlas av skattestyrelsen eller länsskatteverket. Skattestyrelsen kan överta avgörandet av ett principiellt viktigt ärende som skall behandlas av länsskatteverket.

Vad som i denna paragraf stadgas om skattskyldiga gäller i tillämpliga delar dem som enligt lag är ansvariga för skatt.

I beslut som givits med stöd av denna paragraf får ändring inte sökas genom besvär.

89 §

Lindring av internationell dubbelbeskattning

Om en i Finland bosatt person, en i Finland bosatt persons dödsbo, ett inhemskt samfund eller en inhemsk sammanslutning har nödgats betala skatt i utlandet för sådan utomlands förvärd inkomst eller där befintlig förmögenhet, för vilken han även beskattats här, kan skattestyrelsen i ömmande fall eller då det annars finns skäl därtill, för att förhindra eller lindra dubbelbeskattning helt eller delvis bevilja befrielse från statsskatt och, efter att ha hört kommunen och församlingen, även från kommunal- och kyrkoskatt som hänför sig till nämnda inkomst eller förmögenhet.

Finansministeriet kan överta avgörandet av ett sådant principiellt viktigt ärende som avses i 1 mom.

Om en beskattningsåtgärd medför dubbelbeskattning eller i övrigt beskattning som strider mot syftet med ett statsfördrag som har ingåtts med en främmande stat för undvikande av dubbelbeskattning, kan finansministeriet på ansökan och på de villkor som det bestämmer, helt eller delvis bevilja befrielse från skatt som har debiterats i Finland. Innan befrielse beviljas från kommunalskatt och kyrkoskatt skall kommunen och församlingen beredas tillfälle att bli hörda.

Vad som i 1 mom. stadgas om skatt gäller även påföljder i anslutning till skatten.

Finansministeriet kan bestämma att skattestyrelsen skall avgöra sådana ansökningar som avses i 3 mom., om det belopp som ansökan om befrielse är högst 300 000 mark. Ministeriet kan dock överta avgöran-

det av ett principiellt viktigt ärende.

I beslut som givits med stöd av denna paragraf får ändring inte sökas genom besvär.

90 §
Skatteuppskov

Länsskatteverket kan av särskilda skäl och under de förutsättningar som nämns i 88 och 89 §§ bevilja uppskov med betalning av skatt. Skattestyrelsen kan överta avgörandet av ett uppskovsärende. Länsskatteverket och skattestyrelsen beviljar uppskov på de villkor som finansministeriet bestämmer. Finansministeriet kan också överta avgörandet av ett ärende och bestämma villkoren i ett beslut som det meddelar med anledning av ansökan.

I beslut som givits med stöd av denna paragraf får ändring inte sökas genom besvär.

11 kap.

Särskilda stadganden

91 §
Förstörda handlingar

Om skattedeklarationer eller andra till beskattningen hörande handlingar förstörs, har skattestyrelsen rätt att meddela nödvändiga föreskrifter om nytt fullgörande av deklARATIONSSKYLDIGHETEN samt om verkställande av beskattningen.

92 §
Ersättning för rättegångskostnader

I beslut på besvär över beskattning kan länsrätten och högsta förvaltningsdomstolen ålägga staten, kommunen, församlingen, folkpensionsanstalten eller den skattskyldige att betala ersättning för rättegångskostnader, i tillämpliga delar med iakttagande av de grunder som stadgas i 21 kap. rättegångsbalken.

93 §
Handräckning av polisen

Polisen är inom ramen för sin behörighet skyldig att ge skattemyndigheter och besvärinstanser handräckning.

94 §
Närmare stadganden

Närmare stadganden om verkställigheten och tillämpningen av denna lag kan utfärdas genom förordning.

12 kap.

Ikraftträdelse- och övergångsstadganden

95 §
Lagens ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 1996.

Genom denna lag upphävs beskattningslagen (482/58) av den 12 december 1958 jämte ändringar.

De stadganden beskattningslagen som gäller offentlighet för, hemlighållande och lämnande av samt brott mot tystnadsplikt och som upphävts genom denna lag tillämpas dock högst till utgången av 1996. Nämnda stadganden i den upphävda lagen tillämpas även vid behov vid arvs- och gåvobeskattningen.

96 §
Lagens tillämpning

Denna lag tillämpas första gången vid den beskattning som verkställs för skatteåret 1996, med följande undantag:

1) behörighet som stadgats ankomma på skattebyrån eller skattedirektören övergår då denna lag träder i kraft på länsskatteverket, också i fråga om beskattningar som verkställs för skatteåren före 1996,

2) vad som i beskattningslagen och med stöd av den stadgats om skatteklassificering, sökande av ändring i skatteklassificering och fastställande av intäktsgrunder för skogsbruk skall iaktas vid beskattningar som verkställs för skatteåret 1996 och därefter, sådana dessa stadganden var i kraft då denna lag träder i kraft,

3) samfundsränta räknas vid den beskattning som verkställs för skatteåret 1996, med avvikelse från vad som stadgas i 41 §, tidigast från den 1 november 1996,

4) vad som stadgas i lagens 2 och 3 kap. om deklARATIONSSKYLDIGHET och om utomstå-

endes skyldighet att lämna uppgifter samt i 87 §, skall tillämpas redan vid den beskattning som verkställs för skatteåret 1995,

5) lagens 49 § om slutförande av beskattningen skall tillämpas redan vid den beskattning som verkställs för skatteåret 1995,

6) lagens 33 och 65 §§ om fastställelse av förlust och ändringssökande i beslut som gäller förlust skall tillämpas redan vid den beskattning som verkställs för skatteåret 1995. I förlust som har fastställts för skatte-

året 1994 eller tidigare skatteår, får i den ordning som stadgas i denna lag sökas ändring senast den 31 december 2000, och

7) lagens 36 § om förskottsinnehållning som räknas en sammanslutnings delägare till godo tillämpas redan vid den beskattning som verkställs för skatteåret 1995.

När det annorstädes i lagstiftningen hänvisas till beskattningsslagen, skall motsvarande stadgande i denna lag tillämpas.

3.

Lag

om ändring av lagen om förskottsuppbörd

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen den 28 november 1959 om förskottsuppbörd (418/59) 50 § 1 mom., 55 § 3—6 mom. och 60 §, av dessa 50 § 1 mom. sådant det lyder i lag av den 30 december 1992 (1549/92) och 55 § 3—6 mom. i lag av den 28 december 1990 (1338/90),

ändras 4 a §, 15 § 2 mom., 16 §, 22 §, 24 § 5 mom., 25 §, 25 b § 4 mom., 28 § 1 och 3 mom., 29 §, 30 a § 3 mom. 1 punkten och 5 mom., 32 § 3 mom., 38 § 1 mom., 42 §, 43 §, 45 § 2 mom., 46 §, 47 § 1 mom., 48 § 1 och 2 mom., 49 a § 1 och 2 mom., 51 §, 52 § 2 mom., 53 §, 55 § 1 mom., 58 § och 58 c §,

av dessa lagrum 4 a §, sådan den lyder i lag av den 16 december 1994 (1215/94), 16 § sådan den lyder ändrad genom lagar av den 9 juli 1982 och den 17 december 1982 (529/82 och 946/82), 22 §, 52 § 2 mom. och 55 § 1 mom. i lag av den 11 augusti 1978 (612/78), 25 § sådan den lyder ändrad genom nämnda lag av den 11 augusti 1978 och lag av den 19 augusti 1983 (704/83), 25 b § 4 mom. sådant det lyder i lag av den 22 december 1978 (1032/78), 28 § 1 mom. sådant det lyder i lag av den 28 juni 1994 (610/94) och 3 mom. i lag av den 28 juni 1985 (542/85), 29 § sådan den lyder ändrad genom lag av den 13 augusti 1976 (670/76) och nämnda lag av den 30 december 1992, 30 a § 3 mom. 1 punkten och 5 mom. samt 38 § 1 mom. sådana de lyder i sistnämnda lag, 32 § 3 mom. sådant det lyder i lag av den 28 december 1990 (1338/90), 42 § sådan den lyder i lag av den 12 november 1982 (808/82), 43 § sådan den lyder ändrad genom lag av den 10 november 1989 (971/89) och genom nämnda lag av den 28 december 1990, 46 § och 47 § 1 mom. sådana de lyder i sistnämnda lag, 48 § 1 mom. sådant det lyder i nämnda lag av den 13 augusti 1976 och 2 mom. i nämnda lag av den 10 november 1989, 49 a § 1 och 2 mom. sådana de lyder i nämnda lag av den 28 juni 1994, 50 § 1 mom. sådant det lyder i nämnda lag av den 30 december 1992, 51 § sådan den lyder ändrad genom nämnda lagar av den 11 augusti 1978 och den 16 december 1994 samt genom lag av den 26 juni 1981 (482/81), 53 § 1 mom. sådant det lyder i lag av den 2 augusti 1994 (694/94) och 2 mom. i lag av den 28 juni 1968 (391/68), 58 § sådan den lyder ändrad genom nämnda lag av den 11 augusti 1978 och genom lag av den 29 december 1988 (1241/88) och 58 c § sådan den lyder ändrad genom lagar av den 10 juli 1979 och den 18 december 1981 (610/79 och 895/81), samt

fogas till lagen nya 6 d och 20 b §§, som följer:

4 a §

Fysiska personer och dödsbon är skyldiga att verkställa förskottsinnehållning på den lön samt på de i 6 § nämnda ersättningar som de utbetalar endast om beloppet av de prestationer som betalas till samma mottagare under ett kalenderår överstiger det belopp som skattestyrelsen fastställer eller om prestationen anknyter till betalarens näringsverksamhet eller annan förvärvsverksamhet.

6 d §

Den som har avförts ur förskottsuppbördsregistret eller vägrats registrering kan hos länskatteverket begära rättelse av beslutet.

15 §

Om det efter verkställd innehållning utreds hur den lön som avses i 1 mom. fördelar sig mellan löntagarna, skall det länskatteverk som verkställt innehållningen på begäran fördela innehållningen mellan löntagarna i proportion till lönerna och, i stället för det gemensamma innehållningsbevis som de fått, skriva ut särskilda bevis till varje löntagare.

16 §

Om det är uppenbart att förskottsinnehållningen på den skattskyldiges inkomst inte motsvarar det sammanlagda beloppet av den

statsskatt, den kommunal- och kyrkoskatt samt den folkpensions- och sjukförsäkringspremie som skall påföras honom för skatteåret, kan det länsskatteverk inom vars tjänsteområde skattskyldiges hemkommun är belägen på den skattskyldiges begäran eller annars ändra hans förskottsinnehållningskod eller andra bestämmelser om hans förskottsinnehållning, i enlighet med vad skattestyrelsen bestämmer.

För en viss grupp av löntagare, vilken på enhetliga grunder kan beviljas andra än i 8 § 2 mom. angivna avdrag som inte beaktats vid fastställandet av förskottsinnehållningens belopp, kan även det länsskatteverk inom vars tjänsteområde arbetsgivarens hemkommun är belägen på arbetsgivarens begäran bestämma att dessa avdrag skall göras från inkomsten innan förskottsinnehållningen verkställs.

20 b §

Arbetsgivaren skall månatligen tillstå länsskatteverket en anmälan om förskott som innehållits hos ett samfund eller en samfäll förmån.

22 §

Arbetsgivaren ansvarar gentemot staten för betalning av förskottsinnehållningen. Om hela eller en del av det innehållna beloppet eller den ränta som avses i 19 § emellertid inte betalas inom utsatt tid debiterar det länsskatteverk inom vars tjänsteområde arbetsgivarens hemkommun är belägen det obetalda beloppet jämte skattetillägg, så som stadgas i lagen om skattetillägg och förseningsränta (/). Om innehållningen betalas efter den stadgade betalningsdagen, skall skattetillägget räknas enligt den nämnda lagen.

Länsskatteverket skall verkställa debiteringen inom sex år efter utgången av det år då lönen betalats.

24 §

Den förskottsinnehållning som avses i 1 mom. påförs arbetsgivaren till högst 40 procent.

25 §

En arbetsgivare som har försummat att verkställa förskottsinnehållning skall utöver det belopp som skall betalas enligt 24 § åläggas att betala skattetillägg enligt vad

som stadgas i lagen om skattetillägg och förseningsränta. Arbetsgivaren skall påföras skattetillägg också i det fall att han redan betalt det icke innehållna beloppet eller någon betalningsskyldighet med stöd av 24 § 2 eller 4 mom. inte åläggs honom. Skattetillägget beräknas till utgången av året efter det kalenderår under vilket innehållningen hade bort verkställas. Om det icke innehållna beloppet redan har betalats, beräknas skattetillägget till betalningsdagen.

Om arbetsgivarens försummelse i sådana fall som avses i 24 § 4 mom. med hänsyn till totalbeloppet måste anses vara obetydlig, skall något skattetillägg dock inte påföras. Skattestyrelsen utfärdar närmare föreskrifter om vad som avses med en obetydlig försummelse.

25 b §

Betalningsskyldighet som föreskrivits med stöd av 24 § 1 mom. slopas inte beträffande förhöjning.

28 §

Skattestyrelsen kan av särskilda skäl och på de villkor som den bestämmer på ansökan bevilja befrielse från ett icke innehållt belopp som en arbetsgivare med stöd av 24 § och 25 a § 3 mom. har ålagts att betala, från skattetillägg enligt 22 och 25 §§, från förhöjning enligt 25 b §, från förseningsränta enligt lagen om skattetillägg och förseningsränta samt från ränta som skall betalas på grund av uppskov. Skattestyrelsen kan bevilja befrielse från dessa belopp också då de borde redovisas eller har redovisats till någon annan skattetagare än staten.

Länsskatteverket kan av särskilda skäl på ansökan bevilja uppskov med betalningen av belopp som avses i 1 och 2 mom. Skattestyrelsen kan av särskilda skäl överta avgörandet av ett uppskovsärende. Länsskatteverket och skattestyrelsen beviljar uppskov på villkor som bestäms av finansministeriet. Finansministeriet kan likaså överta avgörandet av ett uppskovsärende. Ministeriet bestämmer härvid uppskovsvillkoren i sitt beslut på ansökan.

29 §

På uppmaning av skattestyrelsen eller länsskatteverket skall arbetsgivaren i Finland för

granskning visa sin lönebokföring eller sina anteckningar samt allt det till redovisningen hörande och övriga material, tillhör eller egendom som kan behövas vid verkställandet av förskottsgranskningen. Likaså skall arbetsgivaren visa det material som en löntagare har lämnat in till honom och som gäller förskottsinnehållningen. Också en löntagare är skyldig att på uppmaning för granskning visa material som gäller förskottsinnehållningen.

Vad som i 1 mom. stadgas om arbetsgivare gäller också den som har ovan nämnt material i sin besittning.

Över granskningen skall avfattas en berättelse, om särskilda skäl föranleder annat.

Överexekutorn och polismyndigheterna är skyldiga att ge skattemyndigheterna handräckning vid verkställandet av granskningar.

Om det närmare innehållet i och omfattningen av skyldigheten att lägga fram handlingar samt om det förfarande som skall iaktas vid granskningen stadgas genom förordning.

30 a §

Förskottsinnehållning verkställs inte på prestationer som avses i 1 mom., om

1) dessa betalas till ett samfund eller en samfällid förmån som avses i inkomstskattelagen,

Om det är uppenbart att förskottsinnehållning enligt 2 mom. är alltför stor för betalning av de skatter och avgifter som skall påföras den skattskyldige för inkomster som avses i denna paragraf, och om denne inte har andra inkomster, kan länskatteverket på den skattskyldiges begäran nedsätta innehållningen så att den motsvarar de slutliga skatterna och avgifterna.

32 §

Länskatteverket kan på den skattskyldiges begäran besluta att innehållning inte skall verkställas på en prestation som avses i 31 §, om det är uppenbart att förskottsinnehållningen inte behövs för betalning av de skatter och avgifter som avses i 1 §.

38 §

Om inte skattestyrelsen av särskilda skäl bestämmer något annat, fastställs förskottet av det länskatteverk som enligt lagen om

beskattningsförfarande verkställer den skattskyldiges beskattning.

42 §

Skattestyrelsen beslutar om det minsta förskott som skall fastställas.

43 §

Den tid inom vilken debitering av förskott skall verkställas fastställs genom förordning.

Den som är begränsat skattskyldig kan emellertid påföras förskott också på andra tider, om han tillfälligt från Finland får inkomst som är underkastad förskottsuppbörd.

45 §

Har i förskottsskattelängden inte gjorts en sådan anteckning om den för förskott ansvarige som avses i 1 mom. eller om en annan person är ansvarig endast för en del av förskottet, kan det länskatteverk som verkställt debiteringen vid behov, efter att ha hört den person som avses ovan, bestämma att denne tillsammans med den skattskyldige solidariskt ansvarar för betalningen av förskottet eller en del därav.

46 §

Har förskott fastställts utan fog eller till större belopp än vad som behövs, kan länskatteverket även på tjänstens vägnar avlyfta eller rätta det obefogade eller överstora förskottet. Det länskatteverk som fastställt förskottet skall avlyfta eller rätta det sedan den skattskyldige har lämnat behövliga uppgifter.

47 §

Ansökan om sådan förskottssänkning som avses i 46 § skall göras före skatteårets utgång. Ett samfund och en samfällid förmån kan ansöka om förskottssänkning enligt 46 § inom fyra månader från utgången av den månad räkenskapsperioden upphör.

48 §

Förskott uppbärs, beroende på dess belopp, i en eller flera rater, enligt vad skattestyrelsen bestämmer.

Om förskott med stöd av 46 § sänks till ett lägre belopp än vad som redan betalats, skall det överskjutande beloppet utan dröjsmål återbäras.

49 a §

Skattestyrelsen kan av särskilda skäl och på de villkor den bestämmer på ansökan bevilja befrielse från förseningsränta på debiterat förskott samt från uppskovsränta på förskott. Skattestyrelsen kan bevilja befrielse från dessa belopp också då de borde redovisas eller då de redan har redovisats till någon annan skattetagare än staten. Ansökan avgörs av länskatteverket då den avser belopp om högst 300 000 mark.

Skattestyrelsen och finansministeriet kan överta avgörandet av ett sådant principiellt viktigt ärende som avses i 1 mom.

51 §

Ändring i en bestämmelse som med stöd av 13 § har givits om förskottsinnehållning, i en bestämmelse som med stöd av 38 § har givits om förskott eller i ett beslut som med stöd av 6 b § har givits om förskottsuppbördsregistrering får inte sökas genom besvär, förrän anhållan om rättelse av bestämmelsen eller beslutet har gjorts i enlighet med 6 d, 16 eller 46 §. I ett beslut om förskottsuppbördsregistrering enligt 6 a § får ändring inte sökas genom besvär förrän den som är införd i registret i enlighet med 6 b § 1 mom. har begärt att bli avförd ur detta. I ett avgörande som avses i 15 § 2 mom. och i länskatteverkets registreringsbeslut enligt 21 § får ändring inte sökas genom besvär.

Om det enligt 1 mom. inte är förbjudet att söka ändring, får den som är missnöjd med länskatteverkets med stöd av denna lag givna beslut söka ändring däri hos länsrätten i det län till vilket hans hemkommun hör. Ändring i avgöranden som avses i 16 § 2 mom. och 17 § söks likväl hos länsrätten i det län till vilket arbetsgivarens hemkommun hör. Om ingen länsrätt enligt stadgandena i detta moment är behörig att handlägga besvären, skall besvären riktas till länsrätten i Nylands län.

Skatteombudet har rätt att söka ändring i beslut som länskatteverket givit med stöd av denna lag, med undantag av registreringsbeslut som avses i 21 §. Skatteombudet har rätt att söka ändring också i beslut som avses i 16 och 45 §§.

Besvärsskriften skall tillställas länskatteverket eller länsrätten inom 30 dagar från delfåendet. Ett sådan beslut om förskottsuppbörd som avses i 46 § och varmed för-

skott har ändrats i enlighet med den skattskyldiges yrkande, anses den skattskyldige ha fått del av inom sju dagar efter det att beslutet har inlämnats till posten. Besvärstiden för skatteombudet räknas från den dag då beslutet fattas.

Utan hinder av vad som stadgas i 1 mom. kan ändring, också efter den tid som stadgas i 4 mom., sökas i beslut som länskatteverket fattat enligt 38 och 45 §§ på den grunden att beslutet grundar sig på felaktig lagtillämpning eller att det vid behandlingen av ärendet har inträffat ett sådant misstag eller fel i förfarandet som kan anses ha inverkat på avgörandet av detsamma. Besvär får emellertid inte anföras senare än under det sjätte året från ingången av kalenderåret efter det då beslutet gavs.

Med avvikelse från vad som stadgas i 4 mom. kan ändring sökas hos länsrätten i beslut som länskatteverket givit med stöd av 22, 24, 25, 25 a, 25 b, 55, 55 a, 58 eller 58 b § inom sex år räknat från början av kalenderåret efter det då beslutet gavs. När ändring söks i rättelsebeslut som avses i 27 och 58 c §§ är besvärstiden sex år räknat från början av året efter det då det ursprungliga beslutet gavs, dock minst 60 dagar från delfåendet av rättelsebeslutet. Besvärstiden för skatteombudet är 60 dagar från den dag då beslutet fattas.

52 §

Beslut om registrering av förskottsuppbörd skall iakttas oavsett rättelseansökan eller besvär. Beslut på rättelseansökan eller besvär skall tillämpas från att inbetalaren har fått del av det beslut som givits med anledning av rättelseansökan eller besvären.

53 §

I länsrättens beslut får ändring sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen, om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd. På ändringssökande tillämpas då 70 och 71 §§ lagen om beskaffningsförfarande.

I sådana ärenden som avses i 1 mom. utövas statens talan av skatteombudet.

55 §

Om förskott har innehållits eller uppburits för inkomst eller förmögenhet, för vilken skatt eller folkpensionspremie inte skall be-

talas, och om förskottet inte har använts till betalning av annan skatt eller folkpensionspremie, skall beträffande innehållet belopp det länskatteverk inom vars tjänsteområde arbetsgivarens hemkommun är belägen samt beträffande uppburet förskott det länskatteverk som påfört förskottet bestämma att det uppburna beloppet ofördröjligen skall återbäras till vederbörande.

58 §

Förskotts innehållning skall räknas den skattskyldige till godo på det sätt som avses i lagen om beskattningsförfarande (/). Skattestyrelsen meddelar närmare föreskrifter om saken. Också gottgörelse för bolagskatt räknas den därtill berättigade till godo på det sätt som skattestyrelsen föreskriver.

Om förskotts innehållningen inte har beaktats då skatten fastställdes, kan det överbetalda beloppet på ansökan återfås av länskatteverket. Ansökan skall göras inom sex år räknat från utgången av det år för vilket

beskattning innehållningen hade bort räknas som avkortning på den skattskyldiges skatter.

Angående det minsta belopp som återbetalas stadgas genom förordning.

58 c §

Om det har inträffat ett räknefel eller något därmed jämförbart misstag i ett beslut som givits med stöd av 24 § 2 mom., 55, 55 a, 58, 58 a eller 58 b § eller om det annars konstateras att en återbäring helt eller delvis är grundlös, skall beslutet rättas.

Denna lag träder i kraft den 1996.

Lagens 28 och 49 a §§ tillämpas också på dröjsmålsränta och restavgift som avses i lagen om dröjsmålsränta och restavgift på skatt. Den befogenhet att bevilja befrielse som avses i 49 a § övergår till länskatteverket i fråga om sådana ärenden som är anhängiga också vid skattestyrelsen när denna lag träder i kraft.

4.

Lag**om ändring av fastighetsskattelagen**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i fastighetsskattelagen av den 20 juli 1992 (654/92) 16—18 §§, 20 och 21 §§, 22 § 1 mom., 24 § 2 mom., 25 § 1 mom., 26, 27, 29, 29 a, 32 och 35 §§, 36 § 1 mom. samt 37 och 39 §§,

av dessa lagrum 25 § 1 mom. samt 26, 29 a och 35 §§ sådana de lyder i lag av den 3 december 1993 (1084/93) samt 27 § i lag av den 2 augusti 1994 (698/94), som följer:

16 §

Den skattskyldiges deklarationsskyldighet

Den skattskyldige skall på uppmaning lämna länsskatteverket de uppgifter och utredningar som kan behövas för verkställande av fastighetsbeskattningen eller för ändringssökande. Om den skattskyldiges skyldighet att lämna uppgifter för verkställande av beskattningen gäller i tillämpliga delar vad som i 2 kap. lagen om beskattningsförfarande (/) stadgas om den skattskyldiges deklarationsskyldighet.

17 §

Länsskatteverkets skyldighet att lämna uppgifter

Om en fastighet är belägen inom tjänsteområdet för något annat länsskatteverk än det som verkställer beskattningen, skall länsskatteverket i den kommun där fastigheten är belägen lämna de för verkställandet av beskattningen behövliga uppgifterna till det länsskatteverk som verkställer beskattningen.

18 §

Länsskatteverkets rätt att få uppgifter samt att utföra granskning

I fråga om länsskatteverkets rätt att för verkställande av fastighetsbeskattning få uppgifter av utomstående och myndigheter samt i fråga om rätten att granska dem gäller i tillämpliga delar vad som i 3 kap. lagen om beskattningsförfarande stadgas om utomståendes och myndigheters skyldighet att lämna uppgifter.

20 §

Myndighet som verkställer beskattningen

Beskattningen verkställs av länsskattever-

ket. Skattestyrelsen bestämmer hur verkställandet av beskattningen fördelas mellan olika länsskatteverk.

21 §

Förhandsbesked

Den centralskattenämnd som avses i 85 § lagen om beskattningsförfarande kan meddela förhandsbesked om fastighetsskatten, om detta anses vara av särskild vikt för den skattskyldige eller om det med tanke på lagens tillämpning i andra likartade fall eller med hänsyn till en enhetlig beskattningspraxis är viktigt att få saken avgjord. Om sökande av förhandsbesked, dess bindande verkan och sökande av ändring i förhandsbesked gäller i tillämpliga delar vad som stadgas i den nämnda lagen.

22 §

Verkställande av beskattning

När länsskatteverket verkställer beskattningen beräknar och debiterar det fastighets-skatten. Då beskattningen verkställs skall också sådana uppgifter och handlingar beaktas som står till länsskatteverkets förfogande för verkställande av annan beskattning än den som avses i denna lag.

24 §

Debetsedel och skatteutredning

Länsskatteverket skall tillställa den skattskyldige en utredning, i vilken antecknas de fastigheter för vilka den skattskyldige skall betala skatt, dessa fastigheters värde samt beloppet av den skatt som skall betalas. Om en byggnad hör till de klasser som avses i 12—14 §§, skall också detta antecknas i

utredningen.

25 §

Skatteförhöjning och ändring av beskattningen

I fråga om skatteförhöjning, skatterättelse, efterbeskattning och följdändring gäller i tillämpliga delar vad som stadgas i lagen om beskattningsförfarande.

26 §

Sökande av ändring i länskatteverkets och skatterättelsenämndens beslut

Den som är skattskyldig enligt denna lag eller den som på offentlig- eller privaträttslig grund är ansvarig för betalningen av skatten får, i likhet med skatteombudet som förordnats av den kommun där fastigheten är belägen och kommunen, söka ändring i beskattningen genom skriftligt rättelseyrkande hos skatterättelsenämnden i det skattedistrikt som den skattskyldiges hemkommun hör till eller, om makar har olika hemkommuner, som mannens hemkommun hör till. Om det med stöd av 20 § har bestämts att beskattningen skall verkställas i något annat länskatteverk inom vars tjänsteområde skattskyldigen hemkommun är belägen skall rättelseyrkandet riktas till skatterättelsenämnden i det skattedistrikt inom vilket fastigheten är belägen. I beslut på rättelseyrkande söks ändring genom besvär hos länsrätten i det län till vars domkrets den behöriga skatterättelsenämnden hör.

I fråga om besvär och rättelseyrkande samt behandlingen av sådana gäller i tillämpliga delar vad som stadgas i lagen om beskattningsförfarande.

27 §

Sökande av ändring i länsrättens beslut

I länsrättens beslut får ändring sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen, om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd. På ändringssökande tillämpas då 70 och 71 §§ lagen om beskattningsförfarande. Rätt att anföra besvär på kommunens vägnar har skatteombudet som förordnats av den kommun där fastigheten är belägen samt kommunen.

29 §

Påföljder vid dröjsmål

Angående påföljderna vid försummelse att inom utsatt tid betala fastighetsskatt gäller lagen om skattetillägg och förseningsränta (/).

29 a §

Ränta på belopp som återbärs

Om skatt återbärs till följd av skatterättelse eller ändringssökande, skall på återbäringsbeloppet betalas stadgad ränta räknat från den dag skatten betalats till den dag den återbärs.

32 §

Skattestyrelsens behörighet

Skattestyrelsen meddelar närmare föreskrifter om uppbörd, indrivning, återbäring och redovisning av fastighetsskatt. Skattestyrelsen kan härvid bestämma att redovisning av fastighetsskatt och utanordning av redovisningar skall kombineras med redovisning av de skatter som avses i lagen om beskattningsförfarande.

35 §

Straffstadganden

Angående straffpåföljder gäller 9 kap. lagen om beskattningsförfarande.

36 §

Ansvar för skatt

Angående skatteansvaret gäller i tillämpliga delar lagen om beskattningsförfarande och lagen om skatteuppbörd (611/78).

37 §

Befrielse från och uppskov med skattebetalning

Angående befrielse från och uppskov med betalning av fastighetsskatt gäller vad som i 10 kap. lagen om beskattningsförfarande stadgas om kommunalskatt.

39 §
*Tillämpning av lagen om
beskattningsförfarande*

sig på en hänvisning i denna lag, skall stadgandena tillämpas också på sådana skattskyldiga på vilka lagen om beskattningsförfarande annars inte tillämpas.

Vid sådan tillämpning av stadganden i lagen om beskattningsförfarande som stöder

Denna lag träder i kraft den _____ 1997.

5.

Lag

om ändring av lagen om skatt på arv och gåva

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 12 juli 1940 om skatt på arv och gåva (378/40) 21 a § 1 mom., 22—24 §§, 25 § 3 mom., 26, 29 och 30 §§, 31 § 1, 2 och 3 mom., 32 §, 37 § 1 mom., 38 §, 39 § 2 mom., 42 § 2 mom., 43—49 §§, 50 § 1 mom., 51 § 1 mom., 52 § 1 mom., i 53 § 1 mom. det inledande stycket samt 2 och 3 mom., 54 § 2 mom., i 55 § det inledande stycket, 56 § 1 och 3 mom. samt 59 §,

sådana de lyder, 53 § 2 mom. och 54 § 2 mom. i lag av den 28 juli 1994 (612/94), i 55 § det inledande stycket i lag av den 8 december 1994 (1110/94) och de övriga lagrummen i lag av den 29 april 1994 (318/94), samt

fogas till 55 §, sådan den lyder ändrad genom nämnda lag av den 8 december 1994, ett nytt 5 mom. som följer:

21 a §

Förhandsbesked om gåvobeskattningsmeddelas av det länsskatteverk inom vars område den som överlåter förmögenheten är bosatt.

22 §

Arvsbeskattningsverkställs av det länsskatteverk inom vars område arvlåtaren vid sitt frånfälle var stadigvarande bosatt.

Om egendomen övergår till två eller flera personer så att den, sedan den enas rätt till den upphört, övergår till en annan, skall dock det länsskatteverk inom vars område den förra mottagaren är eller vid sitt frånfälle var bosatt verkställa beskattningsen av den senare mottagaren.

23 §

Gåvobeskattningsverkställs av det länsskatteverk inom vars område gåvogivaren var bosatt vid skattskyldighetens inträde.

24 §

Om 22 eller 23 § inte kan tillämpas, verkställs arvs- eller gåvobeskattningsen av det länsskatteverk inom vars område den skattepliktiga förmögenheten till största delen fanns vid skattskyldighetens inträde eller, om förmögenheten inte fanns i Finland, av det länsskatteverk inom vars område den skattskyldige är bosatt vid tiden för fastställandet av skatten.

25 §

Länsskatteverket kan på ansökan som en

dödsbodeläggare har gjort före verkställandet av beskattningsen, uppskjuta verkställandet av arvsbeskattningsen för viss tid, dock för högst ett år från utgången av den tid som stadgas för inlämnande av bouppteckningsinstrumentet till länsskatteverket, om vägran skäl anförs till stöd för ansökan. Som ett sådant skäl skall bland annat anses verkställande av arvsförfarande i ett bo, där verksamheten vid en gårdsbruksenhet eller ett annat företag som ingår i boet fortsätter för dödsboets eller dess delägares räkning, då det inte är fråga om en i förhållande till dödsboets sammanlagda tillgångar ringa förmögenhetsdel.

26 §

För verkställandet av arvsbeskattningsen är den som med stöd av 20 kap. ärvdabalken skall uppge boet skyldig att utan uppmaning inge ett efter arvlåtaren upprättat bouppteckningsinstrument. I de fall som avses i 22 § 2 mom. skall också inges bouppteckningsinstrumentet över kvarlåtenskapen efter egendomens förre innehavare eller efter innehavaren av den rätt som belastar andelen.

Den skattskyldige skall avge en skattedeclaration om något bouppteckningsinstrument inte behöver upprättas efter arvlåtaren eller om skyldigheten att betala arvsskatt i andra fall än de som avses i 22 § 2 mom. inträder senare än vad som stadgas i 5 §.

Om den skattskyldige inte är bosatt i Finland, är den som har dödsboet i sin besittning skyldig att avge skattedeclaration.

29 §

Inom en månad efter att bouppteckning förrättats skall bouppteckningsinstrumentet

tillställas det behöriga länsskatteverket.

Länsskatteverket kan underrätta tingsrätten om att förrättandet av bouppteckning har försummats.

30 §

Skattedeklarationen skall inom tre månader efter det skattskyldigheten inträtt tillställas det behöriga länsskatteverket.

31 §

Länsskatteverket verkställer arvs- och gåvobeskattningen. Länsskatteverket rättar också sådana i 40 eller 41 § nämnda fel som det observerat.

Beskattningen anses ha blivit verkställd den dag då länsskatteverket har behandlat ärendet. Dagen för verkställandet av beskattningen skall framgå av beskattningshandlingarna.

Vid verkställandet av beskattningen kan också de uppgifter och handlingar beaktas som länsskatteverket har till sitt förfogande för verkställande av annan beskattning än sådan som avses i denna lag.

32 §

Dödsbodelägare, legattagare och den efterlevande maken, också när denne inte är dödsbodelägare, samt dessas lagliga företrädare, de som förrättat bouppteckningen och den som har uppgivit boet eller förstår detta, liksom även gåvogivare och gåvotagare är skyldiga att på uppmaning av behörig tjänsteman vid länsskatteverket eller skattestyrelsen eller på uppmaning av skatteombudet meddela alla uppgifter och utredningar som berör boet samt att för granskning förete alla handlingar som gäller boet eller gåvan.

37 §

När länsskatteverket har verkställt beskattningen skall den som har debiterats arvs- eller gåvoskatt tillställas debetsedel och utredning om grunderna för beskattningen samt anvisningar om hur ändring kan sökas i beskattningen.

38 §

Om det yppar sig nya tillgångar eller skulder i dödsboet efter att arvsbeskattningen har verkställts, skall en handling innefattande tillägg eller rättelse enligt 20 kap. 10 § ärvdabalken tillställas länsskatteverket inom en

månad efter att den har uppgjorts.

När arvsbeskattningen verkställs med stöd av skattedeklaration skall en skattedeklaration som upptar de nya tillgångarna och skulderna tillställas länsskatteverket inom tre månader efter att de har yppat sig i boet.

Om grunderna för arvs- eller gåvobeskattningen i övrigt har förändrats efter verkställandet av beskattningen är den skattskyldige, om hans arvs- eller gåvoskatt skulle stiga, skyldig att inom tre månader efter att han har fått vetskap om orsaken underrätta länsskatteverket om saken, om inte någon annan delägare eller gåvotagare redan har gjort en sådan anmälan.

39 §

Om någon som har erhållit egendom under återgångsvillkor, då villkoret uppfylls måste lämna ifrån sig egendomen inom fem år efter det han erhållit den, skall den skatt som betalats tidigare återbetalas så som stadgas i 41 §. Den skattskyldige skall tillställa länsskatteverket ett meddelande om detta inom sex månader efter överlämnandet av egendomen.

42 §

Länsskatteverket kan dock avgöra en skattskyldigs rättelseyrkande som avses i 43 § när det framställda yrkandet godkänns.

43 §

Den skattskyldige eller skatteombudet får söka ändring hos skatterättelsenämnden genom ett skriftligt rättelseyrkande, om saken inte har avgjorts genom beslut på besvär. Ändring får dock inte sökas i beslut som avses i 25 § 3 mom.

Rättelseyrkande som avser arvsbeskattnings skall framställas till den skatterättelsenämnd inom vars område arvlåtaren vid sitt fränfalle var bosatt. I de fall som nämns i 22 § 2 mom. skall rättelseyrkande framställas till den skatterättelsenämnd inom vars område egendomens föregående förvärvare är eller vid sitt fränfalle var bosatt. Rättelseyrkandet skall tillställas länsskatteverket inom utsatt tid.

Rättelseyrkande som avser gåvobeskattnings skall tillställas den skatterättelsenämnd inom vars område gåvogivaren var bosatt vid gåvoskattskyldighetens inträde.

Om 1 och 2 mom. inte kan tillämpas skall

rättelseyrkandet framställas till den skatterättelsenämnd inom vars område den skattepliktiga egendomen till största del fanns vid skattskyldighetens inträde eller, om egendomen inte då fanns i Finland, inom vars område den skattskyldige var bosatt då skatten fastställdes.

Den skattskyldige skall framställa rättelseyrkande inom fem år från ingången av det år som följer på det år under vilket arvs- eller gåvobeskattningen verkställdes. Skatteombudet skall framställa rättelseyrkande inom sex månader från den dag då beskattningen verkställdes.

Över länskatteverkets beslut, som gäller skatterättelse och beskattning som en besvärinstans har återförvisat för nytt verkställande, får rättelseyrkande dock utan hinder av den tid som stadgas ovan framställas inom 60 dagar från den dag då den som är berättigad att söka ändring fick del av beslutet. I fråga om skatteombudet räknas tidsfristen från det att beslutet fattades.

44 §

Med avvikelse från 43 § skall ändring i ett förhandsbesked enligt 21 a § sökas hos länsrätten i det län inom vars domkrets förhandsbeskedet har meddelats. Besvärsmålet har den som har ansökt om förhandsbeskedet samt skatteombudet. Besvärsskriften skall tillställas länskatteverket inom besvärstiden.

Besvärerna skall anföras inom 30 dagar från delfäendet av förhandsbeskedet. Skatteombudets tidsfrist räknas från det att beslutet fattades. Besvär som gäller förhandsbesked skall i länsrätten behandlas i brådskande ordning.

45 §

Den skattskyldige eller skatteombudet får söka ändring i ett beslut som har meddelats på grund av rättelseyrkande genom besvär hos länsrätten i det län inom vars domkrets beslutet har fattats. Besvärsskriften skall tillställas länskatteverket inom besvärstiden.

Besvärstiden för den skattskyldige är fem år från ingången av det år som följer på det år under vilket arvs- eller gåvobeskattningen verkställdes. Besvärstiden för skatteombudet är sex månader från den dag då beskattningen verkställdes. Utan hinder av den ovan angivna tiden får besvär över beslut på rättelseyrkande dock anföras inom 60 dagar från den dag då den som är berättigad att söka ändring fick del av beslutet. Besvärsti-

den för skatteombudet räknas från det att beslutet fattades.

46 §

Länskatteverket skall i händelse av besvär som anföras av skatteombudet bereda den skattskyldige samt i händelse av besvär som anföras av den skattskyldige bereda skatteombudet tillfälle att avge bemötande och vid behov genmäle. Besvärsskriften jämte bemötandena och genmälena samt de handlingar som ligger till grund för beskattningen skall utan dröjsmål tillställas länsrätten. Till handlingarna skall fogas en kopia av skatterättelsenämndens beslut på rättelseyrkandet samt länskatteverkets utlåtande över besvärerna.

47 §

Besvär som en skattskyldig eller skatteombudet anför hos länsrätten och som borde ha riktats till skatterättelsenämnden som ett rättelseyrkande, skall behandlas som ett rättelseyrkande. Därvid fattas inte beslut om att lämna besvärerna utan prövning.

48 §

I länsrättens beslut får ändring sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen, om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd. På ändringssökande tillämpas då 70 och 71 §§ lagen om beskattningsförfarande. Besvär på statens vägnar anföras av skatteombudet. Ändring i länsrättens beslut om förhandsbesked får dock inte sökas genom besvär.

49 §

Har i ett ärende som gäller beskattning av arv eller gåva, över vilket rättelseyrkande har framställts till skatterättelsenämnden eller i vilket ändring har sökts hos länsrätten, saken till någon del inte varit föremål för prövning eller har vid beskattningen tillämpats oriktiga grunder eller har beskattningen annars i väsentligt avseende blivit oriktigt verkställd, kan ärendet i sin helhet återförvisas till länskatteverket eller skatterättelsenämnden för verkställande av ny beskattning eller fattande av nytt beslut.

50 §

Har beskattningen ändrats på ett sätt som inverkar på en annan skattskyldigs beskattning, skall länskatteverket genom skatterättelse rätta beskattningen även för denne skattskyldige på ett sätt som motsvarar änd-

ringen (*följdändring*), om rättelsen inte av särskilda skäl är oskälig. En följdändring kan göras även om villkoren för skatterättelse inte uppfylls.

51 §

Har en myndighet genom ett beslut på rättelseyrkande eller besvär förklarat någon vara skattskyldig eller ändrat ett beslut som gäller beskattningen, skall den myndighet som gjort ändringen fastställa grunden för ändringen. En kopia av högsta förvaltningsdomstolens eller länsrättens ovan nämnda beslut skall sändas till länsrätten och länskatteverket. Länskatteverket rättar beskattningen på grundval av det beslut som avses ovan, med iakttagande i tillämpliga delar av vad som stadgas om skatterättelse.

52 §

Uppbörd, indrivning och återbäring av arvs- och gåvoskatt verkställs enligt lagen om skatteuppbörd (611/78) eller enligt vad som stadgas eller bestäms med stöd av den, om annat inte stadgas nedan.

53 §

Skattestyrelsen kan på ansökan och på de villkor som den bestämmer bevilja partiell eller fullständig befrielse från arvs- och gåvoskatt, förseningsränta, dröjsmålsränta och restavgift samt ränta med anledning av uppskov. Befrielse kan beviljas,

Länskatteverket skall avgöra ansökan, om det belopp som i denna begärs avlyfta uppgår till högst 300 000 mark. Finansministeriet kan överta avgörandet av ett principiellt viktigt ärende som handläggs av skattestyrelsen eller länskatteverket. Skattestyrelsen kan överta avgörandet av ett principiellt viktigt ärende som handläggs av länskatteverket.

Är betalningen av arvs- eller gåvoskatt på utsatt tid förenad med svårighet för den skattskyldige, kan länskatteverket på ansökan bevilja uppskov med erläggandet av skatten. Skattestyrelsen kan av särskilda skäl överta avgörandet av ett uppskovsärende.

Länskatteverket och skattestyrelsen beviljar uppskov på villkor som bestäms av finansministeriet. Finansministeriet kan likaså överta avgörandet av ett uppskovsärende. Ministeriet bestämmer härvid uppskovsvillkoren i sitt beslut på ansökan.

54 §

Länskatteverket skall avgöra ansökan, om de belopp som i denna begärs avlyfta och som skattestyrelsen kan bevilja befrielse från uppgår till högst 300 000 mark. Finansministeriet kan överta avgörandet av ett principiellt viktigt ärende som handläggs av skattestyrelsen eller länskatteverket. Skattestyrelsen kan överta avgörandet av ett principiellt viktigt ärende som handläggs av länskatteverket.

55 §

På ansökan som en skattskyldig gjort hos länskatteverket före verkställandet av beskattningen lämnas en del av arvs- eller gåvoskatten odebiterad, om

Den skattskyldige skall inom tre månader efter en sådan överlåtelse av egendom som avses i 4 mom. göra en anmälan om denna till länskatteverket. Vid debiteringen skall i tillämpliga delar iaktas 40 §.

56 §

Om den för en gårdsbruksenhet, ett annat företag eller en del därav påförda arvs- eller gåvoskattens proportionella andel av hela skatten är 10 000 mark eller mera och om de förutsättningar som nämns i 55 § 1 mom. 1 och 2 punkten föreligger, förlängs betalningstiden för denna del av skatten på ansökan som den skattskyldige före beskattningens verkställande gjort hos länskatteverket.

Om den skattskyldige överlåter den huvudsakliga delen av en gårdsbruksenhet, ett annat företag eller en del därav, som avses ovan, bestämmer länskatteverket att alla härvid ännu obetalda betalningsposter skall uppbäras i samband med den följande uppborrdraten.

59 §

Om inte något annat stadgas i denna lag skall i tillämpliga delar iaktas vad som stadgas i 2, 3 och 11 kap. lagen om beskattningsförfarande.

Denna lag träder i kraft den 1996.
Länsskatteverkets befogenhet att bevilja skattelättnad enligt 53 och 54 §§ gäller också ärenden som är anhängiga hos skattestyrelsen när denna lag träder i kraft.

6.

Lag**om ändring av 20 kap. ärvdabalken**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i ärvdabalken av den 5 februari 1965 (40/65) 20 kap. 1, 8, 9, 12 och 12 a §, sådana de lyder i lag av den 19 augusti 1994 (733/94), som följer:

20 kap.

Om bouppteckning

1 §

Bouppteckning skall förrättas inom tre månader från dödsfallet, om inte länskatteverket på ansökan inom samma tid med hänsyn till boets art eller av någon annan särskild orsak förlänger tiden.

8 §

Bouppteckningsinstrumentet skall inges till länskatteverket så som stadgas i lagen om skatt på arv och gåva (378/40).

9 §

Vid försummelse att förrätta bouppteck-

ning skall tingsrätten på anmälan av länskatteverket förordna en lämplig person att förrätta bouppteckning.

12 §

Ändring får inte genom besvär sökas i ett beslut som länskatteverket meddelat med stöd av 1 §.

12 a §

Bouppteckningsinstrument eller teknisk upptagning därav som har ingetts till länskatteverket skall förvaras permanent. Arkivverket meddelar närmare föreskrifter om förvaringen av bouppteckningsinstrument och bilagor till dem.

Denna lag träder i kraft den

1996.

7.

Lag

om ändring av lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst och förmögenhet

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 11 augusti 1978 om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst och förmögenhet (627/78) 2 § 1 mom., rubriken för 3 kap., 13 § 1 och 2 mom., 16 § 1 mom., 21 § 1, 2 och 3 mom., 22 § samt 24 § 1 mom.,

av dessa lagrum 13 § 1 och 2 mom. och 21 § 1 mom. sådana de lyder i lag av den 30 december 1992 (1544/92), 2 mom. sådant det lyder i lag av den 22 juli 1983 (639/83) och 3 mom. i lag av den 2 augusti 1994 (696/94) samt 22 § sådan den lyder i lag av den 30 juni 1989 (616/89), som följer:

2 §

Stats- och kommunalskatt för begränsat skattskyldig upp bärs såsom slutlig skatt genom innehållning vid inkomstens källa (*källskatt*) eller bestäms i den ordning som gäller enligt lagen om beskattningsförfarande (/), med iakttagande av vad som stadgas i denna lag.

3 kap.

Beskattning i enlighet med lagen om beskattningsförfarande

13 §

Ett begränsat skattskyldigt samfund skall på annan inkomst än sådan som avses i 3 § och som har förvärvats i Finland betala inkomstskatt för samfund på 28 procent.

En begränsat skattskyldig fysisk person skall på inkomst som avses i 1 mom. i statskatt på kapitalinkomst betala 28 procent och på förvärvsinkomst 35 procent.

16 §

Skatt på inkomst som avses i 13 § samt på förmögenhet som avses i 14 § skall påföras den skattskyldige i enlighet med lagen om beskattningsförfarande och härvid gäller angående användning av förskott samt om straffstadganden i tillämpliga delar vad som stadgas i nämnda lag eller bestäms med stöd av den samt angående skatteuppbörd och redovisning av skatter i tillämpliga delar vad som stadgas i lagen om skatteuppbörd (611/78) eller bestäms med stöd av den.

21 §

I länskatteverkets förhandsavgörande med stöd av 12 § eller i Nylands länskatteverks debiteringsbeslut med stöd av 16 § 2 mom. får ändring sökas hos länsrätten i Nylands län genom besvär inom 30 dagar från delfändet. Besvärsskriften skall inom besvärstiden tillställas länskatteverket eller länsrätten i Nylands län. Besvär på statens vägnar anförs av skatteombudet. Skatteombudets besvärstid räknas från beslutet.

Om sökande av ändring i beskattning i fråga om inkomst som avses i 13 § och förmögenhet som avses i 14 § 1 mom. gäller vad som stadgas i lagen om beskattningsförfarande. Om sökande av ändring i länskatteverkets beslut enligt 11 § 2 mom. och 11 a § samt i avgörande som avser åläggande för den som är skyldig att uppbära källskatt att betala skatt som inte uppburits, gäller vad som i lagen om förskotts- och uppbörd stadgas om sökande av ändring i motsvarande ärenden.

I länsrättens beslut får ändring sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen, om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd. På ändringssökande tillämpas då 70 och 71 §§ lagen om beskattningsförfarande. Besvär på statens vägnar anförs av skatteombudet.

22 §

Vad som stadgas i 10 kap. lagen om beskattningsförfarande eller med stöd därav bestäms om befrielse från skatt eller uppskov med betalningen av den skall på motsvarande sätt tillämpas på skatt som avses i denna lag. Ansökan kan lämnas till skatte-

8.

Lag

om ändring av lagen angående stämpelskatt

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen den 6 augusti 1943 angående stämpelskatt (662/43) 70 a § 3 mom. och 81 § 3 mom., dessa lagrum sådana de lyder, 70 a § 3 mom. i lag av den 21 december 1984 (885/84) och 81 § 3 mom. i lag av den 11 augusti 1978 (620/78),

ändras 23 § 2 mom., 30 § 5 mom., 57 b § 4 mom., 70 a § 2 mom., 74 § 4 mom., 87 och 89 §, 91 § 1 och 3 mom., 93 §, 97 a § 2 mom., 98 a § 2 och 3 mom., 98 b § 1 mom., 99 § 1 mom. samt 100 a §,

dessas lagrum sådana de lyder, 23 § 2 mom. i lag av den 3 januari 1946 (1/46), 30 § 5 mom., 57 b § 4 mom. och 89 § i lag av den 21 december 1990 (1167/90), 70 a § 2 mom. i nämnda lag av den 21 december 1984, 74 § 4 mom. i lag av den 23 december 1988 (1196/88), 87 § ändrad genom nämnda lag av den 11 augusti 1978 och genom lag av den 16 november 1992 (922/92), 91 § 1 och 3 mom. i lag av den 28 juni 1994 (519/94), 93 §, 98 a § 2 och 3 mom., 98 b § 1 mom. samt 100 a § i lag av den 3 december 1993 (1080/93), 97 a § 2 mom. i lag av den 16 april 1982 (291/82) och 99 § 1 mom. i lag av den 28 juni 1993 (620/93), som följer:

23 §

Den som söker lagfart skall förete ett av länsskatteverket utfärdat intyg över värdet av den fastighet som skall lagfaras vid senast verkställda förmögenhetsbeskattnings eller, om fastigheten inte har värderats vid den beskattningen, länsskatteverkets utlåtande om dess värde.

30 §

Den befrielse från stämpelskatt som avses i 1 mom. 8 punkten beviljas endast till den del fastigheten och bostadshuset på den används som egen stadigvarande bostad. Till ett bostadshus hänförs även andra lokaliteter som ansluter sig till boendet. Med byggnad jämställs en byggnadsplats till den del dess areal är högst 10 000 kvadratmeter eller inom ett planlagt område av högst den storlek som gäller för en tomt eller byggnadsplats enligt planen. Förvärvaren skall när han söker lagfart lämna in behövlig utredning och ett av sin hemkommuns länsskatteverk givet utlåtande om förutsättningarna för skattefrihet. Om förvärvarna är flera, är endast den andel av överlåtelsepriset som motsvarar

äganderätten för en förvärvare som uppfyller villkoren enligt 1 mom. 8 punkten befriad från stämpelskatt.

57 b §

Om förutsättningarna för skattefrihet skall på en blankett som fastställts av skattestyrelsen och inom den tid som anges i 87 § 1 mom. lämnas uppgifter till det länsskatteverk inom vars tjänsteområde förvärvarens hemkommun är belägen.

70 a §

Om stämpelskatten har lämnats obetald eller om den har betalats efter föreskriven tid, skall på den debiteras skattetillägg enligt vad som stadgas i lagen om skattetillägg och förseningsränta (/).

74 §

Har för en växel eller skuldsedel som avses i 1 mom. inte betalats stämpelskatt inom föreskriven tid, debiterar länsskatteverket den som är ansvarsskyldig enligt 1 mom. för stämpelskatten jämte skattetillägg.

87 §

Var och en som har varit avtalande part då försäljning eller byte av värdepapper sker utanför fondbörsverksamhet eller sådan avtalsmarknadsverksamhet som idkas av en sammanslutning av värdepappersförmedlare, är skyldig att inom två månader efter det försäljningen eller bytet ägt rum för länskatteverket förete den nota som nämns i 85 § 1 eller 2 mom. Den nämnda tiden om två månader räknas likväl från övergången av äganderätten, då de aktier som berättigar till innehav av en bostadslägenhet överläts till en ny ägare.

Har försäljning eller byte som avses i 1 mom. skett genom förmedling av tredje man, är förmedlaren skyldig att på uppmaning av länskatteverket uppvisa den nota som han har uppgjort över försäljningen eller bytet.

Har någon nota inte företetts inom den tid som stadgas i 1 mom. och visar den betalningsskyldige inte ens på uppmaning att han betalt stadgad stämpelskatt och skattetillegg, debiterar länskatteverket stämpelskatten jämte stadgad skattetillegg.

89 §

Har för en överlåtelse i de fall som avses i 30 § 1 mom. 8 punkten och 57 b § inte betalats stämpelskatt på grund av att förvärvaren har lämnat felaktiga uppgifter, debiterar länskatteverket den obetalda stämpelskatten jämte skattetillegg. Obetald stämpelskatt skall, om förvärvaren uppsåtligen eller av grov vårdslöshet har lämnat felaktiga uppgifter, höjas med högst 50 procent.

91 §

Den centralskattenämnd som avses i 85 § lagen om beskattningsförfarande (/) kan på ansökan meddela förhandsbesked rörande den av denna lag följande skyldigheten att betala stämpelskatt, om det anses vara av synnerlig vikt för sökanden eller om det med tanke på lagens tillämpning i andra likartade fall eller med hänsyn till enhetligheten i beskattningspraxis är viktigt att få saken avgjord.

Förhandsbesked meddelas för viss tid, dock högst till utgången av kalenderåret efter det år då det meddelats. Förhandsbesked som vunnit laga kraft skall på yrkande av den skattskyldige eller ansvarsskyldige med bindande verkan tillämpas under den tid för vilken det meddelats. Om ändringssökande gäller i tillämpliga delar 84 § lagen om beskattningsförfarande.

93 §

Rättelseyrkande och besvär kan även anföras för att bevaka statens intresse. Besvär på statens vägnar anföras av skatteombudet.

97 a §

Stämpelskatten återbetalas dock endast för den del av köpesumman, som enligt länskatteverkets intyg hänför sig till byggnader jämte tomtmark som behövs för den produktiva verksamheten eller turistföretagsverksamheten.

98 a §

Besvärstiden är 30 dagar från delfäendet. Skatteombudets besvärstid räknas från beslutet.

Över besvär som skatteombudet inlämnat och över besvär som en part inlämnat skall länskatteverket bereda respektive motpart tillfälle att inge bemötande och vid behov även genmäle. Besvärsskriften jämte handlingar, till vilka även länskatteverkets utlåtande skall fogas, skall utan dröjsmål sändas till länsrätten.

98 b §

Ändring i länsrättens beslut får sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen, om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd. På ändringssökande tillämpas då 70 och 71 §§ lagen om beskattningsförfarande.

99 §

Skattestyrelsen kan av särskilda skäl på

ansökan och på de villkor som den bestämmer sänka eller helt avlyfta stämpel-skatt, skatteförhöjning, skattetillägg, dröjsmålsränta och restavgift, förseningsränta samt ränta med anledning av uppskov som betalats eller som skall betalas.

100 a §

Har skatten inte betalats inom den tid som stadgas i 26 eller 87 §, skall på den obetalda skatten betalas skattetillägg enligt vad som stadgas i lagen om skattetillägg och förseningsränta.

Denna lag träder i kraft den

1996.

9.

Lag**om ändring av inkomstskattelagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i inkomstskattelagen av den 30 december 1992 (1535/92) 62 § 2 mom., 112 § 2 mom., 122 § 1 och 2 mom., 136 § 2 mom. och 149 a § 5 mom.,
av dessa lagrum 122 § 2 mom. sådant det lyder i lag av den 28 juni 1994 (624/94) och 149 a § 5 mom. sådant det lyder i lag av den 8 december 1994 (1109/94) och
fogas till 44 § ett nytt 4 mom. som följer:

44 §

Inkomst av renskötsel och dess beräkning

Statsrådet fastställer, efter att ha hört skattestyrelsen, varje år senast den 10 december de intäktsgrunder som avses i 2 mom. Renbeteslagsföreningen skall senast den 31 oktober för statsrådet lägga fram ett förslag till intäktsgrunder för renskötelsen.

62 §

Förvärvsinkomstandelen av företagsinkomst och dividend

Förvärvsinkomst är även förtäckt dividend som avses i 29 § lagen om beskattningsförfarande (/).

112 §

Periodisering av pensionsinkomst

Yrkande på periodisering av pensionsinkomst skall framställas inom två månader efter att beskattningen har slutförts för det år då pensionen utbetalades. I fråga om verkställda beskattningar skall i tillämpliga delar iakttas vad som i lagen om beskattningsförfarande stadgas om skatterättelse till den skattskyldiges nackdel.

122 §

Inverkan av ägarväxling på rätten att dra av förluster

Samfunds och näringsammanslutningars förluster får inte dras av, om över hälften av aktierna eller andelarna däri under eller efter förluståret har bytt ägare till följd av något annat förvärv än arv eller testamente eller om över hälften av medlemmarna har ersatts med nya. Om motsvarande ägarbyte har skett i ett samfund eller en sammanslutning som äger minst 20 procent av aktierna eller andelarna i ett förlustbringande företag, anses de aktier och andelar som samfundet eller sammanslutningen äger ha bytt ägare.

Utan hinder av 1 mom. kan det länsskatteverk inom vars tjänsteområde samfundets eller sammanslutningens hemkommun är belägen av särskilda skäl, när det är påkallat med hänsyn till samfundets eller sammanslutningens fortsatta verksamhet, på ansökan bevilja rätt att dra av förlust.

136 §

Beskattningens övre gräns

Skatteförhöjning som har påförts en skattskyldig med stöd av 32 § lagen om beskattningsförfarande skall dock med avvikelse

från 1 mom. debiteras i sin helhet, och den skall inte beaktas vid uträkningen av skatternas och avgifternas maximibelopp.

149 a §
Anpassningsavdrag

Om gårdsbruksenheten säljs genom frivilligt köp åren 1995—2000 mister den skattskyldige det anpassningsavdrag som bevil-

jats vid beskattningarna för 1995—1999. Länsskatteverket rättar beskattningen för dessa år med iakttagande i tillämpliga delar av vad som stadgas om skatterättelse i lagen om beskattningsförfarande. Skatterättelse kan verkställas även om förutsättningarna härför saknas.

Denna lag träder i kraft den 1996.
Lagens 122 § 1 mom. tillämpas på ägarväxling som har skett den 30 september 1995 och därefter. Lagens 122 § 2 mom. tillämpas på ansökningar som är anhängiga då lagen träder i kraft.

10.

Lag

om ändring av lagen om skatteuppbörd

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen den 11 augusti 1978 om skatteuppbörd (611/78) 28 § sådan den lyder ändrad genom lagar av den 6 augusti 1982 och den 28 juni 1985 (610/82 och 542/85),

ändras 4 c § 1 mom., 8 § 2 mom., 9 a § 1 mom., 10 § 1 mom., 12 § 4 mom., 17 § 1 mom., 18 § 1 och 2 mom., 18 a § 1, 2 och 4 mom. och 26 a § 2 och 3 mom.,

av dessa lagrum 4 c § 1 mom. sådant det lyder i lag av den 18 februari 1994 (132/94), 9 a § 1 mom. och 26 § 2 och 3 mom. sådana de lyder i lag av den 22 februari 1991 (353/91), 12 § 4 mom. i lag av den 2 augusti 1994 (713/94), 17 § 1 mom. i lag av den 4 juli 1980 (526/80), 18 § 1 mom. i lag av den 1 november 1991 (1301/91), 18 § 2 mom. i lag av den 4 juli 1980 (526/80), 18 a § 1 mom. i lag av den 8 december 1994 (1103/94) samt 2 och 4 mom. i lag av den 10 januari 1986 (13/86), och

fogas till lagen en ny 12 h § som följer:

4 c §

De medel som uppburits eller indrivits hos den skattskyldige används till betalning av skattefordran i följande ordning:

- 1) betalningsuppskovsränta,
- 2) restavgift, dröjsmålsränta, förseningsränta,
- 3) ränta som motsvarar dröjsmålsränta, skattetillägg,
- 4) skatteförhöjning,
- 5) skatt,
- 6) höjning enligt lagen om höjning som motsvarar ränta i beskattningen (1251/90) samt
- 7) ränta på kvarskatt och debiterad samfundsränta.

8 §

Bland skatter som preskriberas under ett och samma år tillämpas följande kvittningsordning:

- 1) skatter och avgifter som avses i 1 § 2 mom. lagen om beskattningsförfarande (/) samt förskott eller annat belopp som debiterats med stöd av lagen om förskotts-uppbörd och sjukförsäkringslagen,
- 2) arbetsgivares socialskyddsavgift och fastighetsskatt,
- 3) övriga skatter till staten,
- 4) skogsvårdsavgift, samt
- 5) konjunkturdeposition.

9 a §

Har till Finland från en främmande stat

överförts skatt eller förskott på skatt som inte enligt lagen om beskattningsförfarande har använts till avkortning av den skattskyldiges skatter vid beskattningen av motsvarande inkomst, skall de överförda medlen kvittas mot det belopp som återstår att betala vid uppbörden i samband med denna beskattning.

10 §

Skattekvittningsdag är den dag då länskatteverket får kännedom om återbäringen. Då förskott som skall återbäras kvittas mot skatterest eller då skattekvittning verkställs i enlighet med 9 a §, är skattekvittningsdagen den dag då beskattningen har slutförts. Om kvittning enligt 9 a § verkställs året efter skatteåret för betalning av debiterade skatter, är skattekvittningsdagen dock den sista dagen i månaden efter den då skatten debiterades.

12 §

Ändring i länsrättens beslut får sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen, om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd. På ändringsökande tillämpas då 70 och 71 §§ lagen om beskattningsförfarande.

12 h §

Samfundsskatter som tillkommer Ålands kommuner skall redovisas skilt från övriga samfundsskatter, varvid utöver de särskilt

stadgade och bestämda grunderna i tillämpliga delar skall iaktas stadgandena i detta kapitel. Vid redovisningen skall i övrigt förfaras enligt denna lag.

17 §

Till skattetagarna redovisas månatligen deras andel enligt debiteringsförhållandena av de i lagen om beskattningsförfarande nämnda slutliga skatter samt den skogsvårdsavgift som influtit i hela landet. Efter slutförd beskattning skall före rättelse som avses i 18 § uppgöras redovisning enligt de debiteringsförhållanden som fastställts vid debiteringen av regelmässig slutlig skatt eller vid den därtill anslutna debiteringen av skogsvårdsavgift.

18 §

De redovisade beloppen rättas under den fjärde månaden efter att den skattskyldiges beskattning slutförts och därefter årligen i januari (*rättsredovisning*). I debiteringsförhållandena skall härvid utöver debiteringen av regelmässig slutlig skatt och skogsvårdsavgift räknas in också andra till skatteåret hänförliga debiteringar av skatter och skogsvårdsavgift enligt lagen om beskattningsförfarande samt av ändringar i debiteringen och av andra skäl föranledda avdrag från de belopp som redovisats eller skall redovisas till skattetagarna. Beloppen enligt rättsredovisningen betalas till skattetagarna eller avdras hos dem i samband med månadsredovisningen för den månad då rättsredovisningen görs.

Efter rättsredovisningen skall de belopp som i hela landet influtit såsom skatter enligt lagen om beskattningsförfarande samt såsom förskotts innehållningar, förskottsuppbörd och skogsvårdsavgifter månatligen redovisas enligt debiteringsförhållandena för denna redovisning, till dess att följande rättsredovisning görs.

18 a §

Efter det sex år har förflutit från året då den skattskyldiges beskattning och debiteringen av skogsvårdsavgiften slutförts upphör den månatliga redovisningen av skatter och skogsvårdsavgift, och till skattetagarna lämnas en särskild redovisning (*slutredovis-*

ning). För året före slutredovisningen görs rättsredovisning.

Slutredovisningen skall göras med iakttagande av vad som i 18 § stadgas om rättsredovisning, likväl så att de i lagen om beskattningsförfarande angivna skatter som inte har influtit, de förskott som betalas vid uppbörden och skogsvårdsavgifterna behandlas såsom lika stora debiteringsändringar som belastar skattetagaren.

De i lagen om beskattningsförfarande angivna skatter som inflyter efter slutredovisningen, de förskott som betalas vid uppbörden efter slutredovisningen och de skogsvårdsavgifter som inflyter efter denna skall årligen redovisas så som stadgas i 22 § (*efterredovisning*).

26 a §

Är det uppenbart att villkoren i en överenskommelse som avses i 1 mom. är uppfyllda, kan förskotts innehållningsmedel som en annan avtalsstat har begärt att skall överföras, sedan tillräcklig utredning erhållits om att dessa har influtit, överföras till behörig myndighet i den andra avtalsstaten utan att invänta att beskattningen har blivit avslutad så som avses i 49 § lagen om beskattningsförfarande.

Förskotts återbäring som avses i 50 § lagen om beskattningsförfarande och belopp som avses i 76 § samma lag skall överföras till behörig myndighet i en annan avtalsstat, om de villkor som anges i 1 mom. är uppfyllda och de medel som skall överföras är i skatteuppbördsmyndighetens besittning. Då inkomst inte beskattas i Finland på grund av ett ömsesidigt förfarande som grundar sig på ett mellan Finland och en främmande stat ingånget avtal för undvikande av dubbelbeskattning, skall de medel som har influtit eller den del av dem som överföringsbegäran gäller likaså överföras till den andra avtalsstaten.

Denna lag träder i kraft den 1996.

Lagens 12 h § tillämpas första gången på redovisningar av samfundsskatter som hänförs till 1993.

11.

Lag

om ändring av lagen om indrivning av skatter och avgifter i utsökningsväg

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 29 juni 1961 om indrivning av skatter och avgifter i utsökningsväg (367/61) 6 § 3 mom., 10 § 4 mom. och 11 § 1 mom.,
 av dessa lagrum 6 § 3 mom. och 10 § 4 mom. sådana de lyder i lag av den 20 december 1991 (1633/91), som följer:

6 §

 Vid utsökning av skatter och avgifter som avses i lagen om beskattningsförfarande (/) och mervärdesskattelagen (1501/93) tillämpas de begränsningar som anges i 2 mom., om ändring i skatten eller avgiften har sökts genom rättelseyrkande eller besvär och om rättelseyrkandet eller besvären har anförts inom 60 dagar från den dag då skatten eller avgiften förföll till betalning. Om skatten eller avgiften uppbärs i flera rater, skall de ovan nämnda tiderna räknas från förfallodagen för den första raten.

10 §

 Den myndighet som behandlar besvär eller grundbesvär kan förordna sin ordförande eller en ledamot eller föredragande att handlägga och avgöra ansökningar och förbud mot eller avbrytande av utsökning. Om behandlingen av ärendet ankommer på skatte-

rättelsenämnden, får också länskatteverket besluta att utsökningen skall förbjudas eller avbrytas. Länskatteverket avgör ansökan om den hänför sig ett rättelseyrkande som skall avgöras av länskatteverket.

11 §

Skatt, med undantag av stämpelskatt, och annan fordran som avses i denna lag skall indrivnas hos den betalningsskyldige inom fem år, räknat från ingången av året efter det då fordran fastställts eller debiterats, vid äventyr av förlust av rätten till betalningen. Förskott som med stöd av lagen om förskottsuppbörd (418/59) har påförts vid uppbörd får emellertid indrivnas inom samma tid som de skatter och avgifter, till vilkas betalning förskottet enligt lagen om beskattningsförfarande skall användas.

 Denna lag träder i kraft den 1996.

12.

Lag**om ändring av lotteriskattelagen**

I enlighet med riksdagens beslut *upphävs* i lotteriskattelagen av den 26 juni 1992 (552/92) 13 § 4 mom. och ändras 10 § 1 mom., 16 § 1, 2 och 3 mom. samt 18 § 1 mom., av dessa lagrum 16 § 1, 2 och 3 mom. sådana de lyder i lag av den 2 augusti 1994 (709/94) och 18 § 1 mom. i lag av den 28 juni 1994 (617/94), som följer:

10 §

Debitering av skatt

Om lotteriskatten inte har betalats inom utsatt tid eller om den har betalats efter utsatt tid, skall länsskatteverket påföra den skattskyldige den skatt som inte har betalats och skattetillägg på den, enligt vad som stadgas i lagen om skattetillägg och förseningsränta (/).

16 §

Ändringssökande

Ändring i beslut som länsskatteverket har fattat med stöd av denna lag får sökas hos länsrätten av den skattskyldige och på statens vägnar av skatteombudet med iakttagande av lagen om ändringssökande i förvaltningsärenden (154/50). Besvärstiden är 30 dagar från delfåendet av beslutet. Besvärstiden för skatteombudet räknas dock från dagen för beslutet.

I länsrättens beslut får ändring sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen, om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd. På ändringssökande tillämpas då 70 och 71 §§ lagen om beskattningsförfarande.

Besvär på statens vägnar anförs hos högsta förvaltningsdomstolen av skatteombudet.

18 §

Befrielse från skatt och anstånd med betalning av skatt

Skattestyrelsen kan av särskilda skäl och på villkor som den bestämmer på ansökan bevilja partiell eller fullständig befrielse från lotteriskatt, skatteförhöjning, skattetillägg, dröjsmålsränta och restavgift, förseningsränta samt från ränta som skall betalas med anledning av anstånd.

Denna lag träder i kraft den 1996.

13.

Lag**om ändring av lagen om arbetsgivares socialskyddsavgift**

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen den 4 juli 1963 om arbetsgivares socialskyddsavgift (366/63) 17 § 2 och 4 mom., dessa lagrum sådana de lyder, 17 § 2 mom. i lag av den 14 juni 1985 (461/85) och 17 § 4 mom. i lag av den 28 juni 1968 (392/68), och
ändras 8 §, 10 § 3 mom., 12 § 2 mom., 14 § 1 mom. och 17 § 1 och 3 mom.,
 dessa lagrum sådana de lyder, 8 § och 10 § 3 mom. i lag av den 14 juni 1985 (461/85), 12 § 2 mom. i lag av den 11 augusti 1978 (613/78), 14 § 1 mom. i lag av den 28 juni 1994 (611/94) samt 17 § 1 mom. i lag av den 16 december 1994 (1227/94) och 3 mom. i lag av den 2 augusti 1994 (695/94), som följer:

8 §

Beträffande förhandsbesked om arbetsgivares socialskyddsavgift och besvär som anförts däröver gäller på motsvarande sätt vad som stadgas i 17 och 51 §§ lagen om förskottsuppbörd.

10 §

Om socialskyddsavgift har lämnats obetald eller om den har betalats efter utsatt betalningsdag, påförs skattetillägg enligt lagen om skattetillägg och förseningsränta (/).

12 §

Om klarhet angående en arbetsgivare som har försummat sin betalningsskyldighet inte kan vinnas med ledning av anteckningarna i ett innehållningsbevis, är löntagaren skyldig att på uppmaning av länskatteverket lämna behövliga uppgifter om arbetsgivaren.

14 §

Skattestyrelsen kan av särskilda skäl på ansökan avlyfta arbetsgivare påförda, i 10 § angivna skattetillägg och förhöjningar, dröjsmålsränta och restavgift, förseningsränta enligt lagen om skattetillägg och försenings-

ränta samt ränta som skall betalas med anledning av uppskov. Skattestyrelsen kan avlyfta dessa belopp även då de borde redovisas eller har redovisats till folkpensionsanstalten.

17 §

Är den som saken gäller eller skatteombudet missnöjd med länskatteverkets beslut med stöd av denna lag, får han genom besvär söka ändring däri hos länsrätten i det län till vilket den betalningsskyldiges hemkommun hör. Besvären skall tillställas länskatteverket eller länsrätten. Besvärstiden för den som saken gäller är sex år räknat från början av året efter det år då beslutet gavs. Skatteombudets besvärstid är 60 dagar räknat från det att beslutet fattades.

I länsrättens beslut får ändring sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen, om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd. På ändringssökande tillämpas då 70 och 71 §§ lagen om beskattningsförfarande (/). Besvär på statens vägnar anföras av skatteombudet.

Denna lag träder i kraft den 1996.

14.

Lag**om ändring av 8 och 12 §§ lagen om hundskatt**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 29 juni 1979 om hundskatt (590/79) 8 § 2 mom. och 12 § 3 mom.,
 av dessa lagrum 12 § 3 mom. sådant det lyder i lag av den 2 augusti 1994 (712/94), och
fogas till 8 § ett nytt 3 mom. som följer:

8 §

 Har hundskatt av någon orsak som avses i
 1 mom. inte kunnat fastställas för skatteåret
 i enlighet med 7 §, skall kommunstyrelsen
 eller en i instruktion föreskriven tjänsteinne-
 havare genom sitt beslut påföra hundägaren
 hundskatt jämte ränta som svarar mot stad-
 gat skattetillägg för försummad skattebetal-
 ning samt höja hundskatten till högst det
 dubbla beloppet. Fastställande av hundskatt,
 med anledning varav hundägaren skall be-
 redas tillfälle att avge förklaring, skall ske
 senast under det femte året efter skatteårets
 slut.

På debiterad hundskatt som lämnats obe-
 tald skall betalas förseningsränta enligt lagen
 om skattetillägg och förseningsränta (/).

12 §

 I länsrättens beslut får ändring sökas ge-
 nom besvär hos högsta förvaltningsdomsto-
 len, om högsta förvaltningsdomstolen bevil-
 jar besvärstillstånd. På ändringssökande till-
 lämpas då 70 och 71 §§ lagen om beskatt-
 ningsförfarande (/).

 Detta lag träder i kraft den 1996.

15.

Lag**om ändring av lagen om källskatt på ränteinkomst**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 28 december 1990 om källskatt på ränteinkomst (1341/90) 7 §, 11 § 1 mom., 12 och 13 §§, 14 § 1 mom., 16 § 2 mom., 17 § 1 mom. och 18 § 2 mom.,
av dessa lagrum 11 § 1 mom., 12 §, 14 § 1 mom. och 17 § 1 mom. sådana de lyder i lag
av den 5 december 1991 (1393/91), som följer:

7 §
Betalning av skatt

Den skatt som räntebetalaren har uppburit på ränteinkomst skall han betala in till det länskatteverk inom vars tjänsteområde räntebetalarens hemkommun enligt lagen om beskattningsförfarande (/) finns. Om staten är räntebetalare, skall de innehållna beloppen betalas till Nylands länskatteverk. De innehållna beloppen skall betalas senast den 10 dagen i kalendermånaden efter den under vilken räntan har betalats.

11 §
Skyldighet att lämna uppgifter

Deklarationsskyldigheten enligt lagen om beskattningsförfarande gäller inte ränteinkomst för vilken källskatt skall betalas enligt denna lag och inte det kapital på vilket räntan betalas. Av räntebetalarens bokföring skall dock tillförlitligt framgå de omständigheter som är relevanta för uträknande av källskatt på ränteinkomst. På uppmaning av en behörig tjänsteman vid länskatteverket skall räntebetalaren visa de handlingar som behövs för tillsynen över källskatten på ränteinkomst samt annan behövlig utredning. Länskatteverket skall dessutom årligen tillställas i förordning närmare angivna uppgifter om källskattepliktiga räntor och om den källskatt som har uppburits för dem samt på uppmaning av verket uppgifter om de skattskyldiga för vilkas i 3 § nämnda räntor källskatt inte har uppburits samt om de räntor som har betalats till dem. Den som emitterar ett masskuldebrevslån skall dessutom uppe villkoren för det lån han emitterar, samt en arbetsgivare som betalar ränta på en deposition i ett intressekontor och ett andelslag som bedriver lånerörelse enligt 18 a § lagen om andelslag de kontovillkor som de iakttar

i depositionsverksamheten.

12 §
Uppbörd av skatt hos räntetagaren

Har källskatt på ränteinkomst inte uppburits för sådan ränteinkomst enligt 3 § som den som är skyldig att betala källskatten har erhållit, skall det länskatteverk inom vars tjänsteområde räntetagarens hemkommun är belägen påföra räntetagarens källskatten. Har räntetagaren inte hemkommun i Finland, verkställer Nylands länskatteverk debiteringen. Debitering verkställs dock inte senare än inom det sjätte året efter utgången av det kalenderår under vilket skatten borde ha burits upp. I samband med debiteringen skall den skattskyldige, med iakttagande i tillämpliga delar av vad som i lagen om beskattningsförfarande stadgas om efterbeskattning, påföras skattetillegg och skatteförhöjning.

13 §
Debitering av källskatt i samband med skatterättelse

Har ränteinkomst som avses i 3 § felaktigt blivit beskattad som skattepliktig inkomst vid inkomstbeskattningen för den som är skyldig att betala källskatt på ränteinkomst, skall källskatten, i samband med skatterättelse som avses i lagen om beskattningsförfarande, av länskatteverket debiteras den skattskyldige. Därvid påförs inte skattetillegg och skatteförhöjning enligt 12 §.

14 §
Gottskrivning och återbäring av källskatt

Källskatt som har uppburits hos räntetagaren utan grund betraktas som förskott på in-

komstskatten, och på den tillämpas vad som i lagen om förskottsuppbörd (418/59) och lagen om beskattningsförfarande stadgas om användning och återbäring av förskott.

16 §

Uppbörd av källskatt och påföljderna av dröjsmål

På källskatt som avses i denna lag och som påförts räntetagaren eller räntebetalaren tillämpas lagen om skattetillägg och förseningsränta (/).

17 §

Ändringssökande

Om sökande av ändring i ett beslut genom vilket räntetagaren har påförts källskatt gäller vad lagen om beskattningsförfarande stadgar om ändringssökande genom besvär till länsrätten.

18 §

Tystnadsplikt och straffstadganden

Om straffpåföljder gäller 9 kap. lagen om beskattningsförfarande.

Denna lag träder i kraft den 1996.

16.

Lag**om ändring av 7 § lagen om beskattning av delägare i utländska bassamfund**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras 7 § lagen den 16 december 1994 om beskattning av delägare i utländska bassamfund (1217/94) som följer:

7 §
Deklarationsskyldighet

utredningar om det utländska bassamfundet,
enligt vad finansministeriet föreskriver.

Den skattskyldige skall i sin skattedeklaration uppge och till denna foga uppgifter och

Denna lag träder i kraft den
1996.

17.

Lag**om ändring av lagen om gottgörelse för bolagsskatt**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 29 december 1988 om gottgörelse för bolagsskatt (1232/88) 5 § 1 mom., 6 § 2 mom., 12 § 2 och 3 mom. samt 13 §, av dessa lagrum 12 § 3 mom. sådant det lyder i lag av den 30 december 1992 (1542/92), som följer:

5 §

Gottgörelse för bolagsskatt räknas en dividendtagare till godo med tillämpning av vad lagen om beskattningsförfarande (/) stadgar om användning av förskott som innehållits hos en skattskyldig i enlighet med lagen om förskottsuppbörd.

6 §

På förtäckt dividend enligt 29 § lagen om beskattningsförfarande tillämpas vad som stadgas om den dividend som ett bolag har beslutat dela ut.

12 §

Det ansvar som avses i 1 mom. realiseras genom att beskattningen ändras till dividendtagarens nackdel, i tillämpliga delar med iakttagande av vad 56 § lagen om beskattningsförfarande stadgar om skatterättelse till den skattskyldiges nackdel. Rättelse skall ske inom två år från utgången av det år un-

der vilket beloppet av bolagets obetalda skatter har konstateras slutligt.

Är dividendtagaren ett samfund som avses i 3 § inkomstskattelagen, kan restitution av förskott på gottgörelse för bolagsskatt, användning av restitutionen för avkortning av obetalda belopp samt kvittning framskjutas tills det bolag som delat ut dividenden har betalt de bolaget påförda skatterna för det skatteår som utgör grund för dividendutdelningen eller skatterättelse enligt 2 mom. har skett, om det är uppenbart att beslutet om dividendutdelningen har fattats under förhållanden som avses i 1 mom.

13 §

Har bolagets dividendutdelningsbeslut fattats så sent att den dividend som skall delas ut enligt beslutet inte har beaktats vid bolagets beskattning för skatteåret, kan beskattningen av bolaget rättas i enlighet med 56 § lagen om beskattningsförfarande.

Denna lag träder i kraft den 1996.

18.

Lag**om ändring av 8 och 8 a §§ lagen om skattelättnader för sjöfarten**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 18 juni 1981 om skattelättnader för sjöfarten (433/81) 8 § 1 mom. och 8 a §,

av dessa lagrum 8 a § sådan den lyder i lag av den 17 december 1993 (1265/93), som följer:

8 §

Tillstånd att lyfta en fartygsanskaffningsdeposition eller en del därav beviljas av det länskatteverk inom vars tjänsteområde skattskyldiges hemkommun är belägen, då utredning företes om att reserveringen eller en del därav har använts eller kommer att användas för anskaffning av ett fartyg på minst 19 registerton. Om reserveringen eller en del därav inte vid beskattningen har avdragits från den skattepliktiga inkomsten och beskattningen till denna del har vunnit laga kraft, har den skattskyldige likaså rätt att lyfta depositionen eller motsvarande del därav.

8 a §

Om den skattskyldige upphör med sin näringsverksamhet och det inte är fråga om fusion eller om den skattskyldiges egendom överlämnas till konkurs, räknas en fartygsanskaffningsreservering som skattepliktig inkomst för det skatteår under vilket näringsverksamheten upphört eller beslutet om försättande i konkurs fattats. Den skattskyldige har då rätt att lyfta fartygsanskaffningsdepositionen i Finlands Bank. Länskatteverket utfärdar ett intyg åt den skattskyldige över rätten att lyfta fartygsanskaffningsdepositionen.

Denna lag träder i kraft den 1996.

19.**Lag****om ändring av 8 och 10 §§ lagen om skattelättnader för vissa allmännyttiga samfund**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 13 augusti 1976 om skattelättnader för vissa allmännyttiga samfund (680/76) 8 § 1 mom. och 10 §,

av dessa lagrum 8 § 1 mom. sådant det lyder i lag av den 28 juni 1994 (623/94), som följer:

8 §

Skattelättnad som beviljats med stöd av denna lag befriar inte ett samfund från den deklarationsskyldighet som det utan denna lättnad skulle ha enligt lagen om beskattningsförfarande (/). Samfundet skall dessutom i samband med skattedeklarationen tillställa länsskatteverket en sådan gottgörelse som skattestyrelsen bestämmer. Länsskatteverket kan föreslå skattestyrelsen att en skattelättnad skall återtas.

10 §

Vid tillämpningen av denna lag gäller i fråga om straffstadgandena vad som stadgas i 9 kap. lagen om beskattningsförfarande. Den sistnämnda lagen skall också i övrigt iaktas i tillämpliga delar.

Denna lag träder i kraft den 1996.

20.

Lag**om ändring av sjukförsäkringslagen**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i sjukförsäkringslagen av den 4 juli 1963 (364/63) 36, 38 och 39 §§, av dessa lagrum 36 § sådan den lyder i lag av den 14 juni 1985 (462/85), som följer:

36 §

Om sjukförsäkringspremie gäller i tillämpliga delar vad som i lagen om beskattningsförfarande (/) och lagen om skatteuppbörd (611/78) stadgas om kommunalskatt och folkpensionspremie.

38 §

Kommunen har rätt att bevilja befrielse och länskatteverket uppskov med betalning av sjukförsäkringspremie, i tillämpliga delar med iakttagande av vad som i lagen om beskattningsförfarande stadgas om lättnad och uppskov när det gäller kommunalskatt.

39 §

Folkpensionsanstalten har rätt att utöva tillsyn över fastställelse, debitering, uppbörd och redovisning av sjukförsäkringspremier samt att i dessa avseenden granska beskattningshandlingarna.

Folkpensionsanstalten och det av kommunen förordnade skatteombudet har rätt att söka ändring i sjukförsäkringspremien, så som stadgas i lagen om beskattningsförfarande.

Denna lag träder i kraft den

1996.

21.

Lag**om ändring av 18 och 19 §§ folkpensionslagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i folkpensionslagen av den 8 juni 1956 (347/56) 18 och 19 §§, sådana de lyder i lag av den 18 december 1958 (486/58), som följer:

18 §

Kommunen har rätt att bevilja befrielse och länskatteverket uppskov med betalning av folkpensionspremie, i tillämpliga delar med iakttagande av vad som i lagen om beskattningsförfarande (/) stadgas om lättnad och uppskov när det gäller kommunal-skatt.

19 §

Folkpensionsanstalten har rätt att utöva tillsyn över fastställelse, debitering, uppbörd och redovisning av folkpensionspremier samt att i dessa avseenden granska beskattningshandlingarna. _____

Denna lag träder i kraft den
1996.

22.

Lag

om ändring av konjunkturdepositionslagen

I enlighet med riksdagens beslut ändras i konjunkturdepositionslagen av den 14 januari 1977 (53/77) 10, 12 och 13 §, 14 § 1 och 3 mom., 17 § samt 18 § 2 mom., av dessa lagrum 10 § 2 mom., 12 och 17 § samt 18 § 2 mom. sådana de lyder i lag av den 25 mars 1983 (295/83) och 14 § 3 mom. sådant det lyder i lag av den 2 augusti 1994 (711/94), som följer:

10 §

Det länskatteverk på vilket det vid senast verkställda beskattning har ankommit att påföra den depositionspliktige statsskatt, skall bestämma konjunkturdepositionens belopp med iakttagande i tillämpliga delar av vad som i lagen om förskottsuppbörd stadgas om bestämmande av förskott som skall betalas vid förskottsuppbörd.

Om den depositionspliktige före ingången av uppbördsperioden eller under pågående uppbördsperiod på det sätt som avses i 7 § 2 mom. har upphört med sin affärsverksamhet eller om hans egendom har upplåtits till konkurs, skall länskatteverket på ansökan bestämma att de betalda konjunkturdepositionsraterna skall återbetalas och obetalda rater avkortas på det sätt som stadgas om avkortning av skatter. Om den depositionspliktige före debiteringen av konjunkturdepositionerna på det sätt som avses ovan har upphört med sin affärsverksamhet eller om hans egendom har upplåtits till konkurs, skall konjunkturdeposition inte debiteras.

12 §

Om konjunkturdepositionen inte betalas inom föreskriven tid skall på beloppet uppbäras förseningsränta enligt lagen om skatte-tillägg och förseningsränta (/).

Utöver vad som stadgas i lagen om skatte-tillägg och förseningsränta skall försenings-räntan på en sänkt eller avlyft konjunkturdeposition återbäras även när skyldigheten att göra konjunkturdeposition ändras med stöd av 10 § 2 mom. eller 14 § i denna lag.

13 §

Om konjunkturdepositionen eller en del därav till följd av ett räknefel eller något därmed jämförligt misstag inte har blivit gjord eller om depositionen har påförts utan grund eller till alltför stort belopp, skall det

länskatteverk som påfört depositionen rätta felet. Om depositionen har påförts endast till en del eller inte alls, skall rättelsen göras inom tre månader från ingången av uppbördsperioden för konjunkturdepositionen och i annat fall inom tre månader från uppbördsperiodens utgång.

14 §

I ett sådant beslut av länskatteverket som avses i denna lag får ändring sökas endast enligt 51 § 5 mom. lagen om förskottsuppbörd.

Ändring i länsrättens beslut får sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen, om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd. På ändringssökande tilllämpas då 70 och 71 §§ lagen om beskattningsförfarande. Besvär anföras på statens vägnar av skatteombudet.

17 §

Om den depositionspliktige, före utgången av uppbördsperioden för konjunkturdepositionen, hos Finlands Bank har gjort en i lagen om investeringsreserveringar (1094/78) nämnd investeringsdeposition för vilken den i 5 § 2 mom. lagen om investeringsreserveringar föreskrivna tiden löper ut efter utfärdandet av statsrådets beslut om att konjunkturdepositioner skall göras, skall länskatteverket på ansökan nedsätta konjunkturdepositionen med investeringsdepositionens belopp. Konjunkturdepositionen kan dock nedsättas högst med ett belopp som motsvarar summan av de uppbördsrater som förfaller till betalning tidigast en månad efter det investeringsdepositionen gjordes.

Finansministeriet eller på dess förordnande skattestyrelsen kan av synnerligen vägande skäl på ansökan helt eller delvis befria den depositionspliktige från att göra konjunktur-

deposition eller betala dröjsmålsränta, restavgift och förseningsränta som har uppburits eller skall upp bäras på depositionen.

18 §

Utan hinder av att en icke inbetald deposi-

tion har blivit avkortad med stöd av 1 mom. skall den depositionspliktige betala förseningsränta. Förseningsräntan räknas på depositionens oavkortade del till den dag då depositionen återbärs.

Denna lag träder i kraft den 1996.

Helsingfors den 6 oktober 1995

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Minister Arja Alho

3.

Lag

om ändring av lagen om förskottsuppbörd

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen den 28 november 1959 om förskottsuppbörd (418/59) 50 § 1 mom., 55 § 3—6 mom. och 60 §, av dessa 50 § 1 mom. sådant det lyder i lag av den 30 december 1992 (1549/92) och 55 § 3—6 mom. i lag av den 28 december 1990 (1338/90),

ändras 4 a §, 15 § 2 mom., 16 §, 22 §, 24 § 5 mom., 25 §, 25 b § 4 mom., 28 § 1 och 3 mom., 29 §, 30 a § 3 mom. 1 punkten och 5 mom., 32 § 3 mom., 38 § 1 mom., 42 §, 43 §, 45 § 2 mom., 46 §, 47 § 1 mom., 48 § 1 och 2 mom., 49 a § 1 och 2 mom., 51 §, 52 § 2 mom., 53 §, 55 § 1 mom., 58 § och 58 c §,

av dessa lagrum 4 a §, sådan den lyder i lag av den 16 december 1994 (1215/94), 16 § sådan den lyder ändrad genom lagar av den 9 juli 1982 och den 17 december 1982 (529/82 och 946/82), 22 §, 52 § 2 mom. och 55 § 1 mom. i lag av den 11 augusti 1978 (612/78), 25 § sådan den lyder ändrad genom nämnda lag av den 11 augusti 1978 och lag av den 19 augusti 1983 (704/83), 25 b § 4 mom. sådant det lyder i lag av den 22 december 1978 (1032/78), 28 § 1 mom. sådant det lyder i lag av den 28 juni 1994 (610/94) och 3 mom. i lag av den 28 juni 1985 (542/85), 29 § sådan den lyder ändrad genom lagar av den 13 augusti 1976 (670/76) och nämnda lag av den 30 december 1992, 30 a § 3 mom. 1 punkten och 5 mom. samt 38 § 1 mom. sådana de lyder i sistnämnda lag, 32 § 3 mom. sådant det lyder i lag av den 28 december 1990 (1338/90), 42 § sådan den lyder i lag av den 12 november 1982 (808/82), 43 § sådan den lyder ändrad genom lag av den 10 november 1989 (971/89) och genom nämnda lag av den 28 december 1990, 46 § och 47 § 1 mom. sådana de lyder i sistnämnda lag, 48 § 1 mom. sådant det lyder i nämnda lag av den 13 augusti 1976 och 2 mom. i nämnda lag av den 10 november 1989, 49 a § 1 och 2 mom. sådana de lyder i nämnda lag av den 28 juni 1994, 50 § 1 mom. sådant det lyder i nämnda lag av den 30 december 1992, 51 § sådan den lyder ändrad genom nämnda lagar av den 11 augusti 1978 och den 16 december 1994 samt genom lag av den 26 juni 1981 (482/81), 53 § 1 mom. sådant det lyder i lag av den 2 augusti 1994 (694/94) och 2 mom. i lag av den 28 juni 1968 (391/68), 58 § sådan den lyder ändrad genom nämnda lag av den 11 augusti 1978 och genom lag av den 29 december 1988 (1241/88) och 58 c § sådan den lyder ändrad genom lagar av den 10 juli 1979 och den 18 december 1981 (610/79 och 895/81), samt

fogas till lagen nya 6 d och 20 b §§, som följer:

Gällande lydelse

4 a §

Fysiska personer och dödsbon är skyldiga att verkställa förskottsinnehållning på den lön samt på de i 6 § nämnda ersättningar som de utbetalar endast om beloppet av de prestationer som betalas till samma mottagare under ett kalenderår överstiger det belopp som skattestyrelsen *årligen* fastställer eller om prestationen anknyter till betalarens näringsverksamhet eller annan förvärvsverksamhet.

Föreslagen lydelse

4 a §

Fysiska personer och dödsbon är skyldiga att verkställa förskottsinnehållning på den lön samt på de i 6 § nämnda ersättningar som de utbetalar endast om beloppet av de prestationer som betalas till samma mottagare under ett kalenderår överstiger det belopp som skattestyrelsen fastställer eller om prestationen anknyter till betalarens näringsverksamhet eller annan förvärvsverksamhet.

6 d §

Den som har avförts ur förskottsuppbördsregistret eller vägrats registrering kan hos länskatteverket begära rättelse av beslutet.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

15 §

Därest efter verkställd innehållning utreds, huru den lön, som avses i 1 mom., fördelar sig mellan löntagarna, skall skattedirektören för det skattedistrikt, i vilket innehållningen verkställts, på anhållan fördela innehållningen mellan löntagarna i proportion till lönerna och i stället för det gemensamma innehållningsbevis de erhållit åt envar av dem utgiva ett särskilt bevis.

16 §

Är det uppenbart att förskottsinnehållningen på skattskyldigs inkomst inte motsvarar det sammanlagda beloppet av den statsskatt, den kommunal- och kyrkoskatt samt den folkpensions- och sjukförsäkringspremie som skall påföras honom för skatteåret, kan skattedirektören i det skattedistrikt, till vilket den skattskyldiges hemkommun hör, på anhållan av den skattskyldige eller eljest fastställa eller på nytt bestämma den skattskyldiges förskottsinnehållningskod eller andra bestämmelser om hans förskottsinnehållning, i enlighet med vad skattestyrelsen bestämmer.

För viss grupp av löntagare, vilken på enhetliga grunder kan beviljas andra än i 8 § 2 mom. avsedda avdrag som inte beaktats vid fastställande av förskottsinnehållningens belopp, kan även skattedirektören i det skattedistrikt till vilket arbetsgivarens hemkommun hör på arbetsgivarens begäran bestämma att dessa avdrag skall göras från inkomsten innan förskottsinnehållningen verkställs.

22 §

Arbetsgivare är gentemot staten ansvarig för belopp, som han, i hans tjänst stående person eller annan företrädare för honom i enlighet med 19 § innehållit på löner.

Om det efter verkställd innehållning utreds huru den lön som avses i 1 mom. fördelar sig mellan löntagarna, skall *det länsskatteverk som verkställt innehållningen* på begäran fördela innehållningen mellan löntagarna i proportion till lönerna och, i stället för det gemensamma innehållningsbevis som de fått, skriva ut särskilda bevis till varje löntagare.

16 §

Om det är uppenbart att förskottsinnehållningen på den skattskyldiges inkomst inte motsvarar det sammanlagda beloppet av den statsskatt, den kommunal- och kyrkoskatt samt den folkpensions- och sjukförsäkringspremie som skall påföras honom för skatteåret, kan *det länsskatteverk inom vars tjänsteområde skattskyldiges hemkommun är belägen* på den skattskyldiges begäran eller annars *ändra* hans förskottsinnehållningskod eller andra bestämmelser om hans förskottsinnehållning, i enlighet med vad skattestyrelsen bestämmer.

För en viss grupp av löntagare, vilken på enhetliga grunder kan beviljas andra än i 8 § 2 mom. angivna avdrag som inte beaktats vid fastställandet av förskottsinnehållningens belopp, kan även *det länsskatteverk inom vars tjänsteområde arbetsgivarens hemkommun är belägen* på arbetsgivarens begäran bestämma att dessa avdrag skall göras från inkomsten innan förskottsinnehållningen verkställs.

20 b §

Arbetsgivaren skall månatligen tillstålla länsskatteverket en anmälan om förskott som innehållits hos ett samfund eller en samfärd förmån.

22 §

Arbetsgivaren ansvarar gentemot staten för *betalning av förskottsinnehållningen. Om hela eller en del av det innehållna beloppet eller den ränta som avses i 19 § emellertid inte betalas inom utsatt tid debiterar det länsskatteverk inom vars tjänsteområde arbetsgivarens hemkommun är belägen det obetalda beloppet jämte skattetillägg, så som stad-*

Gällande lydelse

Har arbetsgivare helt eller delvis försummat att inom stadgad tid erlægga de innehållna medlen eller i 19 § 4 mom. avsedd ränta, skall det länskatteverk, inom vars tjänstområde arbetsgivarens hemkommun är belägen, utan dröjsmål ålägga arbetsgivarens att betala det fäosummade beloppet samt i skattetillägg på detta belopp en mark för varje helt belopp av etthundramark för envar begynnande kalendermånad från utgången av den månad, under vilken förskottsinnehållningen verkställts, till utgången av den månad som föregår förfallodagen.

Har arbetsgivaren erlagt de innehållna medlen efter utsatt betalningsdag, påföres honom i 2 mom. avsett skattetillägg för varje begynnande kalendermånad från utgången av den månad, under vilken förskottsinnehållningen verkställts, till utgången av den månad, under vilken förskottsinnehållningen erlagts.

24 §

I 1 mom. nämnd förskottsinnehållning påförs arbetsgivaren till ett belopp av 40 procent av det betalda beloppet.

25 §

Arbetsgivare som försummat att verkställa förskottsinnehållning skall åläggas att, utöver det belopp som enligt 24 § skall erläggas, i skattetillägg betala en mark för varje helt belopp av etthundra mark för envar begynnande kalendermånad, under vilken innehållningen hade bort verkställas, till utgången av den kalendermånad som föregår den utsatta betalningsdagen.

Arbetsgivare skall påföras skattetillägg trots att han redan erlagt det icke innehållna

Föreslagen lydelse

gas i lagen om skattetillägg och förseningsränta (/). Om innehållningen betalas efter den stadgade betalningsdagen, skall skattetilägget räknas enligt den nämnda lagen.

Länskatteverket skall verkställa debiteringen inom sex år efter utgången av det år då lönen betalats.

Den förskottsinnehållning som avses i 1 mom. påförs arbetsgivaren till högst 40 procent.

25 §

En arbetsgivare som har försummat att verkställa förskottsinnehållning skall utöver det belopp som skall betalas enligt 24 § åläggas att betala skattetillägg enligt vad som stadgas i lagen om skattetillägg och förseningsränta. *Arbetsgivaren skall påföras skattetillägg också i det fall att han redan betalt det icke innehållna beloppet eller någon betalningsskyldighet med stöd av 24 § 2 eller 4 mom. inte åläggs honom. Skattetilägget beräknas till utgången av året efter det kalenderår under vilket innehållningen hade bort verkställas. Om det icke innehållna beloppet redan har betalats, beräknas skattetilägget till betalningsdagen.*

Om arbetsgivarens försummelse i sådana fall som avses i 24 § 4 mom. med hänsyn

Gällande lydelse

beloppet eller trots att betalningsskyldighet med stöd av 24 § 2 eller 4 mom. inte åläggs honom. Om arbetsgivarens försummelse i de fall som avses i 24 § 4 mom. i enlighet med vad skattestyrelsen närmare bestämmer skall anses som ringa med avseende på totalbeloppet, skall likväl inget skattetillägg påföras. Skattetillägg som avses i detta moment beräknas till utgången av året efter det kalenderår under vilket innehållningen hade bort verkställas. Om arbetsgivaren redan betalt det icke innehållna beloppet, beräknas skattetillägget dock till utgången av den månad under vilken förskotts innehållningen har erlagts.

25 b §

På förhöjning uppbäres icke skattetillägg. Ovan med stöd av 24 § 1 mom. föreskriven betalningsskyldighet slopas icke beträffande förhöjning.

28 §

Skattestyrelsen kan av särskilda skäl och på villkor som den bestämmer på ansökan bevilja befrielse från ett icke innehålllet belopp som en arbetsgivare med stöd av 24 § och 25 a § 3 mom. har ålagts att betala, från skattetillägg enligt 22 och 25 §§, förhöjning enligt 25 b § samt dröjsmålsränta och restavgift enligt lagen om dröjsmålsränta och restavgift på skatt (145/76) liksom även från ränta som på grund av uppskov skall betalas *på skatt*. Skattestyrelsen kan bevilja befrielse från dessa belopp också då de borde redovisas eller har redovisats till någon annan skattetagare än staten.

 Skatteuppbördsmyndighet kan av särskilda skäl på ansökan bevilja uppskov med erläggandet av belopp som avses i 1 och 2 mom. Skattestyrelsen kan av särskilda skäl överta avgörandet av uppskovsärende. Skatteuppbördsmyndigheten och skattestyrelsen beviljar uppskov på villkor som bestäms av finansministeriet. Finansministeriet kan likaså överta avgörandet av uppskovsärende. Ministeriet bestämmer härvid uppskovsvillkoren i sitt beslut på ansökan.

Föreslagen lydelse

till totalbeloppet måste anses vara obetydlig, skall något skattetillägg dock inte påföras. Skattestyrelsen utfärdar närmare föreskrifter om vad som avses med en obetydlig försummelse.

 Betalningsskyldighet som föreskrivits med stöd av 24 § 1 mom. slopas inte beträffande förhöjning.

28 §

Skattestyrelsen kan av särskilda skäl *och* på de villkor som den bestämmer på ansökan bevilja befrielse från ett icke innehålllet belopp som en arbetsgivare med stöd av 24 § och 25 a § 3 mom. har ålagts att betala, från skattetillägg enligt 22 och 25 §§, från förhöjning enligt 25 b §, från *förse- ningsränta enligt lagen om skattetillägg och förseningsränta* samt från ränta som skall betalas på grund av uppskov. Skattestyrelsen kan bevilja befrielse från dessa belopp också då de borde redovisas eller har redovisats till någon annan skattetagare än staten.

 Länsskatteverket kan av särskilda skäl på ansökan bevilja uppskov med betalningen av belopp som avses i 1 och 2 mom. Skattestyrelsen kan av särskilda skäl överta avgörandet av ett uppskovsärende. Länsskatteverket och skattestyrelsen beviljar uppskov på villkor som bestäms av finansministeriet. Finansministeriet kan likaså överta avgörandet av ett uppskovsärende. Ministeriet bestämmer härvid uppskovsvillkoren i sitt beslut på ansökan.

Gällande lydelse

29 §

En arbetsgivare skall på uppmaning av skattestyrelsen eller länskatteverket eller behörig tjänsteman vid skattebyrån, i Finland för granskning av nämnda myndighet eller av en sakkunnig person, som förordnats av skattestyrelsen eller länskatteverket och som kan anses vara ojävig, visa sin lönebokföring eller sina anteckningar, såsom lönelistor, lönekartotek och kvitton i original, samt sina affärs- och bokföringsböcker, sitt inventarium och sina specifikationer till balansräkningen jämte bilagor, likaså annat verifikationsmaterial och allt annat material som hör till redovisningen, avtal och skuldebrev, protokoll, korrespondens, beskrivning över förfarandet vid maskinell bokföring och lönebokföring jämte anteckningar om driftsperioden samt övriga upptagningar, som kan behövas vid verkställandet av förskottsgranskningen. Likaså skall arbetsgivaren visa övriga upptagningar som belyser förskottsinnehållningen samt upptagningar som en löntagare lämnat in till honom och som gäller förskottsinnehållningen. Arbetsgivaren skall även lämna övriga uppgifter som behövs vid kontrollen. En löntagare är även skyldig att på uppmaning för granskning visa upptagningar som gäller förskottsinnehållningen samt att på uppmaning lämna övriga uppgifter som belyser saken. Arbetsgivaren skall vidare visa lager och annan egendom som hör till hans verksamhet. Med upptagning avses i denna lag framställningar i skrift eller bild (*handling*) eller sådana datamedier vilkas innehåll kan läsas, ses, avlyssnas eller på annat sätt uppfattas endast med tekniska hjälpmedel (*teknisk upptagning*).

Vad i 1 mom. är stadgat om arbetsgivare gäller även den som i sin besittning har i sagda moment avsett material.

Granskningen av upptagningar skall om möjlig förrättas i arbetsgivarens affärslokal eller en räkenskaps- eller servicebyrå som anlitas av honom. Om granskningen förrättas på ett sådant ställe skall arbetsgivaren ställa ändamålsenliga lokaliteter samt behövliga hjälpmedel och biträden till granskarens förfogande. Med hjälpmedel avses i denna lag skriv- och räknemaskiner, kopieringsapparater samt datorer eller andra tekniska hjälpmedel, med vilka de tekniska upptagningar-

Föreslagen lydelse

29 §

På uppmaning av skattestyrelsen eller länskatteverket skall arbetsgivaren i Finland för granskning visa sin lönebokföring eller sina anteckningar samt allt det till redovisningen hörande och övriga material, tillbehör eller egendom som kan behövas vid verkställandet av förskottsgranskningen. Likaså skall arbetsgivaren visa det material som en löntagare har lämnat in till honom och som gäller förskottsinnehållningen. Också en löntagare är skyldig att på uppmaning för granskning visa material som gäller förskottsinnehållningen.

Vad som i 1 mom. stadgas om arbetsgivare gäller också den som har ovan nämnt material i sin besittning.

Över granskningen skall avfattas en berättelse, om särskilda skäl föranleder annat.

Gällande lydelse

na kan återges i en form som kan läsas, ses, avlyssnas eller på annat sätt uppfattas. Kan granskningen inte utan olägenhet förrättas på ett ställe som avses ovan, kan den förrättas på länsskatteverket eller skattebyrån. Upp- tagningarna skall lämnas för granskning där eller sändas till det ställe där granskningen förrättas. Av de tekniska upptagningarna skall på uppmaning av en myndighet som avses i 1 mom. framställas kopior för granskarens bruk, om det är nödvändigt med avseende på granskningen. Över granskning- en skall avfattas en berättelse.

Överexekutor och polismyndighet äro skyldiga att giva skattemyndigheterna hand- räckning vid de granskningar, som avses i 1 mom.

Föreslagen lydelse

Överexekutorn och polismyndigheterna är skyldiga att ge skattemyndigheterna hand- räckning vid verkställandet av granskningar.

Om det närmare innehållet i och omfatt- ningen av skyldigheten att lägga fram hand- lingar samt om det förfarande som skall iaktas vid granskningen stadgas genom för- ordning.

30 a §

Förskottsinnehållning verkställs inte på årestationer som avses i 1 mom., om

1) dessa betalas till samfund som avses i inkomstskattelagen,

Förskottsinnehållning verkställs inte på prestationer som avses i 1 mom., om

1) dessa betalas till ett samfund *eller en samfällid förmån* som avses i inkomstskatte- lagen,

Om det är uppenbart att förskottsinnehåll- ning enligt 2 mom. är för stor för att täcka de skatter och avgifter som skall påföras den skattskyldige för inkomster som avses i den- na paragraf, och denne inte har andra in- komster, kan skattebyrån på den skattskyldi- ges begäran nedsätta innehållningen så att den motsvarar de slutliga skatterna och av- gifterna.

Om det är uppenbart att förskottsinnehåll- ning enligt 2 mom. är alltför stor för betal- ning av de skatter och avgifter som skall påföras den skattskyldige för inkomster som avses i denna paragraf, och om denne inte har andra inkomster, kan *länsskatteverket* på den skattskyldiges begäran nedsätta innehåll- ningen så att den motsvarar de slutliga skat- terna och avgifterna.

32 §

Skattebyrån kan på den skattskyldiges be- gäran besluta att innehållning inte verkställs på en prestation som åsyftas i 31 §, om det är uppenbart att förskottsinnehållningen inte behövs för betalning av skatter och avgifter som avses i 1 §.

Länsskatteverket kan på den skattskyldiges begäran besluta att innehållning inte skall verkställas på en prestation som avses i 31 §, om det är uppenbart att förskottsinne- hållningen inte behövs för betalning av de skatter och avgifter som avses i 1 §.

38 §

Om inte skattestyrelsen av särskilda skäl bestämmer något annat, fastställs förskottet av skattebyrån i det skattedistrikt där den

38 §

Om inte skattestyrelsen av särskilda skäl bestämmer något annat, fastställs förskottet av *det länsskatteverk som enligt lagen om*

Gällande lydelse

skattskyldiges skatter enligt beskattningsslagen skall debiteras.

42 §

Finansministeriet beslutar om det minsta förskott som skall fastställas.

43 §

Den tid inom vilken debitering av förskott skall slutföras fastställs genom förordning.

Har förskott inte påförts under den tid som avses i 1 mom. eller visar det sig på basis av de uppgifter som getts för den senast verkställda beskattningen vara för litet eller har det annars fastställts till alltför lågt belopp, skall skattebyrån före utgången av november under skatterådet verkställa debiteringen.

Har någon som inte på grund av sin boplings- eller hemort är skattskyldig i Finland, här tillfälligt inkomster som är underkastade förskottsuppbörd, kan han påföras förskott oberoende av de tider som nämns i 1 och 2 mom.

45 §

Har i förskottsskattelängden icke gjorts i 1 mom. avsedd anteckning om person, som är ansvarig för förskott, eller är annan person ansvarig blott för en del av förskottet, skall vid behov skattedirektören för det skattedistrikt, i vilket debiteringen ägt rum, efter att hava hört ovan avsedd person, bestämma, att denne jämte den skattskyldige solidariskt ansvarar för erläggande av förskottet eller del därav.

46 §

Har förskott fastställts utan fog eller till större belopp än vad som behövs, kan skattebyrån även på tjänstens vägnar avlyfta eller rätta det obefogade eller överstora förskottet. Den skattebyrå som fastställt förskottet skall avlyfta eller rätta det sedan den skattskyldige har lämnat behövliga uppgifter.

47 §

Förskott som avses i 46 § kan fastställas på nytt före utgången av skatteåret.

Föreslagen lydelse

beskattningsförfarande verkställer den skattskyldiges beskattning.

42 §

Skattestyrelsen beslutar om det minsta förskott som skall fastställas.

43 §

Den tid inom vilken debitering av förskott skall verkställas fastställs genom förordning.

Den som är begränsat skattskyldig kan emellertid påföras förskott också på andra tider, om han tillfälligt från Finland får inkomst som är underkastad förskottsuppbörd.

Har i förskottsskattelängden inte gjorts en sådan anteckning om den för förskott ansvarige som avses i 1 mom. eller om en annan person är ansvarig endast för en del av förskottet, kan *det länsskatteverk* som verkställt debiteringen vid behov, efter att ha hört den person som avses ovan, bestämma att denne tillsammans med den skattskyldige solidariskt ansvarar för betalningen av förskottet eller en del därav.

46 §

Har förskott fastställts utan fog eller till större belopp än vad som behövs, kan *länsskatteverket* även på tjänstens vägnar avlyfta eller rätta det obefogade eller överstora förskottet. *Det länsskatteverk* som fastställt förskottet skall avlyfta eller rätta det sedan den skattskyldige har lämnat behövliga uppgifter.

47 §

Ansökan om sådan förskottssänkning som avses i 46 § *skall göras* före skatteårets utgång. *Ett samfund och en samfällid förmån kan ansöka om förskottssänkning enligt 46 §*

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

inom fyra månader från utgången av den månad räkenskapsperioden upphör.

48 §

Förskott uppbäres, beroende på dess belopp, i en eller flera rater, enligt vad finansministeriet bestämmer.

I de fall som avses i 43 § 2 och 3 mom. samt 46 § uppbärs förskottet på det sätt som stadgas genom förordning. Om förskott med stöd av 46 § sänks till ett lägre belopp än vad som redan har betalats, skall skattebyrån bestämma att det överskjutande beloppet utan dröjsmål skall återbäras.

48 §

Förskott uppbärs, beroende på dess belopp, i en eller flera rater, enligt vad *skattestyrelsen* bestämmer.

Om förskott med stöd av 46 § sänks till ett lägre belopp än vad som redan betalats, skall det överskjutande beloppet utan dröjsmål återbäras.

49 a §

Skattestyrelsen kan av särskilda skäl och på de villkor den bestämmer på ansökan bevilja befrielse från dröjsmålsränta och restavgift som skall betalas på debiterat förskott samt från ränta som med anledning av uppskov skall betalas på förskott. Skattestyrelsen kan bevilja befrielse från dessa belopp också då de borde redovisas eller har redovisats till någon annan skattetagare än staten.

Finansministeriet kan överta avgörandet av ett sådant principiellt viktigt ärende som avses i 1 mom.

49 a §

Skattestyrelsen kan av särskilda skäl och på de villkor den bestämmer på ansökan bevilja befrielse från *förseningsränta* på debiterat förskott samt från uppskovsränta på förskott. Skattestyrelsen kan bevilja befrielse från dessa belopp också då de borde redovisas eller då de redan har redovisats till någon annan skattetagare än staten. *Ansökan avgörs av länsskatteverket då den avser belopp om högst 300 000 mark.*

Skattestyrelsen och finansministeriet kan överta avgörandet av ett sådant principiellt viktigt ärende som avses i 1 mom.

50 §

Förskottskomlettering skall betalas till länsskatteverket senast vid utgången av februari året efter skatteåret.

50 §

(1 mom. upphävs)

51 §

Ändring i en bestämmelse som med stöd av 13 § givits om *den skattskyldiges* förskottsinnehållning eller i en bestämmelse som med stöd av 43 § givits om förskott får inte sökas genom besvär, förrän anhållan om rättelse av bestämmelsen har gjorts på det sätt som förutsätts i 16 och 46 §§. I ett beslut om förskottsuppbördsregistrering enligt 6 a § genom vilket den som saken gäller har införts i förskottsuppbördsregistret får ändring inte sökas genom besvär förrän den som är införd i registret i enlighet med 6 b §

51 §

Ändring i en bestämmelse som med stöd av 13 § har givits om förskottsinnehållning, i en bestämmelse som med stöd av 38 § har givits om förskott *eller i ett beslut som med stöd av 6 b § har givits om förskottsuppbördsregistrering* får inte sökas genom besvär, förrän anhållan om rättelse av bestämmelsen *eller beslutet* har gjorts i enlighet med 6 d, 16 eller 46 §. I ett beslut om förskottsuppbördsregistrering enligt 6 a § får ändring inte sökas genom besvär förrän den som är införd i registret i enlighet med 6 b §

Gällande lydelse

1 mom. har begärt att bli avförd ur registret. I *skattedirektörens* avgörande som avses i 15 § 2 mom. eller i ett beslut av länskatteverket om registrering som avses i 21 § får ändring inte sökas genom besvär.

Är det inte enligt 1 mom. förbjudet att söka ändring, får den som inte är nöjd med beslut angående honom, vilket med stöd av denna lag givits av länskatteverk eller *skattedirektör*, söka ändring däri hos länsrätten i det län till vilket hans hemkommun hör. Ändring i avgöranden som avses i 16 § 2 mom. och 17 § söks likväl hos länsrätten i det län till vilket arbetsgivarens hemkommun hör. Är ingen länsrätt enligt stadgandena i detta moment behörig att handlägga besvären, anförs besvär hos länsrätten i Ny-lagd län.

Beskattningsombud har rätt att söka ändring i beslut som länskatteverket utfärdat med stöd av denna lag, med undantag av ovan i 21 § avsett beslut om registrering. Statsombud och kommunalombud har rätt att söka ändring i beslut som avses i 16 och 45 §§.

Ändring skall sökas skriftligen. Besvärsskriften skall tillställas länskatteverket eller länsrätten inom 30 dagar från delfäendet. Ett sådant beslut om förskottsbetalning som avses i 46 §, genom vilket förskottet har ändrats i enlighet med den skattskyldiges yrkande, anses den skattskyldige ha fått del av inom sju dagar efter det att beslutet inlämnats till posten för befordran. Besvärstiden för statsombud, kommunalombud och beskattningsombud räknas från den dag, då beslutet fattas.

Den som önskar söka ändring i sådant beslut angående honom, som med stöd av 22, 24, 25, 25 a eller 25 b § givits av länskatteverk eller av skattedirektör i enlighet med 43 eller 45 §, på grund av att beslutet givits med oriktig tillämpning av lag eller att vid ärendets behandling inträffat sådant misstag eller fel i förfarandet som kan antagas ha inverkat på sakens avgörande får, om saken gäller sådan grund för debitering, söka ändring hos länsrätten utan hinder av vad i 1 mom. är stadgat och även efter den i 4 mom. stadgade tiden. Sådana besvär får likväl icke anföras senare än under det sjätte året från ingången av kalenderåret efter det då beslutet gavs.

Föreslagen lydelse

1 mom. har begärt att bli avförd ur detta. I ett avgörande som avses i 15 § 2 mom. och i länskatteverkets registreringsbeslut enligt 21 § får ändring inte sökas genom besvär.

Om det enligt 1 mom. inte är förbjudet att söka ändring, får den som är missnöjd med länskatteverkets med stöd av denna lag givna beslut söka ändring däri hos länsrätten i det län till vilket hans hemkommun hör. Ändring i avgöranden som avses i 16 § 2 mom. och 17 § söks likväl hos länsrätten i det län till vilket arbetsgivarens hemkommun hör. Om ingen länsrätt enligt stadgandena i detta moment är behörig att handlägga besvären, skall besvären riktas till länsrätten i Nylands län.

Skatteombudet har rätt att söka ändring i beslut som länskatteverket givit med stöd av denna lag, med undantag av registreringsbeslut som avses i 21 §. *Skatteombudet* har rätt att söka ändring också i beslut som avses i 16 och 45 §§.

Besvärsskriften skall tillställas länskatteverket eller länsrätten inom 30 dagar från delfäendet. Ett sådan beslut om förskottsuppbörd som avses i 46 § och varmed förskott har ändrats i enlighet med den skattskyldiges yrkande, anses den skattskyldige ha fått del av inom sju dagar efter det att beslutet har inlämnats till posten. Besvärstiden för *skatteombudet* räknas från den dag då beslutet fattas.

Utän hinder av vad som stadgas i 1 mom. kan ändring, också efter den tid som stadgas i 4 mom., sökas i beslut som *länskatteverket* fattat enligt 38 och 45 §§ på den grunden att beslutet grundar sig på felaktig lagtillämpning eller att det vid behandlingen av ärendet har inträffat ett sådant misstag eller fel i förfarandet som kan anses ha inverkat på avgörandet av detsamma. Besvär får emellertid inte anföras senare än under det sjätte året från ingången av kalenderåret efter det då beslutet gavs.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

Med avvikelse från vad som stadgas i 4 mom. kan ändring sökas hos länsrätten i beslut som länsskatteverket givit med stöd av 22, 24, 25, 25 a, 25 b, 55, 55 a, 58 eller 58 b § inom sex år räknat från början av kalenderåret efter det då beslutet gavs. När ändring söks i rättelsebeslut som avses i 27 och 58 c §§ är besvärstiden sex år räknat från början av året efter det då det ursprungliga beslutet gavs, dock minst 60 dagar från delfåendet av rättelsebeslutet. Besvärstiden för skatteombudet är 60 dagar från den dag då beslutet fattas.

52 §

 Beslut skall iakttagas, oaktat besvär anförts. Utslag med anledning av besvär över länsskatteverkets avgörande, som avses i 17 §, skall icke tillämpas på förskottsinnehållning, som verkställt eller borde ha verkställts innan arbetsgivaren fick del av utslaget.

Beslut om registrering av förskottsuppbörd skall iakttas oavsett rättelseansökan eller besvär. Beslut på rättelseansökan eller besvär skall tillämpas från att inbetalaren har fått del av det beslut som givits med anledning av rättelseansökan eller besvären.

53 §

I länsrättens beslut får ändring sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen, om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd. På ändringssökande tillämpas då 70 och 71 §§ lagen om beskattningsförfarande.

I sådana ärenden som avses i 1 mom. utövas statens talan av skatteombudet.

53 §

I länsrättens beslut får ändring sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen, om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd. På ändringssökande tillämpas då 70 och 71 §§ lagen om beskattningsförfarande.

I sådana ärenden som avses i 1 mom. utövas statens talan av skatteombudet.

55 §

Har förskott innehållits eller uppburits för inkomst eller förmögenhet, för vilken skatt eller folkpensionspremie icke skall erläggas, och har förskott ej heller annars använts för erläggande av skatt eller folkpensionspremie, skall beträffande innehållet belopp det länsskatteverk, inom vars tjänsteområde arbetsgivarens hemkommun är belägen, samt beträffande förskott, som uppburits, skattedirektören för det skattedistrikt, i vilket förskottet påförts, förordna om ofördröjlig återbäring av det uppburna beloppet till vederbörande.

Förskotts komplettering som inte använts för betalning av den skattskyldiges skatter och avgifter enligt beskattningsslagen skall

55 §

Om förskott har innehållits eller uppburits för inkomst eller förmögenhet, för vilken skatt eller folkpensionspremie inte skall betalas, och om förskottet inte har använts till betalning av annan skatt eller folkpensionspremie, skall beträffande innehållet belopp det länsskatteverk inom vars tjänsteområde arbetsgivarens hemkommun är belägen samt beträffande uppåret förskottet *det länsskatteverk* som påfört förskottet bestämma att det uppburna beloppet ofördröjligt skall återbäras till vederbörande.

 (3 mom. upphävs)

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

utan dröjsmål återbäras till honom sedan beskattningen för skatteåret har slutförts.

Om det innan beskattningen för skatteåret har slutförts konstateras att komplettering har betalats för betalning av sådana skatter och avgifter som inte påförs den skattskyldige, skall kompletteringen återbäras till honom.

Förskottskomplettering som den skattskyldige har betalt efter den tid som anges i 50 § skall utan dröjsmål återbäras till honom.

Skattestyrelsen meddelar närmare föreskrifter om återbäring av förskottskomplettering och om det förfarande som härvid skall tillämpas.

58 §

Om den skattskyldige inte till sin skattedeclaration har fogat ett innehållningsbevis eller ett i 105 § 2 mom. beskattningsslagen nämnt intyg över innehållningen och om förskottet inte har beaktats då skatten fastställdes, har han rätt att på ansökan återfå det överbetalda beloppet av skatteuppbördsmyndigheten. Angående det minsta belopp som återbetalas stadgas genom förordning.

Ovan i 1 mom. avsedd ansökan skall göras hos skatteuppbördsmyndighet inom sex år, räknat från utgången av det år, som den skattedeclaration, till vilken intyget hade bort fogas, avser.

58 c §

Har i länsskatteverks med stöd av 24 § 2 mom., 55, 55 a, 58, 58 a eller 58 b § utfärdade beslut eller i skattedirektörs med stöd av 55 § utfärdade beslut inträffat räknefel eller därmed jämförbart misstag eller konstaterats återbäring eljest hel eller delvis sakna grund, skall länsskatteverket eller skattedirektören rätta sitt beslut.

Beträffande rättelse av beslut iakttages i tillämpliga delar vad om ovan i 27 § avsedd rättelse av debitering är stadgat.

(4 mom. upphävs)

(5 mom. upphävs)

(6 mom. upphävs)

58 §

Förskottsinnehållning skall räknas den skattskyldige till godo på det sätt som avses i lagen om beskattningsförfarande (/). Skattestyrelsen meddelar närmare föreskrifter om saken. Också gottgörelse för bolagskatt räknas den därtill berättigade till godo på det sätt som skattestyrelsen föreskriver.

Om förskottsinnehållningen inte har beaktats då skatten fastställdes, kan det överbetalda beloppet på ansökan återfås av länskatteverket. Ansökan skall göras inom sex år räknat från utgången av det år för vilket beskattning innehållningen hade bort räknas som avkortning på den skattskyldiges skatter.

Angående det minsta belopp som återbetalas stadgas genom förordning.

58 c §

Om det har inträffat ett räknefel eller något därmed jämförbart misstag i ett beslut som givits med stöd av 24 § 2 mom., 55, 55 a, 58, 58 a eller 58 b § eller om det annars konstateras att en återbäring helt eller delvis är grundlös, skall beslutet rättas.

Gällande lydelse

60 §

Om anförtröende av åligganden, som elingt denna lag ankomma på skattedirektör, åt annan tjänsteman vid skattebyrån stadgas genom förordning.

Föreslagen lydelse

(60 § upphävs)

Denna lag träder i kraft den 1996.

Lagens 28 och 49 a §§ tillämpas också på dröjsmålsränta och restavgift som avses i lagen om dröjsmålsränta och restavgift på skatt. Den befogenhet att bevilja befrielse som avses i 49 a § övergår till länsskatteverket i fråga om sådana ärenden som är anhängiga också vid skattestyrelsen när denna lag träder i kraft.

4.

Lag

om ändring av fastighetsskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i fastighetsskattelagen av den 20 juli 1992 (654/92) 16—18 §§, 20 och 21 §§, 22 § 1 mom., 24 § 2 mom., 25 § 1 mom., 26, 27, 29, 29 a, 32 och 35 §§, 36 § 1 mom. samt 37 och 39 §§,

av dessa lagrum 25 § 1 mom. samt 26, 29 a och 35 §§ sådana de lyder i lag av den 3 december 1993 (1084/93) samt 27 § i lag av den 2 augusti 1994 (698/94), som följer:

Gällande lydelse

16 §

Den skattskyldige skyldighet att lämna uppgifter

Den skattskyldige skall på uppmaning lämna skattebyrån de uppgifter som behövs för påförande och debitering av fastighets-skatt. I fråga om sådan uppmaning och svar på sådan uppmaning gäller i tillämpliga delar vad som stadgas i 50—54 §§ beskattningsslagen.

17 §

Skattebyråns skyldighet att lämna uppgifter

Om en fastighet är belägen i något annat skattedistrikt än det skattedistrikt vars skattebyrå påför och debiterar skatten, lämnar skattebyrån i den kommun där fastigheten är belägen den skattebyrå som verkställer beskattningen de uppgifter som behövs för påförande och debitering av skatten.

18 §

Skattebyråns rätt att för uppgifter samt att utföra granskning

Skattebyrån har rätt att för påförande och debitering av fastighetsskatt eller för lämnande av de uppgifter som nämns i 17 § få de uppgifter som avses i 44, 47 och 49 §§ beskattningsslagen samt granska eller låta granska de handlingar som avses i 48 § beskattningsslagen.

Föreslagen lydelse

16 §

Den skattskyldiges deklarationsskyldighet

Den skattskyldige skall på uppmaning lämna länsskatteverket de uppgifter och utredningar som kan behövas för verkställande av fastighetsbeskattningen eller för ändringssökande. Om den skattskyldiges skyldighet att lämna uppgifter för verkställande av beskattningen gäller i tillämpliga delar vad som i 2 kap. lagen om beskattningsförfarande (/) stadgas om den skattskyldiges deklarationsskyldighet.

17 §

Länsskatteverkets skyldighet att lämna uppgifter

Om en fastighet är belägen inom tjänstområdet för något annat länsskatteverk än det som verkställer beskattningen, skall länsskatteverket i den kommun där fastigheten är belägen lämna de för verkställandet av beskattningen behövliga uppgifterna till det länsskatteverk som verkställer beskattningen.

18 §

Länsskatteverkets rätt att få uppgifter samt att utföra granskning

I fråga om länsskatteverkets rätt att för verkställande av fastighetsbeskattning få uppgifter av utomstående och myndigheter samt i fråga om rätten att granska dem gäller i tillämpliga delar vad som i 3 kap. lagen om beskattningsförfarande stadgas om utomståendes och myndigheters skyldighet att lämna uppgifter.

Gällande lydelse

20 §

Myndighet som verkställer beskattningen

Beskattningen verkställs av skattebyrån. Skattestyrelsen bestämmer hur verkställandet av beskattningen fördelas mellan olika skattebyråer.

21 §

Förhandsbesked

Den centralskattenämnd, som avses i 69 § beskattningslagen kan meddela förhandsbesked om fastighetsskatten, om detta anses vara av särskild vikt för den skattskyldige eller om den med tanke på lagens tillämpning i andra likartade fall eller med hänsyn till enhetlig beskattningspraxis är viktigt att få saken avgjord. Om sökande av förhandsbesked, dess bindande verkan och sökande av ändring i förhandsbesked gäller i tillämpliga delar 69 och 99 §§ beskattningslagen.

22 §

Verkställande av beskattning samt påförande och debitering av skatt

Skattebyrån skall verkställa beskattningen samt påföra och debitera den fastighetsskatt som skall betalas av varje skattskyldig. Då beskattningen verkställs skall också sådana uppgifter och handlingar beaktas som står till skattebyråns förfogande för verkställande av annan beskattning än den som avses i denna lag.

24 §

Debetsedel och skatteutredning

Skattebyrån skall tillställa den skattskyldige en utredning, i vilken antecknas de fastigheter för vilka den skattskyldige skall betala skatt, dessa fastigheters värde samt beloppet av den skatt som skall betalas. När en byggnad till de klasser som avses i 12—14 §§, skall också detta antecknas i utredning.

Föreslagen lydelse

20 §

Myndighet som verkställer beskattningen

Beskattningen verkställs av *länsskatteverket*. Skattestyrelsen bestämmer hur verkställandet av beskattningen fördelas mellan olika *länsskatteverk*.

21 §

Förhandsbesked

Den centralskattenämnd som avses i 85 § *lagen om beskattningsförfarande* kan meddela förhandsbesked om fastighetsskatten, om detta anses vara av särskild vikt för den skattskyldige eller om det med tanke på lagens tillämpning i andra likartade fall eller med hänsyn till en enhetlig beskattningspraxis är viktigt att få saken avgjord. Om sökande av förhandsbesked, dess bindande verkan och sökande av ändring i förhandsbesked gäller i tillämpliga delar vad som stadgas i *den nämnda lagen*.

22 §

Verkställande av beskattning

När länsskatteverket verkställer beskattningen beräknar och debiterar det fastighetsskatten. Då beskattningen verkställs skall också sådana uppgifter och handlingar beaktas som står till *länsskatteverkets* förfogande för verkställande av annan beskattning än den som avses i denna lag.

24 §

Debetsedel och skatteutredning

Länsskatteverket skall tillställa den skattskyldige en utredning, i vilken antecknas de fastigheter för vilka den skattskyldige skall betala skatt, dessa fastigheters värde samt beloppet av den skatt som skall betalas. Om en byggnad hör till de klasser som avses i 12—14 §§, skall också detta antecknas i utredningen.

Gällande lydelse

25 §

Skatteförhöjning, skatterättelse, rättelse av debitering, efterbeskattning och följdändring

I fråga om skatteförhöjning, skatterättelse, rättelse av debitering, efterbeskattning och följdändring gäller i tillämpliga delar vad som stadgas i beskattningsslagen.

26 §

Sökande av ändring i skattebyråns och skattenämndens beslut

Enligt denna lag kan den skattskyldige eller den som på offentlig- eller privaträttslig grund är ansvarig för betalningen av skatten, liksom även kommunalombudet eller kommunstyrelsen i den kommun där fastigheten är belägen, söka ändring i påförandet eller debiteringen av skatten hos skattenämnden genom skriftligt rättelseyrkande. I ett beslut med anledning av rättelseyrkande söks ändring genom besvär hos länsrätten i det län till vars domkrets den skattebyrå som verkställt fastighetsbeskattningen hör.

I fråga om besvär, rättelseyrkande och handläggningen av dem gäller i tillämpliga delar vad som stadgas i beskattningsslagen.

27 §

Sökande av ändring i länsrättens utslag

I länsrättens utslag får ändring sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen, om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd. På ändringssökande tillämpas då 96 § beskattningsslagen. Besvär på kommunens vägnar anförs av kommunstyrelsen.

Föreslagen lydelse

25 §

Skatteförhöjning och ändring av beskattningen

I fråga om skatteförhöjning, skatterättelse, efterbeskattning och följdändring gäller i tillämpliga delar vad som stadgas i lagen om beskattningsförfarande.

26 §

Sökande av ändring i länskatteverkets och skatterättsnämndens beslut

Den som är skattskyldig enligt denna lag eller den som på offentlig- eller privaträttslig grund är ansvarig för betalningen av skatten får, i likhet med *skatteombudet som förordnats av den kommun där fastigheten är belägen och kommunen*, söka ändring i beskattningen genom skriftligt rättelseyrkande hos skatterättsnämnden i det skatedistrikt som den skattskyldiges hemkommun hör till eller, om makar har olika hemkommuner, som mannens hemkommun hör till. Om det med stöd av 20 § har bestämts att beskattningen skall verkställas i något annat länskatteverk inom vars tjänsteområde skattskyldiges hemkommun är belägen skall rättelseyrkandet riktas till skatterättsnämnden i det skatedistrikt inom vilket fastigheten är belägen. I beslut på rättelseyrkande söks ändring genom besvär hos länsrätten i det län till vars domkrets *behöriga skatterättsnämnden* hör.

I fråga om besvär och rättelseyrkande samt behandlingen av sådana gäller i tillämpliga delar vad som stadgas i lagen om beskattningsförfarande.

27 §

Sökande av ändring i länsrättens beslut

I länsrättens beslut får ändring sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen, om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd. På ändringssökande tillämpas då 70 och 71 §§ lagen om beskattningsförfarande. Rätt att anföra besvär på kommunens vägnar har *skatteombudet som förordnats av den kommun där fastigheten är belägen samt kommunen*.

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

29 §
Påföljder vid dröjsmål

Angående påföljderna vid försummelse att inom utsatt tid betala fastighetsskatt gäller lagen om dröjsmålsränta och restavgift på skatt.

29 a §
Ränta på belopp som återbärs

Om skatt återbärs till följd av skatterättelse, rättelse av debitering eller ändrings-sökande, betalas på det belopp som skall återbäras stadgad ränta från den dag skatten betalats till den dag den återbetalas.

32 §
Skattestyrelsens behörighet

Skattestyrelsen meddelar närmare bestämmelser om uppbörd, indrivning, återbäring och redovisning av fastighetsskatt. Skattestyrelsen kan härvid bestämma att redovisning av fastighetsskatt och utanordning av redovisningar kombineras med redovisning av de skatter som avses i beskattningslagen.

35 §
Straffstadganden

Angående straffpåföljder gäller 121, 123, 124 och 124 a §§ beskattningslagen.

36 §
Ansvar för skatt

Angående skatteansvaret gäller i tillämpliga delar vad 3 och 4 §§ beskattningslagen stadgar om ansvar i samband med skatter som avses i beskattningslagen.

37 §
Befrielse från och anstånd med betalning av skatt

Angående befrielse från och anstånd med betalning av fastighetsskatt gäller vad 125 § beskattningslagen stadgar om kommunalskatt.

29 §
Påföljder vid dröjsmål

Angående påföljderna vid försummelse att inom utsatt tid betala fastighetsskatt gäller *lagen om skattetillägg och förseningsränta* (/).

29 a §
Ränta på belopp som återbärs

Om skatt återbärs till följd av skatterättelse eller ändrings-sökande, skall på återbäringsbeloppet betalas stadgad ränta räknat från den dag skatten betalats till den dag den återbärs.

32 §
Skattestyrelsens behörighet

Skattestyrelsen meddelar närmare föreskrifter om uppbörd, indrivning, återbäring och redovisning av fastighetsskatt. Skattestyrelsen kan härvid bestämma att redovisning av fastighetsskatt och utanordning av redovisningar skall kombineras med redovisning av de skatter som avses i *lagen om beskattningsförfarande*.

35 §
Straffstadganden

Angående straffpåföljder gäller 9 kap. *lagen om beskattningsförfarande*.

36 §
Ansvar för skatt

Angående skatteansvaret gäller i tillämpliga delar *lagen om beskattningsförfarande och lagen om skatteuppbörd* (611/78).

37 §
Befrielse från och uppskov med skattebetalning

Angående befrielse från och uppskov med betalning av fastighetsskatt gäller vad som i 10 kap. *lagen om beskattningsförfarande*

Gällande lydelse

39 §

Tillämpning av beskattningslagen

Vid sådan tillämpning av stadganden i beskattningslagen som stöder sig på en hänvisning i denna lag tillämpas sagda stadganden även på sådana skattskyldiga på vilka beskattningslagens stadganden annars inte tillämpas.

Föreslagen lydelse

stadgas om kommunalskatt.

39 §

Tillämpning av lagen om beskattningsförfarande

Vid sådan tillämpning av stadganden i *lagen om beskattningsförfarande* som stöder sig på en hänvisning i denna lag, skall stadgandena tillämpas också på sådana skattskyldiga på vilka *lagen om beskattningsförfarande* annars inte tillämpas.

Denna lag träder i kraft den 1997.

5.

Lag

om ändring av lagen om skatt på arv och gåva

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 12 juli 1940 om skatt på arv och gåva (378/40) 21 a § 1 mom., 22—24 §§, 25 § 3 mom., 26, 29 och 30 §§, 31 § 1, 2 och 3 mom., 32 §, 37 § 1 mom., 38 §, 39 § 2 mom., 42 § 2 mom., 43—49 §§, 50 § 1 mom., 51 § 1 mom., 52 § 1 mom., i 53 § 1 mom. det inledande stycket samt 2 och 3 mom., 54 § 2 mom., i 55 § det inledande stycket, 56 § 1 och 3 mom. samt 59 §,

sådana de lyder, 53 § 2 mom. och 54 § 2 mom. i lag av den 28 juli 1994 (612/94), i 55 § inledande stycket i lag av den 8 december 1994 (1110/94) och de övriga lagrummen i lag av den 29 april 1994 (318/94), samt

fogas till 55 §, sådan den lyder ändrad genom nämnda lag av den 8 december 1994, ett nytt 5 mom. som följer:

Gällande lydelse

21 a §

Förhandsbesked om gåvobeskattningsmeddelas av skattebyrån i det skattedistrikt där den som överlåter förmögenheten är bosatt.

22 §

Arvsbeskattningsverkställs av skattebyrån i det skattedistrikt där arvlåtaren vid sitt frånfälle var stadigvarande bosatt.

Om egendom övergår till två eller flera personer så att den, sedan den enas rätt till den upphört, övergår till en annan, verkställer dock skattebyrån i det skattedistrikt där den förra mottagaren är eller vid sitt frångälle var bosatt beskattningen av den senare mottagaren.

23 §

Gåvobeskattningsverkställs av skattebyrån i det skattedistrikt där gåvogivaren var bosatt vid skattskyldighetens inträde.

24 §

Om 22 eller 23 § inte kan tillämpas, verkställs arvs- eller gåvobeskattnings av skattebyrån i det skattedistrikt där den skattepliktiga förmögenheten till största delen fanns vid skattskyldighetens inträde eller, om förmögenheten inte fanns i Finland, av skattebyrån i det skattedistrikt där den skattskyldige är bosatt vid tiden för fastställandet av skatten.

Föreslagen lydelse

21 a §

Förhandsbesked om gåvobeskattningsmeddelas av *det länsskatteverk* inom vars område den som överlåter förmögenheten är bosatt.

22 §

Arvsbeskattningsverkställs av *det länsskatteverk* inom vars område arvlåtaren vid sitt frånfälle var stadigvarande bosatt.

Om egendomen övergår till två eller flera personer så att den, sedan den enas rätt till den upphört, övergår till en annan, skall dock *det länsskatteverk* inom vars område den förra mottagaren är eller vid sitt frånfälle var bosatt verkställa beskattningen av den senare mottagaren.

23 §

Gåvobeskattningsverkställs av *det länsskatteverk* inom vars område gåvogivaren var bosatt vid skattskyldighetens inträde.

24 §

Om 22 eller 23 § inte kan tillämpas, verkställs arvs- eller gåvobeskattnings av *det länsskatteverk* inom vars område den skattepliktiga förmögenheten till största delen fanns vid skattskyldighetens inträde eller, om förmögenheten inte fanns i Finland, av *det länsskatteverk* inom vars område den skattskyldige är bosatt vid tiden för fastställandet av skatten.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

25 §

Skattebyrån kan på ansökan som delägare i dödsbo gjort före verkställandet av beskattningen, uppskjuta verkställandet av arvsbeskattningen för viss tid, dock för högst ett år från utgången av den tid som stadgas för inlämnande av bouppteckningsinstrumentet till skattebyrån, om vägande skäl anförs till stöd för ansökan. Såsom ett sådant skäl skall bland annat anses verkställandet av arvskifte i ett bo, där verksamheten vid en gårdsbruksenhet eller ett annat företag som ingår i boet fortsätter för dödsboets eller dess delägars räkning, då det inte är fråga om en i förhållande till dödsboets sammanlagda tillgångar ringa förmögenhetsdel.

26 §

För verkställandet av arvsbeskattningen är den som med stöd av 20 kap. ärvdabalken skall uppge boet skyldig att utan uppmaning inlämna ett bouppteckningsinstrument. I de fall som avses i 22 § 2 mom. skall också inlämnas bouppteckningsinstrument över kvarlåtenskapen efter egendomens föregående innehavare eller efter innehavaren av den rätt som belastar andelen.

För verkställandet av arvsbeskattningen skall den skattskyldige dock avge en skattedeklaration om arvlåtaren vid sitt frånfälle inte var bosatt i Finland eller om skyldigheten att erlägga arvsskatt i andra fall än de som avses i 22 § 2 mom. inträder senare än vad som stadgas i 5 §. *Om den skattskyldige inte är bosatt i Finland, är den som omhänderhar dödsboet skyldig att avge skattedeklaration.*

29 §

Bouppteckningsinstrumentet skall tillställas skattebyrån inom en månad efter bouppteckningen.

Om skattebyrån upptäcker att förrättandet av bouppteckning har försummats, kan skattebyrån meddela därom till tingsrätten.

30 §

Skattedeklarationen skall tillställas skatte-

Länsskatteverket kan på ansökan som en dödsbodelägare har gjort före verkställandet av beskattningen, uppskjuta verkställandet av arvsbeskattningen för viss tid, dock för högst ett år från utgången av den tid som stadgas för inlämnande av bouppteckningsinstrumentet till *länsskatteverket*, om vägande skäl anförs till stöd för ansökan. Som ett sådant skäl skall bland annat anses verkställande av arvskifte i ett bo, där verksamheten vid en gårdsbruksenhet eller ett annat företag som ingår i boet fortsätter för dödsboets eller dess delägars räkning, då det inte är fråga om en i förhållande till dödsboets sammanlagda tillgångar ringa förmögenhetsdel.

26 §

För verkställandet av arvsbeskattningen är *den som med stöd av 20 kap. ärvdabalken skall uppge boet* skyldig att utan uppmaning inge ett *efter arvlåtaren upprättat* bouppteckningsinstrument. I de fall som avses i 22 § 2 mom. skall också inges bouppteckningsinstrument över kvarlåtenskapen efter egendomens förre innehavare eller efter innehavaren av den rätt som belastar andelen.

Den skattskyldige skall avge en skattedeklaration om något bouppteckningsinstrument inte behöver upprättas efter arvlåtaren eller om skyldigheten att betala arvsskatt i andra fall än de som avses i 22 § 2 mom. inträder senare än vad som stadgas i 5 §.

Om den skattskyldige inte är bosatt i Finland, är den som har dödsboet i sin besittning skyldig att avge skattedeklaration.

29 §

Inom en månad efter att bouppteckning förrättats skall bouppteckningsinstrument tillställas *det behöriga länsskatteverket*.

Länsskatteverket kan underrätta tingsrätten om att förrättandet av bouppteckning har försummats.

30 §

Skattedeklarationen skall inom tre månader

Gällande lydelse

byrå inom tre månader efter det skattskyldigheten inträtt.

31 §

Skattebyrå verkställer arvs- och gåvobeskattningen. Skattebyrå rättar också fel som avses i 40 eller 41 § och som den observerat.

Beskattningen anses ha blivit verkställd den dag då skattebyrå har behandlat ärendet. Dagen för verkställandet av beskattningen skall framgå av beskattningshandlingarna.

Vid verkställandet av beskattningen kan också de uppgifter och handlingar beaktas som skattebyrå har till sitt förfogande för verkställande av annan beskattning än sådan som avses i denna lag.

32 §

En delägare i ett dödsbo, den som erhållit legat och den efterlevande maken, också när denne inte är delägare i dödsboet, samt dessas lagliga företrädare, bouppteckningsmännen och den som har uppgivit boet eller förstår detta, liksom även gåvogivare och gåvotagare är skyldiga att på uppmaning av *skattebyrå*, *länskatteverket*, behörig tjänsteman vid skattestyrelsen eller statsombudet meddela alla uppgifter och utredningar som berör boet eller gåvan samt att förete alla handlingar som gäller boet eller gåvan för granskning.

37 §

När skattebyrå har verkställt beskattningen skall till den som har debiterats arvs- eller gåvoskatt sändas debetsedel och ges en utredning om grunderna för beskattningen samt anvisningar om hur ändring kan sökas i beskattningen.

38 §

Om det yppar sig nya tillgångar eller skulder i dödsboet efter att arvsbeskattningen har verkställts, skall en handling innefattande tillägg eller rättelse enligt 20 kap. 10 § ärvdabalken tillställas skattebyrå inom en månad efter att den har uppgjorts.

När arvsbeskattningen verkställs med stöd av skattedeklaration skall en skattedeklara-

Föreslagen lydelse

efter det skattskyldigheten inträtt tillställas *det behöriga länskatteverket*.

31 §

Länskatteverket verkställer arvs- och gåvobeskattningen. *Länskatteverket* rättar också sådana i 40 eller 41 § nämnda fel som det observerat.

Beskattningen anses ha blivit verkställd den dag då *länskatteverket* har behandlat ärendet. Dagen för verkställandet av beskattningen skall framgå av beskattningshandlingarna.

Vid verkställandet av beskattningen kan också de uppgifter och handlingar beaktas som *länskatteverket* har till sitt förfogande för verkställande av annan beskattning än sådan som avses i denna lag.

32 §

Dödsbodelägare, legattagare och den efterlevande maken, också när denne inte är dödsbodelägare, samt dessas lagliga företrädare, de som förrättat bouppteckningen och den som har uppgivit boet eller förstår detta, liksom även gåvogivare och gåvotagare är skyldiga att på uppmaning av behörig tjänsteman vid *länskatteverket* eller skattestyrelsen eller på uppmaning av *skatteombudet* meddela alla uppgifter och utredningar som berör boet samt att för granskning förete alla handlingar som gäller boet eller gåvan.

37 §

När *länskatteverket* har verkställt beskattningen skall den som har debiterats arvs- eller gåvoskatt tillställas debetsedel och utredning om grunderna för beskattningen samt anvisningar om hur ändring kan sökas i beskattningen.

38 §

Om det yppar sig nya tillgångar eller skulder i dödsboet efter att arvsbeskattningen har verkställts, skall en handling innefattande tillägg eller rättelse enligt 20 kap. 10 § ärvdabalken tillställas *länskatteverket* inom en månad efter att den har uppgjorts.

När arvsbeskattningen verkställs med stöd av skattedeklaration skall en skattedeklara-

Gällande lydelse

tion om de nya tillgångarna och skulderna tillställas skattebyrån inom tre månader efter att de har yppat sig i boet.

Om grunderna för arvs- eller gåvobeskattningen i övrigt har förändrats efter verkställandet av beskattningen, är en skattskyldig vars arvs- eller gåvoskatt stiger skyldig att inom sex månader efter att han har fått uppgift om sagda orsak underrätta skattebyrån om saken, om inte någon annan delägare eller gåvotagare redan har gjort en sådan anmälan.

Föreslagen lydelse

tion som upptar de nya tillgångarna och skulderna tillställas *länskatteverket* inom tre månader efter att de har yppat sig i boet.

Om grunderna för arvs- eller gåvobeskattningen i övrigt har förändrats efter verkställandet av beskattningen är den skattskyldige, om hans arvs- eller gåvoskatt skulle stiga, skyldig att inom *tre* månader efter att han har fått vetskap om orsaken underrätta *länskatteverket* om saken, om inte någon annan delägare eller gåvotagare redan har gjort en sådan anmälan.

39 §

Om någon som har erhållit egendom undergångsvillkor vid villkorets uppfyllelse måste lämna ifrån sig egendomen inom fem år efter det han erhållit den, skall den skatt som betalt tidigare återbetalas så som stadgas i 41 §. Den skattskyldige skall tillstålla skattebyrån ett meddelande om detta inom sex månader efter överlämnandet av egendomen.

Om någon som har erhållit egendom under återgångsvillkor, då villkoret uppfylls måste lämna ifrån sig egendomen inom fem år efter det han erhållit den, skall den skatt som betalats tidigare återbetalas så som stadgas i 41 §. Den skattskyldige skall tillstålla *länskatteverket* ett meddelande om detta inom sex månader efter överlämnandet av egendomen.

42 §

Skattebyrån kan dock avgöra en skattskyldigs rättelseyrkande som avses i 43 § när det framställda yrkandet godkänns.

Länskatteverket kan dock avgöra en skattskyldigs rättelseyrkande som avses i 43 § när det framställda yrkandet godkänns.

43 §

Den skattskyldige eller statsombudet får söka ändring hos skatterättelsenämnden genom ett skriftligt rättelseyrkande, om saken inte avgjorts genom beslut på besvär. Ändring får dock inte sökas i ett beslut som avses i 25 § 3 mom.

Rättelseyrkandet skall framställas till den skatterättelsenämnd inom vars område den beskattningen verkställts som rättelseyrkandet gäller. Rättelseyrkandet skall tillställas skattebyrån inom utsatt tid.

43 §

Den skattskyldige eller *skatteombudet* får söka ändring hos skatterättelsenämnden genom ett skriftligt rättelseyrkande, om saken inte har avgjorts genom beslut på besvär. Ändring får dock inte sökas i beslut som avses i 25 § 3 mom.

Rättelseyrkande som avser arvsbeskattning skall framställas till den skatterättelsenämnd inom vars område arvlåtaren vid sitt fränfälle var bosatt. I de fall som nämns i 22 § 2 mom. skall rättelseyrkande framställas till den skatterättelsenämnd inom vars område egendomens föregående förvärvare är eller vid sitt fränfälle var bosatt. Rättelseyrkandet skall tillställas *länskatteverket* inom utsatt tid.

Rättelseyrkande som avser gåvobeskattning skall tillställas den skatterättelsenämnd inom vars område gåvogivaren var bosatt vid gåvoskattskyldighetens inträde.

Om 1 och 2 mom. inte kan tillämpas skall

Gällande lydelse

Den skattskyldige skall framställa rättelseyrkande inom fem år från ingången av det år som följer på det år under vilket arvs- eller gåvobeskattningen verkställdes. Statsombudet skall framställa rättelseyrkande inom sex månader från den dag då beskattningen verkställdes.

Över skattebyråns beslut, som gäller skatterättelse och beskattning som en besvärinstans har återförvisat för nytt verkställande, får rättelseyrkande dock utan hinder av den tid som stadgas ovan framställas inom 60 dagar från den dag då den som är berättigad att söka ändring fick del av beslutet. I fråga om statsombudet räknas tidsfristen från det beslutet fattades.

44 §

Med avvikelse från 43 § söks ändring i ett förhandsbesked enligt 21 a § genom besvär hos länsrätten i det län inom vars domkrets förhandsbeskedet har meddelats. Besvärsskriften skall tillställas skattebyrån inom besvärstiden.

Besvären skall anföras inom 30 dagar från delfäendet av förhandsbeskedet. Statsombudets tidsfrist räknas från det beslutet fattades. Besvär som gäller förhandsbesked skall behandlas i brådskande ordning i länsrätten.

45 §

Den skattskyldige eller statsombudet får söka ändring i ett beslut som meddelats på grund av rättelseyrkande genom besvär hos länsrätten i det län inom vars domkrets beslutet har fattats. Besvärsskriften skall tillställas skattebyrån inom besvärstiden.

Besvärstiden för den skattskyldige är fem år från ingången av det år som följer på det år under vilket arvs- eller gåvobeskattningen verkställdes. Besvärstiden för statsombudet är sex månader från den dag då beskattningen verkställdes. Utan hinder av den ovan angivna tiden får besvär över beslut på rät-

Föreslagen lydelse

rättelseyrkandet framställas till den skatterättelsenämnd inom vars område den skattskyldiga egendomen till största del fanns vid skattskyldighetens inträde eller, om egendomen inte då fanns i Finland, inom vars område den skattskyldige var bosatt då skatten fastställdes.

Den skattskyldige skall framställa rättelseyrkande inom fem år från ingången av det år som följer på det år under vilket arvs- eller gåvobeskattningen verkställdes. *Skatteombudet* skall framställa rättelseyrkande inom sex månader från den dag då beskattningen verkställdes.

Över *länskatteverkets* beslut, som gäller skatterättelse och beskattning som en besvärinstans har återförvisat för nytt verkställande, får rättelseyrkande dock utan hinder av den tid som stadgas ovan framställas inom 60 dagar från den dag då den som är berättigad att söka ändring fick del av beslutet. I fråga om *skatteombudet* räknas tidsfristen från det att beslutet fattades.

44 §

Med avvikelse från 43 § skall ändring i ett förhandsbesked enligt 21 a § sökas hos länsrätten i det län inom vars domkrets förhandsbeskedet har meddelats. *Besvärsmålet har den som har ansökt om förhandsbeskedet samt skatteombudet.* Besvärsskriften skall tillställas *länskatteverket* inom besvärstiden.

Besvären skall anföras inom 30 dagar från delfäendet av förhandsbeskedet. *Skatteombudets* tidsfrist räknas från det att beslutet fattades. Besvär som gäller förhandsbesked skall i länsrätten behandlas i brådskande ordning.

45 §

Den skattskyldige eller *skatteombudet* får söka ändring i ett beslut som har meddelats på grund av rättelseyrkande genom besvär hos länsrätten i det län inom vars domkrets beslutet har fattats. Besvärsskriften skall tillställas *länskatteverket* inom besvärstiden.

Besvärstiden för den skattskyldige är fem år från ingången av det år som följer på det år under vilket arvs- eller gåvobeskattningen verkställdes. Besvärstiden för *skatteombudet* är sex månader från den dag då beskattningen verkställdes. Utan hinder av den ovan angivna tiden får besvär över beslut på rät-

Gällande lydelse

telseyrkande dock anföras inom 60 dagar från den dag då den som är berättigad att söka ändring fick del av beslutet. Besvärstiden för statsombudet räknas från det beslutet fattades.

46 §

Skattebyrån skall i händelse av besvär av statsombudet bereda den skattskyldige samt i händelse av besvär av den skattskyldige statsombudet tillfälle att avge bemötande och vid behov genmäle. Besvärsskriften jämte bemötandena och genmälena samt de handlingar som ligger till grund för beskattningen skall utan dröjsmål tillställas länsrätten. Handlingarna skall åtföljas av en avskrift av skatterättelsenämndens beslut med anledning av rättelseyrkandet samt skattedirektörens utlåtande över besvären.

47 §

Besvär som en skattskyldig eller statsombudet anför hos länsrätten och som borde ha riktats till skatterättelsenämnden som rättelseyrkande, behandlas som ett rättelseyrkande. Beslut fattas då inte om att lämna besvären utan prövning.

48 §

I länsrättens utslag får ändring sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen, om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd. På ändringsökande tilllämpas då 96 § beskattninglagen. Besvär på statens vägnar anföras av prövningsombudet. Ändring i länsrättens utslag om förhandsbesked får dock inte sökas genom besvär.

49 §

Har i ett ärende som gäller beskattning av arv eller gåva, över vilket rättelseyrkande har framställts till skatterättelsenämnden eller i vilket ändring har sökts hos länsrätten, saken till någon del inte varit föremål för prövning eller har vid beskattningen tillämpats oriktiga grunder eller har beskattningen annars i väsentligt avseende blivit oriktigt verkställd, kan ärendet i sin helhet återförvisas till skattebyrån eller skatterättelsenämnden för verkställande av ny beskattning eller fattande av nytt beslut.

Föreslagen lydelse

telseyrkande dock anföras inom 60 dagar från den dag då den som är berättigad att söka ändring fick del av beslutet. Besvärstiden för *skatteombudet* räknas från det att beslutet fattades.

46 §

Länsskatteverket skall i händelse av besvär som anföras av *skatteombudet* bereda den skattskyldige samt i händelse av besvär som anföras av den skattskyldige bereda *skatteombudet* tillfälle att avge bemötande och vid behov genmäle. Besvärsskriften jämte bemötandena och genmälena samt de handlingar som ligger till grund för beskattningen skall utan dröjsmål tillställas länsrätten. Till handlingarna skall fogas en kopia av skatterättelsenämndens beslut på rättelseyrkandet samt *länsskatteverkets* utlåtande över besvären.

47 §

Besvär som en skattskyldig eller *skatteombudet* anför hos länsrätten och som borde ha riktats till skatterättelsenämnden som ett rättelseyrkande, skall behandlas som ett rättelseyrkande. Därvid fattas inte beslut om att lämna besvären utan prövning.

48 §

I länsrättens beslut får ändring sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen, om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd. På ändringsökande tilllämpas då 70 och 71 §§ *lagen om beskattningsförfarande*. Besvär på statens vägnar anföras av *skatteombudet*. Ändring i länsrättens beslut om förhandsbesked får dock inte sökas genom besvär.

49 §

Har i ett ärende som gäller beskattning av arv eller gåva, över vilket rättelseyrkande har framställts till skatterättelsenämnden eller i vilket ändring har sökts hos länsrätten, saken till någon del inte varit föremål för prövning eller har vid beskattningen tillämpats oriktiga grunder eller har beskattningen annars i väsentligt avseende blivit oriktigt verkställd, kan ärendet i sin helhet återförvisas till *länsskatteverket* eller skatterättelsenämnden för verkställande av ny beskattning eller fattande av nytt beslut.

Gällande lydelse

50 §

Har beskattningen ändrats på ett sätt som inverkar på en annan skattskyldigs beskattning, skall skattebyrån genom skatterättelse rätta beskattningen även för denne skattskyldige på ett sätt som motvarar ändringen (*följdändring*), om rättelsen inte av särskilda skäl är oskälig. En följdändring kan göras även om villkoren för skatterättelse inte uppfylls.

51 §

Har en myndighet genom ett beslut på ett rättelseyrkande eller besvär förklarat någon vara skattskyldig eller ändrat ett beslut som gäller beskattningen, skall den myndighet som gjort ändringen fastställa grunden för ändringen. Avskrift av högsta förvaltningsdomstolens eller länsrättens ovan avsedda utslag skall sändas till länsrätten och skattebyrån. Skattebyrån rättar beskattningen på grundval av det beslut som avses ovan med iakttagande i tillämpliga delar av vad som stadgas om skatterättelse.

52 §

Skatten uppbärs, om inte något annat stadgas i fråga om generationsväxlingssituationer, i en eller, om finansministeriet så förordnar, flera poster inom den tid ministeriet bestämmer.

53 §

Skattestyrelsen kan på ansökan och på de villkor som den bestämmer bevilja partiell eller fullständig befrielse från arvs- och gåvoskatt, dröjsmålsränta och restavgift samt ränta med anledning av uppskov. Befrielse kan beviljas,

Finansministeriet kan överta avgörandet av ett sådant principiellt viktigt ärende som avses i 1 mom.

Föreslagen lydelse

50 §

Har beskattningen ändrats på ett sätt som inverkar på en annan skattskyldigs beskattning, skall *länskatteverket* genom skatterättelse rätta beskattningen även för denne skattskyldige på ett sätt som motsvarar ändringen (*följdändring*), om rättelsen inte av särskilda skäl är oskälig. En följdändring kan göras även om villkoren för skatterättelse inte uppfylls.

51 §

Har en myndighet genom ett beslut på rättelseyrkande eller besvär förklarat någon vara skattskyldig eller ändrat ett beslut som gäller beskattningen, skall den myndighet som gjort ändringen fastställa grunden för ändringen. En kopia av högsta förvaltningsdomstolens eller länsrättens ovan nämnda beslut skall sändas till länsrätten och *länskatteverket*. *Länskatteverket* rättar beskattningen på grundval av det beslut som avses ovan, med iakttagande i tillämpliga delar av vad som stadgas om skatterättelse.

52 §

Uppbörd, indrivning och återbäring av arvs- och gåvoskatt verkställs enligt lagen om skatteuppbörd (611/78) eller enligt vad som stadgas eller bestäms med stöd av den, om annat inte stadgas nedan.

53 §

Skattestyrelsen kan på ansökan och på de villkor som den bestämmer bevilja partiell eller fullständig befrielse från arvs- och gåvoskatt, *förseningsränta*, dröjsmålsränta och restavgift samt ränta med anledning av uppskov. Befrielse kan beviljas,

Länskatteverket skall avgöra ansökan, om det belopp som i denna begärs avlyfta uppgår till högst 300 000 mark. Finansministeriet kan överta avgörandet av ett principiellt viktigt ärende som handläggs av skattestyrelsen eller länskatteverket. Skattestyrelsen kan överta avgörandet av ett principiellt viktigt ärende som handläggs av länskatteverket.

Ar betalningen av arvs- eller gåvoskatt på

Gällande lydelse

Är betalningen av arvs- eller gåvoskatt på utsatt tid förenad med svårighet för den skattskyldige, kan skatteuppbördsmyndigheten på ansökan bevilja uppskov med erläggandet av skatten. Skattestyrelsen kan av särskilda skäl överta avgörandet av ett uppskova-särende. Skatteuppbördsmyndigheten och skattestyrelsen beviljar uppskov på villkor som bestäms av finansministeriet. Finansministeriet kan likaså överta avgörandet av ett uppskova-särende. Ministeriet bestämmer härvid uppskovsvillkoren i sitt beslut på ansökan.

Föreslagen lydelse

utsatt tid förenad med svårighet för den skattskyldige, kan *länskatteverket* på ansökan bevilja uppskov med erläggandet av skatten. Skattestyrelsen kan av särskilda skäl överta avgörandet av ett uppskova-särende. *Länskatteverket* och skattestyrelsen beviljar uppskov på villkor som bestäms av finansministeriet. Finansministeriet kan likaså överta avgörandet av ett uppskova-särende. Ministeriet bestämmer härvid uppskovsvillkoren i sitt beslut på ansökan.

54 §

Finansministeriet kan överta avgörandet av ett sådant principiellt viktigt ärende som avses i 1 mom.

Länskatteverket skall avgöra ansökan, om det belopp som i denna begärs avlyfta uppgår till högst 300 000 mark. Finansministeriet kan överta avgörandet av ett principiellt viktigt ärende som handläggs av skattestyrelsen eller länskatteverket. Skattestyrelsen kan överta avgörandet av ett principiellt viktigt ärende som handläggs av länskatteverket.

55 §

På ansökan som en skattskyldig gjort hos skattebyrån före verkställandet av beskattningen lämnas en del av arvs- eller gåvoskatten odebiterad, om

55 §

På ansökan som en skattskyldig gjort hos *länskatteverket* före verkställandet av beskattningen lämnas en del av arvs- eller gåvoskatten odebiterad, om

56 §

Om den för en gårdsbruksenhet, ett annat företag eller en del därav påförda arvs- eller gåvoskattens proportionella andel av hela skatten är 10 000 mark eller mera och om de förutsättningar som nämns i 55 § 1 mom. 1 och 2 punkten föreligger, förlängs betalningstiden för denna del av skatten på ansökan som den skattskyldige före beskattningens verkställande gjort hos skattebyrån.

56 §

Om den för en gårdsbruksenhet, ett annat företag eller en del därav påförda arvs- eller gåvoskattens proportionella andel av hela skatten är 10 000 mark eller mera och om de förutsättningar som nämns i 55 § 1 mom. 1 och 2 punkten föreligger, förlängs betalningstiden för denna del av skatten på ansökan som den skattskyldige före beskattningens verkställande gjort hos *länskatteverket*.

Överlåter den skattskyldige den huvudsak-

Om den skattskyldige överlåter den huvud-

Gällande lydelse

liga delen av en gårdsbruksenhet, ett annat företag eller en del därav, som avses ovan, bestämmer skattebyrån att alla härvid ännu obetalda betalningsposter skall uppbäras i samband med den följande uppbördsraten.

59 §

Om inte något annat stadgas i denna lag, skall i tillämpliga delar iaktas 5—19, 40—54 och 129—143 §§ beskattninglagen.

Föreslagen lydelse

sakliga delen av en gårdsbruksenhet, ett annat företag eller en del därav, som avses ovan, bestämmer *länskatteverket* att alla härvid ännu obetalda betalningsposter skall uppbäras i samband med den följande uppbördsraten.

59 §

Om inte något annat stadgas i denna lag skall i tillämpliga delar iaktas vad som stadgas i 2, 3 och 11 kap. lagen om beskattningsförfarande.

*Denna lag träder i kraft den 1996.
Länsskatteverkets befogenhet att bevilja skattelättnad enligt 53 och 54 §§ gäller också ärenden som är anhängiga hos skattestyrelsen när denna lag träder i kraft.*

6.

Lag**om ändring av ärvdabalken 20 kap.**

I enlighet med riksdagens beslut *ändras* i ärvdabalken av den 5 februari 1965 (40/65) 20 kap. 1, 8, 9, 12 och 12 a §, sådana de lyder i lag av den 19 augusti 1994 (733/94), som följer:

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

20 kap.

20 kap.

Om bouppteckning**Om bouppteckning**

1 §

Bouppteckning skall förrättas inom tre månader från dödsfallet, om inte skattebyrån på ansökan inom samma tid med hänsyn till boets art eller av någon annan särskild orsak förlänger tiden.

1 §

Bouppteckning skall förrättas inom tre månader från dödsfallet, om inte *länskatteverket* på ansökan inom samma tid med hänsyn till boets art eller av någon annan särskild orsak förlänger tiden.

8 §

Bouppteckningen skall inges till skattebyrån så som stadgas i lagen om skatt på arv och gåva (378/40).

8 §

Bouppteckningsinstrumentet skall inges till *länskatteverket* så som stadgas i lagen om skatt på arv och gåva (378/40).

9 §

Vid försummelse att förrätta bouppteckning skall tingsrätten på anmälan av skattebyrån förordna en lämplig person att förrätta bouppteckning.

9 §

Vid försummelse att förrätta bouppteckning skall tingsrätten på anmälan av *länskatteverket* förordna en lämplig person att förrätta bouppteckning.

12 §

Ändring får inte genom besvär sökas i ett beslut som skattebyrån meddelat med stöd av 1 §.

12 §

Ändring får inte genom besvär sökas i ett beslut som *länskatteverket* meddelat med stöd av 1 §.

12 a §

Bouppteckning som har ingetts till skattebyrån skall förvaras permanent. Arkivverket meddelar närmare föreskrifter om förvaringen av bouppteckningar och bilagor till dem.

12 a §

Bouppteckningsinstrument *eller teknisk upptagning därav* som har ingetts till *länskatteverket* skall förvaras permanent. Arkivverket meddelar närmare föreskrifter om förvaringen av bouppteckningsinstrument och bilagor till dem.

Denna lag träder i kraft den

1996.

7.

Lag

om ändring av lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst och förmögenhet

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 11 augusti 1978 om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst och förmögenhet (627/78) 2 § 1 mom., rubriken för 3 kap., 13 § 1 och 2 mom., 16 § 1 mom., 21 § 1, 2 och 3 mom., 22 § samt 24 § 1 mom.,

av dessa lagrum 13 § 1 och 2 mom. och 21 § 1 mom. sådana de lyder i lag av den 30 december 1992 (1544/92), 2 mom. sådant det lyder i lag av den 22 juli 1983 (639/83) och 3 mom. i lag av den 2 augusti 1994 (696/94) samt 22 § sådan den lyder i lag av den 30 juni 1989 (616/89), som följer:

Gällande lydelse

2 §

Stats- och kommunalskatt för begränsat skattskyldig uppbäres såsom slutlig skatt genom innehållning vid inkomstens källa (*källskatt*) eller bestäms i den ordning som gäller enligt beskattningslagen (482/58) med iakttagande av vad nedan i denna lag stadgas.

3 kap.

Beskattning i den ordning som gäller enligt beskattningslagen

13 §

Ett begränsat skattskyldigt samfund skall på annan inkomst än sådan som avses i 3 § och som har förvärvats i Finland betala inkomstskatt för samfund på 25 procent.

En begränsat skattskyldig fysisk person skall på inkomst som avses i 1 mom. i statskatt på kapitalinkomst betala 25 procent och på förvärvsinkomst 35 procent.

16 §

Skatt på inkomst som avses i 13 § samt på förmögenhet som avses i 14 § skall påföras den skattskyldige i den ordning som gäller enligt beskattningslagen, och härvid gäller angående användning av förskott och straffstadganden i tillämpliga delar vad i beskattningslagen är stadgat eller med stöd av den är bestämt samt angående skatteuppbörd och redovisning av skatter i tillämpliga delar vad i lagen om skatteuppbörd (611/78) är stadgat

Föreslagen lydelse

2 §

Stats- och kommunalskatt för begränsat skattskyldig uppbärs såsom slutlig skatt genom innehållning vid inkomstens källa (*källskatt*) eller bestäms i den ordning som gäller enligt *lagen om beskattningsförfarande* (/), med iakttagande av vad som stadgas i denna lag.

3 kap.

Beskattning i enlighet med lagen om beskattningsförfarande

13 §

Ett begränsat skattskyldigt samfund skall på annan inkomst än sådan som avses i 3 § och som har förvärvats i Finland betala inkomstskatt för samfund på 28 procent.

En begränsat skattskyldig fysisk person skall på inkomst som avses i 1 mom. i statskatt på kapitalinkomst betala 28 procent och på förvärvsinkomst 35 procent.

16 §

Skatt på inkomst som avses i 13 § samt på förmögenhet som avses i 14 § skall påföras den skattskyldige i enlighet med *lagen om beskattningsförfarande* och härvid gäller angående användning av förskott samt om straffstadganden i tillämpliga delar vad som stadgas i *nämnda lag* eller bestäms med stöd av den samt angående skatteuppbörd och redovisning av skatter i tillämpliga delar vad som stadgas i lagen om skatteuppbörd

Gällande lydelse

eller med stöd av den är bestämt.

21 §

I länsskatteverkets *beslut med stöd av 11 § 2 mom. eller* förhandsavgörande med stöd av 12 § eller 16 § 2 mom. för ändring sökas hos länsrätten i Nylands län genom besvär inom 30 dagar från delfäendet. Besvärsskriften skall inom besvärstiden tillställas länsskatteverket, *skattebyrån* eller länsrätten i Nylands län. På statens vägnar har det beskattningsombud som avses i beskattningslagen rätt att anföra besvär. Beskattningsombudets besvärstid räknas från beslutet.

Om sökande av ändring i beskattning i fråga om inkomst som avses i 13 § och förmögenhet som avses i 14 § 1 mom. gäller vad som är stadgat i beskattningslagen. Om sökande av ändring i länsskatteverk avgörande, som avser åläggande för den som är skyldig att uppbära källskatt att betala skatt som inte uppburits, gäller vad som i lagen om förskottsuppbörd är stadgat om sökande av ändring i motsvarande ärenden.

I länsrättens utslag får ändring sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd. På ändringssökande tillämpas då 96 § beskattningslagen. Besvär på statens vägnar anförs av prövningsombudet.

22 §

Vad 125 och 126 §§ beskattningslagen stadgas eller med stöd därav bestäms befrielse från skatt eller anstånd med betalningen av den skall på motsvarande sätt tillämpas på skatt som avses i denna lag. Ansökan kan lämnas till skattestyrelsen, som skall sända den till den behöriga myndigheten för avgörande.

24 §

Genom förordning kan i fråga om begränsat skattskyldig stadgas undantag från vad som enligt beskattningslagen gäller om tiden för och fullgörande av deklarationsskyldighet, tiden för och förfarandet vid fastställande av skatt samt uppbörd av skatt.

Föreslagen lydelse

(611/78) eller bestäms med stöd av den.

21 §

I länsskatteverkets förhandsavgörande med stöd av 12 § eller i *Nylands länsskatteverks* debiteringsbeslut med stöd av 16 § 2 mom. får ändring sökas hos länsrätten i Nylands län genom besvär inom 30 dagar från delfäendet. Besvärsskriften skall inom besvärstiden tillställas länsskatteverket eller länsrätten i Nylands län. Besvär på statens vägnar anförs av *skatteombudet*. *Skatteombudets* besvärstid räknas från beslutet.

Om sökande av ändring i beskattning i fråga om inkomst som avses i 13 § och förmögenhet som avses i 14 § 1 mom. gäller vad som stadgas i *lagen om beskattningsförfarande*. Om sökande av ändring i länsskatteverkets *beslut enligt 11 § 2 mom. och 11 a § samt i* avgörande som avser åläggande för den som är skyldig att uppbära källskatt att betala skatt som inte uppburits, gäller vad som i lagen om förskottsuppbörd stadgas om sökande av ändring i motsvarande ärenden.

I länsrättens beslut får ändring sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen, om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd. På ändringssökande tillämpas då 70 och 71 §§ *lagen om beskattningsförfarande*. Besvär på statens vägnar anförs av *skatteombudet*.

22 §

Vad som stadgas i 10 kap. *lagen om beskattningsförfarande* eller med stöd därav bestäms om befrielse från skatt eller uppskov med betalningen av den skall på motsvarande sätt tillämpas på skatt som avses i denna lag. Ansökan kan lämnas till skattestyrelsen, som skall sända den till den behöriga myndigheten för avgörande.

24 §

Genom förordning kan i fråga om begränsat skattskyldig stadgas undantag från vad som i *lagen om beskattningsförfarande eller med stöd därav* gäller om tiden för och fullgörande av deklarationsskyldighet, de tider och det förfarande *som skall iakttas vid*

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

*verkställande av beskattning samt uppbörd
av skatt.*

*Denna lag träder i kraft den
1996.*

8.

Lag**om ändring av lagen angående stämpelskatt**

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen den 6 augusti 1943 angående stämpelskatt (662/43) 70 a § 3 mom. och 81 § 3 mom., dessa lagrum sådana de lyder, 70 a § 3 mom. i lag av den 21 december 1984 (885/84) och 81 § 3 mom. i lag av den 11 augusti 1978 (620/78),

ändras 23 § 2 mom., 30 § 5 mom., 57 b § 4 mom., 70 a § 2 mom., 74 § 4 mom., 87 och 89 §§, 91 § 1 och 3 mom., 93 §, 97 a § 2 mom., 98 a § 2 och 3 mom., 98 b § 1 mom., 99 § 1 mom. samt 100 a §

dess lagrum sådana de lyder, 23 § 2 mom. i lag av den 3 januari 1946 (1/46), 30 § 5 mom., 57 b § 4 mom. och 89 § i lag av den 21 december 1990 (1167/90), 70 a § 2 mom. i nämnda lag av den 21 december 1984, 74 § 4 mom. i lag av den 23 december 1988 (1196/88), 87 § ändrad genom nämnda lag av den 11 augusti 1978 och genom lag av den 16 november 1992 (922/92), 91 § 1 och 3 mom. i lag av den 28 juni 1994 (519/94), 93 §, 98 a § 2 och 3 mom., 98 b § 1 mom. samt 100 a § i lag av den 3 december 1993 (1080/93), 97 a § 2 mom. i lag av den 16 april 1982 (291/82) och 99 § 1 mom. i lag av den 28 juni 1993 (620/93), som följer:

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

23 §

Då lagfart sökes, skall sökanden förete av ordföranden för vederbörande skattenämnd utfärdat intyg över, till vilket värde den fastighet, som skall lagfaras, värderats vid senast verkställda inkomst- och förmögenhetsbeskattning, eller därest fastigheten icke värderats vid sagda beskattning, *ordförandes för skattenämnden* utlåtande angående dess värde.

Den som söker lagfart skall förete ett av *länsskatteverket* utfärdat intyg över värdet av den fastighet som skall lagfaras vid senast verkställda *förmögenhetsbeskattning* eller, om fastigheten inte har värderats vid den beskattningen, *länsskatteverkets* utlåtande om dess värde.

30 §

Den befrielse från stämpelskatt som avses i 1 mom. 8 punkten beviljas endast till den del fastigheten och bostadshuset på den används som egen stadigvarande bostad. Till ett bostadshus hänförs även andra lokaliteter som ansluter sig till boendet. Med byggnad jämställs en byggnadsplats till den del dess areal är högst 10 000 kvadratmeter eller inom ett planlagt område av högst den storlek som gäller för en tomt eller byggnadsplats enligt planen. Förvärvaren skall när han söker lagfart lämna in behövlig utredning och ett utlåtande av skattebyrån i sin hemkommun och förutsättningarna för skattefrihet. Om förvärvarna är flera, är endast den andel av överlåtelsepriset som motsvarar äganderätten för en förvärvare som uppfyller vill-

Den befrielse från stämpelskatt som avses i 1 mom. 8 punkten beviljas endast till den del fastigheten och bostadshuset på den används som egen stadigvarande bostad. Till ett bostadshus hänförs även andra lokaliteter som ansluter sig till boendet. Med byggnad jämställs en byggnadsplats till den del dess areal är högst 10 000 kvadratmeter eller inom ett planlagt område av högst den storlek som gäller för en tomt eller byggnadsplats enligt planen. Förvärvaren skall när han söker lagfart lämna in behövlig utredning och ett av sin hemkommuns *länsskatteverk* givet utlåtande om förutsättningarna för skattefrihet. Om förvärvarna är flera, är endast den andel av överlåtelsepriset som motsvarar äganderätten för en förvärvare som uppfyller

Gällande lydelse

koren enligt 1 mom. 8 punkten befriad från stämpelskatt.

Föreslagen lydelse

villkoren enligt 1 mom. 8 punkten befriad från stämpelskatt.

57 b §

Om förutsättningarna för skattefrihet skall på en blankett som fastställts av skattestyrelsen och inom den tid som anges i 87 § 1 mom. lämnas uppgifter till skattebyrån i förvärvarens hemkommun.

Om förutsättningarna för skattefrihet skall på en blankett som fastställts av skattestyrelsen och inom den tid som anges i 87 § 1 mom. lämnas uppgifter till *det länsskatteverk inom vars tjänsteområde* förvärvarens hemkommun är belägen.

70 a §

På det försummade beloppet skall i skattetillägg betalas en procent för varje kalendermånad, räknat från den dag då skatten senast borde ha betalats till utgången av månaden för förfallodagen. I skattetillägg skall dock betalas minst 20 mark.

Har stämpelskatten betalats efter utsatt tid, debiteras i 2 mom. nämnt skattetillägg för varje kalendermånad, räknat från den dag då skatten senast borde ha betalats till utgången av den månad då skatten erlagts.

Om stämpelskatten har lämnats obetald eller om den har betalats efter föreskriven tid, skall på den debiteras skattetillägg enligt vad som stadgas i lagen om skattetillägg och förseningsränta (/).

(3 mom. upphävs)

74 §

Har för växel eller skuldsedel som avses i 1 mom. inte betalats stämpelskatt inom föreskriven tid, debiterar länsskatteverket den som är ansvarsskyldig enligt 1 mom. för stämpelskatten jämte skattetillägg. *För försummad eller efter utsatt tid betald stämpelskatt fastställs skattetillägg enligt 70 a § 2 och 3 mom.*

Har för en växel eller skuldsedel som avses i 1 mom. inte betalats stämpelskatt inom föreskriven tid, debiterar länsskatteverket den som är ansvarsskyldig enligt 1 mom. för stämpelskatten jämte skattetillägg.

81 §

För debitering av ovan stadgad stämpelskatt skall skattebyrå under mars månad till länsskatteverket insända uppgifter om de av köpvittne bestyrkta fastighetsförvärv, i fråga om vilka lagfart under föregående år försumrats.

(3 mom. upphävs)

87 §

Var och en som då försäljning eller byte av värdepapper sker utanför fondbörsverksamhet eller sådan avtalsmarknadsverksamhet som idkas av en sammanslutning av värdepappersförmedlare har varit avtalande part,

87 §

Var och en som har varit avtalande part då försäljning eller byte av värdepapper sker utanför fondbörsverksamhet eller sådan avtalsmarknadsverksamhet som idkas av en sammanslutning av värdepappersförmedlare,

Gällande lydelse

är skyldig att inom två månader efter det försäljningen eller bytet ägt rum för skattebyrån förete den nota som nämns i 85 § 1 eller 2 mom. Den nämnda tiden om två månader räknas likväl från övergången av äganderätten, då de aktier som berättigar till innehav av en bostadslägenhet överläts till en ny ägare.

Har försäljning eller byte som avses i 1 mom. skett genom förmedling av tredje man, är förmedlaren skyldig att på uppmaning av skattebyrån uppvisa över försäljningen eller bytet uppgjord nota.

Har nota icke inom den i 1 mom. stadgade tiden företetts för *skattebyrån* och den betalningsskyldige icke ens på uppmaning av *skattebyrån* visat att han erlagt stadgad stämpelskatt och skattetillägg, skall länskatteverket debitera stämpelskatten jämte stadgat skattetillägg.

89 §

Har för en överlåtelse i de fall som avses i 30 § 1 mom. 8 punkten och 57 b § inte betalats stämpelskatt på grund av att förvärvaren har lämnat felaktiga uppgifter, debiterar länskatteverket den obetalda stämpelskatten jämte skattetillägg. *I skattetillägg skall betalas en procent för varje kalendermånad, räknat från den dag då skatten senast borde ha betalats till utgången av månaden före förfallodagen.* Obetald stämpelskatt skall, om förvärvaren uppsåtligen eller av grov vårdslöshet har lämnat felaktiga uppgifter, höjas med högst 50 procent. *På förhöjningen påförs inte något skatteillägg.*

91 §

Den centralskattenämnd som avses i 69 § beskattningslagen kan på ansökan meddela förhandsbesked om skyldigheten enligt denna lag att betala stämpelskatt, om det anses vara av synnerlig vikt för sökanden eller om det med tanke på lagens tillämpning i andra likartade fall eller med hänsyn till enhetligheten i beskattningspraxis är viktigt att få saken avgjord.

Förhandsbesked meddelas för viss tid, dock högst till utgången av kalenderåret efter det år då det meddelats. Förhandsbesked

Föreslagen lydelse

är skyldig att inom två månader efter det försäljningen eller bytet ägt rum för *länskatteverket* förete den nota som nämns i 85 § 1 eller 2 mom. Den nämnda tiden om två månader räknas likväl från övergången av äganderätten, då de aktier som berättigar till innehav av en bostadslägenhet överläts till en ny ägare.

Har försäljning eller byte som avses i 1 mom. skett genom förmedling av tredje man, är förmedlaren skyldig att på uppmaning av *länskatteverket* uppvisa den nota som han har uppgjort över försäljningen eller bytet.

Har någon nota inte företetts inom den tid som stadgas i 1 mom. och visar den betalningsskyldige inte ens på uppmaning att han betalt stadgad stämpelskatt och skattetillägg, debiterar länskatteverket stämpelskatten jämte stadgat skattetillägg.

89 §

Har för en överlåtelse i de fall som avses i 30 § 1 mom. 8 punkten och 57 b § inte betalats stämpelskatt på grund av att förvärvaren har lämnat felaktiga uppgifter, debiterar länskatteverket den obetalda stämpelskatten jämte skattetillägg. Obetald stämpelskatt skall, om förvärvaren uppsåtligen eller av grov vårdslöshet har lämnat felaktiga uppgifter, höjas med högst 50 procent.

91 §

Den centralskattenämnd som avses i 85 § *lagen om beskattningsförfarande (/)* kan på ansökan meddela förhandsbesked rörande den av denna lag följande skyldigheten att betala stämpelskatt, om det anses vara av synnerlig vikt för sökanden eller om det med tanke på lagens tillämpning i andra likartade fall eller med hänsyn till enhetligheten i beskattningspraxis är viktigt att få saken avgjord.

Förhandsbesked meddelas för viss tid, dock högst till utgången av kalenderåret efter det år då det meddelats. Förhandsbesked

Gällande lydelse

som vunnit laga kraft skall på yrkande av den skattskyldige eller ansvarsskyldige med bindande verkan tillämpas under den tid för vilken det meddelats. Om ändringssökande gäller i tillämpliga delar 99 § beskattningslagen.

93 §

Rättelseyrkande och besvär kan även anföras för att bevaka statens intresse. Statens talan förs av beskattningsombudet.

97 a §

Stämpelskatten återbetalas dock endast för den del av köpeskillingen som enligt intyg av vederbörande skattebyrå hänför sig till byggnader jämte tomtmark som behövs för den produktiva verksamheten eller turistföretagsverksamheten.

98 a §

Besvärstiden är 30 dagar från delfäendet. Beskattningsombudets besvärstid räknas från beslutsdatum.

Över besvär som beskattningsombudet inlämnat och över besvär som en part inlämnat skall länskatteverket bereda respektive motpart tillfälle att inge bemötande och vid behov även genmäle. Besvärsskriften jämte handlingar, till vilka även länskatteverkets utlåntande skall fogas, skall utan dröjsmål sändas till länsrätten.

98 b §

Ändring i länsrättens utslag får sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen, om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd. På ändringssökande tillämpas då 96 § beskattningslagen.

99 §

Skattestyrelsen kan av särskilda skäl på ansökan och på de villkor som den bestämmer sänka eller helt avlyfta stämpelskatt, skatteförhöjning, skattetillägg, dröjsmålsränta och restavgift samt ränta med anledning av uppskov som betalats eller som

Föreslagen lydelse

som vunnit laga kraft skall på yrkande av den skattskyldige eller ansvarsskyldige med bindande verkan tillämpas under den tid för vilken det meddelats. Om ändringssökande gäller i tillämpliga delar 84 § lagen om beskattningsförfarande.

93 §

Rättelseyrkande och besvär kan även anföras för att bevaka statens intresse. Besvär på statens vägnar anföras av *skatteombudet*.

Stämpelskatten återbetalas dock endast för den del av köpesumman, som enligt *länskatteverkets* intyg hänför sig till byggnader jämte tomtmark som behövs för den produktiva verksamheten eller turistföretagsverksamheten.

Besvärstiden är 30 dagar från delfäendet. *Skatteombudets* besvärstid räknas från beslutet.

Över besvär som *skatteombudet* inlämnat och över besvär som en part inlämnat skall länskatteverket bereda respektive motpart tillfälle att inge bemötande och vid behov även genmäle. Besvärsskriften jämte handlingar, till vilka även länskatteverkets utlåntande skall fogas, skall utan dröjsmål sändas till länsrätten.

98 b §

Ändring i länsrättens beslut får sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen, om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd. På ändringssökande tillämpas då 70 och 71 §§ lagen om beskattningsförfarande.

99 §

Skattestyrelsen kan av särskilda skäl på ansökan och på de villkor som den bestämmer sänka eller helt avlyfta stämpelskatt, skatteförhöjning, skattetillägg, dröjsmålsränta och restavgift, *förseningsränta* samt ränta med anledning av uppskov som

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*skall betalas.
-----betalts eller som skall betalas.

100 a §

Har skatten inte betalats inom den tid som stadgas i 26 eller 87 §, skall på den obetalda skatten i skattetillägg betalas en mark på hundra för varje kalendermånad räknat från den dag då skatten senast borde ha betalats fram till betalningsdagen eller, om skatten har debiterats, till slutet av månaden före förfallodagen.

100 a §

Har skatten inte betalats inom den tid som stadgas i 26 eller 87 §, skall på den obetalda skatten betalas skattetillägg enligt vad som stadgas i lagen om skattetillägg och förseningsränta.

*Denna lag träder i kraft den
1996.*

9.

Lag**om ändring av inkomstskattelagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i inkomstskattelagen av den 30 december 1992 (1535/92) 62 § 2 mom., 112 § 2 mom., 122 § 1 och 2 mom., 136 § 2 mom. och 149 a § 5 mom.,
 av dessa lagrum 122 § 2 mom. sådant det lyder i lag av den 28 juni 1994 (624/94) och 149 a § 5 mom. sådant det lyder i lag av den 8 december 1994 (1109/94) och
fogas till 44 § ett nytt 4 mom. som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

44 §

Inkomst av renskötsel och dess beräkning

Statsrådet fastställer, efter att ha hört skat-testyrelsen, varje år senast den 10 december de intäktsgrunder som avses i 2 mom. Ren-beteslagsföreningen skall senast den 31 oktober för statsrådet lägga fram ett förslag till intäktsgrunder för renskötseln.

62 §

Förvärvsinkomstandelen av företagsinkomst och dividend

 Förvärvsinkomst är även förtäckt dividend som avses i 57 § beskattninglagen.

 Förvärvsinkomst är även förtäckt dividend som avses i 29 § lagen om beskattningsförfarande (/).

112 §

Periodisering av pensionsinkomst

 Yrkande på periodisering av pensionsinkomst skall framställas inom två månader efter att beskattningen för det år då pensionen utbetalades har slutförts. I fråga om verkställda beskattningar skall i tillämpliga delar iaktas det förfarande som avses i 82 § beskattninglagen.

 Yrkande på periodisering av pensionsinkomst skall framställas inom två månader efter att beskattningen har slutförts för det år då pensionen utbetalades. I fråga om verkställda beskattningar skall i tillämpliga delar iaktas vad som i lagen om beskattningsförfarande stadgas om skatterättelse till den skattskyldiges nackdel.

122 §

Inverkan av ägarväxling på rätten att dra av förluster

 Samfunds och näringsammanslutningars förluster får inte dras av, om över hälften av aktierna eller andelarna däri under eller efter förluståret har bytt ägare till följd av något annat fång än arv eller testamente eller om över hälften av medlemmarna har ersatts med nya.

122 §

Inverkan av ägarväxling på rätten att dra av förluster

 Samfunds och näringsammanslutningars förluster får inte dras av, om över hälften av aktierna eller andelarna däri under eller efter förluståret har bytt ägare till följd av något annat förvärv än arv eller testamente eller om över hälften av medlemmarna har ersatts med nya. Om motsvarande ägarbyte har

Gällande lydelse

Utan hinder av 1 mom. kan skattestyrelsen av särskilda skäl, när det är påkallat med hänsyn till samfundets eller sammanslutningens fortsatta verksamhet, på ansökan bevilja rätt att dra av förlust.

Föreslagen lydelse

skett i ett samfund eller en sammanslutning som äger minst 20 procent av aktierna eller andelarna i ett förlustbringande företag, anses de aktier och andelar som samfundet eller sammanslutningen äger ha bytt ägare.

Utan hinder av 1 mom. kan *det länsskatteverk inom vars tjänsteområde samfundets eller sammanslutningens hemkommun är belägen* av särskilda skäl, när det är påkallat med hänsyn till samfundets eller sammanslutningens fortsatta verksamhet, på ansökan bevilja rätt att dra av förlust.

136 §

Beskattningsens övre gräns

Skatteförhöjning som har påförts en skattskyldig med stöd av 77 § beskattningsslagen skall dock med avvikelse från 1 mom. debiteras i sin helhet, och den skall inte beaktas vid uträkningen av skatternas och avgifternas maximibelopp.

Skatteförhöjning som har påförts en skattskyldig med stöd av 32 § *lagen om beskattningsförfarande* skall dock med avvikelse från 1 mom. debiteras i sin helhet, och den skall inte beaktas vid uträkningen av skatternas och avgifternas maximibelopp.

149 a §

Anpassningsavdrag

Om gårdsbruksenheten säljs genom frivilligt köp under 1995—2000 mister den skattskyldige det anpassningsavdrag som beviljats vid beskattningarna för 1995—1999. Skattebyrån rättar beskattningen för dessa år med iakttagande i tillämpliga delar av vad som stadgas om skatterättelse i beskattningsslagen. Skatterättelse kan verkställas även om förutsättningarna hänför saknas.

Om gårdsbruksenheten säljs genom frivilligt köp åren 1995—2000 mister den skattskyldige det anpassningsavdrag som beviljats vid beskattningarna för 1995—1999. *Länsskatteverket* rättar beskattningen för dessa år med iakttagande i tillämpliga delar av vad som stadgas om skatterättelse *i lagen om beskattningsförfarande*. Skatterättelse kan verkställas även om förutsättningarna hänför saknas.

Denna lag träder i kraft den 1996. Lagens 122 § 1 mom. tillämpas på ägarväxling som har skett den 30 september 1995 och därefter. Lagens 122 § 2 mom. tillämpas på ansökningar som är anhängiga då lagen träder i kraft.

10.

Lag

om ändring av lagen om skatteuppbörd

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen den 11 augusti 1978 om skatteuppbörd (611/78) 28 § sådan den lyder ändrad genom lagar av den 6 augusti 1982 och den 28 juni 1985 (610/82 och 542/85),

ändras 4 c § 1 mom., 8 § 2 mom., 9 a § 1 mom., 10 § 1 mom., 12 § 4 mom., 17 § 1 mom., 18 § 1 och 2 mom., 18 a § 1, 2 och 4 mom. och 26 a § 2 och 3 mom.,

av dessa lagrum 4 c § 1 mom. sådant det lyder i lag av den 18 februari 1994 (132/94), 9 a § 1 mom. och 26 § 2 och 3 mom. sådana de lyder i lag av den 22 februari 1991 (353/91), 12 § 4 mom. i lag av den 2 augusti 1994 (713/94), 17 § 1 mom. i lag av den 4 juli 1980 (526/80), 18 § 1 mom. i lag av den 1 november 1991 (1301/91), 18 § 2 mom. i lag av den 4 juli 1980 (526/80), 18 a § 1 mom. i lag av den 8 december 1994 (1103/94) samt 2 och 4 mom. i lag av den 10 januari 1986 (13/86), och

fogas till lagen en ny 12 h § som följer:

Gällande lydelse

4 c §

De medel som uppburits eller indrivits hos den betalningsskyldige används till betalning av skattefordran i följande ordning:

- 1) betalningsansättsränta,
- 2) restavgift,
- 3) djäsmålsränta,
- 4) skattetillägg,
- 5) ränta som motsvara dröjsmålsränta,
- 6) skatteförhöjning,
- 7) skatt samt
- 8) höjning enligt lagen om höjning som motsvarar ränta i beskattningen.

Föreslagen lydelse

4 c §

De medel som uppburits eller indrivits hos den skattskyldige används till betalning av skattefordran i följande ordning:

- 1) betalningsuppskovsränta,
- 2) restavgift, dröjsmålsränta, förseningsränta,
- 3) ränta som motsvarar dröjsmålsränta, skattetillägg,
- 4) skatteförhöjning,
- 5) skatt,
- 6) höjning enligt lagen om höjning som motsvarar ränta i beskattningen (1251/90) samt
- 7) ränta på kvarskatt och debiterad samfundsränta.

8 §

Bland skatter som preskriberas under ett och samma år tillämpas följande kvittningsordning:

1) i 1 § 1 mom. beskattninglagen avsedda skatter och avgifter samt förskott eller annat belopp som debiteras med stöd av lagen om förskottsuppbörd och sjukförsäkringslagen;

2) arbetsgivares socialskyddsavgift och fastighetsskatt;

3) övriga skatter till staten;

4) skogsvårdsavgift; samt

Bland skatter som preskriberas under ett och samma år tillämpas följande kvittningsordning:

1) skatter och avgifter som avses i 1 § 2 mom. lagen om beskattningsförfarande (/) samt förskott eller annat belopp som debiterats med stöd av lagen om förskottsuppbörd och sjukförsäkringslagen,

2) arbetsgivares socialskyddsavgift och fastighetsskatt,

3) övriga skatter till staten,

4) skogsvårdsavgift, samt

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

5) konjunkturdeposition.

5) konjunkturdeposition.

9 a §

Har beskattning eller av länskatteverk utförd debitering återförvisats för verkställande av ny beskattning eller debitering eller hänskjutits till en annan skattemyndighet eller har beskattningskommunen ändrats, används den influtna skatten till kvittning mot den nya skatten. Av de dröjsmålpåföljder som uppkommit på skatten används till betalning av den nya skatten dock endast den del som inte hade uppburits hos den betalningsskyldige om den upphävda skatten hade varit lika stor som den nya skatten.

9 a §

Har till Finland från en främmande stat överförts skatt eller förskott på skatt som inte enligt *lagen om beskattningsförfarande* har använts till avkortning av den skattskyldiges skatter vid beskattningen av motsvarande inkomst, skall de överförda medlen kvittas mot det belopp som återstår att betala vid uppbörden i samband med denna beskattning.

10 §

Skattekvittningsdag är den *sista* dagen i *den månad* under vilken skatteuppbördsmyndigheten fått kännedom om återbäringen. Då förskott som skall återbäras kvittas mot skatterest, är skattekvittningsdagen *den sista dagen i månaden före* den då beskattningen har slutförts. Då skattekvittningen verkställs enligt 9 a §, är skattekvittningsdagen den sista dagen i året efter skatteåret. Om kvittning enligt 9 a § verkställs som betalning av i 82 eller 83 §§ avsedd skatt som har debiterats genom skatterättelse eller efterbeskattning, är skattekvittningsdagen dock den sista dagen i månaden efter den då skatten debiterades.

10 §

Skattekvittningsdag är den dag då *länskatteverket* får kännedom om återbäringen. Då förskott som skall återbäras kvittas mot skatterest *eller då skattekvittning verkställs i enlighet med 9 a §*, är skattekvittningsdagen den dag då beskattningen har slutförts. *Om kvittning enligt 9 a § verkställs året efter skatteåret, för betalning av debiterade skatter, är skattekvittningsdagen dock den sista dagen i månaden efter den då skatten debiterades.*

12 §

Ändring i länsrättens utslag får sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen, om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd. På ändringssökande tillämpas då 96 § beskattninglagen.

Ändring i länsrättens beslut får sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen, om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd. På ändringssökande tillämpas då 70 och 71 §§ *lagen om beskattningsförfarande*.

12 h §

Samfundsskatter som tillkommer Ålands kommuner skall redovisas skilt från övriga samfundsskatter, varvid utöver de särskilt stadgade och bestämda grunderna i tillämpliga delar skall iaktas stadgandena i detta kapitel. Vid redovisningen skall i övrigt förfaras enligt denna lag.

Gällande lydelse

17 §

Till skattetagarna redovisas månatligen deras andel enligt debiteringsförhållandena av de i beskattningslagen avsedda slutliga skatter samt den skogsvårdsavgift som influtit i hela landet. Efter slutförd beskattning före rättelse som avses i 18 § uppgöres redovisning enligt de debiteringsförhållanden som fastställts vid debiteringen av regelmässig slutlig skatt eller vid den därtill anslutna debiteringen av skogsvårdsavgift.

18 §

De redovisade beloppen rättas under den fjärde månaden efter den då beskattningen slutförs och därefter årligen i januari (*rättelseredovisning*). I de använda debiteringsförhållandena inberäknas härvid utom debiteringen av regelmässig slutlig skatt och av skogsvårdsavgift även till skatteåret hänfödda andra debiteringar av skatter enligt beskattningslagen och skogsvårdsavgift samt av ändringar i debiteringen och av andra skäl föranledda avdrag från de belopp som redovisats eller skall redovisas till skattetagarna. Beloppen enligt rättelseredovisningen utbetalas till skattetagarna eller avdras hos dem i samband med månadsredovisningen för rättelseredovisningsmånaden.

Efter rättelseredovisningen redovisas belopp som i hela landet influtit såsom i beskattningslagen avsedda skatter samt i förskottsinnehållningar och såsom förskottsuppbörd ävensom i skogsvårdsavgifter månatligen enligt debiteringsförhållandena för denna redovisning, till dess att följande rättelseredovisning äger rum.

18 a §

Efter det sex år förflutit från utgången av beskattningsåret och av det motsvarande år då skogsvårdsavgift har debiterats upphör den månatliga redovisningen av skatter och skogsvårdsavgift, och till skattetagarna lämnas en särskild redovisning (*slutredovisning*). För året före slutredovisningen uppgörs ingen rättelseredovisning.

Slutredovisningen uppgörs med iakttagande av stadgandena i 18 § om rättelseredovis-

Föreslagen lydelse

17 §

Till skattetagarna redovisas månatligen deras andel enligt debiteringsförhållandena av de i *lagen om beskattningsförfarande* nämnda slutliga skatter samt den skogsvårdsavgift som influtit i hela landet. Efter slutförd beskattning skall före rättelse som avses i 18 § uppgöres redovisning enligt de debiteringsförhållanden som fastställts vid debiteringen av regelmässig slutlig skatt eller vid den därtill anslutna debiteringen av skogsvårdsavgift.

18 §

De redovisade beloppen rättas under den fjärde månaden efter att *den skattskyldiges* beskattning slutförts och därefter årligen i januari (*rättelseredovisning*). I debiteringsförhållandena skall härvid utöver debiteringen av regelmässig slutlig skatt och skogsvårdsavgift räknas in också andra till skatteåret hänförliga debiteringar av skatter och skogsvårdsavgift enligt *lagen om beskattningsförfarande* samt av ändringar i debiteringen och av andra skäl föranledda avdrag från de belopp som redovisats eller skall redovisas till skattetagarna. Beloppen enligt rättelseredovisningen betalas till skattetagarna eller avdras hos dem i samband med månadsredovisningen för den månad då rättelseredovisningen görs.

Efter rättelseredovisningen skall de belopp som i hela landet influtit såsom skatter enligt *lagen om beskattningsförfarande* samt såsom förskottsinnehållningar, förskottsuppbörd och skogsvårdsavgifter månatligen redovisas enligt debiteringsförhållandena för denna redovisning, till dess att följande rättelseredovisning görs.

18 a §

Efter det sex år har förflutit från *året då den skattskyldiges beskattning och debiteringen av skogsvårdsavgiften* slutförts upphör den månatliga redovisningen av skatter och skogsvårdsavgift, och till skattetagarna lämnas en särskild redovisning (*slutredovisning*). För året före slutredovisningen görs ingen rättelseredovisning.

Slutredovisningen skall göras med iakttagande av vad som i 18 § stadgas om rättelsere-

Gällande lydelse

ning, likväl så att de skatter enligt beskattningsslagen vilka inte har förflutit, de förskott som betalas vid uppbörden och skogsvårdsavgifterna behandlas såsom lika stora ändringar av debiteringen vilka belastar skattetagaren.

De skatter enligt beskattningsslagen som inflyter efter slutredovisningen, de förskott som betalas vid uppbörden efter slutredovisningen och de skogsvårdsavgifter som inflyter efter denna redovisas årligen på det sätt som stadgas i 22 § (efterredovisning).

Föreslagen lydelse

dovisning, likväl så att de i *lagen om beskattningsförfarande* angivna skatter som inte har influtit, de förskott som betalas vid uppbörden och skogsvårdsavgifterna behandlas såsom lika stora debiteringsändringar som belastar skattetagaren.

De i *lagen om beskattningsförfarande* angivna skatter som inflyter efter slutredovisningen, de förskott som betalas vid uppbörden efter slutredovisningen och de skogsvårdsavgifter som inflyter efter denna skall årligen redovisas så som stadgas i 22 § (efterredovisning).

26 a §

Är det uppenbart att villkoren i en överenskommelse som avses i 1 mom. är uppfyllda, kan förskottsinnhållningsmedel som en annan avtalsstat har begärt att skall överföras, sedan tillräcklig utredning erhållits om att dessa har influtit, överföras till behörig myndighet i den andra avtalsstaten utan att invänta att beskattningen har blivit avslutad så som avses i 81 § beskattningsslagen.

Förskottsåterbäring som avses i 108 § 3 mom. beskattningsslagen och belopp som avses i 114 a § i samma lag skall överföras till behörig myndighet i en annan avtalsstat, om de villkor som anges i 1 mom. är uppfyllda och de medel som skall överföras är i skatteuppbördsmyndighetens besittning. Då inkomst inte beskattas i Finland på grund av ett sådant förfarande vid ömsesidig överenskommelse som grundar sig på ett avtal mellan Finland och en främmande stat för att undvika dubbelbeskattning, skall de medel som har influtit eller den del av dem som begäran om överföring gäller likaså överföras till den andra avtalsstaten.

Är det uppenbart att villkoren i en överenskommelse som avses i 1 mom. är uppfyllda, kan förskottsinnhållningsmedel som en annan avtalsstat har begärt att skall överföras, sedan tillräcklig utredning erhållits om att dessa har influtit, överföras till behörig myndighet i den andra avtalsstaten utan att invänta att beskattningen har blivit avslutad så som avses i 49 § *lagen om beskattningsförfarande*.

Förskottsåterbäring som avses i 50 § *lagen om beskattningsförfarande* och belopp som avses i 76 § samma lag skall överföras till behörig myndighet i en annan avtalsstat, om de villkor som anges i 1 mom. är uppfyllda och de medel som skall överföras är i skatteuppbördsmyndighetens besittning. Då inkomst inte beskattas i Finland på grund av ett ömsesidig förfarande som grundar sig på ett mellan Finland och en främmande stat ingånget avtal för undvikande av dubbelbeskattning, skall de medel som har influtit eller den del av dem som överföringsbegäran gäller likaså överföras till den andra avtalsstaten.

28 §

Vid sådan rättegång angående i denna lag avsedda skatter och avgifter, som icke gäller sökande av ändring i beskattningen, bevakar skattestyrelsen och länsskatteverket utom statens fördel även vederbörande kommuners, församlingars, skogsvårdsföreningars och distriktsskogs nämnders samt folkpen-

(28 § upphävs)

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

*sionsanstaltens rätt, såvida icke dessa skatte-
tagare gör det själva.*

*Denna lag träder i kraft den 1996.
Lagens 12 h § tillämpas första gången på
redovisningar av samfundsskatter som hän-
för sig till 1993.*

11.

Lag

om ändring av lagen om indrivning av skatter och avgifter i utsökningsväg

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 29 juni 1961 om indrivning av skatter och avgifter i utsökningsväg (367/61) 6 § 3 mom., 10 § 4 mom. och 11 § 1 mom.,
av dessa lagrum 6 § 3 mom. och 10 § 4 mom. sådana de lyder i lag av den 20 december 1991 (1633/91), som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

6 §

Vid utsökning av skatter och avgifter som avses i beskattningsskattelagen (482/58) och om-sättningsskattelagen (553/91) tillämpas de begränsningar som anges i 2 mom., om ändring i skatten eller avgiften har sökts genom skatteanmärkning eller skattebesvär eller om rättelse har yrkats och skattebesvären eller rättelseyrkandet har anförts inom 60 dagar från den dag då skatten eller avgiften förföll till betalning. Uppbärs skatten eller avgiften i flera rater, räknas de ovan nämnda tiderna från förfallodagen för den första raten.

Vid utsökning av skatter och avgifter som avses i lagen om beskattningsförfarande (/) och mervärdesskattelagen (1501/93) tillämpas de begränsningar som anges i 2 mom., om ändring i skatten eller avgiften har sökts genom rättelseyrkande eller besvär och om rättelseyrkandet eller besvären har anförts inom 60 dagar från den dag då skatten eller avgiften förföll till betalning. Om skatten eller avgiften uppbärs i flera rater, skall de ovan nämnda tiderna räknas från förfallodagen för den första raten.

10 §

En myndighet som behandlar *ordinarie* besvär eller grundbesvär kan förordna sin ordförande eller en ledamot eller föredragande att handlägga och avgöra ansökningar om förbud mot eller avbrytande av utsökning. Ankommer behandlingen av ärendet på skattemyndigheten eller länsskattenämnden, får också skattebyrån eller länsskatteverket besluta att utsökningen skall förbjudas eller avbrytas. Skattebyrån eller länsskatteverket avgör ansökan, om den hänför sig till en rättelseansökan som skall avgöras av skattebyrån eller länsskatteverket.

Den myndighet som behandlar besvär eller grundbesvär kan förordna sin ordförande eller en ledamot eller föredragande att handlägga och avgöra ansökningar och förbud mot eller avbrytande av utsökning. Om behandlingen av ärendet ankommer på skatterättelsenämnden, får också länsskatteverket besluta att utsökningen skall förbjudas eller avbrytas. Länsskatteverket avgör ansökan om den hänför sig till ett rättelseyrkande som skall avgöras av länsskatteverket.

11 §

Skatt, med undantag av stämpelskatt, och annan fordran som avsedd fordran skall hos den betalningsskyldige uttagas inom fem år, räknat från ingången av året efter det, då fordran fastställts eller debiterats, vid äventyr av förlust av rätten att utfå betalning. Vid förskottsuppbörd med stöd av lagen den 28 november 1959 om förskottsuppbörd (418/59) påfört förskott må likväl indrivnas

11 §

Skatt, med undantag av stämpelskatt, och annan fordran som avses i denna lag skall indrivnas hos den betalningsskyldige inom fem år, räknat från ingången av året efter det då fordran fastställts eller debiterats, vid äventyr av förlust av rätten till betalningen. Förskott som med stöd av lagen om förskottsuppbörd (418/59) har påförts vid uppbörd får emellertid indrivnas inom samma tid

Gällande lydelse

inom samma tid som de skatter och avgifter, till vilkas erläggande förskottet enligt beskattningsslagen skall användas.

Föreslagen lydelse

som de skatter och avgifter, till vilkas betalning förskottet enligt *lagen om beskattningsförfarande* skall användas.

—————
*Denna lag träder i kraft den
1996.*
—————

12.

Lag

om ändring av lotteriskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lotteriskattelagen av den 26 juni 1992 (552/92) 13 § 4 mom. och *ändras* 10 § 1 mom., 16 § 1, 2 och 3 mom. samt 18 § 1 mom., av dessa lagrum 16 § 1, 2 och 3 mom. sådana de lyder i lag av den 2 augusti 1994 (709/94) och 18 § 1 mom. i lag av den 28 juni 1994 (617/94), som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

10 §
Debitering av skatt

Har lotteriskatten inte betalats inom utsatt tid, skall länskatteverket påföra den skattskyldige den skatt som inte har betalats och i skattetillägg på den en mark för varje fullt belopp av etthundra mark för varje kalendermånad från ingången av den månad inom vilken skatten borde ha betalats till utgången av månaden före den förfallodag som sätts ut för saktten. Har lotteriskatten betalats efter utsatt tid, påförs skattetillägget till utgången av den månad då skatten betalades.

10 §
Debitering av skatt

Om lotteriskatten inte har betalats inom utsatt tid *eller om den har betalats efter utsatt tid*, skall länskatteverket påföra den skattskyldige den skatt som inte har betalats och skattetillägg på den, *enligt vad som stadgas i lagen om skattetillägg och förseningsränta* (/).

13 §
Skatteförhöjning

På förhöjningen uppbärs inte skattetillägg.

(4 mom. kumotaan)

16 §
Ändringssökande

Ändring i beslut som länskatteverket har fattat med stöd av denna lag får sökas hos länsrätten av den skattskyldige och på statens vägnar av beskattningsombudet med iakttagande av lagen om ändringssökande i förvaltningsärenden (154/50). Besvärstiden är 30 dagar från delfåendet av beslutet. Besvärstiden för beskattningsombudet räknas dock från dagen för beslutet.

I länsrättens utslag får ändring sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen, om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd. På ändringssökande tillämpas då 96 § beskattninglagen.

16 §
Ändringssökande

Ändring i beslut som länskatteverket har fattat med stöd av denna lag får sökas hos länsrätten av den skattskyldige och på statens vägnar av *skatteombudet* med iakttagande av lagen om ändringssökande i förvaltningsärenden (154/50). Besvärstiden är 30 dagar från delfåendet av beslutet. Besvärstiden för *skatteombudet* räknas dock från dagen för beslutet.

I länsrättens beslut får ändring sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen, om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd. På ändringssökande tillämpas då *70 och 71 §§ lagen om beskattningsförfarande*.

Gällande lydelse

Besvär på statens vägnar anförs hos högsta förvaltningsdomstolen av prövningsombudet.

18 §

*Befrielse från skatt och anstånd med
betalning av skatt*

Skattestyrelsen kan av särskilda skäl och på villkor som den bestämmer på ansökan bevilja partiell eller fullständig befrielse från lotteriskatt, skatteförhöjning, skattetillägg, dröjsmålsränta och restavgift samt ränta som skall betalas med anledning av anstånd.

Föreslagen lydelse

Besvär på statens vägnar anförs hos högsta förvaltningsdomstolen av *skatteombudet*.

18 §

*Befrielse från skatt och anstånd med
betalning av skatt*

Skattestyrelsen kan av särskilda skäl och på villkor som den bestämmer på ansökan bevilja partiell eller fullständig befrielse från lotteriskatt, skatteförhöjning, skattetillägg, dröjsmålsränta och restavgift, *förseningsränta* samt från ränta som skall betalas med anledning av anstånd.

—————
*Denna lag träder i kraft den
1996.*
—————

13.

Lag

om ändring av lagen om arbetsgivares socialskyddsavgift

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen den 4 juli 1963 om arbetsgivares socialskyddsavgift (366/63) 17 § 2 och 4 mom., dessa lagrum sådana de lyder, 17 § 2 mom. i lag av den 14 juni 1985 (461/85) och 17 § 4 mom. i lag av den 28 juni 1968 (392/68), och

ändras 8 §, 10 § 3 mom., 12 § 2 mom., 14 § 1 mom. och 17 § 1 och 3 mom.,

dessas lagrum sådana de lyder, 8 § och 10 § 3 mom. i lag av den 14 juni 1985 (461/85), 12 § 2 mom. i lag av den 11 augusti 1978 (613/78), 14 § 1 mom. i lag av den 28 juni 1994 (611/94) samt 17 § 1 mom. i lag av den 16 december 1994 (1227/94) och 3 mom. i lag av den 2 augusti 1994 (695/94), som följer:

Gällande lydelse

8 §

Beträffande arbetsgivares socialskyddsavgift gäller på motsvarande sätt vad som är stadgat i 17 § lagen om förskottsuppbörd.

Föreslagen lydelse

8 §

Beträffande *förhandsbesked om arbetsgivares socialskyddsavgift och besvär som anförs däröver* gäller på motsvarande sätt vad som stadgas i 17 och 51 §§ lagen om förskottsuppbörd.

10 §

Har socialskyddsavgift inte erlagts eller had den erlagts efter utsatt betalningsdag, påförs skattetillägg enligt vad som i lagen om förskottsuppbörd är stadgat angående skattetillägg som skall påföras i fråga om förskottsinnehållning.

Om socialskyddsavgift har lämnats obetald eller om den har betalats efter utsatt betalningsdag, påförs skattetillägg enligt *lagen om skattetillägg och förseningsränta* (/).

12 §

Kan klarhet angående arbetsgivare, som försummat sin betalningsskyldighet, icke vinnas med ledning av anteckningarna i innehållningsbevis, är löntagaren skyldig att på uppmaning av länskatteverket *eller skattebyrån* lämna nödiga uppgifter om arbetsgivaren.

Om klarhet angående en arbetsgivare som har försummat sin betalningsskyldighet inte kan vinnas med ledning av anteckningarna i ett innehållningsbevis, är löntagaren skyldig att på uppmaning av länskatteverket lämna behövliga uppgifter om arbetsgivaren.

14 §

Skattestyrelsen kan av särskilda skäl på ansökan avlyfta arbetsgivare påförda, i 10 § avsedda skattetillägg och -förhöjningar *samt i lagen om dröjsmålsränta och restavgift på skatt avsedd* dröjsmålsränta och restavgift ävensom ränta som skall erläggas med anledning av uppskov. Skattestyrelsen kan avlyfta dessa belopp även då de borde redovisas eller har redovisats till folkpensionsan-

14 §

Skattestyrelsen kan av särskilda skäl på ansökan avlyfta arbetsgivare påförda, i 10 § angivna skattetillägg och förhöjningar, *förseningsränta enligt lagen om skattetillägg och förseningsränta* samt ränta som skall betalas med anledning av uppskov. Skattestyrelsen kan avlyfta dessa belopp även då de borde redovisas eller har redovisats till folkpensionsan-

Gällande lydelse

stalten.

17 §

Är den som saken gäller eller beskattningsombudet missnöjd med länskatteverkets beslut med stöd av denna lag, får han genom besvär söka ändring däri hos länsrätten i det län till vilket den betalningsskyldiges hemkommun hör. Besvären skall tillställas länskatteverket, *skattebyrån* eller länsrätten inom 30 dagar från delfåendet. Beskattningsombudets besvärstid räknas från den dag då beslutet fattades.

Över länskatteverkets beslut får vederbörande anföra besvär hos länsrätten även efter utgången av den i 1 mom. nämnda tiden på den grund att socialskyddsavgiften fastställts genom oriktig tillämpning av lag eller att vid ärendets behandling inträffat sådant misstag eller begått sådant fel i förfarandet som kan antas ha inverkat på sakens avgörande. Dylika besvär får dock inte anföras senare än under det sjätte året från ingången av det kalenderår som följer närmast efter det då beslutet gavs.

I länsrättens utslag får ändring sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd. På ändringssökande tillämpas då 96 § beskattningsslagen.

Statens talan utövas i ärenden, som avses i 3 mom., av prövningsombudet.

Föreslagen lydelse

stalten.

17 §

Är den som saken gäller eller *skatteombudet* missnöjd med länskatteverkets beslut med stöd av denna lag, får han genom besvär söka ändring däri hos länsrätten i det län till vilket den betalningsskyldiges hemkommun hör. Besvären skall tillställas länskatteverket eller länsrätten. *Besvärstiden för den som saken gäller är sex år räknat från början av året efter det år då beslutet gavs. Skatteombudets besvärstid är 60 dagar räknat från det att beslutet fattades.*

(2 mom upphävs)

I länsrättens beslut får ändring sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen, om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd. På ändringssökande tillämpas då 70 och 71 §§ lagen om beskattningsförfarande (/). *Besvär på statens vägnar anföras av skatteombudet.*

(4 mom. upphävs)

Denna lag träder i kraft den 1996.

14.

Lag**om ändring av 8 och 12 §§ lagen om hundskatt**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 29 juni 1979 om hundskatt (590/79) 8 § 2 mom. och 12 § 3 mom., av dessa lagrum 12 § 3 mom. sådant det lyder i lag av den 2 augusti 1994 (712/94), och fogas till 8 § ett nytt 3 mom. som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

8 §

Har hundskatt av ovan i 1 mom. avsedd orsak icke kunnat fastställas för skatteåret i enlighet med 7 §, skall kommunstyrelsen eller i instruktion föreskriven tjänsteinnehavare genom beslut påföra hundägaren hundskatt jämte ränta som svarar mot stadgad dröjsmålsränta för försummad skattebetalning samt höja hundskatten till högst det dubbla beloppet. Fastställande av hundskatt, med anledning varav hundägaren skall beredas tillfälle att avge förklaring, skall ske senast under det femte året efter skatteårets slut.

Har hundskatt av någon orsak som avses i 1 mom. inte kunnat fastställas för skatteåret i enlighet med 7 §, skall kommunstyrelsen eller en i instruktion föreskriven tjänsteinnehavare genom sitt beslut påföra hundägaren hundskatt jämte ränta som svarar mot stadgat *skattetillägg* för försummad skattebetalning samt höja hundskatten till högst det dubbla beloppet. Fastställande av hundskatt, med anledning varav hundägaren skall beredas tillfälle att avge förklaring, skall ske senast under det femte året efter skatteårets slut.

På debiterad hundskatt som lämnats obetald skall betalas förseningsränta enligt lagen om skattetillägg och förseningsränta (/).

12 §

I länsrättens utslag får ändring sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen, om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd. På ändringssökande tillämpas då 96 § beskattninglagen.

I länsrättens beslut får ändring sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen, om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd. På ändringssökande tillämpas då 70 och 71 §§ lagen om beskattningsförfarande (/).

 Detta lag träder i kraft den 1996.

15.

Lag

om ändring av lagen om källskatt på ränteinkomst

I enlighet med riksdagens beslut *ändras* i lagen den 28 december 1990 om källskatt på ränteinkomst (1341/90) 7 §, 11 § 1 mom., 12 och 13 §§, 14 § 1 mom., 16 § 2 mom., 17 § 1 mom. och 18 § 2 mom., av dessa lagrum 11 § 1 mom., 12 §, 14 § 1 mom. och 17 § 1 mom. sådana de lyder i lag av den 5 december 1991 (1393/91), som följer:

*Gällande lydelse*7 §
Betalning av skatt

Den skatt som räntebetalaren har uppburit på ränteinkomst skall han betala in till det länsskatteverk inom vars tjänsteområde räntebetalarens hemkommun enligt beskattningslagen finns. Om staten är räntebetalare, skall de innehållna beloppen betalas till Nylands länsskatteverk. De innehållna beloppen skall betalas senast den 10 dagen i kalendermånaden efter den under vilken räntan har erlagts.

11 §
Skyldighet att lämna uppgifter

Deklarationskyldigheten enligt beskattningslagen gäller inte ränteinkomst för vilken källskatt skall betalas enligt denna lag och inte det kapital på vilket räntan betalas. Av räntebetalarens bokföring skall dock tillförlitligt framgå de omständigheter som är relevanta för uträknande av källskatt på ränteinkomst. På uppmaning av en behörig tjänsteman vid länsskatteverket skall räntebetalaren visa de handlingar som behövs för tillsynen över källskatten på ränteinkomst samt annan behövlig utredning. Länsskatteverket skall dessutom årligen tillställas i förordning närmare angivna uppgifter om källskattepliktiga räntor och om den källskatt som har uppburits för dem samt på uppmaning av verket uppgifter om de skattskyldiga för vilkas i 3 § nämnda räntor källskatt inte har uppburits samt om de räntor som har betalats till dem. Den som emitterar ett masskuldebrevslån skall dessutom uppge villkoren för det lån han emitterar, samt en arbetsgivare som betalar ränta på en deposition i ett intressekontor och ett andelslag som bedriver lånerörelse enligt 18 a § lagen om

*Föreslagen lydelse*7 §
Betalning av skatt

Den skatt som räntebetalaren har uppburit på ränteinkomst skall han betala in till det länsskatteverk inom vars tjänsteområde räntebetalarens hemkommun enligt *lagen om beskattningsförfarande* (/) finns. Om staten är räntebetalare, skall de innehållna beloppen betalas till Nylands länsskatteverk. De innehållna beloppen skall betalas senast den 10 dagen i kalendermånaden efter den under vilken räntan har betalats.

11 §
Skyldighet att lämna uppgifter

Deklarationskyldigheten enligt *lagen om beskattningsförfarande* gäller inte ränteinkomst för vilken källskatt skall betalas enligt denna lag och inte det kapital på vilket räntan betalas. Av räntebetalarens bokföring skall dock tillförlitligt framgå de omständigheter som är relevanta för uträknande av källskatt på ränteinkomst. På uppmaning av en behörig tjänsteman vid länsskatteverket skall räntebetalaren visa de handlingar som behövs för tillsynen över källskatten på ränteinkomst samt annan behövlig utredning. Länsskatteverket skall dessutom årligen tillställas i förordning närmare angivna uppgifter om källskattepliktiga räntor och om den källskatt som har uppburits för dem samt på uppmaning av verket uppgifter om de skattskyldiga för vilkas i 3 § nämnda räntor källskatt inte har uppburits samt om de räntor som har betalats till dem. Den som emitterar ett masskuldebrevslån skall dessutom uppge villkoren för det lån han emitterar, samt en arbetsgivare som betalar ränta på en deposition i ett intressekontor och ett andelslag som bedriver lånerörelse enligt 18 a § lagen om

Gällande lydelse

andelslag de kontrovillkor som de iakttar i deponeringsverksamheten.

12 §

Uppbörd av skatt hos räntetagaren

Har källskatt för ränteinkomst inte uppburits för ränteinkomst enligt 3 § som den som är skyldig att betala källskatten har erhållit, skall skattebyrån i räntetagarens hemkommun påföra räntetagaren källskatten. Har räntetagaren inte hemkommun i Finland, verkställer Helsingfors skatteverk debiteringen. Debitering verkställs dock inte senare än inom det sjätte året efter utgången av det kalenderår under vilket skatten borde ha burits upp. I samband med debiteringen skall den skattskyldige, med iakttagande i tillämpliga delar av beskattningens stadganden om efterbeskattning, påföras ränta som motsvarar dröjsmålsränta och skatteförhöjning.

13 §

Debitering av källskatt i samband med skatterättelse

Har ränteinkomst som avses i 3 § felaktigt blivit beskattad som skattepliktig inkomst vid inkomstbeskattningen för den som är skyldig att betala källskatt på ränteinkomst, skall källskatten, i samband med skatterättelse som avses i beskattningens lagen, av skattebyrån debiteras den skattskyldige. Därvid påförs inte i 12 § nämnd ränta som motsvarar dröjsmålsränta och skatteförhöjning.

14 §

Gottskrivning och återbäring av källskatt

Källskatt som har uppburits hos räntetagaren utan grund betraktas som förskott på inkomstskatten, och på den tillämpas stadgandena om användning och återbäring av förskott i lagen om förskottsuppbörd (418/59) och beskattningens lagen.

Föreslagen lydelse

om andelslag de kontrovillkor som de iakttar i depositionsverksamheten.

12 §

Uppbörd av skatt hos räntetagaren

Har källskatt på ränteinkomst inte uppburits för sådan ränteinkomst enligt 3 § som den som är skyldig att betala källskatten har erhållit, skall *det länsskatteverk inom vars tjänsteområde räntetagarens hemkommun är belägen* påföra räntetagaren källskatten. Har räntetagaren inte hemkommun i Finland, verkställer *Nylands länsskatteverk* debiteringen. Debitering verkställs dock inte senare än inom det sjätte året efter utgången av det kalenderår under vilket skatten borde ha burits upp. I samband med debiteringen skall den skattskyldige, med iakttagande i tillämpliga delar av vad som i *lagen om beskattningsförfarande* stadgas om efterbeskattning, påföras *skattetillägg* och skatteförhöjning.

13 §

Debitering av källskatt i samband med skatterättelse

Har ränteinkomst som avses i 3 § felaktigt blivit beskattad som skattepliktig inkomst vid inkomstbeskattningen för den som är skyldig att betala källskatt på ränteinkomst, skall källskatten, i samband med skatterättelse som avses i *lagen om beskattningsförfarande*, av *länsskatteverket* debiteras den skattskyldige. Därvid påförs inte *skattetillägg* och skatteförhöjning enligt 12 §.

14 §

Gottskrivning och återbäring av källskatt

Källskatt som har uppburits hos räntetagaren utan grund betraktas som förskott på inkomstskatten, och på den tillämpas vad som i *lagen om förskottsuppbörd* (418/59) och *lagen om beskattningsförfarande* stadgas om användning och återbäring av förskott.

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

16 §
*Uppbörd av källskatt och påföljderna av
dröjsmål*

Om inte något annat följer av denna lag, skall vid uppbörd, indrivning och återbetalning av källskatt iakttas vad som stadgas i lagen om skatteuppbörd och med stöd av den stadgas eller föreskrivs.

På källskatt som avses i denna lag och som påförts räntetagaren eller räntebetalaren tillämpas *lagen om skattetillägg och förseningsränta* (/).

17 §
Ändringssökande

Om sökande av ändring i ett beslut genom vilket räntetagaren har påförts källskatt gäller vad beskattningslagen stadgar om ändringssökande genom besvär. Besvären behandlas dock inte som skatterättelse enligt 82 § beskattningslagen.

17 §
Ändringssökande

Om sökande av ändring i ett beslut genom vilket räntetagaren har påförts källskatt gäller vad *lagen om beskattningsförfarande stadgar om ändringssökande genom besvär till länsrätten*.

18 §
Tystnadsplikt och straffstadganden

Om straffpåföljder gäller 121—24 a § beskattningslagen.

Om straffpåföljder gäller 9 kap. *lagen om beskattningsförfarande*.

Denna lag träder i kraft den
1996.

16.

Lag**om ändring av 7 § lagen om beskattning av delägare i utländska bassamfund**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras 7 § lagen den 16 december 1994 om beskattning av delägare i utländska bassamfund (1217/94) som följer:

Gällande lydelse

7 §
Uppgiftsskyldighet

Den skattskyldige skall i sin skattedeklaration uppge och till deklARATIONEN foga uppgifter och utredningar om det utländska bassamfundet så som stadgas i beskattningsförordningen (530/59).

Föreslagen lydelse

7 §
Deklarationsskyldighet

Den skattskyldige skall i sin skattedeklaration uppge och till denna foga uppgifter och utredningar om det utländska bassamfundet, *enligt vad finansministeriet föreskriver.*

*Denna lag träder i kraft den
1996.*

17.

Lag

om ändring av lagen om gottgörelse för bolagsskatt

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 29 december 1988 om gottgörelse för bolagsskatt (1232/88) 5 § 1 mom., 6 § 2 mom., 12 § 2 och 3 mom. samt 13 §,

av dessa lagrum 12 § 3 mom. sådant det lyder i lag av den 30 december 1992 (1542/92), som följer:

Gällande lydelse

5 §

Gottgörelse för bolagsskatt räknas en dividendtagare till godo med tillämpning av vad beskattningslagen stadgar om användning av förskott som innehållits hos en skattskyldig i enlighet med lagen om förskottsuppbörd.

Föreslagen lydelse

5 §

Gottgörelse för bolagsskatt räknas en dividendtagare till godo med tillämpning av vad lagen om beskattningsförfarande (/) stadgar om användning av förskott som innehållits hos en skattskyldig i enlighet med *lagen om förskottsuppbörd*.

6 §

På förtäckt dividend enligt 57 § beskattningslagen tillämpas vad som stadgas om den dividend som ett bolag har beslutat dela ut.

På förtäckt dividend enligt 29 § *lagen om beskattningsförfarande* tillämpas vad som stadgas om den dividend som ett bolag har beslutat dela ut.

12 §

Det ansvar som avses i 1 mom. realiseras genom att debiteringen rättas till dividendtagarens nackdel, varvid i tillämpliga delar skall iakttas vad 82 a § beskattningslagen stadgar om rättelse av debitering. Rättelse skall ske inom två år från utgången av det år under vilket beloppet av bolagets obetalda skatter har konstaterats slutligt.

Är dividendtagaren ett samfund som avses i 3 § inkomstskattelagen, kan restitution av förskott på gottgörelse för bolagsskatt, användning av restitutionen för avkortning av obetalda belopp och kvittning framskjutas tills det bolag som delat ut dividenden har betalt de bolaget påförda skatterna för det skatteår som utgör grund för dividendutdelningen eller rättelse av debitering enligt 2 mom. har skett, om det är uppenbart att beslutet om dividendutdelningen har fattats under förhållande som avses i 1 mom.

Det ansvar som avses i 1 mom. realiseras genom att *beskattningen ändras* till dividendtagarens nackdel, i tillämpliga delar med iakttagande av vad 56 § *lagen om beskattningsförfarande stadgar om skatterättelse till den skattskyldiges nackdel*. Rättelse skall ske inom två år från utgången av det år under vilket beloppet av bolagets obetalda skatter har konstaterats slutligt.

Är dividendtagaren ett samfund som avses i 3 § inkomstskattelagen, kan restitution av förskott på gottgörelse för bolagsskatt, användning av restitutionen för avkortning av obetalda belopp samt kvittning framskjutas tills det bolag som delat ut dividenden har betalt de bolaget påförda skatterna för det skatteår som utgör grund för dividendutdelningen eller *skatterättelse* enligt 2 mom. har skett, om det är uppenbart att beslutet om dividendutdelningen har fattats under förhållanden som avses i 1 mom.

Gällande lydelse

13 §

Har bolagets dividendutdelningsbeslut fattats så sent att den dividend som skall delas ut enligt beslutet inte har beaktats vid bolagets beskattning för skatteåret, kan beskattningen av bolaget rättas i enlighet med 82 § beskattningsslagen.

Föreslagen lydelse

13 §

Har bolagets dividendutdelningsbeslut fattats så sent att den dividend som skall delas ut enligt beslutet inte har beaktats vid bolagets beskattning för skatteåret, kan beskattningen av bolaget rättas i enlighet med 56 § *lagen om beskattningsförfarande*.

Denna lag träder i kraft den 1996.

18.

Lag

om ändring av 8 och 8 a §§ lagen om skattelättnader för sjöfarten

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 18 juni 1981 om skattelättnader för sjöfarten (433/81) 8 § 1 mom. och
8 a §,
av dessa lagrum 8 a § sådan den lyder i lag av den 17 december 1993 (1265/93), som följer:

Gällande lydelse

8 §

Tillstånd att lyfta fartygsanskaffningsdeposition eller del därav beviljas av skattestyrelsen, då utredning företes om att reserveringen eller del därav använts eller kommer att användas för anskaffning av fartyg på minst 19 registerton. Har reserveringen eller del därav inte vid besättningen avdragits från den skattepliktiga inkomsten och har beskattningen till denna del vunnit laga kraft, har den skattskyldige likaså rätt att lyfta depositionen eller motsvarande del därav.

8 a §

Om den skattskyldige upphör med sin näringsverksamhet och det inte är fråga om fusion eller om den skattskyldiges egendom överlämnas till konkurs, räknas en fartygsanskaffningsreservering som skattepliktig inkomst för det skatteår under vilket näringsverksamheten upphört eller beslutet om försättande i konkurs fattats. Den skattskyldige har då rätt att lyfta fartygsanskaffningsdepositionen i Finlands Bank. Skattebyrån utfärdar ett intyg åt den skattskyldige över rätt att lyfta fartygsanskaffningsdepositionen.

Föreslagen lydelse

8 §

Tillstånd att lyfta en fartygsanskaffningsdeposition eller en del därav beviljas av *det länsskatteverk inom vars tjänsteområde skattskyldiges hemkommun är belägen*, då utredning företes om att reserveringen eller en del därav har använts eller kommer att användas för anskaffning av ett fartyg på minst 19 registerton. Om reserveringen eller en del därav inte vid beskattningen har avdragits från den skattepliktiga inkomsten och beskattningen till denna del har vunnit laga kraft, har den skattskyldige likaså rätt att lyfta depositionen eller motsvarande del därav.

8 a §

Om den skattskyldige upphör med sin näringsverksamhet och det inte är fråga om fusion eller om den skattskyldiges egendom överlämnas till konkurs, räknas en fartygsanskaffningsreservering som skattepliktig inkomst för det skatteår under vilket näringsverksamheten upphört eller beslutet om försättande i konkurs fattats. Den skattskyldige har då rätt att lyfta fartygsanskaffningsdepositionen i Finlands Bank. *Länsskatteverket* utfärdar ett intyg åt den skattskyldige över rätten att lyfta fartygsanskaffningsdepositionen.

Denna lag träder i kraft den 1996.

19.

Lag**om ändring av 8 och 10 §§ lagen om skattelättnader för vissa allmännyttiga samfund**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 13 augusti 1976 om skattelättnader för vissa allmännyttiga samfund (680/76) 8 § 1 mom. och 10 §,
 av dessa lagrum 8 § 1 mom. sådant det lyder i lag av den 28 juni 1994 (623/94), som följer:

Gällande lydelse

8 §

Skattelättnad som har beviljats med stöd av denna lag befriar inte ett samfund från den deklarationsskyldighet som det utan denna lättnad skulle ha enligt beskattningslagen (482/58). Samfundet skall dessutom i samband med skattedeklarationen tillställa skattebyrån en sådan redogörelse som skattestyrelsen bestämmer. Skattebyrån kan föreslå skattestyrelsen att en skattelättnad skall återtas.

10 §

Vid tillämpningen av denna lag skall beskattningens straffstadganden och stadganden om tystnadsplikt samt i tillämpliga delar även andra stadganden i beskattningslagen iakttas.

Föreslagen lydelse

8 §

Skattelättnad som beviljats med stöd av denna lag befriar inte ett samfund från den deklarationsskyldighet som det utan denna lättnad skulle ha enligt *lagen om beskattningsförfarande* (/). Samfundet skall dessutom i samband med skattedeklarationen tillställa *länskatteverket* en sådan gottgörelse som skattestyrelsen bestämmer. *Länsskatteverket* kan föreslå skattestyrelsen att en skattelättnad skall återtas.

10 §

Vid tillämpningen av denna lag *gäller i fråga om straffstadgandena vad som stadgas i 9 kap. lagen om beskattningsförfarande. Den sistnämnda lagen skall också i övrigt iakttas i tillämpliga delar.*

Denna lag träder i kraft den 1996.

20.

Lag**om ändring av sjukförsäkringslagen**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i sjukförsäkringslagen av den 4 juli 1963 (364/63) 36, 38 och 39 §§, av dessa lagrum 36 § sådan den lyder i lag av den 14 juni 1985 (462/85), som följer:

Gällande lydelse

36 §

Om fastställande och debitering av sjukförsäkringspremie, användning av förskott och sökande av ändring i dessa hänseenden samt om ansvaret för att premien erläggs gäller i tillämpliga delar vad som i beskattningslagen är stadgat om folkpensionspremie. Angående uppbörd och redovisning av sjukförsäkringspremie är stadgat i beskattningslagen och i lagen om skatteuppbörd.

38 §

Vad i 125 § beskattningslagen är stadgat om rätt för kommun att medgiva befrielse från betalning av kommunalskatt och om rätt för finansministeriet eller skatteuppbördsmyndighet att bevilja anstånd med betalning av skatt, skall äga motsvarande tillämpning på sjukförsäkringspremie.

39 §

Folkpensionsanstalten äger befogenhet att utöva tillsyn över fastställelse, debitering, uppbörd och redovisning av sjukförsäkringspremier samt att till nödiga delar granska skattelängderna och uppbördshandlingarna.

Vad i beskattningslagen är stadgat om kommunalombuds, folkpensionsanstaltens, beskattningsombuds och prövningsombuds skyldighet att i fråga om folkpensionspremierna bevaka folkpensionsanstaltens rätt vid beskattningen samt deras rätt att söka ändring i fastställelse och debitering av folkpensionspremie skall äga motsvarande tillämpning på sjukförsäkringspremie.

Föreslagen lydelse

36 §

Om sjukförsäkringspremie gäller i tillämpliga delar vad som i lagen om beskattningsförfarande (/) och lagen om skatteuppbörd (611/78) stadgas om kommunalskatt och folkpensionspremie.

38 §

Kommunen har rätt att bevilja befrielse och länsskatteverket uppskov med betalning av sjukförsäkringspremie, i tillämpliga delar med iakttagande av vad som i lagen om beskattningsförfarande stadgas om lättnad och uppskov när det gäller kommunalskatt.

39 §

Folkpensionsanstalten har rätt att utöva tillsyn över fastställelse, debitering, uppbörd och redovisning av sjukförsäkringspremier samt att i dessa avseenden granska beskattningshandlingarna.

Folkpensionsanstalten och det av kommunen förordnade skatteombudet har rätt att söka ändring i sjukförsäkringspremien, så som stadgas i lagen om beskattningsförfarande.

Denna lag träder i kraft den

1996.

21.

Lag**om ändring av 18 och 19 §§ folkpensionslagen**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i folkpensionslagen av den 8 juni 1956 (347/56) 18 och 19 §§, sådana de lyder i lag av den 18 december 1958 (486/58), som följer:

Gällande lydelse

18 §

Vad i 125 § beskattningsslagen är stadgat om kommuns rätt att medgiva befrielse från erläggande av kommunalskatt och om finansministerits eller skatteuppbördsmyndighets rätt att bevilja uppskova med erläggande av skatt, gäller i motsvarande mån försäkringspremie.

19 §

Pensionsanstalten äger rätt att påvaka fastställandet, debiteringen, uppbörden, *tvångsindrivningen* och redovisningen av försäkringspremier samt att till erforderliga delar granska skattelängder ävensom handligar rörande skatteuppbörd och tvångsindrivning.

Föreslagen lydelse

18 §

Kommunen har rätt att bevilja befrielse och länsskatteverket uppskov med betalning av folkpensionspremie, i tillämpliga delar med iakttagande av vad som i lagen om beskattningsförfarande (/) stadgas om lättnad och uppskov när det gäller kommunalskatt.

19 §

Folkpensionsanstalten har rätt att utöva tillsyn över fastställelse, debitering, uppbörd och redovisning av folkpensionspremier samt att i dessa avseenden granska beskattningshandlingarna.

Denna lag träder i kraft den 1996.

22.

Lag

om ändring av konjunkturdepositionslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i konjunkturdepositionslagen av den 14 januari 1977 (53/77) 10, 12 och 13 §, 14 § 1 och 3 mom., 17 § samt 18 § 2 mom.,
av dessa lagrum 10 § 2 mom., 12 och 17 § samt 18 § 2 mom. sådana de lyder i lag av den 25 mars 1983 (295/83) och 14 § 3 mom. sådant det lyder i lag av den 2 augusti 1994 (711/94), som följer:

Gällande lydelse

10 §

Skattedirektör, på vilken det vid senast verkställda beskattning ankommit att påföra depositionspliktig statsskatt, skall bestämma konjunkturdepositionens belopp med iakttagande i tillämpliga delar av vad i lagen om förskottsuppbörd är stadgat om bestämmande av förskott som skall betalas vid förskottsuppbörd.

Har depositionspliktig före ingången av uppbördsperioden eller under pågående uppbördsperiod på det sätt som avses i 7 § 2 mom. upphört med sin affärsverksamhet eller har hans egendom upplåtits till konkurs, skall skattedirektören på ansökan bestämma att i konjunkturdeposition erlagda rater skall återbäras och att icke inbetalda rater skall avkortas på det sätt som är stadgat om avkortning av skatter. Har depositionspliktig före debiteringen av konjunkturdepositionerna på ovan åsyftat sätt upphört med sin affärsverksamhet eller har hans egendom upplåtits till konkurs, skall konjunkturdeposition inte debiteras.

12 §

Betalas inte konjunkturdepositionen inom föreskriven tid, uppbärs dröjsmålsränta och restavgift på beloppet i enlighet med vad som är stadgat i lagen om dröjsmålsränta och restavgift på skatt.

Utöver vad som är stadgat i lagen om dröjsmålsränta och restavgift på skatt, återbärs den dröjsmålsränta och den restavgift som uppkommit på sänkt eller avlyft konjunkturdeposition, även när skyldigheten att göra konjunkturdeposition ändras med stöd av 10 § 2 mom. eller 14 § i denna lag.

Den depositionspliktige får inte vid beskattningen avdraga i 1 mom. avsedd dröjsmålsränta och restavgift från sin skattepliktiga

Föreslagen lydelse

10 §

Det länsskatteverk på vilket det vid senast verkställda beskattning har ankommit att påföra den depositionspliktige statsskatt, skall bestämma konjunkturdepositionens belopp med iakttagande i tillämpliga delar av vad som i lagen om förskottsuppbörd stadgas om bestämmande av förskott som skall betalas vid förskottsuppbörd.

Om den depositionspliktige före ingången av uppbördsperioden eller under pågående uppbördsperiod på det sätt som avses i 7 § 2 mom. har upphört med sin affärsverksamhet eller om hans egendom har upplåtits till konkurs, skall *länsskatteverket* på ansökan bestämma att de betalda konjunkturdepositionsraterna skall återbetalas och obetalda rater avkortas på det sätt som stadgas om avkortning av skatter. Om den depositionspliktige före debiteringen av konjunkturdepositionerna på det sätt som avses ovan har upphört med sin affärsverksamhet eller om hans egendom har upplåtits till konkurs, skall konjunkturdeposition inte debiteras.

12 §

Om konjunkturdepositionen inte betalas inom föreskriven tid skall på beloppet uppbäras *förseningsränta enligt lagen om skatte-tillägg och förseningsränta (/)*.

Utöver vad som stadgas i *lagen om skatte-tillägg och förseningsränta* skall *försenings-räntan* på en sänkt eller avlyft konjunkturdeposition återbäras även när skyldigheten att göra konjunkturdeposition ändras med stöd av 10 § 2 mom. eller 14 § i denna lag.

(3 mom. upphävs)

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

inkomst.

13 §

Har konjunkturdeposition eller del därav till följd av räknefel eller därmed jämförligt misstag icke blivit gjord eller har deposition påförts utan grund eller till alltför stort belopp, skall den skattedirektör som påfört depositionen rätta felet. Har deposition endast till en del eller alls icke påförts, skall rättelse ske inom tre månader från ingången av uppbördsperioden för konjunkturdepositionen och i annat fall inom tre månader från uppbördsperiodens utgång.

14 §

I denna lag avsett belsut av skattedirektör får överklagas endast på sätt i 51 § 5 mom. lagen om förskottsuppbörd är stadgat.

Ändring i länsrättens utslag får sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen, om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd. På ändringssökande tilllämpas då 96 § beskattninglagen. Besvär anförs på statens vägnar av prövningsombudet.

17 §

Har depositionspliktig före utgången av uppbördsperioden för konjunkturdeposition hos Finlands Bank gjort i lagen om investeringsreserveringar föreskriven tiden löper ut efter utfärdandet av statsrådets beslut om att konjunkturdepositioner skall göras, skall skattedirektören på ansökan nedsätta konjunkturdepositionen med investeringsdepositionens belopp. Konjunkturdepositionen kan dock nedsättas högst med ett belopp motsvarande summan av de uppbördsrater som förfaller till betalning tidigast en månad efter det investeringsdepositionen gjordes.

Finansministeriet eller på dess förordnande skattestyrelsen kan av synnerligen vägande skäl på ansökan helt eller delvis befria den depositionspliktige från att göra konjunkturdeposition eller betala dröjsmålsränta, restavgift som har uppburits eller skall uppåbaras

13 §

Om konjunkturdepositionen eller en del därav till följd av ett räknefel eller något därmed jämförligt misstag inte har blivit gjord eller om depositionen har påförts utan grund eller till alltför stort belopp, skall *det länsskatteverket* som påfört depositionen rätta felet. Om depositionen har påförts endast till en del eller inte alls, skall rättelsen göras inom tre månader från ingången av uppbördsperioden för konjunkturdepositionen och i annat fall inom tre månader från uppbördsperiodens utgång.

14 §

I ett sådant beslut av *länsskatteverket* som avses i denna lag får ändring sökas endast enligt 51 § 5 mom. lagen om förskottsuppbörd.

Ändring i länsrättens beslut får sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen, om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd. På ändringssökande tilllämpas då 70 och 71 §§ *lagen om beskattningsförfarande*. Besvär anförs på statens vägnar av *skatteombudet*.

17 §

Om den depositionspliktige, före utgången av uppbördsperioden för konjunkturdepositionen, hos Finlands Bank har gjort en i lagen om investeringsreserveringar (1094/78) nämnd investeringsdeposition för vilken den i 5 § 2 mom. lagen om investeringsreserveringar föreskrivna tiden löper ut efter utfärdandet av statsrådets beslut om att konjunkturdepositioner skall göras, skall *länsskatteverket* på ansökan nedsätta konjunkturdepositionen med investeringsdepositionens belopp. Konjunkturdepositionen kan dock nedsättas högst med ett belopp som motsvarar summan av de uppbördsrater som förfaller till betalning tidigast en månad efter det investeringsdepositionen gjordes.

Finansministeriet eller på dess förordnande skattestyrelsen kan av synnerligen vägande skäl på ansökan helt eller delvis befria den depositionspliktige från att göra konjunkturdeposition eller betala dröjsmålsränta, restavgift och *förseningsränta* som har uppburits

Gällande lydelse

på depositionen.

Föreslagen lydelse

eller skall uppbäras på depositionen.

18 §

Utan hinder av att deposition som inte har gjorts blivit avkortad med stöd av 1 mom. skall den depositionspliktige erlægga dröjsmålsränta och restavgift. *Dessa beräknas på den avkortade delen av depositionen till utgången av den kalendermånad under vilken konjunkturdepositionen eljest skulle ha återburits.* Restavgiften beräknas dock för högst sex månader.

Utan hinder av att en icke inbetald deposition har blivit avkortad med stöd av 1 mom. skall den depositionspliktige betala *förseningsränta. Förseningsräntan* räknas på *depositionens oavkortade del till den dag då depositionen återbärs.*

Denna lag träder i kraft den

1996.

Utkast

Förordning

om skatteförvaltningen

På föredragning av finansministern stadgas med stöd av § lagen den 199 om skatteförvaltningen (/):

Skattestyrelsen

1 § *Uppgifter*

Skattestyrelsen, som är en sakkunnigmyndighet under finansministeriet, leder fastställandet, debiteringen, uppbörden, indrivningen och kontrollen av skatter och avgifter som avses i lagen om beskattningsförfarande (/), arbetsgivares socialskyddsavgift, skatt på arv och gåva, fastighetsskatt, källskatt på ränteinkomst, mervärdesskatt, stämpelskatt, skatt på vissa försäkringspremier samt andra skatter och avgifter om vilka så stadgas, samt ordnar bevakningen av skattetagarnas rätt vid beskattningen. Dessutom utför skattestyrelsen de övriga uppgifter som ankommer på den enligt lagen om skatteförvaltningen (/) samt enligt andra stadganden och föreskrifter eller som finansministeriet uppdrar åt den.

2 § *Direktion*

Vid skattestyrelsen finns en direktion som tillsätts av statsrådet för högst fyra år i sänder.

Direktionen består av högst sex medlemmar, av vilka en är skattestyrelsens generaldirektör och en är en av skatteförvaltningens personal inom sig för högst fyra år i sänder vald representant. Statsrådet utser direktionens övriga medlemmar samt förordnar en ordförande för direktionen. Direktionen väljer inom sig en vice ordförande. När generaldirektören har förhinder är hans ställföreträdare direktionsmedlem.

Den medlem som företräder personalen har samma rättigheter och skyldigheter som direktionens övriga medlemmar. Han har dock inte rätt att delta i beslutsfattande i frågor som gäller val eller avskedande av

eller avtalsvillkor för tjänstemännen i ledningen, personalens anställningsvillkor eller stridsåtgärder.

Finansministeriet fastställer direktionsmedlemmarnas arvoden.

3 § *Arbetsordning*

Om organisationen för skattestyrelsens verksamhet bestäms i skattestyrelsens arbetsordning.

4 § *Avgörandet av ärenden*

De ärenden som ankommer på skattestyrelsen avgörs av direktionen eller generaldirektören eller av någon annan tjänsteman enligt vad som bestäms i arbetsordningen.

5 § *Direktionens behörighet*

Direktionen avgör frågor som gäller

1) riktlinjerna för skatteförvaltningens verksamhet, verksamhets- och ekonomiska planer, budgetförslag samt utnämning av de tjänstemän som nämns nedan,

2) skattestyrelsens föreskrifter och anvisningar samt andra principiella eller vittgående frågor som den upptar till behandling, samt

3) förordnande av en tjänsteman vid skattestyrelsen till ställföreträdare för generaldirektören, när denne har förhinder.

6 § *Direktionens beslutförhet*

Direktionen är beslutför då ordföranden och minst tre medlemmar är närvarande.

Som direktionens beslut gäller den mening som majoriteten har omfattat eller vid lika

röstetal den mening som ordförande har biträtt. Direktionen beslutar annars om hur ärendena skall behandlas i direktionen.

7 § *Generaldirektörens behörighet*

Generaldirektören avgör sådana på skattestyrelsen ankommande ärenden som inte avgörs av direktionen eller som inte enligt arbetsordningen skall avgöras av någon annan tjänsteman.

Generaldirektören kan i enskilda fall överta avgörandet av ett ärende som annars skulle avgöras av någon som lyder under honom. Motsvarande rätt har även andra tjänstemän som enligt arbetsordningen givits rätt att avgöra ärenden.

Generaldirektören fastställer skattestyrelsens arbetsordning.

Länsskatteverken

8 § *Uppgifter*

Länsskatteverket skall inom sitt tjänsteområde verkställa beskattningen, uppbära och indriva skatter och avgifter, sköta skattekontrollen samt ordna bevakningen av skatteta-garnas rätt vid beskattningen, enligt vad som stadgas särskilt. Länsskatteverket skall utföra de utrednings-, försöks-, uppföljnings- och planeringsuppgifter samt de övriga uppgifter som skattestyrelsen ålägger verket eller som enligt särskilda stadganden och föreskrifter ankommer på det.

9 § *Servicepunkternas lokalisering*

Länsskatteverket bestämmer var länsskatteverkets enheter och övriga servicepunkter skall vara belägna.

10 § *Länsskatteverkets arbetsordning*

Om länsskatteverkets verksamhetsorganisation bestäms i dess arbetsordning, som fastställs av länsskattedirektören. Den som är enhetschef inom länsskatteverket bestämmer om enhetens interna organisation och om organiseringen av enhetens uppgifter.

11 § *Avgörandet av ärenden*

De ärenden som ankommer på länsskatteverket avgörs av länsskattedirektören eller av någon annan tjänsteman, enligt vad som bestäms i arbetsordningen. Ärenden som enligt länsskatteverkets arbetsordning ankommer på en enhet skall avgöras av enhetschefen eller av någon annan tjänsteman som denne förordnat.

Länsskattedirektören kan i enskilda fall överta avgörandet av ett ärende som annars skulle avgöras av någon som lyder under honom. Motsvarande rätt har även andra tjänstemän som enligt arbetsordningen givits rätt att avgöra ärenden.

12 § *Länsskattedirektörens ställföreträdare*

Vid förhinder för länsskattedirektören träder i hans ställe en av honom förordnad tjänsteman vid länsskatteverket.

Skatterättelsenämnden

13 § *Medlemsantal och meddelande om val*

Länsskatteverket skall meddela kommunerna vad som beslutats om antalet medlemmar i skatterättelsenämnden. Kommunen skall meddela länsskatteverket vilka som valts in i nämnden i god tid före början av nämndens mandattid.

14 § *Beslutförhet och förfarande*

Skatterättelsenämnden är beslutför när ordföranden och minst hälften av nämndens övriga medlemmar är närvarande.

På förfarandet i nämnden tillämpas lagen om förvaltningsförfarande (598/82) och lagen om beskattningsförfarande (/).

15 § *Sektioner*

Skatterättelsenämnden beslutar om antalet sektioner i nämnden, om uppgiftsfördelningen mellan sektionerna och om deras medlemmar. En sektion skall alltid ha minst två

medlemmar utöver den som är ordförande. Sektionsordförande är en av länsskatteverket förordnad tjänsteman vid skatteförvaltningen.

Angående sektionerna och dessas ordförande gäller i tillämpliga delar vad som stadgas om nämnden och dess ordförande.

Ett ärende som behandlas av en sektion skall överföras till nämnden för avgörande, om nämndens ordförande eller sektionens ordförande eller någon annan sektionsmedlem yrkar det.

16 §

Rätt att närvara vid sammanträden

Skatteförvaltningens behöriga tjänstemän samt av skatterättelsenämnden kallade sakkunniga har rätt att vara närvarande vid nämndens sammanträden och delta i diskussionen. Skatteombudet och andra obehöriga får inte vara närvarande.

17 §

Protokoll

Vid skatterättelsenämndens och dess sektioners sammanträden skall föras protokoll. Rättelseyrkandena och de på dem givna besluten jämte motiveringar utgör protokollbilagor.

Bevakning av skattetagarnas rätt

18 §

Skatteombud

Länsskatteverket förordnar en eller flera tjänstemän inom skatteförvaltningen eller andra personer till skatteombud vid länsskatteverket, med uppgift att bevaka statens rätt vid beskattningen. Kommunen förordnar en eller flera personer till skatteombud, med uppgift att bevaka kommunens, församlingarnas samt folkpensionsanstaltens rätt vid beskattningen. Kommunen skall underrätta länsskatteverket om sådana förordnanden.

Skatteombudet avgör honom ålagda ärenden som gäller bevakning av skattetagarnas rätt, om inte annorlunda stadgas någon annanstans. Samme skatteombud kan bevaka olika skattetagares rätt.

Länsskatteverket bistår det av kommunen förordnade skatteombudet med dennes kansliöromål.

19 §

Skatteombudets uppgifter

Skatteombudet skall, utöver vad som stadgas eller föreskrivs någon annanstans, begära vittnesförhör i ärenden som är anhängiga hos länsskatteverket, skatterättelsenämnden, länsrätten eller högsta förvaltningsdomstolen samt företräda staten, kommunen, församlingen och folkpensionsanstalten vid vittnesförhör.

Skatteombudet för dessutom talan i ärenden som gäller återbrytande av beslut som har vunnit laga kraft eller återställande av försutten fatalietid.

Personalen

20 §

Personalen, ledningen och ansvaret

Generaldirektören leder skattestyrelsen.

Generaldirektören ansvarar för att de verksamhetsprinciper som har fastställts av direktionen följs inom skatteförvaltningen.

Länsskattedirektören leder länsskatteverket.

Länsskattedirektören ansvarar för att de resultatmål som har ställts upp för länsskatteverket nås.

Cheferna för de olika enheterna inom skatteförvaltningen ansvarar för att den verksamhet som de leder ger resultat och utvecklas samt för att uppgifterna sköts på ett ändamålsenligt sätt och i tid.

Inom skatteförvaltningen finns dessutom annan personal.

Besättande av tjänsterna och anställande av annan personal

21 §

Behörighetsvillkor

Av generaldirektören, överdirektörerna, direktörerna, biträdande direktörerna, länsskattedirektörerna och skattedirektörerna samt de övriga tjänstemän som är chefer för länsskatteverkens resultatenheter förutsätts ledarförmåga.

Dessutom krävs

1) av generaldirektören lämplig högre högskoleexamen och god förtrogenhet med verkets verksamhetsområde samt av skattestyrelsens överdirektörer, direktörer och biträdande direktörer god förtrogenhet med upp-

giftsområdet och lämplig högre högskoleexamen,

2) av länsskattedirektörerna god förtrogenhet med uppgiftsområdet och lämplig högre högskoleexamen,

3) av de tjänstemän som är chefer för länsskatteverkens resultatenheter lämplig högskoleexamen och förtrogenhet med uppgiftsområdet.

22 §

Ledigförklaring av tjänster

Generaldirektörstjänsten vid skattestyrelsen besätts utan att tjänsten ledigförklaras.

De tjänster inom skatteförvaltningen som har placerats vid skattestyrelsen samt tjänsterna som länsskattedirektör ledigförklaras av skattestyrelsen.

Övriga tjänster inom skatteförvaltningen vilka har placerats vid ett länsskatteverk ledigförklaras av länsskatteverket.

23 §

Utnämning

Republikens president utnämner generaldirektören på framställning av statsrådet.

Direktionen utnämner skattestyrelsens överdirektörer och direktörer samt länsskattedirektörerna.

Skattestyrelsen utnämner skattestyrelsens övriga tjänstemän.

Länsskatteverket utnämner länsskatteverkets övriga tjänstemän.

Skattestyrelsens personal i arbetsavtalsförhållande anställs av skattestyrelsen och länsskatteverkets personal i arbetsavtalsförhållande anställs av länsskatteverket.

24 §

Beviljande av tjänstledighet

Generaldirektören beviljas tjänstledighet av finansministeriet och länsskattedirektörerna beviljas tjänstledighet av skattestyrelsen.

Beskattningskostnader

25 §

Uppbörd av beskattningskostnader

Nylands länsskatteverk skall årligen, i samband med redovisningen av skatteintäkter i mars, juni, september och december, hos kommunerna, den evangelisk-lutherska

kyrkans församlingar och folkpensionsanstalten uppbära deras andelar av de beskattningskostnader som skattestyrelsen har fastställt enligt 11 § lagen om skatteförvaltningen.

Beskattningskostnaderna uppbärs i hela mark så att överskjutande pennibelopp inte beaktas.

I samband med uppbörden av beskattningskostnaderna skall Nylands länsskatteverk meddela kommunerna, den evangelisk-lutherska kyrkans församlingar och folkpensionsanstalten beloppet av de beskattningskostnader som avses i 11 § lagen om skatteförvaltningen.

26 §

Rättelse av kostnaderna

Om en kommun, en församling inom den evangelisk-lutherska kyrkan eller folkpensionsanstalten inte är nöjd med sin andel av beskattningskostnaderna, skall den inom kalendermånaden efter uppbörden av kostnaderna framställa ett sådant rättelseyrkande till skattestyrelsen som avses i 11 § lagen om skatteförvaltningen.

Särskilda stadganden

27 §

Länsskatteverken skall, utöver vad som stadgas annanstans i lag, hos skattestyrelsen göra framställningar i sådana till verkets område hörande ärenden som skall handläggas av finansministeriet eller skattestyrelsen.

28 §

Skattestyrelsen och länsskatteverken fattar för egen del de beslut som enligt statstjänstemannalagen (750/94), statstjänstemannaförordningen (971/94) och lagen om statens tjänstekollektivavtal (664/70) skall fattas av ämbetsverket i fråga.

Skattestyrelsen fattar emellertid, med undantag för generaldirektörstjänsten, beslut om inrättande, överföring och indragning av tjänster inom skatteförvaltningen samt beslut som gäller länsskattedirektörerna och länsskattedirektörstjänsterna.

29 §

Om inte något annat stadgas särskilt, söks ändring i skattestyrelsens beslut hos högsta förvaltningsdomstolen och i länsskatteverkets beslut hos skattestyrelsen.

30 §

Förordnande som avses i 13 § 2 mom. 1 punkten lagen om skatteförvaltningen skall publiceras i författningssamlingen.

Sådana företag eller koncernföretag som avses i 13 § 2 mom. 1 och 2 punkten lagen om skatteförvaltningen skall under en 12 månaders räkenskapsperiod ha en omsättning på minst 300 miljoner mark.

31 §

Arvoden

Skattestyrelsen fastställer grunderna för arvoden och resekostnadsersättningar till skatterättelsenämndens medlemmar och sakkunniga samt till de skatteombud som för-

ordnats av länskatteverken.

32 §

Utan hinder av vad denna förordning stadgar om behörighetsvillkor behåller den, som när denna förordning träder i kraft har en tjänst inom skatteförvaltningen, sin rätt att söka och enligt stadgade grunder få sådana i denna förordning nämnda eller motsvarande tjänster som han då var behörig för.

33 §

Denna förordning träder i kraft den december 1995.

Genom denna förordning upphävs förordningen den 5 december 1993 om skatteförvaltningen (1629/93).

Utkast

Förordning

om beskattningsförfarande

På föredragning av finansministern stadgas med stöd av 95 § lagen den 1995 om beskattningsförfarande (/):

1 §

Placeringsfonders och vissa samfunds deklarationsskyldighet

En placeringsfond som avses i 20 § 1 mom. 2 punkten inkomstskattelagen (1535/92) och ett samfund som avses i 5 § 2 mom. 3 punkten förmögenhetsskattelagen (1537/92) skall, även om de är befriade från att betala skatt på förmögenhet, utan uppmaning för beskattningen lämna uppgifter om sina tillgångar och skulder enligt vad finansministeriet bestämmer.

2 §

Material och egendom som skall uppvisas vid skattegranskning

Vid skattegranskning skall uppvisas allt den material och all den egendom som ansluter sig till näringsverksamhet eller annan förvärvsverksamhet. Med material avses balansböcker, specifikationer till balansräkningen och övriga bokföringsböcker, kontoplaner jämte anteckningar om tillämpningsperioden, registreringsplaner, beskrivningar över förfarandet vid maskinell bokföring, verifikationer, korrespondens samt annat bokföringsmaterial, anteckningar, avtal och skuldebrev, protokoll och annat material som hör till redovisningen. Skyldigheten att uppvisa material gäller framställningar i skrift eller bild (*handling*) samt sådana datamedier vilkas innehåll kan läsas, ses, avlyssnas eller på annat sätt uppfattas endast med tekniska hjälpmedel (*teknisk upptagning*). Med egendom avses sådana lager och annan egendom som hör till näringsverksamhet eller annan förvärvsverksamhet.

Den som är skyldig att uppvisa material och egendom skall för granskning uppvisa också allt annat material och all annan egendom som kan behövas vid hans beskattning

eller vid behandlingen av ändringssökande i den.

3 §

Platsen för skattegranskning

Skattegranskningen skall förrättas i den skattskyldiges affärslokaler, i en räkenskapsbyrå eller i länskatteverket. Om skattegranskningen förrättas i den skattskyldiges affärslokaler eller i en räkenskapsbyrå skall den skattskyldige ställa ändamålsenliga rum och hjälpmedel till de tjänstemäns förfogande som förrättar granskningen. Handlingarna och de tekniska upptagningarna skall uppvisas för granskning eller sändas till det ställe där granskningen förrättas. Av de tekniska upptagningarna skall på myndighetens uppmaning framställas kopior för granskarens bruk, om det är nödvändigt för granskningen.

Med hjälpmedel avses skriv- och räknemaskiner, kopieringsapparater, datorer och andra tekniska hjälpmedel med vilka de tekniska upptagningarna kan återges i en form som kan läsas, ses, avlyssnas eller på annat sätt uppfattas.

4 §

Handlingar som inte undertecknas

Beskattningsbeslut och andra handlingar som framställs i form av ADB-utskrifter eller på något annat sätt åtminstone delvis genom tryckning behöver inte undertecknas.

5 §

Meddelande av beskattningsuppgifter till kommunen och församlingen

Länskatteverket skall meddela kommunen och församlingen det vid beskattningen påförda totala antalet skattören eller en upp-

skattning därav senast den 16 september året efter det då beskattningen slutförts.

6 §

Uppgifter om debitering och skattören

För varje skatteår sammanställs skatteta-
garvis debiterings- och skattöresuppgifterna
om den verkställda beskattningen. Skattesty-
relsen meddelar närmare föreskrifter om in-
nehållet i uppgifterna.

7 §

*Meddelande om skattelättnads- och
uppskovsbeslut*

Den myndighet som har fattat beslut om
skattelättnad eller skatteuppskov skall sända
en kopia av beslutet till länskatteverket
samt, om beslutet gäller kommunal- och
kyrkoskatt eller folkpensions- och sjukför-
säkringsavgift, också till kommunen, försam-
lingen och folkpensionsanstalten.

8 §

*Förvaring av handlingar som gäller
ändringssökande*

När länsrättens beslut på skattebesvär har
vunnit laga kraft och när högsta förvalt-
ningsdomstolen har avgjort besvär, skall be-
svärshandlingarna sändas till länskatteverket
för förvaring.

9 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den
december 1995.

Genom denna förordning upphävs beskatt-
ningsförordningen av den 30 december 1959
(530/59) jämte ändringar.

De stadganden i beskattningsförordningen
som gäller skatteklassificering,
ändringssökande i skatteklassificering och
fastställande av intäktsgrunder för skogsbruk
skall iakttas sådana de var i kraft före denna
förordnings ikraftträdande.

Utkast

Finansministeriets beslut

om deklarationsskyldighet

Finansministeriet har med stöd av 7 § 3 mom., 10 § 1 mom. och 13 § 2 mom. lagen om beskattningsförfarande (/) beslutat:

1 §

Skyldighet att deklarera inkomster och avdrag

I skattedeklarationen eller i en bilaga till den skall enligt inkomstslag, inkomstkällor och förmögenhetsgrupper samt i övrigt tillräckligt specificerat antecknas de skattepliktiga inkomsterna och tillgångarna. I deklarationen skall även med motsvarande specificering antecknas de avdrag som den skattskyldige önskar räkna sig till godo och som kan beaktas endast under förutsättning att den skattskyldige lämnar en utredning om grunderna för avdraget och avdragets storlek.

I fråga om inkomster och tillgångar vilkas storlek eller värde inte kan fastställas exakt och likaså i fråga om inkomst av skogsbruk och renskötsel skall antecknas omständigheter som gör det möjligt att beräkna inkomsterna eller tillgångarna.

Sådana skattskyldiga vilkas beskattningsbara inkomst fastställs enligt inkomstslag skall separat uppge förvärvsinkomster och kapitalinkomster. I fråga om sådana inkomster som delvis kan vara förvärvsinkomster och delvis kapitalinkomster skall de uppgifter som krävs på skatteblanketterna lämnas om de grunder enligt vilka inkomsten kan uppdelas på förvärvsinkomst och kapitalinkomst.

En skattskyldig eller makar som yrkar att förlust av näringsverksamhet eller jordbruk eller förlust av en beskattningssammanslutnings jordbruk skall dras av från kapitalinkomsterna på det sätt som avses i 59 § inkomstskattelagen, skall när yrkandet framställs uppge vilken andel av förlusten som skall dras av från kapitalinkomsterna.

2 §

Uppgifter om tillgångar

Den skattskyldige skall i sin skattedeklaration kommunvis uppge de fastigheter han äger.

Delägare i en sammanslutning skall i sin egen skattedeklaration uppge sammanslutningens namn och adress samt sin andel i sammanslutningens inkomster och förmögenhet.

Delägare i en sammanslutning skall i sin skattedeklaration uppge de samfunds namn, affärs- och samfundssignum samt hemort, av vilkas aktier eller andelar han äger minst 10 procent, samt sin ägarandel i samfundet.

Den skattskyldige skall i sin skattedeklaration separat uppge sin andel eller sina aktier i sådana näringssammanslutningar och samfund där den skattskyldige ensam eller tillsammans med make, barn, förälder eller någon annan anhörig direkt eller indirekt genom en annan sammanslutning eller ett annat samfund äger minst 50 procent av andelarna eller aktierna eller där det röstetal som samtliga aktier i sammanslutningen medför utgör minst 50 procent av röstetalet för samtliga aktier i samfundet.

3 §

Uppgifter om utländska bassamfund

En skattskyldig som är en sådan delägare eller förmånstagare som avses i 4 § lagen om beskattning av utländska bassamfund (1217/94) skall till sin skattedeklaration foga följande uppgifter och utredningar:

1) en specificerad förteckning över direkta och utländska indirekta ägarandelar i utländska bassamfund,

2) en utredning över ställning som förmånstagare i ett utländska bassamfund,

3) en tillräcklig och tillförlitlig utredning över andra uppgifter som behövs för beräkning av inkomst som beskattas enligt nämnda lag samt över vinstutdelning från bassamfund, räkenskapsperiodens förlust och de i den nämnda lagens 6 § angivna skatter som samfundet har betalat.

Om ett utländskt bassamfund är ett sådant dotterföretag för en skattskyldig som avses i 22 a § eller ett intresseföretag som avses i 22 c § bokföringslagen (1572/92), skall den skattskyldige till sin skattedeclaration foga en till riktigheten styrkt kopia av resultat- och balansräkningarna för det utländska samfundets räkenskapsperiod liksom även av balansräkningen för föregående räkenskapsperiod eller av motsvarande bokslutshandlingar. Av en handling på främmande språk skall dessutom på anmodan lämnas en finsk eller svenskspråkig översättning som gjorts av en auktoriserad translator eller någon annan kompetent person.

I andra fall än det som avses i 2 mom. skall den skattskyldige lämna de i 2 mom. avsedda handlingarna på uppmaning, om inte den skattskyldige på sannolika grunder visar det vara omöjligt att skaffa en handling.

4 §

Yrkesutövares deklarationsskyldighet

En skattskyldig som är yrkesutövare och har enkel bokföring skall lämna följande uppgifter och utredningar:

1) uppgifter om resultaträkningen för skatteåret,

2) utredning om till yrket hörande penningmedel och banktillgodohavanden vid skatteårets utgång samt om tillgodohavanden och skulder som föranletts av yrket,

3) uppgifter om omsättningstillgångarnas värde vid skatteårets utgång och om den del av anskaffningsutgiften för omsättningstillgångarna som under skatteåret bokförts som kostnad på grund av värdenedgång samt utredning om vilka principer som följts då värdenedgången bokförts som kostnad,

4) utredning om den vid beskattningen icke avskrivna anskaffningsutgiften för anläggningstillgångarna vid ingången av skatteåret, ökning eller minskningar i anskaffningsutgifterna under skatteåret, under skatteåret gjorda avskrivningar på anskaffnings-

utgiften och täckande av utgiften för anskaffning av anläggningstillgångar genom reservering samt om det vid skatteårets utgång icke avskrivna beloppet av anskaffningsutgifterna, specificerade i avskrivningsgrupper och förvärvskällor enligt lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet,

5) förteckning över värdepapper som anskaffats för yrkesutövningen och som finns vid skatteårets utgång,

6) utredning om arbete som den skattskyldige och maken utfört i yrket samt om deras andelar i yrkesverksamhetens nettoförmögenhet samt utredning om sådana överlåtelsevinster som avses i 38 § 2 mom. inkomstskattelagen,

7) utredning om de omsättnings- och anläggningstillgångar, tillgångar av annat slag, tjänster, andra förmåner eller rättigheter som den skattskyldige för egen räkning tagit ur yrkesverksamheten och om de ursprungliga utgifterna för anskaffningen av dem eller deras sannolika överlåtelsepriser, om dessa är lägre än nämnda utgifter,

8) specificerad förteckning över den skattskyldiges egna fortskaffningsmedel och fortskaffningsmedel som han hyrt för längre tid än tre månader samt utredning om de grunder enligt vilka de utgifterna för fortskaffningsmedlen har fördelats på kostnader som förorsakats av yrket och den skattskyldiges privata utgifter.

9) uppgifter om det sammanlagda beloppet av sådana bidrag, understöd och tillägg som från offentliga samfund erhållits för näringsverksamhet.

5 §

Deklarationsskyldigheten för rörelseidkare och vissa andra som har dubbel bokföring

En skattskyldig som driver rörelse, en skattskyldig som är yrkesutövare och har dubbel bokföring och en i 1 § 3 mom. avsedd annan bokföringsskyldig skattskyldig än ett ideellt samfund och en stiftelse skall utöver de uppgifter som anges i 1, 2 och 3 §§ lämna följande uppgifter och utredningar:

1) kopia av resultat- och balansräkningen för skatteåret samt de uppgifter som avses i 21 § 4—8 punkten bokföringslagen, om dessa inte framgår av resultat- eller balansräkningen,

2) uppgifter om sådan värdenedgång i försäljningstillgodohavanden som under skatte-

året bokförts som kostnad samt utredning om vilka principer som följts vid bokföringen av värdenedgången som kostnad,

3) uppgifter om sådan värdenedgång i andra tillgodohavanden än försäljningstillgodohavanden som under skatteåret bokförts som kostnad, indelade enligt förvärvskälla, samt utredning om vilka principer som följts vid bokföringen av värdenedgången som kostnad,

4) uppgifter om sådana belopp som under skatteåret bokförts som kostnad på grund av värdenedgång i tillgodohavanden hos depositionsbanker och kreditinstitut, specificerade som slutliga konstaterade förluster enligt 17 § lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet och som ett belopp vilket bokförts som kostnad i form av sannolika förluster,

5) uppgifter om omsättningstillgångarnas värde vid skatteårets utgång och om den del av anskaffningsutgiften för omsättningstillgångarna som under skatteåret bokförts som kostnad på grund av värdenedgång samt utredning om vilka principer som följts vid bokföringen av värdenedgången som kostnad,

6) uppgifter om den del av anskaffningsutgiften för skyddsupplag enligt lagen om skyddsupplag (970/82) samt obligatoriska upplag enligt lagen om obligatorisk upplagring av importerade bränslen (303/83) och lagen om obligatorisk upplagring av läkemedel (402/84) som utöver det som anges i 5 punkten har bokförts som kostnad under skatteåret,

7) uppgifter om anskaffningsutgifter och värdestegring vid skatteårets utgång för andra investeringstillgångar än byggnader som hör till investeringstillgångarna och om under skatteåret gjorda kostnadsföringar av anskaffningsutgifter och värdestegringar som hänför sig till investeringstillgångarna samt utredning om vilka principer som följts vid bokföringen som kostnad,

8) utredning om den vid beskattningen icke avskrivna anskaffningsutgiften för anläggningstillgångarna vid ingången av skatteåret, ökning eller minskningar i anskaffningsutgifterna under skatteåret, under skatteåret gjorda avskrivningar enligt lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet och lagarna om skattelättnader på anskaffningsutgiften och täckande av utgiften för anskaffning av anläggningstillgångar genom reservering samt om det vid skatteårets

utgång icke avskrivna beloppet av anskaffningsutgifterna, specificerade i avskrivningsgrupper och förvärvskällor enligt lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet,

9) motsvarande utredning som den i 8 punkten angivna för anskaffningsutgifterna för byggnader som hör till investeringstillgångarna och i 45 § lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet avsedda anskaffningsutgifter och avskrivningar på anskaffningsutgifter samt icke avskrivna belopp av utgifter med lång verkningstid och avskrivningar som gjorts under skatteåret,

10) en förteckning över anskaffningsutgifterna för värdepapper, jordområden och övriga tillgångar som inte är underkastade förslitning och över avskrivningar som gjorts på dem under skatteåret och under tidigare år, specificerade enligt förmögenhetsgrupper och förvärvskällor,

11) utredning som skattepliktiga korrigeringsposter som avses i 5 a § lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet och om bokföringen av dem,

12) utredning om andra skulder än leverantörsskulder och räntor och övriga finansieringsutgifter för dessa samt om index- och kursförluster vilka bokförts som kostnad, indelade enligt förvärvskälla,

13) specifikation över reserveringar enligt lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet och lagarna om skattelättnader, vid skatteårets utgång, samt utredning om ändringar i reserveringarna under skatteåret, specificerade enligt reservering,

14) utredning om sådana i 16 a § bokföringslagen avsedda obligatoriska reserveringar vilka har bokförts som kostnad under skatteåret,

15) uppgifter om beloppet av representationskostnader vilka har bokförts som kostnad under skatteåret,

16) uppgifter om beloppet av hyror vilka har bokförts som kostnad under skatteåret,

17) uppgifter om personaltgifter vilka under skatteåret har bokförts som kostnad, indelade i löner och arvoden samt lönebi-kostnader som anknyter till dessa,

18) uppgifter om beloppet av under skatteåret gjort investeringsavdrag enligt lagen om skattelättnader inom utvecklingsområdena (290/82) och om beloppet av avdrag för isavgiftsklass enligt 6 § lagen om skattelättnader för sjöfarten,

19) utredning om i lagen om gottgörelse

för bolagsskatt (1232/88) angivna ränte- och dividendinkomster samt vinstandelar, gottgörelse för bolagsskatt som anknyter till dessa och övriga dividendinkomster, indelade enligt förvärvskälla,

20) utredning om sådant arbete inom näringsverksamheten som den skattskyldige och maken har utfört samt om deras andelar i näringsverksamhetens nettoförmögenhet,

21) utredning om överlåtelsevinster av fastigheter och värdepapper som hör till anläggningstillgångarna,

22) specifikation över beloppen av de löner som betalats till medlemmar av den skattskyldiges familj och andra förmåner som de fått samt utredning om markbeloppen för de finansierings-, omsättnings- och anläggningstillgångar eller tillgångar av annat slag, eller tjänster eller andra förmåner eller rättigheter som den skattskyldige tagit ur rörelsen samt för de ursprungliga anskaffningsutgifterna för dem eller deras sannolika överlåtelsepris, om dessa är lägre än anskaffningsutgifterna,

23) specifikation av den skattskyldiges egna fortskaffningsmedel och om fortskaffningsmedel som han hyrt för längre tid än tre månader, med undantag av bussar, lastbilar och paketbilar med en egenvikt över 1 800 kg, och utredning om de grunder enligt vilka de av fortskaffningsmedlen föranledda utgifterna har fördelats på kostnader för rörelsen, förmåner av lönenatur och den skattskyldiges privata utgifter,

24) uppgifter om det sammanlagda beloppet av sådana bidrag, understöd och tillägg som från offentliga samfund erhållits för näringsverksamhet.

Ideella samfund och stiftelser som avses i bokföringslagen (655/73) skall i tillämpliga delar iaktta vad som stadgas ovan i denna paragraf.

6 §

Särskilda uppgifter om aktie- och personbolag samt vissa andra samfund

Aktiebolag, andelslag, sparbanker, ömsesidiga försäkringsbolag, föreningar, inrättningar, stiftelser, öppna bolag, kommanditbolag och partrederier skall i sin skattedeklaration utöver de uppgifter och utredningar som nämns i 1, 2, 3 och 5 §§ till skattebyrån inge följande handlingar, uppgifter och utredningar:

1) kopia av revisionsberättelsen,

2) utredning om vinstfördelningen; om beslut om vinstfördelningen har fattats efter att skattedeklarationen lämnats in skall utredningen ges med ett protokollsutdrag från samfundets möte omedelbart efter det att beslutet om vinstfördelningen har fattats,

3) uppgifter om bolagsstämmans eller styrelsens beslut om ökning av aktiekapitalet, nedsättning av aktiekapitalet eller en reservfond, ändring av det nominella värdet för en aktie, upptagande av lån mot konvertibla skuldebrev eller optionslån, bolagets fusion med ett annat bolag, bolagets upplösning eller inlösen av egna aktier; anmälan om ändringen skall göras till skattebyrån i bolagets hemkommun före utgången av november det kalenderår under vilket teckningstiden för de aktier som tecknats vid nyemissionen har utgått eller någon annan ovan nämnd ändring har införts i handelsregistret; till anmälan skall fogas ett protokollsutdrag varav framgår det beslut som fattats i ärendet vid bolagsstämman eller styrelsens möte, samt en utredning om införandet av ändringen i handelsregistret,

4) uppgifter om det antal aktier som bolaget under skatteåret har inlöst av varje aktieägare och om löseskillingen,

5) uppgifter om en sådan aktieägars namn, hemkommun, personbeteckning eller as-signum och ägarandel i bolaget, som äger minst tio procent av bolagets aktier eller, ifall antalet aktieägare i bolaget är högst tio, uppgifter om varje aktieägare samt utredning om löner, gratifikationer, tantiem, hyror och räntor som har betalats till dem och deras makar, barn, föräldrar och andra anhöriga, för dessa personer betalda försäkringspremier, dem tillhandahållna bostads- och bilförmåner samt andra förmåner och gottgörelser samt om lån som beviljats dem och om räntor som betalats på lånen och om köp och byten mellan bolaget och de personer som avses ovan,

6) i fråga om öppna bolag, kommanditbolag och partrederier delägarnas namn, personbeteckningar, födelsedatum eller affärs- och samfundssignum och adresser samt uppgifter om varje delägars andel i bolaget,

7) uppgifter om löner, arvoden, vinstandelar, hyror och räntor som ett sådant bolag som avses i 6 punkten betalar sina delägare och andra förmåner som delägarna fått samt utredning om markbeloppen för de omsättnings- och anläggningstillgångar, tillgångar av annat slag, tjänster eller andra förmåner

eller rättigheter som en delägare tagit ur bolaget samt om de ursprungliga anskaffningsutgifterna för de tillgångar som tagits ur bolaget eller andra förmåner eller deras sannolika överlåtelsepris, om dessa är lägre än anskaffningsutgifterna,

8) utredning om en sådan till sammanslutningens näringsverksamhets tillgångar eller aktiebolagets tillgångar hörande bostad som avses i 41 § 4 mom. och 42 § 2 mom. inkomstskattelagen.

7 §

Uppgifter om fusion mellan samfund

Om samfund har fusionerats skall det övertagande samfundet ge en utredning om

1) de utgifter hos det överlåtande samfundet som skall avdras från det övertagande samfundets inkomster, det skattepliktiga belopp som avses i 52 § 2 mom. lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet och den i samma paragrafs 3 mom. angivna, vid beskattningen avdragbara delen av anskaffningsutgiften för aktier och andelar i det överlåtande samfundet samt om hanteringen av fusionsdifferensen i bokföringen,

2) de uppgifter som avses i 123 § inkomstskattelagen, om det krävs att det överlåtande samfundets förluster skall avdras från det övertagande samfundets inkomster, samt

3) de uppgifter som avses i 5 a och 10 §§ lagen om gottgörelse för bolagsskatt.

8 §

Uppgifter om koncernförhållanden mellan samfund

Ett sådant moderföretag i en koncern som avses i 22 a § bokföringslagen skall meddela namnen på samt affärs- och samfundssignum och hemorter för de dotterföretag som hör till koncernen. Ett dotterföretag i en koncern skall meddela dessa uppgifter om koncernens moderföretag. Ett koncernföretag skall ge utredning om överlåtelser av andra än till omsättnings- eller investeringstillgångarna hörande värdepapper och fastigheter samt överlåtelser av delar av näringsverksamheten till ett annat koncernföretag.

Ett aktiebolag eller andelslag som har betalt koncernbidrag som nämns i lagen om koncernbidrag vid beskattningen (826/86) skall i skattedeklarationen ge utredning om

1) det inbördes ägarförhållandet mellan

givaren och mottagaren av koncernbidraget och om när aktierna eller andelarna har förvärvats,

2) behandlingen av koncernbidraget i givarens och mottagarens bokföring samt om

3) bidragstagarens räkenskapsperiod.

Ett aktiebolag eller andelslag som har tagit emot koncernbidrag som nämns i 1 mom. skall i skattedeklarationen ge en utredning om behandlingen av koncernbidraget i bokföringen.

9 §

Uppgifter om ändringar i samfunds och sammanslutningars ägarförhållanden

Ett samfund eller en sammanslutning som yrkar att från dess resultat för skatteåret skall avdras sådan fastställd förlust från tidigare år som avses i inkomstskattelagen, skall i sin skattedeklaration meddela huruvida i dess ägarförhållanden har skett en sådan förändring som avses i 122 § inkomstskattelagen och uppgift om vilket år förändringen har skett.

Ett i lagen om gottgörelse för bolagsskatt (1232/88) angivet bolag som delar ut dividend skall i sin skattedeklaration meddela huruvida i dess ägarförhållanden skett en sådan förändring som avses i 8 § 3 mom. nämnda lag och uppgift om vilket år förändringen har skett.

10 §

Uppgifter för beräkning av aktiers värde

Ett aktiebolag skall meddela det matematiska värdet av aktierna och de uppgifter som behövs för beräkning av beskattningsvärdet.

Ett bostadsaktiebolag, fastighetsaktiebolag, bostadsandelslag eller något annat samfund, vars aktier eller andelar berättigar till besittning av en viss lägenhet i en byggnad som ägs av samfundet, skall meddela de för beskattningen nödvändiga uppgifterna om förändringar som skett i fastigheten eller byggnaden samt grunderna för lägenhetens beskattningsvärde.

11 §

Särskilda uppgifter om yrkesbilister

En skattskyldig som bedriver yrkesmässig personbeställningstrafik med någon annan bil än buss eller ambulansbil skall för varje

månad per körskift eller, om körskift inte har fastställts, per dygn föra körjournal i vilken skall antecknas följande specifikation:

1) inkomster av körslor, vilka skall indelas i kontanta inkomster av körslor, inkomster av körslor med kredit och övriga inkomster, samt

2) uppgifter om det sammanlagda antalet körkilometrar under skatteåret, vilka skall uppdelas på yrkeskörslor, icke inkomstbringande yrkeskörslor, privata körslor och övriga körslor.

En skattskyldig som använder en taxameter som är försedd med kvittoutskrivare kan föra körjournal på basis av kvittoutskrivaren.

Körjournalen skall förvaras sex år efter skatteårets utgång.

12 §

Uppgifter om ändring av räkenskapsperioden

En skattskyldig som ändrar tidpunkten för räkenskapsperiodens slut, skall meddela länskatteverket om detta. Om bokslutet förläggs till en senare tidpunkt skall meddelandet lämnas in en månad före den dag då räkenskapsperioden skulle ha upphört. Om bokslutet förläggs till en tidigare tidpunkt skall meddelandet lämnas in en månad före den dag då räkenskapsperioden upphör.

Till meddelandet skall fogas utredning om de åtgärder som genomförandet av ändringen förutsätter, såsom ändring av stadgarna eller bolagsordningen, utverkande av behörig myndighets godkännande för ändringen av stadgarna eller bolagsordningen samt införande av ändringen i registret. Om utredningar inte kan fogas till meddelandet skall de tillställas länskatteverket inom en månad efter att meddelandet till länskatteverket gjordes.

13 §

Deklarationskyldighet rörande jordbruk

En skattskyldig som bedriver jordbruk skall lämna de uppgifter om inkomsterna av och utgifterna för jordbruket samt om dess tillgångar och skulder som skattedeklarationen förutsätter.

14 §

Deklarationskyldighet rörande skogsbruk

En skattskyldig som bedriver skogsbruk skall lämna de uppgifter om inkomsterna av och utgifterna för skogsbruket samt om dess tillgångar och skulder som skattedeklarationen förutsätter.

För att vid beskattningen få räkna sig till godo det i 13 § inkomstskattelagen för gårdsbruk nämnda förnyelse- och plantbeståndsavdraget och den i 14 a § nämnda skattefriheten skall den skattskyldige till skogsnämnden göra en anmälan om grundande och säkerställande av plantbestånd på en blankett som skogsnämnderna har uppgjort för ändamålet eller med användning av något annat av skogsnämnden godkänt data-medium, senast den 31 oktober under skatteåret. Till anmälan skall fogas uppgifter om objektets läge.

15 §

Deklarationskyldighet rörande uthyrningsverksamhet

En skattskyldig som erhåller inkomst av uthyrningsverksamhet och som enligt lag inte är bokföringsskyldig, skall till skattebyrån lämna erforderliga uppgifter om hyrestagarna samt specificerad utredning om de hyror som under skatteåret har uppburits hos dem.

16 §

Verifikationer som skall fogas till skattedeklarationen

En skattskyldig skall genom till sin skattedeklaration fogade kvitton eller intyg eller genom till riktigheten bestyrkta kopior av dem eller på något annat tillförlitligt sätt utreda grunden för och storleken av andra avdrag som är avsedda att beaktas vid beskattningen.

En skattskyldig som vid beskattningen vill räkna sig till godo en skuld eller på denna betald ränta eller försäkringspremier, skall uppge borgenärens namn och adress samt till sin skattedeklaration foga kvitto på räntan eller premien eller en till riktigheten bestyrkt

kvittokopia, eller på något annat tillförlitligt sätt utreda att räntan eller premien har betalats.

Vad som i 2 mom. stadgas om utredning angående skuld och på denna betald ränta avser dock inte en skattskyldig som enligt lag är bokföringsskyldig eller skyldig att föra kassabok över jordbruk eller skogsbruk.

17 §

Underteckning av skattedeclaration

Skattedeclarationen skall undertecknas.

I skattedeclarationen för en person som inte är bosatt i Finland samt för ett utländskt samfund skall antecknas deras härvarande representants namn och adress.

Utkast

Skattestyrelsens beslut

om deklarationsskyldighet

Skattestyrelsen har med stöd av 8 § 1 mom. 10 § 2 mom. och 13 § 4 mom. lagen den december 1995 om beskattningsförfarande (/) beslutat:

1 §

Var skattedeklarationen skall lämnas in

Skattedeklarationen skall lämnas in till det länsskatteverk inom vars område den skattskyldige eller sammanslutningen hade sin hemkommun vid utgången av skatteåret före det ifrågavarande skatteåret. Om makar, på vilka inkomstskattelagens stadganden om makar tillämpas, har olika hemkommuner, skall hustrun lämna in sin skattedeklaration till mannens hemkommuns länsskatteverk.

En skattskyldig person som har flyttat till Finland skall lämna in sin skattedeklaration till det länsskatteverk inom vars område han först har bosatt sig efter inflyttningen.

Skattedeklarationen kan också lämnas in till ett annat länsskatteverk, för vidarebefordran till det behöriga länsskatteverket.

2 §

Var en begränsat skattskyldig skall lämna in skattedeklarationen

En begränsat skattskyldig skall lämna in sin skattedeklaration till det länsskatteverk inom vars område näringsverksamheten har idkats från ett fast driftställe. Om en begränsat skattskyldig äger en fastighet i Finland, skall skattedeklarationen angående denna lämnas in till det länsskatteverk inom vars område fastigheten är belägen. Om en begränsat skattskyldig i ett finländskt samfund har ägt aktier eller andelar med stöd av vilka han har besuttit en fastighet eller en del av den, skall skattedeklarationen till denna del lämnas in till det länsskatteverk inom vars område samfundet har hemort. För övriga inkomster kan skattedeklarationen lämnas in

till Nylands länsskatteverk.

3 §

Inlämning av skattedeklaration till Ålands skattebyrå

Om en begränsat skattskyldig har inkomster som härrör från Åland, skall en skattedeklaration lämnas in till Ålands skattebyrå.

Ett samfund skall i fråga om inkomster som har förvärvats på Åland lämna in en skattedeklaration till Ålands skattebyrå.

4 §

Inlämningstidpunkten

Skattedeklarationen skall för varje skatteår lämnas in senast den 31 januari följande år.

En skattskyldig eller sammanslutning som bedriver jordbruk och som enligt inkomstskattelagen för gårdsbruk beskattas för nettoinkomst av skogsbruk eller som har sådan kapitalinkomst av skogsbruk enligt inkomstskattelagen (1535/92) som han förvärvat från en gårdsbruksenhet, får lämna in sin skattedeklaration senast den sista februari.

En näringsidkare eller näringsammanslutning vars räkenskapsperiod har upphört den 1 oktober eller senare har rätt att lämna in sin skattedeklaration senast den 31 mars.

Ett samfund och en samfällid förmån skall lämna in sin skattedeklaration inom fyra månader från utgången av den månad då räkenskapsperioden upphör.

Staten, kommunerna och samkommunerna samt den evangelisk-lutherska kyrkans och ortodoxa kyrkosamfundets församlingar skall lämna in sin skattedeklaration senast den 30 april.

5 §

Bostadssamfunds särskilda deklarationstid

Ett bostadsaktiebolag, fastighetsaktiebolag, bostadsandelslag eller något annat samfund, vars aktier eller andelar berättigar till besittning av en viss lägenhet i en byggnad som ägs av samfundet, skall senast den 31 januari det år som följer på skatteåret meddela grunderna för lägenhetens beskattningsvärde och de förändringar som har skett i fastigheten eller byggnaden.

6 §

Makars deklarationstid

Om skattskyldiga på vilka inkomstskattelagens stadganden om makar tillämpas har olika lång inlämningstid för sina skattedeklarationer, får de lämna in deklarationerna inom den längre inlämningstiden.

7 §

Från deklarationsskyldigheten undantagna inkomster

I skattedeklarationen uppges inte följande inkomster som erhållits från Finland. En prestation skall likväl uppges om den utgör inkomst av jordbruk eller annan näringsverksamhet;

1) pension eller livränta, utom när det är fråga om skattepliktig sytning i enlighet med 37 § inkomstskattelagen, ej heller en prestation som betalats såsom återbäring, genom återköp eller såsom ändringsvärde av pensionsförsäkringens försäkringspremier,

2) dag-, moderskaps-, faderskaps- och föräldrapenning som erhållits med stöd av sjukförsäkringslagen, ej heller andra i nämnda lag, i folkpensionslagen eller patientskadelagen avsedda ersättningar för minskade inkomster eller försämrad utkomst,

3) sådan ersättning för minskade inkomster eller försämrad utkomst, som utbetalas med stöd av obligatoriskt olycksfalls- eller trafikskadeskydd,

4) i 34 § inkomstskattelagen avsedd försäkringsutbetalning på grundval av livförsäkring, återbäring av försäkringspremier och belopp som erhållits genom återköp eller för ändringsvärde,

5) dagpenning som utbetalats med stöd av annan försäkring än den som avses i 2, 3 och 4 punkten eller för annan motsvarande ersättning för minskade inkomster eller för-

sämrad utkomst, ej heller vårdagensersättning som utbetalats med stöd av sjukhusförsäkring,

6) sådan dagpenning och ersättning för förlorad inkomst, som fåtts med stöd av lagen om smittsamma sjukdomar (583/86),

7) sådan ersättning för minskade inkomster eller försämrad utkomst, som utbetalats med stöd av lagen om ersättning för brottsskador av statsmedel (953/73),

8) förmån som utbetalats med stöd av lagen om utkomstskydd för arbetslösa (602/84), ej heller utbildnings- och specialstöd som avses i lagen om arbetskraftspolitisk vuxenutbildning (763/90),

9) understöd som med stöd av sysselsättningsförordningen (130/93) utbetalats till en arbetslös person som ämnar bli företagare eller till en arbetslös person med handikapp, ej heller motsvarande understöd som utbetalats med stöd av lagen om yrkesvägledning (43/60),

10) sådant arbetspraktikstöd eller stöd för sysselsättning på eget initiativ, som med stöd av sysselsättningsförordningen (130/93) utbetalats till en arbetslös person,

11) sådant stöd till ungdomar för sommararbete, som beviljats med stöd av statsrådets beslut (608/94),

12) sådan i 10 § lagen om studiestöd (684/90) avsedd ersättning för förlorad inkomst, som utbetalats som vuxenstudiepenning, ej heller studiepenning och vuxenstudiepenning som utbetalats med stöd av lagen om studiestöd för högskolestuderande (111/92) och lagen om studiestöd (65/94),

13) stöd för vård av barn i hemmet,

14) periodisk ersättning som utbetalats med stöd av statstjänstemannalagen (755/86),

15) särskild ersättning som utbetalats med stöd av lagen om särskild ersättning till make till tjänsteman inom utrikesrepresentation (657/89),

16) reservistlön,

17) sjöarbetsinkomst som avses i 74 § inkomstskattelagen (1535/92),

18) sådana inom byggnadsbranschen utbetalda semesterlöner, semesterersättningar och semesterpremier (semesterpenningar) som arbetsgivaren enligt riksomfattande kollektivavtal redovisat till Postbanken på en arbetsgivarorganisations särskilda postgirokonto,

19) fondandel och överskott som personalfonder utbetalat till sina medlemmar,

20) dagpenning enligt lagen om ersättning

till lantbruksföretagare för självrishtiden enligt sjukförsäkringslagen (118/91),

21) rehabiliteringspenning, rehabiliteringsunderstöd och ersättning för förlorad inkomst som för rehabiliteringstiden betalats med stöd av lagarna om rehabilitering som ersätts enligt olycksfalls- och trafikförsäkringslagen (625/91 och 626/91),

22) förmåner som utbetalats av kassor som avses i lagen om försäkringskassor (1164/92),

23) skattepliktigt understöd som utbetalats av vederbörande arbetsmarknadsorganisation på grund av arbetsstrid, inte heller annat därmed jämförbart understöd,

24) av kreditinstitut och finansiella institut samt av andra som yrkesmässigt handlar med eller förmedlar värdepapper betald eller förmedlad ränta som hör till tillämpningsområdet för lagen om förskottsuppbörd, ej heller eftermarknadsgottgörelse, ränta vilken betalats av den som emitterat ett skuldebrevslån och vilken hör till tillämpningsområdet för lagen om förskottsuppbörd samt avkastning som betraktas som ränta på lån, ej heller vinstandel som en investeringsfond betalat,

25) avträdelsetersättning enligt lagen om avträdelsetersättning för lantbruksföretagare (1330/92),

26) lönegaranti som lönegarantimyndigheten med stöd av lagen om lönegaranti (649/73) har utbetalat direkt till arbetstagarerna,

27) ersättning som utbetalats på grund av patent, upphovsrätt och någon annan därmed jämförbar rättighet,

28) sådant i 27 a § socialvårdslagen (1365/92) avsett stöd för närstående vård, som betalats till ett handikappat eller sjukt minderårigt barns förälder,

29) arbetsmarknadsstöd enligt lagen om arbetsmarknadsstöd (1542/93), och inte heller

30) deltidstillägg enligt förordningen om ändring av sysselsättningsförordningen (51/94).

8 §

Från deklarationsskyldigheten undantagna avdrag

Den skattskyldige behöver inte i sin skattedeklaration redogöra för arbetstagarernas pensionspremier, arbetslöshetsförsäkringspremier eller för andra i 96 § 1 mom.

inkomstskattelagen avsedda helt avdragbara pensionsförsäkringspremier som arbetsgivaren uppburit av honom.

9 §

Personer som är befriade från deklarationsskyldigheten

En skattskyldig som inte har haft andra inkomster än sådana som enligt 1 § är undantagna från deklarationsskyldigheten eller annan skattepliktig förmögenhet än en bostad som han eller hans familj använder för stadigvarande boende, behöver inte deklarerat bostaden som sin förmögenhet eller utan uppmaning lämna in en skattedeklaration, om det inte har skett förändring i de ovan angivna uppgifter om bostaden, vilka tidigare har lämnats för beskattningen.

10 §

Bostadssamfund som är befriade från deklarationsskyldigheten

Ett bostadssamfund är under nedan stadgade förutsättningar inte skyldigt att lämna in någon skattedeklaration. En skattedeklaration skall dock lämnas in om så särskilt yrkas.

Med bostadssamfund avses bostads- eller fastighetsaktiebolag vars varje aktie ensam eller tillsammans med andra aktier berättigar till besittning av en lägenhet som är avsedd enbart för stadigvarande boende eller av ett till boendet anslutet utrymme i den byggnad som samfundet äger. Med bostadssamfund avses också bostadsandelslag.

En förutsättning för deklarationsfrihet är att

1) det är fråga om ett annat skatteår än bostadssamfundets första skatteår,

2) bostadssamfundet under skatteåret har fått in endast inkomster av vederlag, fondbetalningar, bruksavgifter, andra smärre ersättningar i anslutning till fastigheten eller smärre ränteinkomster och

3) bostadssamfundets beskattningsbara inkomst, efter att fastställda förluster dragits av, understiger 200 mark.

En förutsättning för deklarationsfrihet är också att till skattedeklarationen för ett senare skatteår fogas en kopia av resultaträkningen och balansräkningen för de efter inlämnandet av den föregående skattedeklarationen vinstbringande räkenskapsperioder, för vilka någon skattedeklaration inte har läm-

nats in.

11 §
*Itagande i ett försök med
beskattningsförslag*

Fysiska personer och dödsbon vilkas hemort den 31 december 1994 var Helsingfors, Träskända osv., och som från länsskatteverket fått ett meddelande om att de vid den beskattning som verkställs för 1995 omfattas av försöket med beskattningsförslag, är inte skyldiga att lämna in skattedeklaration senast den 31 januari 1996.

En skattskyldig som avses ovan i 1 mom. får lämna in sin skattedeklaration senast den 30 juni 1996. Den skattskyldige behöver emellertid inte lämna in någon skattedeklaration om han inte har andra inkomster, avdrag, tillgångar eller skulder eller om han inte framför några andra på beskattningen inverkande yrkanden än de som nämns i det beskattningsförslag som sänts till honom.

12 §
Postning av skattedeklaration

En skattedeklaration som inkommit med

posten anses ha inlämnats i rätt tid, om den postförsändelse som innehåller deklarationen, adresserad till länsskatteverket, har inlämnats till posten inom den tid som stadgas i detta beslut.

13 §
Inverkan av hinder

Uppgifter och utredningar som inte kan fogas till skattedeklarationen då denna lämnas in, skall tillställas länsskatteverket omedelbart efter det hindret upphört.

14 §
Ikraftträdande och övergångsstadganden

Detta beslut träder i kraft den 199 . Det tillämpas första gången på de skattedeklarationer som skall lämnas in för 1995, dock så att en skattskyldig som är bokföringsskyldig och vars räkenskapsperiod har löpt ut efter den 1 oktober skall lämna in skattedeklaration senast den 1 april 1996. Beslutets 4 § 4 och 5 mom. skall första gången tillämpas skatteåret 1996.

Utkast

Skattestyrelsens beslut

om skyldighet att lämna uppgifter

Skattestyrelsen har med stöd av 15—17 §§ lagen den 1995 om beskattningsförfarande (/) beslutat:

1 §

Allmän skyldighet att ge kontrollanmälan

Sådana uppgifter som avses i 15 § 1 mom. lagen om beskattningsförfarande skall utan särskild uppmaning tillställas skatteförvaltningen endast om

1) det sammanlagda beloppet av löne-, arvodes- eller pensionsförmåner som den skattskyldige erhållit av samma utbetalare under föregående kalenderår överstiger 500 mark och om de ovan nämnda förmånerna inte ingår i den årsredovisning löntagarvis som en registrerad arbetsgivare som avses i lagen om förskottsuppbörd skall ge med stöd av 34 § förordningen om förskottsuppbörd eller om beloppet ingår i det inbetalningskort för oregistrerad arbetsgivare som avses i 31 § förordningen om förskottsuppbörd,

2) under föregående år utbetalat stipendium, studiebidrag, annat understöd eller pris överstiger 5 000 mark,

3) beloppet av på grund av försäkring eller i pension eller understöd av försäkringsanstalt, pensionsstiftelse eller annan pensionsanstalt under föregående år utbetalad annan än skattefri ersättning, pension eller bidrag överstiger 500 mark och om ovan nämnda belopp inte ingår i den årsredovisning mottagarvis, som skall avges med stöd av 34 § förordningen om förskottsuppbörd eller i det inbetalningskort för oregistrerad arbetsgivare som avses i 31 § förordningen om förskottsuppbörd samt om

4) under föregående år utbetalad ersättning för upphovs-, patent-, gruv- eller annan sådan rätt överstiger 500 mark och om ersättningen inte ingår i den årsredovisning mottagarvis, som skall avges med stöd av 34 § förordningen om förskottsuppbörd eller i det inbetalningskort för oregistrerad arbetsgivare som avses i 31 § förordningen om förskottsuppbörd.

När det gäller sjöarbetsinkomst skall uppgift lämnas endast om annan naturaförmån än sådan som erhållits på fartyget.

2 §

Kreditinstituts och finansiella instituts skyldighet att lämna uppgifter

Kreditinstitut, finansiella institut, staten, kommunerna intressekontor och arbetsgivare skall utöver uppgifter om långivaren och den som handlägger låneuppgifterna lämna följande uppgifter om varje fysisk persons och dödsbos lån:

1) gäldenärens namn och personbeteckning samt affärs- eller samfundssignum,

2) gäldenärens adress,

3) lånets nummer eller annan kod,

4) om lånet är ett bostadslån eller ett av staten garanterat studielån, lånets användningsändamål,

5) beloppet av den ränta som betalats på lånet eller som räknats som inkomst under kalenderåret,

6) lånets belopp vid kalenderårets utgång.

Om någon annan person är gäldenär tillsammans med den skattskyldige, skall den uppgiftsskyldige lämna de i 1 mom. avsedda uppgifterna för samtliga gäldenärens vidkommande samt uppgift om det gemensamma skuldförhållandet.

Om låneräntan har betalats av någon annan än gäldenären, skall den uppgiftsskyldige ge betalarens namn och personbeteckning samt affärs- eller samfundssignum.

Om låneräntan har betalats på förhand, skall den uppgiftsskyldige ge besked om hela räntebeloppet samt särskilt besked om en sådan del av räntan som hänför sig till det påföljande kalenderåret.

Om sådana lån som avses i 58 § 3 mom. inkomstskattelagen behöver ränteuppgifter inte lämnas.

3 §

Värdepappersförmedlares skyldighet att lämna uppgifter

Värdepappersförmedlare som avses i värdepappersmarknadslagen (495/89) skall för varje kunds vidkommande lämna följande inköps- och försäljningsuppgifter under påföljande januari månad, om avslut som gäller aktier, teckningsrätter eller standardiserade derivatinstrument:

- 1) köparens/säljarens namn och personbeteckning/affärs- och samfundssignum,
- 2) köparens eller säljarens adress och födelsetid, om personbeteckning/affärs- och samfundssignum saknas,
- 3) avslutsobjekt,
- 4) antal avslutsobjekt,
- 5) datum för inköpet/försäljningen,
- 6) köpesumma samt
- 7) den betalda stämpelskattens belopp.

Uppgifterna skall lämnas i maskinläsbar form till de länsskatteverk inom vars tjänsteområde uppgiftsgivarens hemort är belägen.

Om uppgiftsgivaren inte kan lämna uppgifterna i den form som nämns i 1 mom., skall uppgifterna lämnas särskilt för sig till den skattskyldiges hemkommuns länsskatteverk eller, i fråga om en begränsat skattskyldig, till Nylands länsskatteverk på en av skattestyrelsen godkänd blankett.

Av de inköp och försäljningar om vilka uppgifter lämnas till skatteförvaltningen i enlighet med detta beslut, skall värdepappersförmedlaren inte till Nylands länsskatteverk lämna den kopia över beräkningen som avses i 20 § statsrådets beslut om tillämpning av lagen angående stämpelskatt.

4 §

Virkesköparens skyldighet att lämna uppgifter till skatteförvaltningen

Virkesköpare skall lämna de uppgifter om försäljning av virke som avses i 15 § 2 mom. lagen om beskattningsförfarande till beloppet av den köpesumma som under skattåret betalats till varje försäljare samt uppgifter om huruvida det har varit fråga om rot- eller leveransköp.

5 §

Virkesköparens skyldighet att lämna uppgifter till Skogsforskningsinstitutet

Virkesköpare eller dessas organisationer skall till Skogsforskningsinstitutet halvårsvis lämna de uppgifter som avses i 15 § 3 mom. lagen om beskattningsförfarande om medelpriserna på virke som inköpts och motsvarande virkesmängder. Skyldigheten att lämna uppgifter om medelpriser och mängder gäller virkesköpare som för sin näringsverksamhet eller energiproduktion har köpt virke av skogsägare eller -innehavare genom rot-, leverans- eller kontantköp. Skyldigheten att lämna uppgifter gäller inte dem som köper virke för privatbruk eller för lantbruksändamål.

Uppgifter om virkets medelpriser och mängder skall lämnas per handelsbruk, virkesslag, kommun och rotprisområde. Det medelpris som skall uppges är det aritmetiska medeltalet av köpesummorna för samtliga köp i ett virkesslag. I anmälan skall också redogöras för det antal köp som medelpriset räknats på.

I anmälningarna skall inte uppges priserna och mängderna i fråga om virke som köpts från forststyrelsen genom leveransköp.

Om en virkesköparorganisation på virkesköparnas vägnar lämnar uppgifter om medelpriset på virke och virkesmängderna, skall organisationen i anmälan särskilt lämna uppgifter om varje köpare.

6 §

När uppgifterna skall lämnas samt övriga föreskrifter

Ett sådant bostads- och annat samfund som avses i 17 § 2 mom. lagen om beskattningsförfarande skall i maskinläsbar form eller på något annat sätt som skattestyrelsen godkänner årligen före utgången av januari, för föregående kalenderår till det länsskatteverk inom vars tjänsteområde uppgiftslämnarens hemort är belägen, lämna uppgifter om en bostad och dess användning samt om de ersättningar som en delägare eller medlem har betalt till bolaget.

Den uppgiftsskyldige skall årligen före utgången av januari, för föregående kalenderår till det länsskatteverk inom vars tjänstområde uppgiftslämnarens hemort är belägen, lämna de uppgifter som avses i 1, 2, 3 och 4 §§ i maskinläsbar form eller på något annat sätt som skattestyrelsen godkänner.

Den uppgiftsskyldige skall lämna de uppgifter som avses i 5 § till Skogsforskningsinstitutet halvårsvis, senast den 15 februari och den 15 augusti. Den anmälan som ges senast den 15 februari skall baseras på köpen under den senare hälften av det föregående

året och den anmälan som ges den 15 augusti skall baseras på köpen under den första hälften av det innevarande året.

7 §
Ikraftträdande

Detta beslut träder i kraft den 1996.

Det skall första gången tillämpas vid den beskattning som verkställs för 1996. Beslutets 2 § skall emellertid endast på försök tillämpas vid den beskattning som verkställs för skatteåret 1995.

